

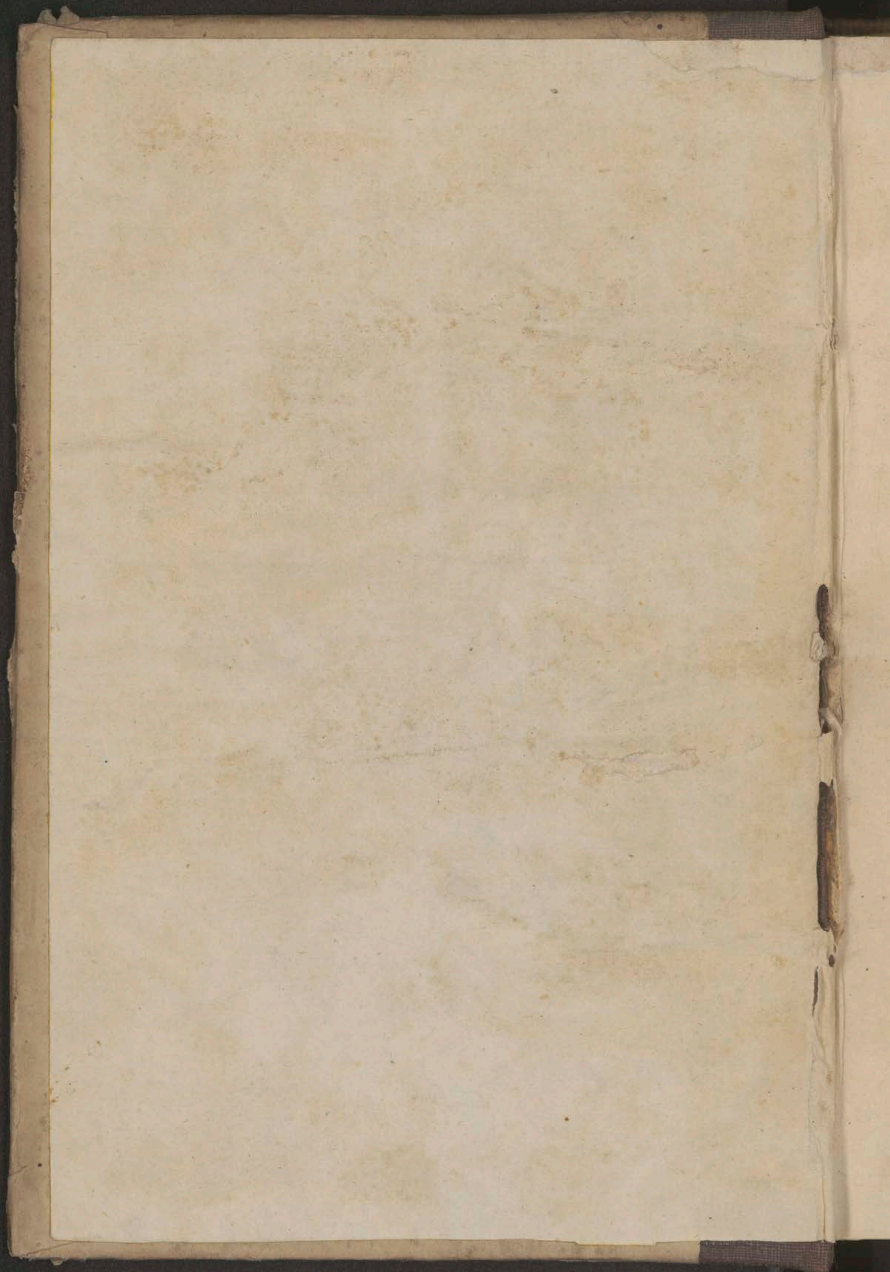
BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

586400

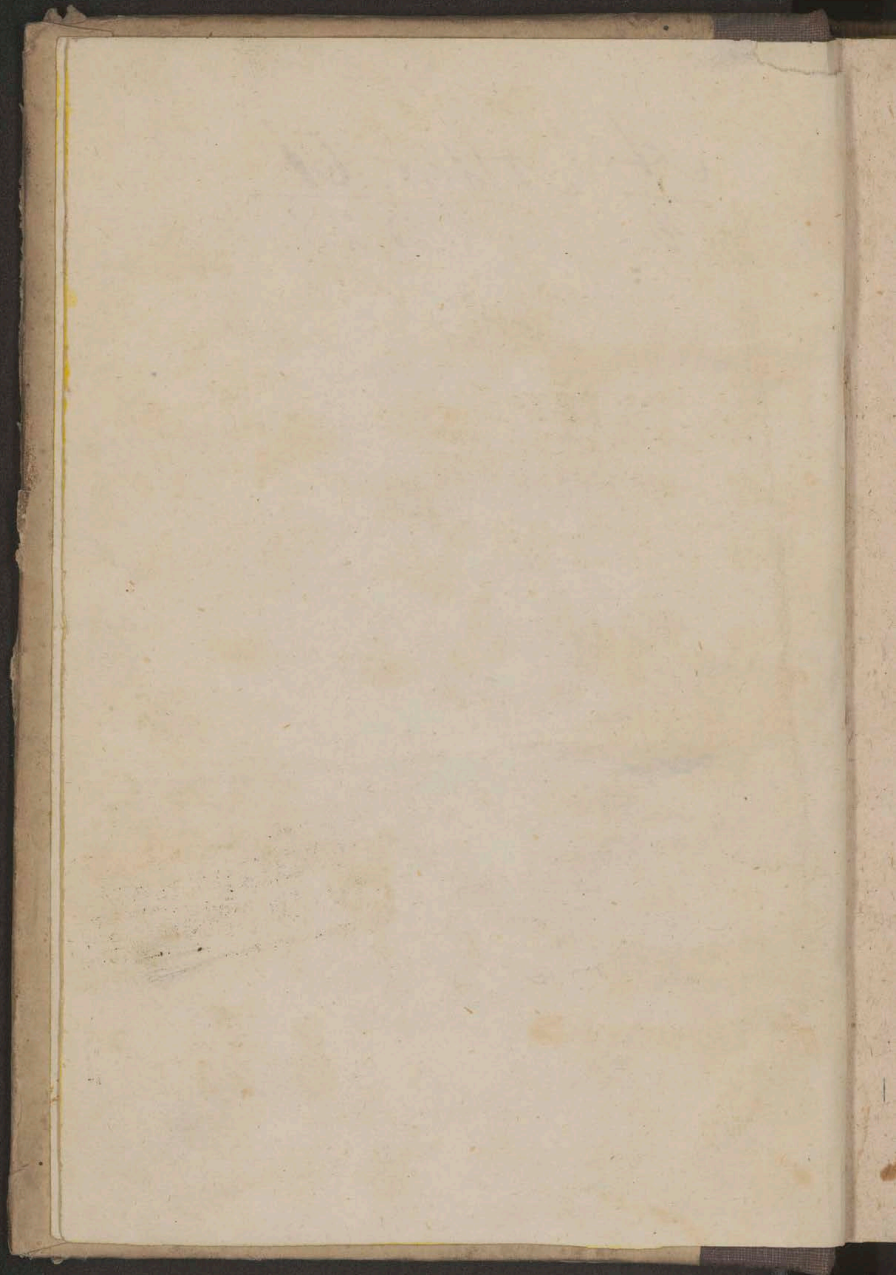
kat.kormo

Mag. St. D.

1

$\frac{A}{b}$ $\frac{\text{Mag. 62}}{\text{P. 28.}}$

NAUKA
DLA STRON
WZGLEDZEM ZACHOWANIA SIĘ
W
PROCESSACH,
TUDZIEŻ
INNYCH SĄDOWYCH CZYNNOSCIACH,
Podług przepisów powszechney Sądowej
ORDYNACYI
DLA
PANSTW PRUSKICH
PRZEZ
C. G. S. x C. G.
UŁOZONA.

W WARSZAWIE R. 1796.

NAKŁADEM KORRESPONDENTA.

wiedliwym jednak nad trudnościami tego dzieła zastanowieniem się rozsądzą.

Atoli pewna jest, że dopiero przez nasze Pruskie Prawodawstwo stało się podobną rzeczą, potrzebne wiadomości rozszerzyć, edukacją Kraiowych Obywatelów do wyższego stopnia przyprowadzić, a tym sposobem powszechny porządek i bezpieczeństwo, szczerłość i rzetelność w zachodzących czynnościach, i posłuszeństwo ku zwierzchności zatwierdzić.

Nie dostawało jeszcze dokładnego objaśnienia, z którego każdy świątły człowiek bez uczonej edukacji mógłby nauczyć się iak sobie w Procefsach postępować powinien. Niepodobna jest w każdym przypadku zawsze prawnego mieć asystenta, wszakże nie mniej dla tych, którzy sądowe swoje interesa przez prawną asystencyą popierają, wielkim jest pożytkiem, przynamniej uspokojeniem, gdy na postępowanie tychże swoich asystentów i Sądów baczne mogą mieć oko; zgoła zdaie się, że nawet dla mniej świątley klasy ludzi dobrze jest, gdy Plebani, Ekonomowie, Woy-

ci, i Organisci po Wsiach, iako zwy-
czayni radnicy teyże klasy ludzi, na-
tycia ogólney o procederach Sądowych
wiadomości, i przez to odwracania swo-
ich klientow, od ubocznych i błędnych
krokow znayduią łatwość. Doświadcze-
nie codzienne uczy, że prości ludzie w
bardzo szkodliwe zawitości wpadaią
przeto, że nie wiadomi doradzczy, lubo
częstokroć nie wżłośliwym celu onemi
powodują. Wtey iako i lekarzkiej sztuc-
ce, nigdy nie będzie można partaczow
wytepić, wszelako ci staną się mniej
szkodliwemi, gdy będą mieli sposobność
samych siebie oświecić.

Te uwagi dały powód do ułożenia ni-
niejszego wypisu z powszechney Sąd-
wey Ordynacyi. Pierwsza część iego
zawiera w sobie naukę o Procefsach.
Naprzód forma Procefsu w ogulności
jest opisana, potym znaczniejszy, w
ciągu Procefsu zachodzić mogące przy-
padki; nakoniec szczegulniejszy, nay-
częściej zdarzające się gatunki Proces-
sow, iako to: sprawy wexlowe, i inju-
riarum, spory małżeńskie, konkursa, i t. d.
są wyjaśnione. Druga część naucza,

iak się zachować należy przy zawieraniu Sądowych Kontraktów, czynienia testamentów w przypadku śmierci i sukcesyi, tudzież względem opiekuństwa, i hipoteki. Opuściwszy to wszystko, co szczególnie do wiadomości Sędziego należy, staneliśmy tylko przy prawidłach, które strony, w celu zanoszenia żądań swoich przed przyzwoitym Sędzią, i stosownego postępowania w ciągu procesów zachować powinny.

Niechaj zatem nikt niespodziewa się doskonałego dzieła względem wyżej wspomnianych materyi; bowiem chcemy być przewodnikami stron tylko do Sędziego; gdy do niego dōyda, niepotrzebują daley naszego powodowania; Sędzia sam, jeżeli za nim pōyda, daley ich poprowadzi, a prawo strzedz ich będzie, iżby nie zostali pokrzywdzonymi.

Ci, którzy dokładnego objaśnienia żądają, muszą poznać się z samą Ordynacją Sądową, a dla ich wygody okazaliśmy tam, gdzie potrzeba było, stosowne miejsca powszechnego prawa krajowego; w niektórych Rozdziałach,

naprzykład o Procefsach wexlowych, sporach Dziedzicow z Poddanemi, o Kontraktach, i t. d. umieszczone są te punkta z powszechnego Prawa Kraiowego, które dla związku były potrzebne. Radzibyśmy ieszcze byli informacją o postępowaniu w kryminalnych przypadkach zachować się powinnym, przyłączyć. Wszakże ta część Druśkiej Sądowości, ściagnęta była od dawnego czasu szczegulnieysza Rządow naszych bacznosc. Fryderyk Wielki uchwalił ostry nad Sądami dozór, i nad przychodzącemi do nich kryminalnemi procesami; on zniósł tortury, i położył fundament do sprawiedliwego umiarkowania między karą i przestępstwem, które przepisami powszechnego Prawa Kraiowego iest postanowione. Wiadomość tych rostropnych i pełnych ludzkości rozrządzeń, bliski wpływ do życia i wolności mających, równie pożyteczną, iak uspokoiającą bydź powinna. Ale naywięcey iuż o tym pierwsza część wspomnioney wyżey Nauki o Prawach w sobie zawiera; do ninieyszego dzieła należało tylko ieszcze wyszczegulnienie

tych obowiązkow, które osoby Sądowe,
Magistratury Policji, Sady wieyfskie,
w zdarzających się przypadkach kry-
minalnych. dopilnować powinny, tudzież
krótki wystaw Procederu w indagacyach
kryminalnych, i informacya, iak oskar-
żonemu postąpić należy. Aże spodzie-
wamy się wkrótce polepszoney formy
kryminalnych Processow; zatym wzgłę-
dem tey także ważney części wiadomości
Prawa, podobny wypis Publiczności
przełożyć, ieszcze sobie zachowuiemy.

w Berlinie d. 26. Kwietnia 1796.

WSTĘP

W S T Ę P.

Dla każdego dobrze myślącego powinno być zachęceniem, że Monarchia Pruska w przeciągu blisko dwóch wieków miała Rządców, którzy wierni wysokiemu powołaniu swemu, wszelką bacność i czynność swoją do udoskonalenia rządownictwa w różnych jego częściach obracali.

Powszechnie wiadomo jest, co wielki Elektor, co *Fryderyk Wilhelm* pierwszy, co *Fryderyk Wielki*, dla utrzymania publicznego bezpieczeństwa i spokojności, dla polepszenia skarbowych dochodów, pomnożenia pożytecznych kunsztów i nauk, zakwitnienia handlu i rękodzieł, i dla zachęcenia rolnictwa uczynili. Przez ich chwalebne usiłowania Naród Pruski do tego przyszedł stopnia poloru i dobrego bytu, że między Narodami świata jedno z pierwszych mieysc

obeymuie, i że utwierdzona machina Stanu, przez terażniejsze burzliwe zamachy wzruszoną być nie może.

Podobno nie każdy wie, iak wiele ci Rządcy końcem polepszenia Sądownictwa uczynili, ażeby ie do tey przywiekli doskonałości, iaka w żadney inszey nie znayduie się Monarchii. Wszakże ieszcze w śrózdku XIV. wieku przeciwko niaiazdom i nieszczęśliwym ich skutkom, przez postanowienie Nadwornych i Ziemskich Sądów, które wszelkie znaczne rozstrządały spory, i przez wyznaczenie Ziemskich Wóytów, którzy dozor mieli nad powstającymi nieznacznie Sądami Szlacheckimi i Mieyскими, usilnie pracowali.

Elektor *Fryderyk* I. około roku 1425. Sąd Nadworny i Kameralny za najwyższy Trybunał w Berlinie postanowił, który *Joachim* I. w sto lat później udoskonalił.

Niedostatek wyraźnych i stosownych praw dał się wnet uczuć, któremu Ele-

ktor *Jan Jerzy* ku końcowi XVI. wieku przez Kanclerza swego *Lamprecht Di-
stelmeyer*, i syna iego starał się zara-
dzić. To równie zbawienne iak trudne
dzieło, dla zaszłej na ów czas walki Niem-
ców przeciw Duchownemu i Swieckiemu
uciemieniu, z której potym trzydzie-
stoletnia woyna wynikła, przerwane zo-
stało; ale Elektor *Fryderyk Wilhelm*
wielki, zaraz po Traktacie Westfalskim za-
trudnił się tym na nowo, w której pra-
cy syn iego, Król *Fryderyk I.* daley po-
stąpić kazał. Z tym wszystkim nie stało
się nic więcej, tylko, że niedoskonało-
ści w sposobie odbywania sprawiedliwo-
ści postrzeżono, i projekta do ich od-
miany uczyniono, pojedyncze materye
poprawiono, i materiały do nowego pra-
wodawstwa zebrano.

W tym położeniu zastał *Fryderyk
Wilhelm I.* to dzieło przy zaczęciu peł-
nego czynów panowania swego. W roz-
ządzeniu, dnia 11. Marca, 1713. własną
ręką pisany oświadczył się temi słowy:
niedoskonałe wykonywanie sprawiedliwo-

ści o pomstę do Nieba woła; którego, jeżeli nie polepszę, sam na siebie odpowiedzialność włożę.

Z tym Królewskim postanowieniem dzieło na nowe przedsięwzięł. A tak, poprawiona forma procesów i porządek kryminalny, który w wielu innych Państwach za wzór służył; dobroczynne urządzenie względem opiek, Ordynacya hypoteczna i konkursowa, Konstytucya lenna, i nowe wexlowe prawo wynikły.

Ale to wszystko było tylko pierwszym krokiem do potrzebney poprawy: były to naprawy starego zapadłego budynku, który raczey zupełnie rozrzucić, i podług lepszego rysu na nowe wystawić potrzeba było. Zbываło ieszcze na dobrych powszechnych prawach, bez których doskonałe wykonywanie sprawiedliwości jest niepodobne.

Nie mogło to ukryć się przed wzrokiem przenikłym *Fryderyka* wielkiego. Kazał natychmiast przez wielkiego Kan-

clerza *Samuela Coccej*, z pomocą najlepszych prawników nowy porządek Sądowniczy, i powszechnie Niemieckie wyrażne prawo krajowe ułożyć. Pierwszy w roku 1748. wszędzie został wprowadzony, prawo krajowe wyszło w roku 1749. naprzód w projekcie, miało bowiem istotne niedoskonałości, i jeszcze prawnej ważności cechy nie nabyło. Nie ustał jednak wielki ten Król w niezmordowanej gorliwości swojej, końcem wprowadzenia w Państwach swoich iak najdoskonalszego Sądownictwa, i liczne rozrządzenia przez Niego w tey mierze wydane, iasno dowodzą, iak mocno był o ważności tey poprawy przeświadczony. A tak urządzenie Sądowych Urzędów polepszono, wielorakie błędy w porządku sądowniczym poprawiono, w pojedynczych prawnych materjach ustawy wydano, a w roku 1776. projekt do nowego sposobu opisywania prawnych sporów ułożono; nakoniec roku 1779. pod wielkim Kanclerzem *de Carmer* nowy piękny wystawiono budynek, który teraz po szesnasto-letniej nie-

przerwaney pracy dokończony widzieć się daie.

Zaczęto naprzód od nowey sfofownieyfzey formy procesów, z czym połączo-
no lepsze urządzenie Sądowych Urzędów. Projekt do powszechney xięgi praw w tym
samym czasie spisany, i publiczności do
roztrząśnienia podany, podług nadesła-
nych uwag osób prawnictwa wiadomych,
odmieniony i udoskonalony został; a ten,
w roku 1794, iako powszechne prawo
krajowe dla Państw Pruskich jest wprowa-
dzony. Nakoniec, układ Sądownictw przez
wyfzły w roku 1795. powszechny porzą-
dek sądowniczy, zupełnego nabył ukoń-
czenia.

Z tey krótkiey osnowy głównych zda-
rzeń w prawnictwie Pruskim, okazuje się,
że terażnieyfa iego doskonałość jest owo-
cem blisko dwa wieki ciągle trwającego
życzenia poprawy iego: że od początku
uznano potrzebę połączenia z poprawą są-
downictwa, poprawę ciemnych, niewyra-
żnych i niestofownych praw, podług któ-

rych Sądy przedtym wydawały wyroki; i że wszelkie dawniejsze usiłowania przeprowadzenia do doskonałości wykonywania sprawiedliwości, nie były zupełnie skuteczne przeto, że wielkich trudności nowego prawodawstwa przewyciężyć prawie nie można było. A zatym każdy bezstronny, szacunek nowej poprawy sprawiedliwości, wielką iey obfzerność, i wielkie oraz zasługi tego, który ją uskutecznił, najlepiej zważyć potrafi.

Teraźniejszy urządzenie Sądownictwa w Państwach Pruskich, zasadza się na stałym fundamencie, na wyraźnych, zupełnych, i podług rozumu i słuszności ułożonych prawach. Zawiera w sobie nie tylko sposoby instrukcyi, i rozstrzygnięcia prawnych sporów, ale wżyskie dzielnice prawney Policcyi; sporządzenie sądowych kontraktów i testamentów; staranność o bezpieczeństwie i porządku w zdarzeniach sukcesyjnych i konkursowych; urządzenie i prowadzenie opiek; kredyt nieruchomości gruntów przez należyte trzymanie ciąg hipotecznych; zgola ba-

czność względem popełnionych występ-
ków, i onych ukaranie. Do tych wszy-
stkich ważnych czynności, Sądy tak są
urządzone, że każda pojedyncza dokła-
dnie dochodzoną być może, że wszelkim
zaradziło się przewłokom, i że arbitral-
ności Sędziów mocne są założone zapory.
Takie tylko osoby na Sędziów bywają wy-
znaczane, których zdadność i poczciwość
dostatecznie są doznane. Wyższe Sądy
nad każdym sobie podległym sądem ści-
śle mają dozór; same zaś pod nieustan-
nym dozorem Ministrów sprawiedliwości,
i wielkiego Kanclerza zostają. Oprócz
tego, wszelkim nieczynnościom, które
mogłyby kiedy mieć miejsce, przez wi-
zyty sprawiedliwości u wyższych i niż-
szych Sądów odbywać się zwykłe, zało-
żona jest tama.

Kto ten układ Sądownictw z temi,
iaki są w innych Państwach porówna, o
zalecie Pruskiego łatwo się przeświadczy.
Znajdzie, że forma procesów w zagra-
nicznych Sądach częstokroć niepotrzebne-
mi obfzernościami jest obciążona; że ar-

bitralność Sędziego, i wykrety prawnych
 bałamutów są zbyt dozwolone; że zamiast
 dążyć prosto do głównego celu, zwykło
 się nad pobocznymi okolicznościami za-
 stanawiać; i że przez to, tak iako przez
 pomnożenie prawnych środków, swywo-
 li i złości do uwiecznienia sporów wolne
 otwiera się pole. Wszakże w tamtych
 porządku w czynnościach opiekuńczych,
 nieustannego dozoru nad wychowaniem
 młodoletnich, i pożytecznym zawiado-
 waniem ich majątkiem, darmo będzie szu-
 kał. Zechce nabyć iaką nieruchomość,
 albo pieniędzy na nią pożyczyć, ale ni-
 gdy tak doskonałej i nieomyślnej wiado-
 mości o więcej lub mniej wolnym pra-
 wie własności posiadacza, o przyległo-
 ściach i należytościach wsi, tudzież o
 stanie długów iey nie zasiągnie, iakiey
 z xiąg hypotecznych sądów Pruskich na-
 tychmiał powziąć może. W zdarzonych
 przypadkach kryminalnych, ani tak szyb-
 kiego dochodzenia uczynku, ani tak ro-
 stropney ochrony niewinności, ani tak
 ludzkiego obeyścia się z występcami, zgo-
 ła owego prostego, dla prędkiego odby-

wania czynności wygodnego urzędzenia sądowych Kollegiów nieprzerwanego nad ich postępkami dozoru nie znajdzie.

A tak, każdy Pruski Obywatel wszelką ma przyczynę poważać dobroczynnego swego Monarchę, niemniej dla tego, że zaczęta przez *Fryderyka* wielkiego sprawę sprawiedliwości dokończył, a owo też infzym oraz Narodom wzór wystawił. Może więc każdy mieszkaniec Państw Pruskich sądzić się szczęśliwym, że w Ojczyźnie jego służność i sprawiedliwość bez względu na osoby, podług nieodmiennej ustawy wymierzana, a przytym najsłodszy porządek zachowany bywa.

Atoli, nie dosyć jest prześtać na tym powszechnym przekonaniu; owżem pożyteczna jest dla każdego czynnego człowieka o układzie sądownictw taką nabyć wiadomość, ażeby w zdarzeniach umiał sobie należycie postąpić.

Prawa dokładnie przepisały, iak się ma Sędzia zachować; zaradziły niemniej

temu, że strona byleby z powolnym zaufaniem oddała się Sędziemu, nie łatwo skrzywdzoną być może; ale musiały oraz postanowić, iak strony względem Sędziego zachować się powinny. Te przepisy dobrze jest każdemu znać, ażeby wiedział, iakim sposobem interesa swoje Sędziemu przelożyć, w iakim rozumieniu sposób postępowania Sędziego zważać, i iakimi drogami pomocy przeciw ucierpioney krzywdzie szukać ma. Doświadczenie uczy, że niedostatek takiey wiadomości częstokroć nayszkodliwsze wie-dzie za sobą skutki. Wielu w nieprzy-zwoitym czasie udaie się do Sędziego; inni, nie dają mu dokładney wiadomości o stanie rzeczy; inni, obowiązków Sę-dziego niewiadomi, niewczesną przeciw niemu zabierają nieufność; przez niewia-domych lub złośliwych doradców w błąd wprawiani bywają, płaczą się przez nie-słuszne zażalenia w szkodliwe obzerno-ści i kofzta, a potym Sędziemu to przy-pisują, co raczey opacz nego ich postępo-wania sposobu jest skutkiem.

enia
nad
zel-
ego
że
po-
row
wit.
Pru-
Oy-
wość
nen-
nay-
na
zem
ego
na-
u-
się
aiey

Niniejsza nauka ma za cel przyło-
żyć się do zaradzenia temu złemu. Nau-
czy strony o powszechnych ich obowią-
zkach względem Sędziego; wskáže im pra-
wną drogę, którą pomocy szukać i do-
stąpić mogą; opíše doskonale, iak sobie
w właściwych prawnych sporach, i w in-
szych sądowych czynnościach, które nie
są procesami, postąpić powinny; tudzież
względem ostrożności, którą w pewnych
zdarzeniach zachować mają, dokładne da
objaśnienie.

§
p
fi
d
b
d
fa
tu

SEKCJA I.

O zachowaniu się w prawnych sporach.

ROZDZIAŁ I.

Powszechne prawidła.

---

§. i. **W**szelkie spory o rzeczy i prawa, prywatney tyczące się własności, przez wyrok sądowy rozstrzygnięte być powinny, jeżeli do dobrowolney przyść nie można ugody. Kto pominąwszy Zwierzchność, sam sobie sprawiedliwość czynić usiłuje, w miarę popełnionego gwałtu

Własna
pomoc za-
kazana.

karze więzienia, Fortecy albo Cuchthauzu podpada.

Zajmowania, czyli fantowania, tylko wtedy są godziwe, gdy kto w poselszyi swoiey jest krzywdzony, a szkodziciel jest niewiadomy, niepewny lub obcy, albo gdy zajęcie jedynym jest środkiem zapewnienia sobie dowodu zdarzonego ukrzywdzenia. Ale i wtedy nawet to zajęcie natychmiast, w granicach pola, gdzie uszkodzenie zaszło, i bez użycia szkoliwey broni, lub szarpiących psów; zgola z uniknieniem wszelkiew gwałtowności względem osoby fantowanego nastąpić powinno. Nie godzi się także zajmować więcey, tylko tyle, ile podług słusznego pomiarkowania do zabezpieczenia się względem poniesioney szkody potrzeba; nadto fantowanie takie, sądowi mieyscowemu niezwłocznie doniesione, i rzecz zajęta iemu do schowania oddana być powinna. Kto przy zdarzonym fantowaniu drugiego lży, bię, albo iakokolwiek na cieie uszkadza, surową na siebie ściaga karę.

Kto w Sądzie skargę zanosic

§. 2. Każdy, który podług prawa sobą i majątkiem swoim rządzić

jest mocen, rzecz swoją zaniemieniem albo oskarżonym być może?
 skargi sądowej popierać może, i każdy poddany także jakiegokolwiek bądź stanu lub godności może być sądownie oskarżonym.

Opiekunowie młodoletnich, i ogłoszonych sądownie za marnotrawców, dzieci pod władzą oycowską zostające oycowie; pleć żeńską mężowie w sądach zastępują. Białogłowy niezamężne względem wolności stawania w sądach, równe z mężczyznami mają prawo, chyba, że układ prowincjonalny przybrania Kuratora płci wyciąga. Zgromadzenia mieyskie lub wieyskie przy rozpoczętym prawnym sporze dwóch albo trzech Deputatów z najroftropnieyszych pomiędzy siebie obrać, i tych plenipotencyą opatrzyć powinni, ażeby pozostali w domach mieszkańcy, robot swoich pilnować mogli.

§. 3. W każdym prawnym sporze należy nadewszystko dochodzić, jakie w sobie zawiera zdarzenia, a te iak się z prawdą zgadzają; Sędziogo jest obowiązkiem, ażeby prawdę lub fałsz zachodzących w prawnym sporze okoliczności dochodził,

Obowiązek mówienia prawdy i podawania dowodów.

i te ile potrzeba do należytego przy-
stosowania praw do zachodzącego
przypadku, dokładnie wyjaśnił. A
przeto w każdym sporze, tak powód,
jak oskarżony należące do rozśądze-
nia sprawy okoliczności podług pra-
wdy i naleyfzey wiadomości swo-
iey Sędziemu opowiedzieć, i śród-
ki, któremi okazane być mogą, po-
dać powinni. Umysłne przekształ-
cenie lub zamilczenie prawdy, pra-
wa surowo karzą; i na kim się to
w Sądzie raz okaże, ten w wszelkich
inzych przyszłych sprawach do wy-
konania potrzebney przysięgi nie-
zdolnym będzie.

Obowią-
zek osobi-
stego sta-
wania.

§. 4. Pospolicie strony same naley-
piey umięą uczynić osnowę Sędzie-
mu interesów swoich; a przeto, po-
dług prawa obowiązane są, przy pier-
wszym sprawy swoiey opifaniu, ile
to być może, stawić się ofobiście.
Od tey ustawy odstąpić można:

a, w prostych wexlowych i in-
szych tym podobnych sprawach,
gdzie zaraz z razu przewidzieć
się daie, że instrukcyja będzie
bardzo łatwa;

b, kiedy

16, kiedy strona dla choroby, bar-
dzo podeszłego wieku, albo
oddalenia od miejsca są-
downictwa osobiście stanąć
nie może, nie może.

W ostatnim razie sądowi o prze-
szkodzie wcześniej doniesie-
nie, i tę wiarygodnymi zaświadcze-
niami okazać należy. Jeżeli zaś oso-
biste stawienie się w sprawie iakiej
z początku nie będzie żądane, sędzia
jednak mocen jest dla ważnych przy-
czyn stronę do osobistego stawienia
się powołać, a wtedy ta, temu za-
leceń powinna uczynić zadosyć.

§. 5. Jeżeli strona instrukcyi spra-
wy swojej nie może być przyto-
mna, albo jest od tego uwolniona,
jednego z postanowionych przy są-
dzie w Kommissarzy Sprawiedliwości
(*Patrono*) obracając tego doskonałą
informacją, tudzież Plenipotencyą
opatrzyć musi. Wszakże wolno iey
jest prosić Sądu na piśmie o przy-
danie sobie Plenipotentą, jeżeli go
dla nieznanomości siamazobrac nie
może. Nadto unieqna jest przydać
Plenipotentowi w imię swoje osobę,
która o pałym stanie rzeczy dosko-

O Pelnoc-
mocnikach

nałą ma wiadomość, i wraz z Plenipotentem na terminach stawać może.

Plenipotencya zawsze na piśmie dana, a do tego arkusz drukowany, w próżnych miejscach wypełniony i podpisany, albo Plenipotencya umyślnie sporządzona, i w arkusz zwyczajny drukowany obwiniona być powinna. Prosty blankiet, czyli *membran* jest niedostateczny, i dla szkodliwych częstokroć skutków niebezpieczny; a zatem ważna Plenipotencya musi w sobie zawierać:

- 1, nazwisko, stan, i urząd, lub funkcją Plenipotenta;
- 2, nazwisko, stan, urząd, lub funkcją strony przeciwney;
- 3, istotę sporu prawnego;
- 4, zlecenie czynienia tego wszystkiego, czego Sady od Plenipotenta stawiającego imieniem strony nieprzytomney żądać mogą;
- 5, datę;
- 6, podpis, imienia, i przezwiska czyniącego plenipotencyą, z przydaniem urzędu, czyli funkcji. Przyciśnienie pieczętki

do ważności Plenipotencyi nie jest potrzebne.

Ofoby pisać i czytać nie umiejące, albo dla iakowego przypadku nie mogące, plenipotencyą sądownie, albo przed Kommissarzem Sprawiedliwości uczynić powinny. Co do ludzi prostych tego rodzaju, dosyć jest na tym, kiedy Plenipotencya przed sądem wieyskim z przybraniem przysięgłego sądowego Pisarza jest uczyniona.

Plenipotencye przez cechy albo towarzystwa rzemieślnicze uczynić miane, podpisem naystarszego Mistrza, i pieczęcią cechu lub towarzystwa stwierdzone być powinny.

To gdy się stanie, powinien Assessor cechu lub towarzystwa, albo w niedostatku iego sądowa mieyscowa osoba pod plenipotencyą zaświadczyć, że podpisani w rzeczy samey są ci, któremi się być udają.

Opiekuni lub Kuratorowie czyniąc plenipotencyą, powinni zawsze autentyczne kopie instrumentu swego do niej przyłączyć.

Wspólne podpisanie się zostającego pod opieką jest zbyteczne, acz-

by już był bliskim lat doyrzałych. Także opiekuni, zaczynając sprawę jakąkolwiek, zezwolenie przełożonego nad sobą sądu opiekunnego natychmiast przystawić, albo gdyby zwłoka miała być niebezpieczną, przystawienie iey potym uścić powinni.

O Assy-
stentach.

§. 6. Każda strona instrukcyi sprawy swojej ofobiście przytomna, obrać sobie sama Assystenta z pośród postanowionych przy Sądzie Kommissarzy sprawiedliwości, albo gdy żadnego z nich nie zna, o przydanie sobie takowego prawnego Assystenta u Sędziego dopraszać się może. Takowy Assystent do wszystkich sądowych tranzakcyi między stronami, tudzież do wysłuchania świadków przypuszczony być ma. Tenże podług praw obowiązany jest baczyć, ażeby strona należycie wysłuchana, nie nagłona, albo w postfach wprawiona nie była; ażeby nic, cokolwiek do iasnego wyluszczenia rzeczy, i do obrony iey należy, opuszczono lub zaniedbanó, owszem wszystko wyraźnie, rzetelnie, i stosownie do myśli strony zapisano było. Nadto, wolno jest ka-

żdey stronie przybrać sobie na terminie oprócz takowego prawnego Assystenta, insze ieszcze osoby, do których ma osobliwsze zaufanie, i od których dla dokładniejszey wiadomości, iaką o zachodzących w sporze okolicznościach, albo rzeczy lub kunszty u nich mniema znaleźć, szczerogólniejszey spodziewa się pomocy. Takowych Assystentów przypuścić Sędzia wzbraniać się nie powinien; ale ci nawzajem obowiązani są zachować się w swoich granicach, żadnych przeszkód objaśnieniu rzeczy nie czynić, ani swarami, hałasem, lub inszemi nieprzystoynemi postępkami spokoyności, porządku i powagi sądowych czynności nie mieszać.

§. 7. Każdey strony wiodącej Process iest naprzód pod karą obowiązkiem, wydane do siebie zlecenia sądowe przyjmować, i gdy tego zachodzi żądanie, względem odebrania onychże zaświadczenia dawać. Jeżeli sama pisać umie, albo gdy inisi do tego zdolni są w bliskości, takowe zaświadczenia na podaney sobie przez służę Kancellaryi kopii pozwu

Zachowanie się stron względem Sędziego w powszechności.

lub inszego zalecenia napisane być powinny.

Pod wymówką, że tytuł, adres, lub co inszego nieprzyzwoicie jest wyrażone, od przyjęcia sądowego zalecenia nigdy uchylać się nie godzi; owszem takowa omyłka potym okazana być powinna, ażeby na przyszłość poprawiona była.

Przeciwno należytemu sądowi, członkom iego, i urzędom ich ufznowaniu, niechay nikt nie wykracza. Kto zwierzchności swojej w iey urzędowaniu, albo iey namieftnikom w pełnieniu iey rozkazów uczynkowo sprzeciwia się, w miarę wykroczenia swego karę więzienia, cuhthauzu, albo fortecy na siebie ściąga.

Nadto, strona spór wiodąca, zalecenia do zaczęcia sprawy przez Sędziego sobie dane, ściśle i niezwłocznie wypełnić, albo gdy rozumie się być przez to uciążoną, zażalenia swoje przyzwoicie podać jest obowiązana.

Nadewszystko powinna każda strona starać się o to, ażeby sama albo w przypadkach dozwolonych (§. 4.) przez Plenipotentą terminów dopil-

nowała ; jeżeli zaś ma do tego przeskody, o nich Sędziego wcześniej uwiadomić, tudzież stronie przeciwney, jeżeli jest wspólnie przywołana, spieszno donieść jest obowiązana. Kto to omieszka, sprawione przez to kofzta na siebie ściągnie, chociaż Process na przeciwniku przewidzie, a prócz tego, uporczywe nieposłuszeństwo, szkodliwsze iefzcze w prawach wzmiankowane skutki za sobą wiedzie. Jeżeli strona w ciągu sprawy na długi czas w podróż wyiedzie, dobrze uczyni, gdy o tym da znać Sądowi, i Plenipotenta należytą informacją opatrzonego poftanowi, albo gdy już sobie takiego obrała, iego o miejscu bawienia swego uwiadomi, inaczey niechay się spodziewa, że sprawa mimo iey nieprzytomność, daley toczyć się będzie, i że ją oprócz tego prawne skutki nieposłuszeńftwa spotkaią.

§. 8. Prawo wyciągając od stron powolności, względem Sędziego, zaradziło niemniej wielorakim sposobem, ażeby żadna strona przez niedbałość, arbitralność, albo nierząd Sędziego uszkodzoną nie była. Oprócz

Ustawy
dla bezpieczeństwa
stron w
prawach
zawarte.

ciężkiej odpowiedzialności Sędziów, oprócz nieustannego dozoru nad ich postępowaniem, są jeszcze następujące ustawy:

a, nadana podług §. 6. każdej stronie wolność obrania sobie Asystenta, i używania go przy wszelkich sądowych tranzakcyach;

b, Protokoły na terminach z przybraniem przyśięgłego pisarza sądowego, albo dwóch Ławników pisane być powinny; chyba że strony wyraźnie od tego odstąpią, albo gdy sprawa do gatunku potocznych należy.

c, Każdy protokół powinien być przed podpisem przytomnym stronom wyraźnie przeczytany; a przytym każda strona mocna jest zdaiące się iey być potrzebne odmiany albo przydatki podać, i żądać ażeby na końcu protokołu, nawet własnemi iey słowami dodane były; tudzież każdej stronie kopia protokołu na iey żądanie wydana być ma.

d, Przy wszystkich wyższych sądach, składających się z kilku

osob, czynności względem każdego processu dzielą się między kilka członkami tym sposobem: że jeden nad drugim ma dozór; a tak, jednego jest rzeczą czynić osnowę memoriałów i doniesień do sądu zaszytych; drugi odbywa terminy; inszy pisze sentencyą; żaden jednak z nich o czynnościach drugiego w teyże sprawie wiedzieć nie powinien.

Jeżeli w drugiey instancyi do nowey instrukcyi przyidzie, do tey, nowy znowu Deputat wyznaczony będzie.

Strona mniemając się być przez Sąd uciążoną, albo że Deputat sądowy obowiązku swego zaniedbał, może do wyższego urzędu zanieść na to zażalenie. Jeżeli sprawa toczy się w niższym sądzie, takowe zażalenie do wyższego Sądu Prowincyi, jeżeli zaś u samego wyższego sądu, do Prezydenta, albo do *Ministerium* Sprawiedliwości w Berlinie podać powinna.

Dla nieumieiących pisać postanowiło się, że wszędzie w zwy-
czaynym mieyscu sądowym ko-
go znajdą, przed którym żą-
dania albo zażalenia swoje uftnie
do Protokółu podać mogą. Gdy-
by strona przeciwko samemu
nawet wyższemu urzędowi Pro-
wincyi swoiey miała żale-
nia się przyczyny, a do zanie-
sienia ich na piśmie Kommissa-
rza Sprawiedliwości znaleźć nie
mógła, wolno iey będzie udać
się do naybliższego sobie kra-
iowego Collegium Sprawiedliwo-
ści, i prosić, ażeby zażalenia
iey do protokółu zapisane były.
Naywyższą Osobę Nayiaśnieysze-
go KRÓLA Jmci memoryałami
trudnić nie potrzebna iest prze-
to, że postanowione wyższe
urzędy obowiązane i gotowe są
slusznym zażaleniom zaradzić.
Przynajmniey nikt wspomnio-
ne wyższe urzędy niechay nie
mija. Do podać mianego Nay-
iaśnieyszemu PANU memoryał,
odebraną ostatnią rezolucyą są-
dową zawsze należy przyłożyć.

f. [Każda srona, aczkolwiek stawia bez Assystenta, mocna iest w znacznych sprawach zlecić przy końcu instrukcyi iednemu z Kommissarzy sprawiedliwości, ażeby opisane Akta przeyrzał, i wywód praw iey na piśmie uczynił.

g. Gdyby z tychże Aktów okazać się miała krzywda przez Sędziego sronie uczyniona, wszakże przez dozwolone prawne środki appellacyi i rewizyi (*appellacyi do trzeciej instancyi*) do uniknienia wszelkier krzywdy naypewniejsza będzie droga.

Na ów czas Sąd wyższy wszystkie czynności około tey sprawy dotąd zasze roztrząśnie, a srona przez prawnego Assystenta wszelkie iakie się zdarzyły omyłki okazać, nowe okoliczności i nowe dowody przytoczyć, i tym sposobem rzeczy swoier znowu należytą będzie mógła dać postać. Nawet w przypadkach, gdzie appellacya miejsca mieć nie może, wsze-

lako na zaniesione zażalenie re-
wizya Aktów nastąpi, i za po-
strzeżeniem iakichkolwiek nie-
regularności, onym natychmiast
zaradzono będzie.

Ostrzeże-
nie wzglę-
dem pie-
niactwa, i
pokątnych
doradców

§. 9. Przy tylu zabiegach, któ-
re prawo uczyniło dla zaspokojenia ka-
żdego od bezprawia, każda strona
beśpiecznie i spokojnie biegu pra-
wnego postępowania sposobu czekać,
i wtedy nawet, gdzie mogłaby ro-
zumieć, że ma sobie przeciwnego
Sędziogo, zamiast niewczesney nieu-
fności i niesłusznych zażeń, na pra-
wo zdać się może. Powinna zawsze
zważyć, że Sędziogo jest obowiąz-
kiem prawdy dochodzić, i podług
niey wyroki dawać, że nie powinien ie-
dneuy tylko stronie dogadzać, ale prawa
obydwoch stron dokładnie wyiasniać;
a zatym niechay nie wnosi sobie,
że Sędzia stronnie postępuje, gdy iey
czyni uwagi i wzajemne przełoże-
nia, albo gdy dochodzi prawdy wnio-
skow strony przeciwney.

Atoli, strona jeżeli mniema, że
iey dzieie się istotna krzywda, nie-
chayże uda się do iednego z Kom-
missarzy sprawiedliwości, albo sama

zanieście zażalenia swoje do przelożonych wyższych urzędów, a wtedy niech odebrane zlecenia dopełnia; ale niemniej strzeże się owych niebezpiecznych ludzi, których jest professyą niegodziwie i skrycie stronom rady dodawać, Memoryały dla nich pisać, i o strata pieniędzy przyprawiać. Niechay strzeże się nadto, zażalenia swoje gdy będą roztrząśnione i za niesłuszne uznane, uporczywie i swywołnie ponawiać, albo co gorsza, Sądy ezernić. Strata czasu, opóźnienie i kofzta, zawsze będą tego skutkiem; a często nawet surowe ukaranie.

Strony, które nie poddając się przepisaniu porządkowi, Collegia i przelożonych ich oczywście błądami i bezprawnymi zażaleniami przeciwko własnemu uczuciu i przeświadczeniu nąchodzą, albo za okazaną im dowodnie niesłusznością ich żądań, skargi swoje zaniósć nie przestają, i przez ponawiane natrętne proźby przeciwko prawu i porządkowi przemodz, albo co wymusić usłują; tudzież te, które nawet Departament sprawieśliwości, lub Naywyższą Osobę Nay-

iaśniejszego PANA fałszywym i niezetelnym wystawianiem interesów swoich, albo nieprawdziwemi i zmyślonemi oskarżeniami i czernieniem Zgromadzeń krajowych nachodzić poważają się, za swywołnych i złośliwych pieniaczów poczytane, i w miarę dowiedzionej im złości i uporu, do fortec lub domu poprawy oddane będą.

Powzeczny wy-
staw zwy-
czajnego
processu.

§. 10. Dla powzięcia należytey wiadomości o obowiązkach Sędziego, pożyteczna jest uczynić sobie powszechne wyobrażenie biegu zwyczajnego Processu.

Za podaniem pisanego lub ustnego skargżenia, naprzód powód z istoty sprawy słuchany bywa. Wszystkie *facta*, które iakąkolwiek decyzyą stanowią mogą, zapisują się; daley dochodzą się dowody tychże faktów, jeżeli przeciwnik onym przeczy; za tym zważają się wnioski i sposoby, których przeciwnik na zbicie ich użyć może, a gdy okaże się, iż skarga jest bez fundamentu, albo że zbywa na potrzebnych dowodach, potrzebne czynią się powodowi przełożenia.

Jeżeli zaś skarga jest dowodami należycie wsparta, ta komunikuje się oskarżonemu z zaleceniem, aby skarżącego podług żądania zaspokoić, albo na wyznaczonym stawił się terminie, i na skargę odpowiedział. Jeżeli nie uczyni temu zadosyć, poczytanie się iakoby na skargę przystał, zaczym wyrok przeciw sobie ściągają; jeżeli się zaś stawi, bywa z przytoczonych w skardze faktów, z wniosków lub wzajemnych pretensyi swoich i z zachodzących względem tego dowodów dokładnie słuchany, przy czym oskarżonemu szkodliwe wystawiają się skutki, które go czekają, jeżeliby przeciw własney wiadomości prawdziwym okolicznościom przeczył, lub fałszywie co udawał.

To wysłuchanie obydwóch stron do powszechnego wyjaśnienia sprawy i przytoczonych przez każdą z nich argumentów dąży; atoli, niemniej przez Kommissarzów sprawiedliwości, jeżeli strony do nich udadzą się, skuteczniejsze być może, a w tedy skarga i odpowiedź na nią, na pismie podane być mogą. Co gdy się stanie, zaczyna się dopiero właściwa instrukcja pro-

celsu przez wyznaczonego z sądu
 Deputata. Ta ma za cel doyscie
 prawdy faktów, od których przyszła
 decyzya zależy. Zachodzące przy-
 tym prawne kwestye nie rozwiązują
 się, tylko się umieszczają na końcu
 Instrukcyi. Deputat więc porówny-
 wa podane przez skarżącego i oskar-
 żonego fakta, zastanawia się nad te-
 mi, względem których obydwie stro-
 ny różnią się, lub sobie wzajemnie
 przeczą, i stara się przez dalsze za-
 pytania i stosunki właściwy związek
 wyjaśnić. Potym opisuje prospekt
 sprawy (*statum causae & controversiae*)
 czyni osnowę tych punktów, na któ-
 re obydwie strony przyftają; wylęcza
 okoliczności, które decyzya istotnie
 mogą stanowić, i na które ieszcze się
 nie zgodziły, a do nich przydaje po-
 dane dowody i przeciwne onym za-
 rzuty. Takowy, zwłaszcza w zawi-
 łych sprawach bardzo pożyteczny
 prospekt komunikuje się potym stro-
 nom do przejrzenia i uzupełnienia po-
 dług dalszych ich uwag. A tu wła-
 śnie jest czas, gdzie zgodzić tentować
 się daie. Jeżeli tak chybić, Sądzie-
 nlezwłocznie do examinu dowodów
 względem

względem wszystkich ważnych okoliczności, o które ieszcze spór zachodzi przystepnie; zeznań podanych świadków słucha, onym nakazuje przysięę; zdań osob znaiących się na rzeczy, o którą idzie zasięga; przystawienie i okazanie dokumentow i inszych pisanych wiadomości zaleca, na wizyę schodzi &c. &c.

W podobnym examinie dowodow, obwieszczają się strony o iego wypadku, zaczym wolno im iest prawa swoje do protokalu, albo w ofobliwey dedukcyi wywieść; co gdy uczynią, kończą się Akta, Dekret zapada, i tenże stronom komunikuje się.

Jeżeli iedna lub druga strona sędzi się bydz uciążoną, może appellacyi użyć. Powinna o tym w 10. dniach po ogłoszeniu sobie pierwszego Dekretu Sądowi donieść, a przytym punkta, które iey są do tego powodem dokładnie wyrazić. Wszakże wolno iey iest, dla lepszego wywodu prawa swego, nowe fakta i nowe dowody przytoczyć. W takim razie następuje nowa instrukcyja iak w pierwszej instancyi, do której wy-

znacza się inszy Sądowy Deputat, który obydwie strony słuca, potym znowu im prospekt Processu przykładą, i do examinu dowodow przystępuie. Wzajemne wywody praw każdej strony kończą zatym instrukcją i Akta, i te Sądowi appellacyjnemu podają się do wyroku.

Od zapadłego w tymże Sądzie Dekretu, może takż każda strona w ciągu 10. dni rewizyą (*appellacyą do trzeciej instancyi*) założyć. Ale tu nie zważa się już na nowe fakta lub dowody, tylko bowiem pisane Dedukcye są dozwolone, i zapadły w tym naywyższym Sądzie Dekret sprawy ostatecznie rozsądza.

Z tego opisu teraznieyszey formy Processow okazuje się, że się dąży prosto do głównego zamiaru bez zastanowienia się przy pobocznych punktach, i że każdy Dekret rzecz rozsądza; nadto, że samego Sędziego jest obowiązkiem prawdy przepisaną drogą w naywiększey, iak bydź może krótkości dochodzić, nie dając się mieć fałszywemi wyftawami naiemnych Patronow i Plenipotentow. A przez to osobliwie ró-

żni się nowa Ordynacya Sądowa od przeszley, i tylko tym sposobem, intrydze zaporę założyć, oraz spieszność w rozsądzaniu spraw, z potrzebą ostrożnością przeciw zbytniey skwapliwości połączyć można.

ROZDZIAŁ II.

O zachowaniu się powodów

---

§ II. **K**to sędownie kogo oskarżać zamysła. powinien nadewszystko zważyć, do którego Sądu ma się udać. Trzebaby na to obszerney nauki, a i tak bez wiadomości prawa, nie każdy zrozumiałby dokładne w tey mierze objaśnienie. Zaczym dosyć będzie prześtać na następujących prawidłach, a w przypadkach wątpliwych naysbezpieczniey sobie postąpi ten, który się poradzi prawnika.

Wybór
Sądu.

Prócz zwyczajnych Sądów, wyznaczone są w Państwach Pruskich, także osobliwe Sądy dla sporów w

I. Które sprawy należą do Kameralnego

Sądowi-
ctwa.

- skarbowych i policyjnych intereffach.
Do tych liczby należą mianowicie:
- a, Wszelkie spory o podatki do
Królewskich skarbowych, lub Ka-
meralnych kass wpływające.
  - b, Wszystkie sprawy w zdarzeniach
tyczących się rzemioł, cechow
i towarzystw;
  - c, Handlowe i fabryczne interes-
sa; jeżeli zachodzą przytym
Przywileje i insze prawa;
  - d, Wszystkie spory z założonych
Kolonii i z nadanych Kolonistom
wolności pochodzące;
  - e, Wszystkie sprawy policyjne, zwła-
szcza względem utrzymywania
drog, mostow i grobli, tudzież
sprawienia spadku i upływu
wód;
  - f, Gdy Konsyliarz wojskowy i e-
konomiczny, lub inszy Kame-
ralny, leśny, akcyzny, celny,
i solowy ofycyalista, lub insza iaka-
kolwiek Departamentowi Skar-
bowemu, lub Kamerze podległa
osoba, z powodu funkcyi swo-
iej ma być oskarżona; tudzież
gdy takowe osoby w funkcyi

swoiey kogo obrażą, albo przez kogo bywają obrażone;

g, Wszelkie zażkarżenia przeciw osobom Magistratowym i officialistom Kameralnym w przypadkach policyjnych i ekonomicznych, tudzież przeciwko Dzierżawcom dóbr Królewskich, z powodu dzierżaw. W sprawach podług powyższego postanowienia osobliwym Sądom przekazanych, należy się udać do prowincjonalney Kamery woyskowej i ekonomiczney, albo jeżeli się tyczą Miał, do Magistratu miejscowego. Sprawy zaś akcyzne i celne, w Dyrekcyach akcyjnych kaźdey Prowincyi wprowadzane bydź powinny.

§ 12. Wszystkie insze sprawy należę zgoła do zwyczajnych Sądów, i w nich sądzić się powinny: Kóre sprawy do zwyczajnych Sądów należę

a, Spory, w których szlachcic, lub inszy poddany z Fiszkałem, Miałtem iakim, Królewską ekonomią lub Kolonią, o pasze, wygony, granicę, albo nawet o długi chce się rozprawić;

- b*, Gdy Ekonomie z Miastami i Mieszczanami, albo Miasta między sobą o takowe intrat Kameralnych nie tyżące się prawa spór mają;
- c*, Sprawy między Ekonomiami i znajdującemi się w nich wolnemi Szolcstwami lub Woytoftwami, iako też między samemi takowemi Szolcstwami, jeżeli przy tym nie idzie o Kanon, lub o in-sze do gospodarstwa Ekonomii należące rzeczy;
- d*, Gdy do szlachcica, lub inszego poddanego z przyczyny wsi do Ekonomii należącey, przywileiu, ceł, łowu, lub inszego iakiego Regału zachodzi preten-sya; tudzież, gdy kto z przywileiem na wybieranie ceł, albo wolnością od opłat celnych popisuje się, albo o nad użycie służącego sobie przywileiu na cła jest oskarżony; także gdy szlachcic lub inszy poddany zapo-zywa się o wykroczenie ordynacyi leśniczey; atoli kary za kradzież drzewa w borach Kró-

lewskich przez Kamereę rozcią-
gane bywają;

e, Zażalenia o depaktacye przy
naprawach mostów, dróg i gro-
bli, albo żądania uwolnienia od
takowych powinności;

f, Gdy poddani Ekonomii o dzie-
dziczne role, długi, sukcesyje i
insze prawa, które nie tyczą się
Ekonomii, ani ich publicznych
ciężarów i podatków w sporze
zostają.

§ 13. Skoro się okaże, iż który Dokła-
dniejsze
wyznacze-
nie Sąd-
ownictwa.
Proces do zwyczajnych Sądów na-
leży, potrzeba następujące zacho-
wać przepisy:

I. Skargi tyczące się wsi, chłop-
skiego posiadła, domu, ogrodu,
winnicy, młyna, lub inszey ia-
kieykolwiek nieruchomości, za-
wsze do Sądu, pod którego Ju-
rydykcyą rzecz położoną, wpro-
wadzone być powinny. Toż
samo ma się rozumieć, gdy na-
leżytości gruntu, albo przywią-
zane do nich prawa, naprzy-
kład: pasza, wygon, wrąb, ło-
wy, i t. d. czynią kategorią
processu. Sprawy
realne.

Wszelkie duchowne, wolne i szlacheckim prawem nadane dobra i nieruchomości, tak iako dobra i grunta Akademii i inszych uczonych szkół, *directe* do wyższego Sądu Prowincyi należą.

Sąd, względem sukcesyi, zostaje przy zwyczajnym Sędziu, pod którego Juryzdykcyą był zostawiający sukcesyą w czasie śmierci swojej, i może tamże sukcesor, przez mających do sukcesyi pretensyą, byż zwany.

Sprawy
małżeń-
skie.

II. Wszelkie skargi o zawarcie małżeństwa, lub rozwiązanie iego do wyższego Sądu Prowincyi należą, a jeżeli strony są Rzymko-Katolickiey Religii, do Sądów Biskupich, gdy te w Prowincyi są wyznaczone.

III. W wszelkich inszych sporach, potrzeba do takiego Sędziego za skarżenie zanieść, pod którego Juryzdykcyą oskarżony ustawicznie mieszka, chyba, że należy do liczby wyłączonych osób, bo w tym razie skarga do wyż-

szego Sądu Prowineyi wprowadona być powinna.

Takowe osoby wyłączone, mianowicie są Szlachta, Plebani, Xięża, i wyższej dostojności Duchowni, tudzież, Przełożeni i Nauczyciele szkół publicznych; wszyscy w aktualney cywilney służbie Królewskiej zostający Konsyliarze i Officyaliści, nadto ci, którzy za poprzedzającym prawnym examinem urzędów Akademicznych dostąpili, naprzykład: Doktorzy, wyzwoleni, Magister, Professorowie w Akademiach, i t. d. Atoli, jeżeli jedna z tych wyłączonych osób bawi się handlem, lub innym mieyskim procederem, wtedy w wszelkich ztąd wynikających, albo złączonych prawnych sporach exempcyi swojej użyć nie może.

Osoby
wyłączo-
ne.
(*Exempti*)

Ta exempcyja tylko przez kassacyą, ale nie przez otrzymaną dimissyą z jedney z powyższych funkcyi ustatka.

Wszyscy, zostający w aktualney woyskowej służbie, tak Officyerowie, kaprale i żołnierze, iako i należący do niższego Sztabu, do Sądów Regimentowych, albo do gene-

ralnego Audytoryatu, pozywani być powinni. Lecz, jeżeli osoby woyskowe z wiedzą i zezwoleniem Szeffa swego do mieyskiego cechu, lub towarzystwa są przyjęte, powinni w wszelkich do ich procederu ściągających się prawnych zdarzeniach w zwyczajnych Sądach mieyscowych sprawiedliwości dochodzić.

Osoby woyskowe odprawione, do-
stają się pod Juryzdykcyą Sądów cywilnych. Jeżeli były Officyerami, albo stanu szlacheckiego, podległe są wyższemu Sądowi, inaczey, Sądowi mieysca, gdzie mieszkanie swoje założyły.

Płeć żeńska,

Matłonki zawsze iednę z mężami swoiemi mają Juryzdykcyą. Wszelako po wyjściu Regimentów w pochod, żony kapralów i żołnierzy, w ciągu niebytności mężów, zostają pod Sądem mieyscowym.

Wdowy.

Wdowom Juryzdykcyą mężów do przyszłego ponowienia ślubów przystoi. Wdowy osób woyskowych zostają pod Sądami, którym mężowie ich po otrzymaney dimiffyi byliby podległymi. Wdowy wyższych leśniczych i borowych, tudzież wszyft-

kich niższych Subalternów przy Królewskich kolegiach, iako to: Kopistów, konnych sług Sądowych, posługaczów Kancellaryi i t. d. do wyższych Sądów mieysca mieszkania swego należą.

Rozwódka równo z wdową jest ^{Rozwódki:} poczytana; ale jeżeli wyrokiem rozwodowym jest uznana za stronę przekonaną, w tedy wraca się do stanu niższego, w którym przed zamęściem zoftawała.

Potomstwo póty ma Juryzdykcyą ^{Potomstwo.} oycy, póki sobie sposobu do życia nie obiorą, w służbę woyskową, lub cywilną nie weyda, albo się postanowią. Dzieci kapralów i żołnierzy, do rzemiośła lub osobom cywilnym w służbę oddane, Juryzdykcyi magistrów lub Państwa swego są podległe. Takoz dzieci poddanych wiejskich, bez względu na mieysce mieszkania oycy swego, póki z osób swoich nie będą z poddaństwa uwolnione, pozywają się tam, gdzie są poddane.

Offycyaliści dworscy, liberya, i ^v Czeladź wszelka czeladź, w ciągu służby swojej zoftają pod Juryzdykcyą Państwa.

Po otrzymaney odprawie, wracają się do przeszley Juryzdykcyi, albo stają się podległemi niższemu Sądowi mieysca, gdzie mieszkanie swoje założą.

Obce osoby. Chcąc oskarżyć sądownie obcą osobę, trzeba odezwać się do Sądu, któremu mieszkańcy krajowi równego stanu i kondycyi są podległemi.

Zaniesienie skargi. § 14. Skarga przez powoda samego, albo przez Plenipotenta, a w obydwóch razach, tak na piśmie jako i ustnie podaną być może. Jeżeli powód prowadzenie sprawy swoiey iednemu z Kommissarzy sprawiedliwości zleca, dosyć na tym, kiedy ten iest dokładną informacją opatrzony, a wtedy obeydzie się bez osobliwego zaniesienia skargi.

Kto skargę swoję chce ustnie zaniesić, w iednym z dni powszednich przed południem do mieysca zwyyczajnego Sądownictwa udać się powinien. Rozporządziło się wszędzie, że odzywające się strony osobę Sądową do wysłuchania siebie zaстанą.

Skarga pisana obeymować w sobie ma:

- a, Przewisko, stan i kondycją
skarżącego;
- b, Miejsce, gdzie mieszka, lub
gdzie go zastać można.
- c, Przewisko, stan i kondycją
oskarżonego, i zgoła takie ozna-
czenie jego osoby, aby od in-
ney podobnego nazwiska, mógł
bydź rozeznany.
- d, Miejsce mieszkania, lub ba-
wienia oskarżonego, albo za-
miast tego uwiadomienie, że nie
ma stałego miejsca mieszkania,
albo, że to cale jest niewiado-
me.
- e, Przyczynę i istotę skargi, przy-
najmniey w powszechności, aby
Sędzia wczesnie dóysć mógł,
czyli sprawa do jego, lub do
cudzey Juryzdykcyi należy.
- f, Oświadczenie powoda, czyli in-
strukcyi procesłu osobiście chce
bydź przytomnym, albo z ia-
kich przyczyn od tego uwol-
nionym bydź żąda.
- g, Doniesienie, czyli i kogo za
prawnego asystenta, lub Pleni-
potenta obrał, albo czyli przy-
dania sobie takiego Asystenta,

lub Plenipotenta od Sędziego czeka.

Jeżeli obiekt sprawy wartość 30. talarów przynosi, do zaniefionej skargi arkusz ceny srebrnego grosza, zaś względem obiektów nad 200. talarów, sześciu srebrnych groszy używa się, lub przykłada.

Jeżeli kto jako Plenipotent skargę zanosi, natychmiast Plenipotencyą przyłożyć, albo gdy mu na niej zbywa, uczynione sobie zlecenie listami, lub inszym sposobem dostatecznie okazać powinien.

Kto jako opiekun, lub kurator, skarży, przykłada do skargi swój instrument, a gdy pretensya nie dotyczy się tylko samych prowizyi, lub inszych dochodów majątku poruczonej opiece jego osoby, wtedy nawet zezwolenie Sędziego opiekunego jest potrzebne.

Opisanie
skargi

§ 15. Jeżeli skarga osobiście, lub przez Plenipotenta nie będącego z liczby Kommissarzów sprawiedliwości jest uczyniona, do dokładniejszego wysłuchania wyznacza się termin. Tego terminu powód, lub Plenipotent jego uchybić nie powinien,

ale gdy zachodzą przeszkody, wczesnie przedłużenia iego żądać ma, inaczey poczytano będzie, że się pretensyi swoiey zrzeka.

Nadto potrzeba, aby powód do wysłuchania swego, był należycie przysposobionym, iżby mógł dokładne dać Sędziemu objaśnienie. Do tego służą następujące przepisy:

a, Będzie się starał istotę skargi, naprzykład wystawieniem formy i postaci rzeczy, miary, wagi i w inszych okoliczności, któremi rzecz o którą idzie, od inszych iey podobnych różni się, dokładnie i wyraźnie, dla uniknienia nadal wszelkich omyłek wyszczególnić;

b, Jeżeli prawo skarżenia od kogo inszego do niego przeszło, potrzebne na to dowody wczesnie zbierać; jeżeli ma pretensyą iako sukcesor z testamentu, albo ślubney intercyzy, potrzebne iest prócz oryginału lub autentyczney kopii dokumentu, sądowe zaświadczenie zasłego po śmierci Juryzdatora takowych pism ogłoszenia, ie-

jeżeli skarży w przymiocie pra-
 wnego sukcesora, od Sądu, pod
 którym spadła na niego sukces-
 sya zaświadczenie tego przy-
 stawić; jeżeli iako nabywca ces-
 syi, tę dodać powinien; Sposobi się wcześniej, aby wzglę-
 dem każdej iakokolwiek wa-
 żney okoliczności, w przypad-
 ku, gdyby miała być zaprze-
 czoną, w onę mógł dowieść. Je-
 żeli to ma się stać przez świad-
 ków: tych przezwisko, stan i
 miejsce obawienia dokładnie
 wskazać powinien; jeżeli dowo-
 dy listownie zbierać przycho-
 dzi, potrzeba, aby oryginały
 przystawił, albo gdy ich nie
 posiada, Sędziego uwiadomił w
 czyich ręku znajdują się. Do-
 wód przez powołanie do przy-
 sięgnięcia jest w prawdzie krótkim,
 ale oraz niebezpiecznym spo-
 sobem, a przeto tylko w nie-
 odbitey potrzebie użytym być
 może.

d, Nakoniec wystawia sobie,
 iakie oskarżony na pretensyą
 jego ma wnioski, iakie z nich,
 jeżeli

Jeżeli fundują się na faktach uznane być słuszne, a jakim przyczyną; iakimi inszemi faktami chce się przeciw nim zastrawić, i jakim sposobem spodziewa się twierdzenia swoje dowieść.

Zaczym stawa na terminie z wszelkimi dokumentami i papierami, które podług powyższej przestrogi zebrał dla należytego poparcia swojej pretensyi; odpowiada na uczynione sobie przez Sędziego dla zupełnego zasiągnięcia prawdy pytania wyraźnie, dokładnie, i iak najrzetelniej; baczy, aby wszystko było w Protokule należycie umieszczone; jeżeli ma jeszcze iakie uwagi, te z wszelką skromnością podaje, a potem podpisuje Protokół.

Jeżeli mu Sędzia komunikuje swoje uwagi lub wnioski przeciw słuszności jego pretensyi, niechaj nie wnosi sobie żądania jego słuszności, bo owszem obowiązkiem jest Sędziego przestrogi przeciwko niesłusznym zażarciom czynić. Niemniej pewnym być może, iż to co względem tych uwag Sędziego i wniosków iakie może mieć strona przeciwna

zapisze się do Protokołu, żadna niewypada dla niego krzywda. Wszakże prawo postanowiło, że ta część Protokołu oskarżonemu nie powinna być komunikowaną.

O sprawo-
waniu się
powoda aż
do terminu
Instrukcyi.

§. 16. Skoro się opisze skarga, a ta gdy za dokładniejszym roztrząśnieniem będzie za niefluszną uznana, natychmiast powodowi z przyftosowaniem przyczyn daie się rezolucya, przeciw której tylko u przełożonego nad tymże Sędzią urzędu zażalic się może.

A jeżeli za fluszną poczytaną będzie, pozywa się oskarżony z zaleceniem, aby powoda podług żądania jego zaspokoił, albo stawił się w wyznaczonym terminie do odpowiedzi na skargę. Pospolicie iest staraniem samego Sądu, aby iemu był pozw wrocławnym; jeżeli zaś inszemu zwyczajnemu Sądowi kraiowemu lub zagranicznemu iest podległym, ten o należyte oddanie mu pozwu rekwiruje się. Pześlanie tey rekwizycyi powod na siebie wiaść, a nawet przy obcym Sądzie kogo postanowić powinien, któryby koszta tamże awansował, i to co potrzeba po-

dług zwyczajui tamecznego usku-
tecznił.

Jeżeli Sędzia powodowi zaleci,
aby w tym lub owym punkcie co
dopełnił, niechay temu ściśle uczy-
ni zadosyć. Skarga z strony powo-
da zasadą jest całego procesu, i czę-
stokroć w dalszym iego ciągu szko-
dliwe mogą wyniknąć skutki, gdy do
zupelnego opisania skargi ieszcze cze-
go niedostaie.

§. 17. W zwyczajnych zdarze-
niach gdzie przy skardze nie zachodzą
nader obszernie i zawile fakta,
połącza się z terminem do odpowie-
dzi na skargę wyznaczonym oraz dal-
sza instrukcyą sprawy, a zaś przy
obszernych sporach, opisuię się na-
przód odpowiedź, a potym wyzna-
cza się termin do instrukcyi.

O sprawa-
waniu się
powoda na
samy terminie In-
strukcyi.

O tym terminie natychmiast ob-
wieszcza się powód pisanyim pozwem;
który osobiście albo przez Plenipo-
tenta na terminie stawić się powinien.
Jeżeli go z nieposłuszeństwa uchybi,
skaże się na zapłacenie wszystkich
kosztow, i Akta składają się tak,
iako by od skargi swey odstąpił.

Nadto, wszystkie na zalecenie Sądu końcem dokładniejszego wyjaśnienia sprawy zebrane dowody złożyć; a jeżeli ma sobie już komunikowaną oskarżonego odpowiedź, do zbicia faktów na których oskarżony wnioski swoje zasadza zupełnie być gotowym, i uwagi swoje na podane przez stronę przeciwną dowody przyczynami wesprzeć powinien.

077 Dalsze
czynności
przy In-
strukcyi.

§. 18. Dalsze czynności mają za cel dokładniejsze co do zachodzących w sprawie faktów zasięgnąć zeznania, i strony do zgody względem nich nakłonić; rozgatkowaniem tych na które przystają od spornych, tudzież ważniejszych od mniey ważnych, punkta sporne oznaczyć, a potem pozostałe wątpliwe ważne fakta, opisaniem zachodzących względem nich dowodów, iak naywyraźniej wyjaśnić. Przy tey częstokroć nie lekkiej pracy, gdzie Sędziemu bacznie i rozważnie postąpić sobie należy, strony niepotrzebnemi między sobą swarami, albo uporem przeciw zaleceniom iego, czynności trudnić nie powinny.

Jeżeli takowe dzieło w iednym dniu nie da się zakończyć, i gdy kilka dni wyciąga, obowiązkiem jest kaźdey strony stawić się osobiście lub przez Plenipotenta, i wedle zalecenia Sędziego stosowne do wyjaśnienia sprawy doniesienia i dowody wcześniej dostawić. Takowe terminy tylko dla ważnych przeszkód, które zawczasu okazane i zaświadczeniami dowiedzione być powinny, przedłużone być mogą; kto zatym nieposłusznie terminu uchybia, przeciw temu kaźde spórne *factum*, przy instrukcyi którego nie jest przytomnym, za zeznane lub nie przytoczone, z szkodą iego poczytane będzie. Tego skutku nieposłuszeństwa strona tym tylko uniknąć może, gdy ieszcze przed zupełnym ukończeniem instrukcyi zaleceniu Sędziego dokładnie uczyni zadosyć, i stronie przeciwney wszystkie z przewłoki zrządzone szkody i koszta nadgrodzi.

Strona, która uporczywie albo duchem pieniactwa mimo wszelkie uczynione sobie uwagi ukończenie instrukcyi bezprawnie przeciąga, prócz nadgrody szkód i kosztów stronie

przeciwney, nadto na karę sądową 20. do 100. talarów, albo jeżeli uboga, w miarę winy do aresztu skazana będzie.

Wezwanie
do zgody.

§. 19. Skoro ukończy się wysłuchanie stron, a ztąd prospekt całej sprawy wyniknie, Sędzia wzywa obydwie strony do zgody w sposób, jaki podług zachodzących okoliczności z wzajemnym ich pożytkiem zdanie mu się być stosowny.

Każda strona dobrze sobie postąpi, gdy takowe propozycye bez uprzedzenia przyimie, one bacznie rozważy, i ile to bez znaczney ofiary iey interessu stać się może, przyimie. Przez to unikną się zawsze zwłoka i koszta; przeciwnie zaś ten, co proponowaną sobie ugodę krnąbrnie odrzuca, wszystkie pod tym wynikłe koszta ponieść, jeżeli przyszłym wyrokiem tylko tyle, co by mógł być zgodnym sposobem zyskać, albo nawet mniej na przeciwniku swoim przewiedzie. Sądowa zgoda równą ma moc prawnemu Dekretowi, a zatym na fundamentie zgody, jeżeli która strona dopelnia

nie oney zwłóczy, exekucya żądana i nakazana być może.

§. 20. Jeżeli przydzie do zgody, przystepuie się potym do opisania dowodów względem pozostałych spornych okoliczności, które zdają się być Sędziemu fundamentem do przyszłego wyroku; dalej, w miarę zachodzącej potrzeby słuchają się pod przysięgą świadkowie, zasiągają się zdania osob znających się na rzeczy, nakazują wizye, składają dokumenta &c.

Opisanie dowodów i ukończenie czynności około processu.

Dobrze jest, gdy strony w wyznaczonych do tego terminach osobiście lub przez Plenipotentów stawiają, bo mogą czynności Sędziego być świadkami, i w zachodzących okolicznościach natychmiast na zapytania jego odpowiedzieć. Przy zeznaniach świadków nie powinny w prawdzie strony znajdować się dla uniknienia wszelkiego wpływu; to jednak pozwala się assyftentom, owszem wolno im jest czynić Sędziemu uwagi w takich okolicznościach, które podług ich zdania naybardziej świadectw potrzebuja.

Po opisaniu dowodów kommu-
 niują się sironom kopie protokołu, i
 wyznacza im się termin do zupełne-
 go ukończenia instrukcyi, w którym
 potrzebne do doskonałego opisu
 czynią się jeszcze poprawy, nadto
 podają się z obu siron prawne wy-
 wody, i Deputat powtórnie zgodę
 między niemi tentuje.

Jeżeli sirona mniema, że służące
 za dowody szczegóły nie zupełnie
 jeszcze są opisane, i że przez nowe
 okazanie dowodów prawda bardziey
 jeszcze może być okazaną, wolno
 iey jest z takowemi dowodami popi-
 sać się na ostatecznym terminie, nad
 któremi Sędzia zażądać się powi-
 nien. Atoli, to tylko raz jeden mo-
 że mieć miejsce, jeżeli bowiem bę-
 dzie musiał być prócz tego jeszcze
 jeden ostateczny termin wyznaczo-
 ny, z takimi nowemi dowodami słu-
 chany nie będzie; nadto taka sirona
 do dalszey kontynuacyi instrukcyi
 nie tylko proporcjonalną kwotę na
 kosztą złożyć, ale aczkolwiek po-
 tym pomysłny zyska wyrok, wszytkie
 z takowey dłuższey przewłoki
 processu wynikające koszta sama po-

nosić powinna. Wszakże gdy się w tym postępowaniu zamiar złośliwy okaże, prócz tego jeszcze grzywnami sądowemi lub aresztem będzie ukarana. A przeto strona, tylko w nieodbitey potrzebie tego szródku użyć powinna.

Co się tycze prawnych wywodów, O wywodach prawnych. te mają miejsce wtedy, gdy sprawa nader zawile szczeguły, albo wątpliwe prawne pytania w sobie obeymuie. W takim razie pożyteczna jest, zwłaszcza w ważnych sprawach podać przez doskonałego prawnika, którego wybor od kaźdey strony zależy, wywód czyli dedukcyą na piśmie, i dopilnować się, aby w wyznaczonym przez Sędziego ciągu czasu do Aktów była przydana; przedłożenie bowiem Aktów do wyroku, dla spóźnioney takiey dedukcyi wstrzymane bydź nie może. W inszych przypadkach takowe wywody na mało się przydadzą, ile że zachodzące w sprawie prawne stosunki Sędziemu nie są tajne, i lubo nie są przez strony wyraźnie wytknięte, bacności iego uysć nie mogą.

Przy powtórnym wezwaniu stron do zgody zważyć należy, co się powiedziało wyżej § 18.

ROZDZIAŁ III.

O zachowaniu się oskarżonego.

Przy odbie
ranii po-
zwow.

§ 21. Sądowe pozwy lub zalecenia tym do których należą, oddają się w ich mieszkaniach, kupcom w sklepach lub kantorach, a w nieprzytomności ich krewnym albo ich służącym lub gospodarzowi domu; a gdy tego trzeba, do drzwi przybite być powinny.

Rozkazy do Magistratów zgromadzeń wiejskich, cechów i t. d. posyłać się przyzdującemu Burmistrzowi, starszemu cechowemu, sołtysowi lub wójtowi, którzy o tym całą gromadę uwiadomić powinni.

W sprawach sukcesyjnych, gdy kilku jest sukcesorów, ten z nich,

który pozew odbiera, współ sukcesorów niezwłocznie o tym uwiadomić lub nazwiska ich i miejsce, gdzie się znajdują Sądowi wcześniej oznaczyć powinien; inaczej bowiem za wszystkie z niedopełnienia tego wyniknąć mogące szkody lub koszta, będzie w odpowiedzi. To samo ma się rozumieć, gdy kilku razem opiekunom lub kuratorom bywają rozkazy posłane.

Zatym, ktokolwiek urzędowe załecenia odbiera, nie powinien wzbraniać się przyjęcia onych, owszem obowiązkiem jest każdego, z odebranego pisma dać wóznemu rewers, albo jeżeli pisać nie umie, komu inszemu dopełnienie tego polecić. — Kto w tym nieposłuszny, nietylko ściąga na siebie ukaranie, lecz dalsze do niego wyjść mogące urządzenia drogą exekucyi będzie musiał opłacać. Lżący lub uczynkowo krzywdzący oddawcę Sądowego załecenia, karze cielesney podpada.

§ 22. Skoro oskarżony Sądowy pozew odbierze i pozna uczynioną do siebie pretenfją, powinien nade wszystko zważyć:

Poprzednicze uwagi po odebrany pozwie,

a, Czyli podług powyższych w §. 12. i 13. ustaw, *forum* Sędziego, który mu przyśłał pozew jest przyzwoite, lub czyli sprawa do inszego *forum* na eży?

b, Czyli powód, aczby była słuszną iego pretensya, z swoiey osoby ma do czynienia oney prawo? naprzykład: czyli się iako posiadacz nieruchomości, dziedzic, lub nabywca długu, z mocy cefsy, i t. d. należycie legitymował?

c, Czyli skarga stosować się ma do więcey osób, naprzykład: przeciwko współ-sukcesorom, współnikom, członkom towarzystwa lub cechu, dziedzicom gruntowym i t. d.

Jeżeli znajdzie przy tym lub owym punkcie słuszny wniosek, natychmiast uftnie lub na piśmie Sądowi oznaymi, czekając dalszych zaleceń i według nich postępując.

Kto iako opiekun pozwany, powinien niezwłocznie dać o tym znać Sądowi opiekunnemu, i zaleceniom iego uczynić zadosyć.

Jeżeli zaś oskarżony nie znajdzie nic do zważenia przeciwko tym punktom, niechay roztrząśnie.

d, Czyli pretensya z istoty swojej lub ilości, naprzykład co do summ, prowizyi i t. d. jest sprawiedliwa?

Jeżeli wtedy żadnego prawnego nie znajdzie wniosku, powinien dla oszczędzenia czasu i kosztów unikać od Processu, i przed wyznaczonym terminem oświadczyć przed Sądem, że pretensyą uznaje.

Takoż sobie postąpi, gdy zaydą okoliczności przy mniey ważnych punktach, naprzykład: co do gatunku monety, prowizyi, i t. d. Zeznanie zaś powinno być wyraźne, bez kondycyi lub warunku, i powinien one uczynić osobiście lub przez przyzwoicie umocowanego Plenipotenta. Jeżeli nie mieszka w mieyscu, gdzie się Sąd znajduie, który go przywołał do sprawy, może udać się do właściwego Sędziego, zeznanie do Protokułu podać, wziąć na to zaświadczenie, i przesłać one Sądowi, gdzie się sprawa wytoczyła.

Jak się ma zachować oskarżony, gdy słuszną z istoty swej pretensją nie jest w stanie natychmiast zaspokoić?

§ 25. Przy pretensjach pieniężnych częstokroć zdarza się, że oskarżony nie mogąc zaprzecić się długu, dla zyskania czasu do zapłaty, sprawę popiera. Jest to jednak nader fałszywy i niebezpieczny postępowania sposób. Oskarżony szkodzić zawsze na złączonej z procesem stracie czasu, szkodzić nadto na kosztach, które ponieście, iątrzy przeciwnika, i zgoła sprawę coraz bardziej sobie gorszy.

Przeciwnie prawo skuteczniejszy podałó sposób. Oskarżony nie powinien się wzdrygać przyznania ważnej pretensyi i dania względem niej należytego oświadczenia; ale oraz jeżeli długu zaraz zapłacić nie zdoła, Sędziemu przyczyny tego okazać i roztropne propozycye uczynić powinien, do jakiego czasu względów wierzyciela potrzebuie, w jaki sposób go zabezpieczyć, i po upłynionym terminie zapłatę uiszcnić może.

Kto w tym szczerze i rzetelnie postępuje, temu Sędzia podług praw wszelką słuszną da obronę. Kto zaś dopiero po wprowadzonej sprawie

albo po rozsądzeniu oney prawnym wyrokiem niemożnością zapłacenia zaskania się, z takiemi wnioskami słuchany nie będzie, chyba że dowiedzie, że się sytuacja jego dopiero w biegu sprawy bez winy jego pogorszyła. Dłużnik ratujący się ucieczką, wszelką obronę praw utracą, póki nie powróci, i nie stawi się osobiście przed Sądem.

§ 24. Jeżeli oskarżony przy rozważeniu założoney do siebie pretensyi znajdzie, że zupełnie lub po części jest niesłuszna, powinien usilnie starać się, aby na odpowiedź i zgoda do całej sprawy należycie był przysposobionym. Od dobrego zaczęcia sprawy nader wiele zależy, albowiem nie dostrzegłszy się należycie na początku, zasze błędy częstokroć całe, nigdy zaś bez straty czasu i kosztów poprawione byź nie mogą.

Naprzód zachodzi pytanie, czyli zechce prawnego Asystenta użyć. Jeżeli spór tycze się okoliczności, które iemu samemu doskonale są wiadome; jeżeli sprawa ani nader jest zawiła, ani bardzo ważna; i gdy pierwszych terminow sam może do-

Jak sobie ma postąpić przy cząc założoną do siebie pretensją?

Wybor prawnego Asystenta.

pilnować, wtedy obeydzie się bez prawnego Plenipotenta. Gdy zaś przybranie tego sędzi byż sobie potrzebne, obierze go z liczby wyznaczonych przy Sądzie Kommissarzów sprawiedliwości, albo uprosi Sąd o przydanie takiego, a tego niezwłocznie Plenipotencyą i dokładną informacją opatrzy.

Nagle wiadomienie, kiedy na pierwszym terminie stawie się nie może.

Drugie staranie oskarżonego powinno byż, aby wyznaczonego terminu do odpowiedzi na skargę nie opóźnił. Jeżeli na nim stawie się, albo do odpowiedzi na zażalenie nie jest jeszcze dostatecznie przygotowany, donosi o tym iaki może byż nayrychley Sądowi i o przedłużenie terminu uprasza. Jeżeli zaś to zaniedba, za karę nieposłuszeństwa swego, poczytany będzie za przyznawającego wszystkie w skardze zawarte fakta, zaczym dekret przeciw sobie ściągnie. Od takowey rezolucyi wolno mu jest wprawdzie w ciągu dzieściciu dni od daty odebrania oney powrócenia do pierwszego stanu żądać; ale wtedy ważne przyczyny niestawienia się swoiego okazać, na skargę zupełnie od-
powie-

powiedzieć i powodowi wszystkie do-
tąd zrządzone koszta nadgrodzić po-
winien.

Potrzenie jest obowiązkiem oskar-
żonego przyłożyć wszelkiego stara-
nia, aby na zaskarżenie należycie i
dokładnie odpowiedział. Umiejąc pi-
sać, dobrze uczyni, gdy dla łatwiej-
szej pamięci odpowiedź na piśmie
ułoży, i onę Sędziemu lub prawne-
mu swemu Afsyftentowi odda. Przy-
tym następujące zachodzą uwagi:

Przygoto-
wanie się
do odpowie-
dzi.

a, Gdyby który z wzmiankowa-
nych w §. 22. początkowych
wniosków nie miał być jeszcze
załatwiony, wtedy taki powtó-
rzyć należy;

b, Roztrząsają się podane w za-
skarżeniu fakta, na których pre-
tensya polega; oskarżony dokła-
dnie oznaczy te, na które
przystaie i którym przeczy, a
w drugim razie iak się rzecz ma
rzetelnie zezna;

c, Podane przez powoda dowody
examinować; uwagi swoje prze-
ciw onym przełożyć, i jeżeli
ma wzajemnie swoje dowody,
iako to: świadków, dokumen-

ta, i t. d, te podług przepisu §. 15. lit: c. podać powinien.

d, Jeżeli czyni wnioski, które pretensją zupełnie lub po części znieść mogą, naprzykład: że dług zapłaceniem iego, komplanacją lub odstąpieniem został zaspokoiony, że powód ma przeciw sobie preskrypcyą, i t. d. wtedy dokładną tyczących się tych zarzutów okoliczności czyni osnowę, a przytym zaraz zachodzące podaie dowody.

e, Takoz sobie postąpi, gdy ma wzajemne do powoda pretensye; wszelako te, jeżeli z inszego interesu pochodzą, lub do inszego należą Procesu, nie mogą bydz w tey samey sprawie dochodzone, owszem do osobliwego roztrząśnienia należą.

f, Jeżeli wreszcie oskarżony przy pienezney pretensyi przewiduje, że gdyby miał na zapłacenie iey bydz skazany, nie mógłby oney od razu zaspokoic, na ów czas podług zawartego w §. 23. przepisu sobie postąpić, i do sluszney ugody względem

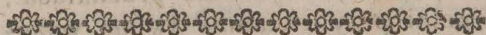
liczenia pieniędzy powoda wezwąć powinien.

Tym sposobem oskarżony należycie przygotowany stawa potym na terminie, przynosi z sobą papiery i dokumenta, te Sędziemu przedkłada, i pełni przy examinie swoim wszysztzie w §. 15. powodowi dane przestroggi.

§ 25. Przy dalszym postępowaniu, oskarżony według warunków w §. 18. 19. i 20. opisanych zachować się powinien; to jest: starać się ma, aby wyznaczonych terminów sam osobiście lub przez Plenipotentą należycie dopilnował, i żadnego opóźnienia lub przewłóki nie był przyczyną, inaczey bowiem zawarte w §. 18. skutki nieposłuszeństwa na siebie ściągnie. Nadto unikać ma od wszelkich sporów z przeciwnikiem i uporu przeciw uczynionym przez Sędziego w biegu sprawy zaleceniom; strzedz się będzie niewczesney nieufności, gdy Sędzia podług obowiązku swego będzie iemu niesłuszność iego wniosków lub wzajemnych pretensyi wystawiał; dostrzędze się, aby w Protokółach wszyt-

O zachowaniu się oskarżonego przy Instrukcyi sprawy.

ko istotnie i rzetelnie było opisano, a na to uwagi swoje jeżeli jakie mieć będzie, skromnie przełoży, nakoniec do słusznej ugody, jeżeli ta może mieć miejsce, skłonność okaże.

R O Z D Z I A Ł IV.

O niektórych szczególnych w sprawach zachodzących przypadkach.

O wyda-
niu doku-
mentu.

§ 26. **D**otąd uczynił się tylko powszechny wystaw zwyczajnego Proceśsu i zachowania się obydwóch stron dla uniknienia nieładu i niedokładności w prawnym postępowaniu. Atoli, zdarzają się także w sprawach niektóre szczególne przypadki, które tak powoda jak oskarżonego mogą spotkać, a względem tych potrzebna jest obszerniejsza nauka.

Do rodzaju tych zdarzeń należą naprzód te, gdy kto faktum jakie dokumentem, na przykład: kontra-

ktem, rewersem, i t. d. dowieść zamysła, a nie mając takowych oryginałów, od posiadaczow ich urzędowey komportacyi żąda.

Dla usprawiedliwienia takiego żądania, potrzeba;

a, Aby faktum lub okoliczność dokumentem dowieść miana, wyraźnie była oznaczona;

b, Aby przynajmniej jakiegokolwiek zachodziło podobieństwo, że dokument w rzeczy famey znajdzie się w ręku tego, od którego jest żądany;

c, Aby przystawić mianego dokumentu był uczyniony wyraźny opis, iżby ten, który go wydać powinien, był w stanie różnić go od inszych swoich papierów, i oświadczyć czyli takowy dokument posiada.

Pod takiemi warunkami strona od przeciwnika swego, a nawet od trzeciej osoby, sądowey komportacyi dokumentu żądać, a Sędzia takowe przystawienie z mocy urzędu swego nakazać jest mocen.

Jeżeli jest żądana od strony, wtedy ta, albo dokument wydać, albo

przyśiadz powinna, że takiego dokumentu ani posiada, ani wie gdzie się znajduie, ani go podstępny sposobem nie uroniła. Jeżeli się od tego uchyla, tę nieposłuszeństwa swego odnosi karę, iż poczytano będzie, że na faktum, które dokumentem ma bydź dowiedzione przystaie.

Gdy zaś przystawienie dokumentu żąda się przez powoda lub oskarżonego od trzeciej do sprawy nie wchodzącej osoby, wtedy ta wprzód od żądającej strony przysięgi żądać może, iako w żądaniu swoim nie jest złośliwym celem uwiedziona.— Jeżeli ta trzecia osoba do złożenia dokumentu powołana, wątpi, aby ten mógł się u niej znajdować, wolno iey żądać wzajemnie, aby przeyzienie iey papierów osobie Sądowej przez nią samę obraney, kosztem strony żądającej było zlecone, a wtedy tylko winna jest przyśiadz, że wszystkie papiery swoje, między którymi podług podobieństwa żądany mógłby znajdować się dokument, wyznaczoney tym końcem osobie

sądowej wiernie złożyła i żadnego z nich złośliwie nie zataiła. Jeżeli przypomnieć sobie nie może, aby miała kiedy żądany dokument między papierami swoimi widzieć, na ów czas tylko obowiązana jest przeyrzeć z swoich papierów te, między którymi podług podobieństwa mógłby znajdować się dokument, i na to przyięgę wykonać. Jeżeli od dopełnienia tych przepisów upornie uchyla się, karą pieniężną, więzieniem, lub inszemi karami do posłuszeństwa przymuszona, a nadto temu, któremu przez taką nie uczynność szkodę zrządzi, do nadgrodzienia iey będzie obowiązana.

Koszta sądowego przystawienia dokumentu, przez stronę żądaiącą, a gdy przez Sędziego z mocy urzędu jest nakazane, przez obydwie wspólnie ponoszone być mają. Jeżeli w wydać mianym dokumencie nie zawiera się nic należącego do sprawy, wszelako oryginał osobie sądowej, która terminy w sprawie odbywa, a oraz na żądanie strony przeciwney także inszey ieszcze o-

sobie sądowej przedłożony byź powinien; a te po uznaniu jego zgodności z zeznaniem strony, oryginal natychmiast powrócą, i względem jego osnowy z urzędu swego ścisły sekret wiernie dotrzymają. To samo ma się rozumieć, gdy dokument nie które tyczące się sprawy punkta, oraz insze także interesu w sobie obeymuie, których właściciel niechce do publiczney wiadomości podać.

O ważności dokumentów.

Sądowe dokumenta.

Insze publiczne dokumenta.

§ 27. Każdy sądownie sporządzony czyli zeznany dokument zupełny czyni dowód; nie mają zatym wszelkie wnioski mieysca, chyba że na potrzebnych przymiotach sądowego dokumentu zbywa, albo, że przy sporządzeniu jego bład zaszedł. Prócz tych dwóch przypadków, ważność takowego dokumentu zaprzeczoną byź nie może.

Ten sam iest także postępowania sposób z inszemi publicznymi dokumentami, które ani sądownie zapisane, ani zeznane nie są.

Atoli podobnieź względem tych potrzeba dowodów, chcąc zarzucić

że są fałszywe. Do liczby takowych dokumentów należą: Zaświadczenia które Kollegia kraiove, Magistraty i Sady z stosunkiem do protokołów sądowych, Reiestrów, lub xiąg względem zasfzłych u nich tranzakcyi wydaia; nadto wypisy z trzymanyh należycie xiąg kościelnych metryk, ślubów i pogrzebów, pieczęcią kościelną opatrzone; Protokoły, lubo nie przez osoby sądowe, ale przez inszego przysięgłego w służbie aktualney zostaiącego Officyalisty na mocy otrzymanego od Zwierzchności swoiey zlecenia, i w czynnościach tyczących się właściwie iego funkcyi zapisane; w reszcie, sporządzone podług prawnych przepisów przez Kommissarzów sprawiedliwości iako Notaryuszów oryginały.

Wszystkie insze kontrakty, kom-
planacye i pisma, aczkolwiek w
przytomności świadków sporządzone,
zważane są tylko za prywatne doku-
menta, i tylko przeciw temu dowo-
dzą, który ie wystawił, lub temu co
prawa wystawiającej osoby nabył,
albo który jakimkolwiek innym spo-
sobem do odpowiedzialności z takowych

Prywatne
Dokumen-
ta.

pism jest obowiązany; naprzykład: plenipotent, wspólnik handlowy, faktor, i t. d. Jeżeli nie zachodzi żadna z powyższych przypadków, ten, przeciw któremu taki prywatny dokument ma być dowodem, do oświadczenia się względem jego prawdziwości poniewolnie muszony być nie może.

Uznanie
lub zaprze-
czenie
przysięgą
wsparte.

Ten zaś, któremu Sędzia okazuje prywatny dokument, iako przez niego samego wystawiony, natychmiast powinien się oświadczyć, czyli uznać swój charakter i podpis? albo przyśiądź jest obowiązany, że podpis na ukazanym sobie dokumencie nie jest jego ręki, tudzież, że nikt inny z wiedzą i zezwoleniem jego na nim się nie podpisał.

Podobnież ten, który prawo osoby wystawiającej nabył, albo do odpowiedzialności za jego czynności jest w obowiązku, dokument za prawdziwy uznać, albo przyśiądź powinien, że przez samego wystawiającego, albo z wiedzą i wolą jego w jego imieniu był podpisany.

Kto na żądanie Sędziego iedno lub drugie wzbrania się dopełnić,

przeciw temu na ukaranie iego nieposłuszeństwa, dokument za uznany poczytany będzie, i na nic się iemu nie przyda, aczby inszym sposobem chciał dowieść, że oryginał przez wystawującego, ani był sporządzony ani podpisany. Szczególnie tylko opiekun, który ma przyczyny nie uznania lub odprzyśiężenia się wystawionego przez rodzica, lub inszą głowę pupilla swego dokumentu, mocen iest żądać, aby przeciwnik do zaprzyśiężenia prawdziwości był pociągniony.

Jeżeli podpis na dokumencie ma być za prawdziwy uznany, wtedy odprzyśiężenie treści iego miejsca mieć nie może, aczby cudzą ręką była pisana. Zarzut, iakoby wystawiający imię swoje na próżnym papierze napisał, i że dopiero potym na drugiey stronie iego treść dokumentu napisano, iest faktum, które osobego wyciąga examinu. i nieostroznego dłużnika przeciw trzeciemu, który przytym żadney nie popełnił nierzetelności, zaślonic nie może.

Dowody przeciw oświadczeniu.

Jeżeli ten, przeciw któremu składa się prywatny dokument, podpi-

su swego chce się odprzyśiądz, zaś przeciwnik ięgo do tey przyśięgi dopuścić go nie chce, wtedy tenże przeciwnik, sposoby któremi prawdziwość dowieść rozumie, natychmiast Sędziemu okazać powinien. Gdy to stać się ma przez porównanie charakterów, powinien wprzód przyśiądz, iż o autentyczności dokumentu iest przeświadczony, i że na dowiedzenie tego zbywa mu na inszych sposobach. Nadto obowiązany iest insze ręką wystawiającego pisane pisma koniecznie przystawić. Wreszcie takowy sposób dowodzenia w tedy tylko może być użytym, gdy cała treść dokumentu ręką wystawiającego iest zdziałana i podpisana, albo gdy prócz nazwiska, kondycyi, i miejsca mieszkania swego, więcey ieszcze słów do stwierdzenia treści lub podpisu swego dodał. Co się tycze samego podpisu nazwiska, porównanie charakterów nie może być dozwolone.

O przysięgach przez iedną stronę od drugiej żądanych.

§. 28. Zwyczajną iest rzeczą, że powód lub oskarżony mając dowieść iaką zaprzeczoną okoliczność, od przeciwnika swego przyśięgi żąda. Gdyby wszyscy ludzie byli su-

mienni, byłaby to zaiste naykrótsza droga; lecz płochosc wielu wyciąga wielkicy w tey mierze ostrożności, tak dalece, że żądania przyięgi wtedy tylko użyć można, gdy na inszych dowodach zbywa, albo gdy o sumiennosci przeciwnika nie wątpliwa zachodzi pewność.

Żądanie przyięgi w obydwóch instancyach iest dozwolone, nawet iuż po złożeniu inszych dowodów, chyba że to co ma być poprzyiężono, iuż zupełnie zostało dowiedziono.

Żądania
przyięgi,

Lubo kto od przeciwnika żądał przyięgi, może to znou odwołać, i inszę natomiast podać dowody, poki przeciwnik przyięgi nie przyimie; atoli, jeśli ta została iuż przyiętą, odwołanie mieysca mieć nie może, ale tylko mogą być dowody, któremi rzecz przeciwna poprzyiężdz mianey okoliczności, mogłaby być dowiedzioną, mogą być Sędziemu do dalszego zalecenia podane. Po nastąpiionym raz odwołaniu, powtórnie przyięgi żądać nie można.

Odwołanie
żadaney
przyięgi.

Ten, od którego żada się przyięga, albo ją przyiąć i wykonać, albo

Przyięcie
lub wzaiemne powo-

ianie do
przysięgi.

do niey przeciwnika powołać po-
winien. Atoli, ieżeli ma wykonać
przysięgę względem okoliczności, o
których sam wiadomości nie ma, wol-
no iemu iest podać insze sposoby
dowodów, któremi prawda pewniey
może bydź dochodzoną i examinu ta-
kich dowodów żądać. Opiekuni, i
Administratorowie Kościoła, szkoly
lub inszego pobożnego funduszu, tyl-
ko za wyraźnym zezwoleniem zwierz-
chności swoiey, w okolicznościach o
których własney nie mają wiadomo-
ści, wzajemnego powołania do przy-
sięgi użyć mogą. Wszakże gdy przy-
sięga iest przyięta, wzajemne powo-
łanie mieysca mieć nie może.

Kto kogo do przyięgi wzywa,
wzajemnego powołania siebie spo-
dziewać się, a nie mogąc stawić się
osobiście, plenipotentowi swemu
wcześnie informacją dać powinien,
iako sobie ma w przypadku wzajemne-
go powołania postąpić; albowiem o-
bowiązany iest oświadczyć się nie-
zwłócznie względem przyięcia przy-
sięgi, i nie dać się w tey mierze
naykrótszy czas do namyslenia.

Gdy ten, który ma przysięgę wykonać oświadczy, że jest jemu nie podobna przyśiądz, albo gdy wzbrania się dać iakiekolwiek oświadczenie : wypada, że jest poczytany za niechającego lub nie mogącego przyśiądz, a zatym dalsze następują czynności, o których niżej przepis.

Jakie są skutki nie wykonanej przysięgi.

Jeżeli strona została pod opieką, Kto przy: według reguły opiekun przysięga. sięga.

Jeżeli zaś idzie o faktum, o którym opiekun z własnej wiadomości wiedzieć nie może, wtedy w sprawie z małoletnimi, którzy 18. rok wieku swego przeszli, i z marnotrawnymi, jeżeli proces nie tycze się zaciągniętych przez nich długów, wolny jest stronie przeciwnej wybor żądać przysięgi od opiekuna, albo od pupilla. W sprawach z Kościołami, szpitalami, lub inszemi pobożnymi funduszami, żąda się przysięgi od Administratorów, z których przeciwna strona mającego naylepszą o rzeczy wiadomość, wymienić może.

W przypadku przysięgi przez miasto, gromadę wieyską, kollegium, cech, lub insze iakie społeczeństwo wykonać mianey, zależy od przeci-

wney strony, trzech lub czterech członków, a między temi nawet Syndyka koleгии, albo Pisarza Magistratowego do wykonania przyięgi wezwać. Jeżeli członków szczególnie nie wymieni, wtedy trzy lub cztery osoby najlepszą o rzeczy mające wiadomość do tego dzieła wyznaczą się. To samo ma się rozumieć, gdy zagrodnicy, chałupnicy, wyrobnicy, młociarze, komornicy lub in-sze tego gatunku osoby mają wspólny Procefs o jaką nierozdzielną nieruchomości, w którym żadaną mają wykonać przyięgę. Jeżeli zaś sprawa tyczy się rzeczy dzielney, wtedy przyięga od wszystkich żadana, i ta przez każdego z nich za przyięciem oney wykonana być powinna. Wszakże nawet za powołaniem całej gromady do przyięgi względem dzielney rzeczy, przeciwna strona żadać może, aby ją wszystkie członki gromady wykonały.

Wszystko to powinno się zachować, czyli idzie o żadaną albo o wzajemnie pretendowaną przyięgę.

§. 29. Prócz przyśiąg przez strony wzajemnie żądanych zdarzają się także w sprawach takie, które Sędzia z urzędu swego nakazuje.

O przysięgach przez Sędziego nakazanych.

Z tych są naprzód te, gdy podane na dowod faktum, przyśtawionemi dokumentami, zeznaniami świadków, lub inszemi sposobami nie może być dokładnie dowiedzione. Wtedy takowa nie pewność przyśięgą iedney lub drugiey strony ułatwiona, i w miarę zafiagnionych dowodów rzeczywistości takiego faktum, temu który się do nich odwołuje, przyśięga dopełniająca (*suppletorium*) albo stronie przeciwney oczyszczająca, (*purgatorium*) nakazana być powinna. Jeżeli nie zachodzi przekonująca oczywistość, wtedy ta strona ma pierwszeństwo, która o spornym faktum własną ma wiadomość.

O dopełniającej lub oczyszczającej przyśiędze

Takową przyśięgę zawsze poprzedza wyrok, w którym Sędzia wyraźnie powinien postanowić, jaką rotą ma być wykonana, i jaki będzie miała skutek; przeciwko temu iednak wyrokowi obydwie strony dozwolonych prawnych środków użyć mogą. Jeżeli zaś ten, któremu jest na-

kazana przysięga na Dekrecie prze-
staie, dobrze uczyni, gdy bez nay-
mnieyszey czasu zwłoki Sądowi po-
da wyraźne oświadczenie, iako na-
kazaną sobie przysięgę przyimuie, i
do wykonania oney iest gotowym;
co tyle skutkuie, iak gdyby w rze-
czy samey przyściągł, aczby nawet
przed aktualną przysięgą miał umrzeć.

Ten który ma przyściadz wzglę-
dem spornego faktum, o którym
własney wiadomości nie ma, iezeli
przysięga stanowiąc ma nieprawdzi-
wość takiego faktum, tę powinien
tym sposobem wykonać:

Jako mimo wszelkiego starania o
tey rzeczy nie mógł żadney
inszey zasięgnąć wiadomości, a
zatem że nie wie &c.

Dla dowiedzenia prawdziwości faktum
przez przysięgę, powinien przyściadz:

Jako prócz podanych przez niego
do Aktow albo inszym sposobem
dowiedzionych okoliczności, za-
dney inszey o spórney rzeczy
nie ma wiadomości, i mimo uży-
tego wszelkiego starania nie
mógł się dowiedzieć o niczym,
czymsby wniosek strony, &c.
mógł być zwątlony.

Jeżeli w tych przypadkach stro-
na przeciwna o poprzyśiądz mianym
faktum własną może mieć wiado-
mość, wtedy wolno jest temu, od
którego żądana jest przyśięga, powo-
łać przeciwnika swego do takowej
przyśięgi. Ten przypadek wyjąwszy,
wzajemne powołanie mieysca mieć
nie powinno.

Drugi rodzaj przyśięgi którą Sę- *juramentum in li-*
dzia z urzędu swego nakazuje, wte- *tem.*
dy się używa, gdy wartość wydar-
tey bezprawnie właścicielowi rzeczy
jakiey, albo szacunek nadgrodzić mia-
ney szkody, żadnym inszym sposo-
bem nie mogą być dostatecznie wy-
nalezione. W takim razie Sędzia
przez Dekret stanowi summę, którą
uszkodzonemu przyśięgą stwierdzić
dozwala. Przyśięgający może wte-
dy na mnieyszą kwotę przyśiądz,
ale do wyższej wartości przyśięgi
swolej rozciągnąć nie jest mocen.
Wzajemne powołanie do takowej
przyśięgi mieysca nie ma, i gdy raz
zapadł na to Dekret, na ów czas
dowody sumnienia zastąpić nie mogą.

Trzeci gatunek przyśięgi, którey *Przyśięga*
Sędzia z urzędu swego żądać może, *manifestacyina.*

jest manifestacyina; to jest: gdy kto jest obowiązany o własnym majątku, albo o tym co z cudzego majątku miał w swoich ręku, dać wiadomość; a wtedy powinien przysięgą stwierdzić, iako wszystko wiernie podał, i nic nie uronił, i że, gdyby miało się w czasie okazać, iż się co zapomniało, o tym niezwłocznie uczyni doniesienie.

Do wykonania takiej przysięgi są obowiązani:

- a, ci, którzy cudze dobra administrowali; naprzykład: opiekuni, ekonomowie, faktorowie, i t.d. skoro rzetelność podanych przez nich rejestrow lub rachunków nie bez słusznego pozoru wątpliwości podpada.
- b, wspólnicy, którzy społecznym handlem lub inszemi czynnościami zawiadowali.
- c, Sukcessorowie, którzy przy śmierci Rodzica lub inszey głowy w domu zmarłego znaydowali się, albo potym dopiero sukcesyją obięli; gdy na urzędowym zbywają Inwentarzu, albo gdy dopiero po upływie roku

czterech godzin po śmierci nieboszczyka sądowego zapieczęto-
wania pozostałości żądali.

- d*, dłużnik, u którego nie znaj-
duie się żaden majątek któryby
mógł być sekwestrowanym, tu-
dzież ten, który od wierzycie-
la swego alimentów w areszcie
żąda;
- e*, złodziey lub tajaący rzecz kra-
dzioną, od którego uszkodzony
żąda wiadomości, gdzie się rzecz
ukradziona znajduie;
- f*, ten, do którego majątku ubie-
gaią się wierzyciele, tudzież
małżonek, zostaiące w domu ie-
go dorosłe dzieci, i czeladź ta-
kiego dłużnika;
- g*, ten, któremu na pretensyą ko-
go trzeciego położony iest a-
reszt, zwłaszcza gdy kwota ta-
kiej pretensyi iest nie pewna;
- h*, obowiązany do zapłacenia ab-
szosu, czyli dziesiątego grosza;
- i*, ten, który przy dziale przy-
dać co powinien;
- k*, który skarb znalazł.

W przypadkach pod *d*, *e*, *i* *f*,
wyrażonych, process względem obo-

wiązku wykonania przyśięgi manifestacyney mieysca mieć nie może; także obeydzie się bez Dekretu, jeżeli w namienionych zdarzeniach pod *a, b, c*, obowiązek złożenia rachunków już jest postanowiony.

W wszelkich inszych przypadkach, ten od którego żąda się takowa przyśięga, mocen jest domagać się, aby wprzody obowiązek przyśięgi Dekretem nakazany, i rota przyśięgi w nim umieszczona była.

Uchylający się uporczywie od wykonania powinney manifestacyney przyśięgi, bywa do niey grzywnami sądowemi lub karą więzienia przymuszony, a nadto jeżeli iaka ztąd stronie przeciwney wyniknie szkoda, tę jemu nadgrodzić jest obowiązany.

Juramentum calumniam.

Czwarty i ostatni gatunek przyśięgi, którą Sędzia z urzędu swego zlecić jest mocen, wtedy ma mieysce, gdy zasadzające się na pozornym mniemaniu zachodzi podeyrzenie, że strona umyślnie faktum iakie lub sposób, któremi możnaby doysć prawdy tai; że koniecznie przy obszernych i równie zwłokę czasu iako znaczne koszta za sobą wiodą-

nych dowodach bez potrzeby upiera się, albo w reszcie, że iedynie duchem pieni przedłużenia terminów żąda. W tedy Sędzia stronie takiej rozkazać może, aby się od takowego podeyrzenia przysięgą oczyściła. Taki rozkaz czyni się przez Sądową rezolucyą, który kóniecznie musi być dopełniony; a gdy strona przyśiądz nie chce, ściąga na siebie skutki nieposłuszeństwa w §. 18. zawarte.

§. 30. Zdarza się częstokroć, że O powołaniu trzeciego do sprawy (*litis de nuntiatio*) i nominacyi. kto przypozwany jest o rzecz, pretensyą lub prawo iakie, którego od kogo trzeciego nabył, albo względem których chce kogo trzeciego powołać; naprzykład: gdy zaięta processem rzecz od kogo trzeciego kupił, gdy jest o kaucyą pozwanym, &c.

W takich przypadkach strona która chce trzymać się trzeciej osoby, dobrze czyni, gdy zaraz na początku sprawy wyraźnie żąda, aby była wspólnie przypozwaną do sprawy pociągnioną. To żądanie powinno bez zwłoki przy instrukcyi pierwszej instancyi nastąpić; wszakże można je także uczynić przy założeniu appellacyi, ale

to opóźnienie zawsze jest kosztowne.

Zaniechując takiego powołania trzeciej osoby, nie traci się wprawdzie przez to miana do niej pretensya; ale jeżeli ta ważne przyczyny i dowody poda, które postać sprawy mogą odmienić, wtedy strona ociągająca się, na tym koniecznie przestać powinna.

Skoro trzecia osoba jest przypozwana, zależy od niej wdać się w sprawę i posiednika swego zastąpić, albo wypadku sprawy i uczynić mianey do siebie pretensyi czekać. W ostatnim razie, nie trzeba się iey odzywać; aczkolwiek nie stawi się, process bez niej agitować się będzie; ale zapadłe w nim dekreta za ważne uznać powinna, lubo legalność założoney do niej pretensyi osobnego wyjaśnienia wyciąga. Ale jeżeli beśpiecznie przewidzieć nie może, iż pretensya jest bez fundamentu, dobrze czyni, gdy nie przyznając takiej pretensyi, wdaie się iednak w process; posiednikowi swojemu wiadome przyczyny i dowody podaie, i z nim wspólnie rzecz zaczyna. Wte-

dy obie osoby w sprawie jedną reprezentują, równe mają prawa i obowiązki, wszelako żadna z nich mimo wolę drugiej, i gdy ta lepsze ma dowody, przysięgi względem spornych faktów od strony przeciwney żądać nie może. Oskarżony zatem, który tym sposobem przodnika swego pociągnął, nie może bez wyraźnego zezwolenia powoda od sprawy się uwolnić, ale owszem sprawę, aż do zupełnego iey rozsądzenia kontynuować powinien.

Prócz takiego powołania trzeciej osoby na żądanie iedney lub drugiej strony nakazanego, iest także Sędzia mocen Juryzdatora, powoda, lub oskarżonego, naprzykład: przedawcę, cedenta, i t. d. do wysłuchania względem zachodzących w sprawie faktów, o których dokładniejszey i lepszey niżeli od stron samych spodziewa się wiadomości przypozwać. W takim razie przypozwana trzecia osoba koniecznie powinna być posłuszną, a nawet może do tego iako i do dania explikacyi o takowych faktach być przymuszoną. Wszelako nie bywa przez

O przypozwawach przez Sędziego z mocy urzędu czynionych.

to do sprawy samey pociągnioną, owszem przywołanie iey ustaie, skoro względem komunikowanych sobie przez Sędziego okoliczności według najlepszej wiadomości swojej osnowę uczyni.

O nomi-
nacyi.

Gdy kto iako posiadacz ruchomey lub nieruchomey rzeczy iest zapozwany, a rzecz nie dla siebie, lecz w imieniu kogo inszego posiada, powinien natychmiast po wręczonym sobie pozwie, lub nayspóźniej w terminie do odpowiedzi wyznaczonym okazać, dla kogo i czyim imieniem posiada, i gdzie się właściciel znajduje. Jeżeli tego zaniecha, ściągana na siebie odpowiedzialność powodowi względem wszystkich kosztów i względem szkód z opóźnienia wynikających.

O inter-
wencyi.

§ 31. Gdy kto do rzeczy iakiey lub prawa, o które dwie strony są zajęte processem, sędzi się mieć iakie uczestnictwo; wolno mu iest odezwać się w tym processie, i popisać się z swoim prawem.

Jeżeli twierdzi, że rzecz sporna lub pretensya, ani powodowi, ani oskarżonemu, lecz owszem iemu sa-

memu służy; wtedy wynika ztąd cale osobny proces, w którym on za powoda, obydwie zaś sprawą iuż zaięte osoby za oskarżonych są poczytane.

Przez to nie wstrzymuie się między temi obydwoma stronami, ani bieg postępowania, ani exekucya; i ten, który popisuje się z swoim prawem, tylko położeniem aresztu na rzecz sprawą obiętą, sądownym oney złożeniem i t. d. tym czasowego bezpieczeństwa swego szukać iest mocen.

Jeżeli zaś nie z własnym prawem odzywa się, ale tylko iedney lub drugiey stronie dla mianego z nią w sprawie wspólnego uczestnictwa asystować zamysła, powinien okoliczności czyli dowody, któremi pretencją iey wesprzeć lub bronić sobie założył, wyraźnie okazać, i miane do sprawy uczestnictwo dowieść; zaznym do dalszego postępowania w sprawie powołany, i za iedną z współnikami swoim osobę poczytany będzie. Z tym wszystkim przystąpić powinien do sprawy w takim stopniu, w iakim ją zostanie, ow-

szem jeżeli z spóźnionej jego odezwy, szkoda i koszta wynikną, do nadgrodzienia ich jest obowiązany.

O appella-
cyi.

§ 32. Jeżeli strona przez zapadły dekret rozumie się być uciążoną, od czasu ogłoszenia sobie onego w ciągu dzieiesięciu dni do Protokołu lub na piśmie Sędziemu o tym donieść, i nowe okoliczności lub dowody, któremi rzecz swoją jeszcze wesprzeć zamysła, dokładnie podać powinna.

Względem iskich
objektów
jest dozwolona.

Jeżeli obiekt sporu więcej nad 30. talarów grubey monety, albo gdy sprawa agitowała się w niższym sądzie dzieiesięć talarów w grubey monecie wynosi, wtedy właściwa appellacya ma miejsce; to jest; zaczyna się całe nowe postępowanie, w którym przepomniane lub opuszczone w pierwszej instancyi okoliczności albo dowody mogą być okazane, i względem których potym w wyższym sądzie drugi wypaść ma dekret.

Wszakże, lubo przy mniejszych obiektach właściwa appellacya nie może być dopuszczoną, wszelako na zaniefione przez stronę zażalenia wyższy Sąd Akta pierwszej instan-

cyi każe sobie przedłożyć, one bacznie przejrzy, i według położenia sprawy przez rezolucyą (którey powinno stać się zadosyć) prawne uczyni postanowienia.

Przeciąg dziesięciu dni do zgłoszenia się z zażaleniem przeciw zapadłemu dekretowi nie powinien być spóźniony; zatym strona, która przy końcu sprawy chce się z miejsca oddalić, dobrze czyni, gdy prawnemu swemu Asystentowi lub Sądowi da o tym znać, i miejsce przyszłego bawienia swego oznaczy. Przy nieuchronnych przeszkodach, iako to: chorobie, może wprawdzie zgłoszenie się z zażaleniami w ciągu 4rech niedziel od upływu roku dni być uczynione, iednak takie przeszkody zaświadczeniami wsparte, oraz przyczyny i dowody końcem objaśnienia zażaleń dokładnie okazane być powinny. Gdy i te nawet cztery tygodnie spełzną; wtedy strona pod wymówką, że nie wcześniej dekret odebrała, że wyjechała była w podróż, że przeniosła się na insze miejsce z mieszkaniem swoim, i t. d. z appellacyą słuchaną być nie może,

Czas do zgłoszenia się z appellacyą.

Spisok op. 1792

owszem, zapadły dekret w prawo przechodzi, i exekucją za sobą wie-
dzie.

Jeżeli Sędzia pierwszej instancyi założoney w przepisanyu ciągu czasu appellacyi nie dopuszcza, appelliujący może u wyższej Sądowej zwierzchności szukać przeciw temu pomocy; to iednak pod utratą prawa naydaley w ciągu czterech tygodni stać się powinno.

Skutek ap-
pellacyi.

Dopuszczona appellacya w zwy-
czayney sprawie to skutkuje, że exe-
kucya musi być wstrzymana. Za-
chodzą iednak w tym te excepcye:

- a. Gdy kto jest dekretem skaza-
ny dawania komu alimentów
(żywienia go) wtedy bowiem
wyznaczone alimmenta mimo ap-
pellacyą od dnia zaniefionych
zażaleń dawane być powin-
ny.
- b. Gdy za ściłym i starannym ro-
zważeniem okoliczności zacho-
dzi niebezpieczeństwo, że przez
dłuższą przewłokę exekucyi ko-
mu znaczna i nie nadgrodzona
szkoda mogłaby być wyrzą-

de
fte
zb
do
po
ko

dzoną; W takim razie appella-
 iący z zachowaniem sobie pra-
 wa swego, dekretowi natychmiast
 uczynić zadosyć, albo rzecz o
 którą spór zachodzi do sądowego
 składu oddać, albo względem
 przyszłego dopełnienia dekretu
 kaucyą lub za ręką należyte dać
 bezpieczeństwo iest obowiązany.

2, Gdy w iednym dekrecie różne
 oddzielne punkta są rozsądzo-
 ne, a tylko względem niektó-
 rych z nich appellacya zachod-
 dzi; albo gdy sprawa tylko
 wprowadzie iedną obeymuie pre-
 tensyą, oskarżony zaś tylko
 pewney z nich części przeczy.
 W takowych zdarzeniach dekret
 przyprawadza się do exekucyi
 co do punktów niezaprzeczo-
 nych.

Kiedy i iakim sposobem exekucya
 dekretu w sprawach o weźle, czy-
 ſte długi, areszta, dzierżawy, słu-
 żby i powinności, granice i tym po-
 dobnych uiszczona bydź powinna,
 powie się niżej przy artykule o ta-
 kowych sprawach.

Dalsze postępowanie. W drugiej instancji czyli appellacyjnej dalsze postępowanie od tego zależy, czyli appellujący może na poparcie zażaleń swoich z nowymi popisać się dowodami lub okolicznościami. W takim razie powinien one Sędziemu lub prawnemu Assystentowi swemu dokładnie okazać i przyczyny przydać, dla których ie dawniej nie przytoczył. Sędzia znalazłszy nowe fakta i dowody bydz ważnemi, nowe postępowanie względem nich z stroną przeciwną stanowi, do którego nowy także wyznacza się z Sądu Deputat. Przy tym postępowaniu czyli instrukcyi, wszystko to zachodzi, co się w § 18. 19. 20. i 21. o instrukcyi w pierwszej instancji powiedziało.

Appellujący powinien się nade wszystko starać, aby wyznaczonego terminu do instrukcyi sam osobiście albo przez Plenipotentą swego należycie dopilnował, inaczej będzie zważany za nie chcącego użyć nowego faktum, i że podług instrukcyi pierwszej instancji chce być rozsądzonym.

Jeżeli

Jeżeli zaś podane nowe fakta albo dowody przez Sąd za nie ważne i nic niestanowiące są poczytane, albo jeżeli appellującemu na takowych zbywa; wtedy tylko prawny wywód zażaleń i odpowiedź na nie, które do Protokułu albo w pisaney dedukcyi podane bydź mogą, mają miejsce. — Przez te co można zyskać, powiedziało się już wyżej ku końcowi § 21.

Kto wreszcie swywolnie lub dla dłuższej pieni appellacją zakłada, nietylko wynikłe ztąd koszta opłaca, ale prócz tego, karę pieniężną lub więzienia na siebie ściąga.

§ 33. Jeżeli strona zapadłym w instancyi appellacyiney dekretem O rewizyi (trzeciej instancyi.) mniema się bydź uciążoną, może jeszcze użyć prawnego środka rewizyi, gdy obiekt sporu dwieście talarów lub więcey wynosi. W sprawach, gdzie idzie o przeszło sto, a nie zpełna dwieście talarów, rewizya wtedy tylko jest dozwolona, gdy sprawa toczyła się w pierwszej instancyi w niższym Sądzie, albo gdy pierwsze dwa wyroki z sobą się nie zgadzają. Jeżeli zaś obiekt sprawy

nie dochodzi wartości stu talarów, rewizya dopuszczona bydź nie może.

Względem przeciągu dzieściciu dni, gdzie rewizya powinna bydź założoną, tudzież dokładnego podania punktów dla których rewiduiący zażalenie zanosi, ma się rozumieć to, co się w powyższym §. powiedziało. — Atoli rewizya różni się od appellacyi tym, że nowe fakta czyli nowe dowody, które w pierwszych dwóch instancyach nie zachodziły, żadnego nie mają względu. Wszelako w niektórych osobliwych przypadkach, gdy przy popisaniu się z takimi nowemi okolicznościami lub dowodami, ani grubego niedbalstwa, ani oczywistej, do uwiecznienia sprawy dążącej intrygi stronie zarzucić nie można, prawo Sędziemu instancyi rewizyiNEY zostawiło do woli, dalsze ieszcze w tey mierze uczynić rozrządzenie. A przeto strona nie powinna zaniechać, wszelkie iey wiadome fakta lub dowody, które do rozsądzenia sprawy wpływ mają, w pierwszych dwóch instancyach dokładnie podać. Jeżeli iednak o ta-

kowych nowościach dopiero w trzeciej instancyi zafiagnie wiadomość o nich, zaraz przy założeniu rewizyi Sądowi lub prawnemu swemu Afsyftentowi doniesie, oraz przyczyny okaże, dla których się z niemi dawniey nie odezwała.

Wszelako instrukcyja względem tych obiektów mieysca mieć nie może, owszem w każdym razie tylko wywody prawne są dozwolone. Jeżeli strona nie miała dotąd żadnego prawnego Afsyftenta, dobrze uczyni, gdy sobie iednego z Kommissarzy sprawiedliwości obierze, aby ten Akta pilnie przeyrzał, i dedukcyą sporządził. To iednak niezwłocznie w wyznaczonym przez Sąd ciągu czasu stać się powinno; Akta bowiem w istocie swojej podają się potym do napisania wyroku; co także nastąpi, gdy strona przeciwna na podaną dedukcyą w wyznaczonym ciągu czasu nie odpowie.

§ 34. Skoro dozwolone prawne środki przeciw zapadłemu w pierwszej lub drugiej instancyi dekreto- o skutkach dekretu, który w prawo przeszedł.
wi w przepisanych przeciągach nie są

użyte; tudzież gdy w instancyi re-
wizyiNEY zapadł dekret, wtedy ten
w prawo przechodzi; to jest: że mię-
dzy stronami staie się wieczystym pra-
wem, że powinno koniecznie przez
nich iemu uczynić się zadosyć, i że
pod iakimkolwiek pozorem uchyl-
ony byż nie może.

Dla pewności i bezpieczeństwa wła-
sności, potrzeba koniecznie sporom
pewny cel wymierzyć. Jeżeli stro-
ny w dwóch instancyach miały czas
i sposobność popisywania się z wszel-
kiemi faktami i dowodami, od któ-
rych rozsądzenie sprawy zależy; ie-
żeli dwa różne sądy sprawę rozsą-
dziły; jeżeli w reszcie trzeci jeszcze
wyższy Sąd Akta i zapadł obadwa
dekreta pilnie przejrzał, wszakże
dopełniło się wszystko, cokolwiek
ludzka ostrożność radzić i użyć
może; Wtedy nawet, gdy trzeci
wyrok od dwóch pierwszych odstę-
puie, nierówne rozsądzenie rzadko
z różnego sposobu rozważania pra-
wnego punktu, ale raczej w wszyst-
kich prawie przypadkach ztąd po-
chodzi, że przez zawitość rzeczy al-
bo z winy stron samych, prawdziwy

związek okoliczności nie mógł być rozpoznany.

Prawo zatem żąda od każdej strony, aby na zapadłym sądownie dekreście przestała, iemu była posłuszną, i nie szukała daremnie sposobów zwątlenia lub uchylecia iego.— Takowe kuszenie się miałoby tylko ten skutek, że strona prócz nadgrody kosztów, musiałaby być na karę 50. do 300. talarów skazaną, albo w niemożności swojej na proporcjonalną robotę publiczną osądzoną.

Niektóre tylko zachodzą przypadki, gdzie dekret tak dalece jest nieważny, iż w żadnym czasie w prawo przeyść nie może. Jako to:

O skardze
de nullitate
w sprawie
zaszłej,

- a, Gdy strona iedynie na fundamencie fałszywego dokumentu, albo za wyznaniem przekupionych świadków osądzoną lub z skargą swoją odkazaną była. Wszakże iednak wtedy fałsz i nieprawdziwość dokumentu, lub prawdziwe przekupienie świadków dowiedzione być powinno; i nie dosyć jest na tym, że

- strona tylko przeciwną rzecz temu, co się w dekreście za prawdziwe uznało, okazać usiłuje;
- b**, gdy kto nie mając iuryzdykcyi, albo do zawiadowania sprawiedliwością nie będąc prawnie wyznaczonym lub przysięgłym, udał się w sprawie iakiey za Sędziego, i iako taki, sprawę rozpoczął lub rozsądził;
- c**, gdy kto, nie będąc podług przepisów praw zdolnym do czynienia w Sądzie bez opiekuna lub kuratora, bez takowego należycie postanowionego Afssystenta, był iako powód lub ofskarżony do sprawy dopuszczonym, a ztąd uszkodzonym został;
- d**, gdy strona była przez kogo w sprawie zastąpioną, który cale nie był do tego umocowanym, albo fałszywą plenipotencyą ukazał; a gdy zapadłe dekreta, nietylko że zaraz do wiadomości strony nie doszły, ale potym nawet nie były przez nią zeznane.

gdy w pierwszej lub drugiej instancyi przeciw wyraźnym, w powszechnym prawie krajowym albo w potwierdzonych przez Monarchę xięgach Prowincjonalnych zawartym przepisom zapadł dekret, od którego appellacya lub rewizya nie jest dozwolona.

Jeżeli strona z iedney z powyższych pobudki przeciw zapadłemu w sprawie iey wyrokowi chce czynić, udać się do naywyższego Sądu Prowincyi i mniemaną przyczynę nieważności wraz z potrzebnemi dowodami przelożyć powinna. Wtedy rozpoczyna się formalny Procefs, wszelako takowy dekret wszelką ma wagę prawnego wyroku, póki nieważność iego osobnym wyrokiem nie jest uznana; exekucya tamowana byź nie może, a nawet tymczasowe zabezpieczenie się przez areszt, tylko pod następującemi w §. 38. opisanemi warunkami miejsce mieć powinno.

Prócz tych przypadków, gdzie prawny dekret dla zaszczytnej nieważności uchylony byź może, dozwala

Op przywróceniu do przeszlego stanu.

la się także przywrócenie do przeszłego stanu.

f, gdy kto podczas małoletności swoiey w sprawie przez opiekuna lub przy iego asystencyi prowadzoney znaczną szkodę poniołszy, w ciągu czterech lat rachuiąc od dnia zapadłego dekretu z okazaniem uszkodzenia swego skargę zanosi. Do tego mają powszechnie prawo wszyscy, którym ustawy prawne przywileie małoletnim służące nadały, iako to: Fiszkał, Kościoły, pobożne fundusze, i t. d.

g, gdy strona po nastąpionym prawnym dekrete nowy znalazła dokument, który położenie sprawy zupełnie odmienia, a o którym (na co przyśiądz powinna) w przeszłym procesie nie wiedziała, albo mimo użytego wszelkiego starania na ów czas przystawić go nie mogła. W takim razie odezwa nayspóźniej w ciągu ośmiu tygodni od dnia wynalezienia dokumentu, u Sędziego gdzie się sprawa agitowała, uczyniona być powinna.

Jeżeli zaś od daty finalnego dekretu dziesięć lat upłynęło, takowa odezwa wtedy tylko będzie dozwolona, gdy się będzie mogło dowieść, że dla podstępu strony przeciwney lub trzeciej osoby dokument nie mógł być rychley wynalezionym. Popisywanie się z nowemi świadkami powrócenia do przeszłego stanu stanowiąc nie może.

Wszakże przy takowych nawet lubo z ważnych przyczyn zaniesionych żądaniach, zawsze się rozumie, iż exekucya zaczepionego Dekretu wstrzymana być nie może, owszem powinna przyść do skutku, póki powrócenie do przeszłego stanu nie będzie dekretem postanowione.

§. 35. Nikt nie jest mocen wygranego przeciw komu Dekretu władzą swoją wykonać, ale o exekucyą jego u Sądu gdzie się sprawa w pierwszej instancyi agitowała, należyście starać się powinien. Jeżeli dekret wyznaczy przeciąg czasu, w którym strona przeciwna ma iemu zadosyć uczynić, wtedy upływu te-

O exekucyi.

Powinna być w ciągu roku poszukiwana

go czasu czekać należy. Ten zaś, co po wyśściu spóźni się całym rokiem nie żądając exekucyi, z wygranego dekretu na nowo skargę zanieść powinien. Jeżeli zaś dłużnikowi swemu na żądanie iego sądownie lub prywatnie w dopełnieniu wyroku zwłoki dozwolił, wtedy przeciąg roku dopiero rachuje się od dnia, gdzie takowe zezwolenie upłynęło.

Przeciw
komu?

Exekucya tylko przeciw temu może mieć miejsce, który jest zapadłym dekretem osądzony, bynajmniey zaś przeciw trzeciemu, wyiąwszy iednak

- a, sukcesorów, którzy zapadłemu przeciw głowie swoiey dekretowi sami także poddają się;
- b, tego, który prawa strony dekretem przewidzioney nabył, naprzykład: nabywcę nieruchomości gruntu;
- c, któremu sporna rzecz dopiero po wręczeniu sądowego pozwu bywszemu iey właścownikowi, przez kupno, zamianę, cessayą, darowiznę, lub inszym jakim sposobem dostała się; i

1. który umyślnie fałszywą plenipotencją złożył, albo z zamildzeniem istotnego położenia sprawy wdał się w process.

Będąc kto iako opiekun, starszy Kościoła, szkoły, pobożnego funduszu, iako zawiadujący kassą, kancelaryą, i t. d. w sprawie iakiej dekretem przewidzionym, taki dekret lubo wyraźnie przeciw niemu zapadnie, tylko co do majątku tego, którego zastąpił, może być exekwowany. Przeciwnie zaś, jeżeli opiekun, starszy, lub administrator zaniedba starać się u sądowej zwierzchności o potrzebne końcem exekucyi zalecenia, karami lub inszym sposobem do tego ma być przymuszony.

Ządanie exekucyi wyraźnie, do-
kładnie, i stosownie do dekretu za-
niesione być powinno. Jeżeli dekret
na zapłacenie długu zapadł, wyraża
się kwota i gatunek monety, a na-
wet kwota prowizyi gdy o ich boni-
fikacją rzecz zachodzi. Jeżeli ma-
ią być koszta powrócone, te nie-
mniey podają się z stosunkiem do są-
dowego zalecenia, którym były po-
Warunki
żądania.

stanowione, a do tych przyłącza się także regeſtr koſztów, które potym ieſzcze zayść mogą. Jeżeli w reſcie proceſs tyczył ſię kilkoro pretenſyi, albo iakiego porachunku, wtedy, gdy dekret nie wyznaczy wiele iedna ſtrona drugiey ma zapłacić, do żądania exekucyi ſporządzony w miarę zapadłego dekretu i przez przyſięgłą na rzeczy znaiącą ſię oſobę zaſwiadczony porachunek przydany być powinien.

O dalszym zachowaniu ſię żądającego exekucyi.

Po nakazaney exekucyi daie ſię zawsze, wyjąwszy w ſprawach weſtlowych, exekutorowi czas do czterech tygodni, po których upływie bez dalszego zaſtanowienia wykonana być powinna. Takowy rozkaz preſyła ſię żądającemu exekucyi, aby go mógł użyć, ieżeli dłużnik w czasie przeznaczonym Dekretowi nie uczyni zadoſyć; W takim razie tenże oddaie exekutorowi rozkaz, który natychmiaſt iſtotną exekucyą wykonać powinien. Wzajemnie, ieżeli dłużnik ſwój obowiązek dopełni, żądający exekucyi donosi o tym Sądowi, i wſtrzymuie ſię z oddaniem exekutorowi rozkazu; inaczey bo-

wiem przeciwnikowi swemu za hańbę, szkodę i koszta jest w odpowiedzialności.

Jeżeli przychodzi do wykonania exekucyi, naprzykład: gdy idzie o wybranie summy pieniężney, żądający exekucyi dobrze uczyni, gdy będąc od miejsca oddalonym, wcześniej Sądowi wskaże, do czyich rąk pieniądze wyliczone, lub iakim sposobem iemu przelane być mają.

Potrzeba nadto, aby dokładney zasiągnął wiadomości, czyli dłużnik ma gdzie swoje pretensye, z którychby zaspokoienie iego zupełnie albo po części nastąpić mogło.

Wszakże nawet mocen jest żądać od dłużnika wspartego w tey mierze przysięgą zeznania. Jeżeli się dłużnikowi w rzeczy samey iakie pretensye należą, donosi o tym Sądowi, aby wybrane być mogły.

Jeżeli dłużnik ma iaką stałą pensją, płacę, lub inszy roczny dochód, tych połowa na żądanie domagającego się exekucyi do zupełnego iego zaspokoienia przyaresztowaną i wybraną być może. Z rodzaju takowych dochodów wyłączaia się iednak

pensye przy administracyi Celi i akcyzy, tudzież kompanii morskiej, nadto pensye odprawionych Office-rów, i z kassy wdowiey pochodzące, które 400. talarów nie dochodzą.

Od żądającego exekucyi wierzyciela zależy, domagać się niezwłoczney tradycyi, albo z sekwestrowania dłużnika pretensyi, płacy, pensyi, lub inszych jego dochodów zaspokojenia swego szukać; Owszem wolno jest iemu wrócić się do nich, znalazłszy, że z zafantowanych rzeczy satysfakcyi swoiey nie znajdzie.

Obrawszy sobie tradycyą, może wprawdzie osobiście lub przez Plenipotenta być iey przytomym, ale nie powinien się do niczego wdawać, ani wskazywać exekutorowi jakie rzeczy ma fantować, i w jaki sposób sobie przy niej postąpić.

Cały majątek dłużnika składający się z sprzętów domowych, tradycyi podpada, z których wyłączaia się tylko:

- a, pościel która chorym lub położnicom służy;
- b, u kunszmiistrzów i rzemieślników ich narzędzia, i to bez

czego w professyi swoiey obeysć się nie mogą ;

6, u dłużników prowadzących wiejskie gospodarstwo potrzebne bydło, sprzęty, ziarno do siewu, chleba, i obroków.

Exekutor podług prawa jest obowiązany nadewszystko takie obiekta majątku fantować, które daią się łatwo przeprowadzić, i przez których publiczną sprzedaż wierzyciel nayłatwiej może być zaspokoiony.

Jeżeli przy tradycyi nie znajdzie się dostateczny w sprzętach majątek, tudzież, jeżeli ani pretensyi dłużnika spieniężyć, ani płacy pensyi lub innych dochodów iego wybrać nie podobna, wtedy, gdy dłużnik posiada wieś, dom, lub inszy iaki grunt nieruchomy, wierzyciel mocen jest szukać z nich swego zaspokoienia, aczby pretensya iego nie ściągała się właśnie do takowey nieruchomości.

Jeżeli w takim razie daie się przewidzieć, że pretensya w ciągu roku z dzierżawy, najmu lub intrat nieruchomości może być zapłacona, wtedy te biorą się w sekwestr i oddają kredytorowi. Gdy zaś nie masz

do tego żadnego pozoru, nieruchomości sądowemu zarządzeniu podpada, a nawet publicznie sprzedaną być może.

Jeżeli te dopiero opisane stopnie exekucyi nie zupełnie skutkują, wolny jest wierzycielowi wybor, żądać aby dłużnik jaką robotą z umiejętnością i siłami jego zgodną, oraz stanu jego nie hańbiącą resztę przyśądzoney summy powoli odrabiał, albo do więzienia był oddany. W ostatnim razie wierzyciel wtędy tylko przykładać się do żywienia dłużnika swego jest obowiązany, gdy ten dla choroby, starości wieku, lub inaszej nieudolności na sustentacyą swoją godziwym sposobem w więzieniu zarobić sobie sam nie może. Po upłynionym bezskutecznie całym roku więzienia, i jeżeli dłużnik nie podupadł z marnotrawstwa, gry, hultajskiego życia, lub inaszych nieobyczajnych postępków, wierzyciel na wypuszczenie jego z więzienia zezwolić i czekać powinien póki do lepszego stanu nie przyidzie, gdzie exekucyą znowu powtórzyć może.

Z tego

Z tego powszechnego wytfawu po-
 ftepowania przy exekucyi okazuje
 fię, iakie zachowanie fię dłużnika
 być powinno. Zawsze daie fię iemu
 o niey znać, aby do zaspokoienia
 przy sądowey wierzycielowi preten-
 syi był przysposobiony. Przeciwnie
 zaś żadne allegacye potym mieyfca
 mieć nie mogą, chyba że potrafi do-
 wieść, że dług zapłaćeniem, ważne-
 mi wzajemnemi pretensyami, uftą-
 pieniem albo przez ugodę zupełnie
 lub po części został zgładzony, al-
 bo że miał sobie dłuższą dylacyą do-
 zwoloną. Maiąc po febie ieden z
 takich ważnych wniofków, donofi
 o nim natychmiaft Sądowi, i dowo-
 dzi go dokumentami lub świadkami.
 Takowe allegacye cale nie dowie-
 dzione, nie tylko żadnego nie znay-
 dują względu, ale nawet ukaranie
 ściągają. Co większa nawet zażale-
 nia do samego Najiaśnieyszego PANA,
 albo do Ministerium sprawiedliwosci
 w Berlinie przeciw przyzwoicie na-
 kazaney exekucyi cale są daremne,
 albowiem podług praw bieg słuſzno-
 ści wtrzymany być nie może.

Jak się ma
 zachować
 exekwo-
 wany.

Nie zoftaie przeto dłużnikowi nie
 więcey, tylko dekretowi ile może
 uczynić zadosyć, albo poddać się z
 winnym poſuſzeńſtwem exekucyi.
 Nadewszystko niechay ſię ſtrzeże
 exekutora lżyć, albo uczynkowo
 krzywdzić, lub inſzym ſposobem
 ſprzeciwiać ſię exekucyi; na to bo-
 wiem poſtanowiona ieſt ſurowa ka-
 ra cielesna, i exekucya zwiękſzoną
 liczbą ludzi, nawet pomocą żołnier-
 ſką wykonana będzie.

Jeżeli idzie o exekucyą ſummy
 pieniężney, dłużnik onę exekutoro-
 wi bezpiecznie za kwitem może wy-
 liczyć, chyba że kto inſzy do ode-
 brania pieniędzy będzie wyznaczo-
 ny, i Sąd dłużnika o tym uwiado-
 mi.

Jeżeli przydzie do tradycyi, dłu-
 żnik nie powinien z ſprzętow i rze-
 czy ſwoich pod karą nic uroniać,
 owszem wſzystko exekutorowi wier-
 nie ukazać, i na żądanie iego ile w
 miarę wybrać mianey ſummy potrze-
 ba, izby, ſklepy, piwnice, i inſze
 ſchowania, tudzież znajdujące ſię
 tamże ſzafy, ſkrzynie, &c. otworzyć.
 Jeżeli ſię tak ſprawie, exekutor po-

dług prawa obowiązany jest tylko zbyteczne rzeczy iemu zabrać. Przeciwnie zaś, jeżeli się dłużnik wzbrania, albo gdy się umyślnie ukrywa, exekutor mocen jest z przybraniem dwóch wiary godnych świadków scho- wania kazać otworzyć.

Podług tego wszystkiego wybiegi dłużnika do uniknienia exekucyi albo iey uchylenia cale są daremne, o- wszem przez to tylko sobie rzecz pogorsza, i sprawia sobie szkodę i strate. Będzie zatem zawsze lepiej dla niego, gdy i w takim nawet ra- zie rzetelnie sobie postąpi, w miarę majątku swego dekretowi uczyni za dosyć, i spuści się na słusność wie- rzyciela lub na pomoc praw.

Jak sobie ma podupadły dłużnik postąpić, powie się niżej w § 46. i 47.

 ROZDZIAŁ V.

O niektórych oddzielnych gatunkach
procesu.

§ 56.

O proces-
sie wexo-
wym.

Czynności w zwyczajnym procesie już tedy są opisane. Atoli zdają się różne gatunki sądowych sporów, w których dla oddzielnego ich istoty odstąpić trzeba od sposobu postępowania w zwyczajnych processach. Z tych jest naprzód process wexlowy.

Przeciw
komu mo-
że mieć
miejsce?

Ten tylko z takich wexlow może mieć miejsce, które zawierają w sobie prawne warunki, i przez zdolne do tego osoby są wystawione. Takimi są Chrześcijańscy i żydowscy kupcy, którym właściciele fabryk, okrętów, i Aptekarze równomi są poczytani; nadto aktualni dziedzice dóbr szlacheckich; główni dzierżawcy lub ekonomowie Królewskich albo Królewiczowskich dzierżaw, i

ci, którym zdolność wystawiania wexlów przez zwierzchność jest dozwolona. Kto tedy z kim wdaie się w czynność wexlową, który do wyraźnie wymienionych powyżey osob nie należy, dobrze czyni naradzwszy się wprzód prawnika, czyli taki człowiek może ważnie wexel wystawić? kto także wchodzi w czynność wexlową z osobami, którym zdolność wystawiania wexlow tylko za wyraźnym konsensem Zwierzchności jest dozwolona, nie tylko to zezwolenie oryginalnie ukazać, ale kopią jego do wexlu przyłączyć powinien. Kondycyi wexlów kupieckich, i ostrożności przy nich zachować powiennyh w powszechnym prawie poszukać należy.

O kilku
rodzajach
wexlów
w ob-
szarce
wexlu

Między inszemi osobami potrzeba do ważnego wexlu:

- a, słowa: wexel, czyli list wexlowy;
- b, wyrażenia pewney summy wyliczyć mianey;
- c, gatunku monety w którym zapłacenie ma nastąpić;
- d, imienia odbierającego;

- e, zeznania, jako wystawiający walor gotowizną odebrał;
- f, wyraźnego wymienienia czasu nastąpić mianey zapłaty;
- g, dnia i miejsca wystawionego wexlu;
- h, podpisu wystawiającego z imieniem i nazwiskiem, albo z nazwiskiem i funkcją jego, albo z inszym znakiem dla rozróżnienia wystawiającego z inszemi różnego imienia osobami.

O kilku
Osobach
wspólnie
do wexlu
obowiązających.

Jeżeli wexel w liczbie pojedynczej wystawiony, przez kilka osób jest podpisany, wtedy podpisany za głównego dłużnika, insi zaś za zaręczycielów są poczytani. Jeżeli treść wexlu przez kilka osób podpisanego, brzmi w kilkorakiej liczbie, ma się rozumieć, że jedna za wszystkie, a wszystkie za jedną ręką. Na ów czas wierzycielowi wolny jest wybór dopominania się zapłaty od kogo z nich zechce, a ten zupełną zapłatę uiścić powinien, aczby summa całkowita albo część iey na pożytek współ-dłużników jego była obróconą. Kto zatem wexel wspól-

nie podpisuje, a przez to chce tylko za ręczyciela, assystenta, lub świadka być zważanym, taki przymiot swoy do podpisu wyraźnie przydać powinien.

Właściciel wychodzącego wexlu przed upływem roku od wyznaczonego w wexlu czasu zapłaty, skargę zanieść, albo wexel przedłużyć powinien, inaczey moc swoię utracą, i staie się daley tylko zwycaynym skryptem.

O zachowaniu się powoda.

Przedłużenie na wexlu samym zapisane, i przez dłużnika podpisane, tudzież wyraźnie zanotowano być ma, na iak długi czas wyznaczony w wexlu dzień zapłaty został przedłużonym. Wtedy rok, z którym wexel moc swoię utracą, od upływu ostatniego przedłużenia rachue się.

Skarga wexlowa na piśmie lub do protokołu ustnie może być podana; ale w obydwóch razach powód oryginalny wexel zaraz z należącemi do niego dokumentami złożyć powinien. Nadto, jeżeli oskarżony nie należy do klasy kupców, zdolność iego do wystawienia wexlu okazać powinien.

Jeżeli Sąd dla niedostatku prawnych warunków uzna, że Process wexlowy nie może mieć miejsca, odkaże powoda przez Rezolucyą, i zaleci mu, aby zwyczajnym sposobem sprawę wprowadził. Wszakże jednak ten, od takiej rezolucyi podług §. 16. do wyższej zwierzchności odwołać się może. Niemniej wolno mu jest w dozwolonym sobie zwyczajnym czyli exekucyjnym procesie dowieść, że się jemu istotne prawo wexlowe należy; a to gdy się potem okaże, zyskać powinien dekret wexlowy, aczby sprawa nie była wexlowym sposobem wprowadzona.

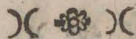
Jeżeli zaś Sędzia skargę wexlową przyzwoitą być znajdzie, i oskarżonego do wexlu zapozwie, wtedy powod obowiązany jest, ile to być może, terminu wyznaczonego osobście dopilnować, aby względem zachodzących okoliczności mógł Sędziemu niezwłócznie dać wiadomość, i w przypadku żądanej przez stronę przeciwną przysięgi, onę przyjąć, albo stronę wzajemnie do przysięgi powołać. Jeżeli się obawia, aby

oskarżony wexlu albo podpisu swego nie zaparł się, lub nie oskarował na to przyfęgi, dobrze uczyni, gdy się wczesnie na to przygotuje, aby prawdziwość podpisu świadkami lub porównaniem pism mógł dowieść.

Oskarżony koniecznie winien jest stawiać się na przeznaczonym terminie, i przedłużenie ięgo tylko wtedy może mieć miejsce, gdy się okaże, iż nieodbity przypadek, na przykład: śmiertelna choroba, powódz i t. d. do osobistego lub przez Plenipotentą stawienia się na terminie, oskarżonego czynią niesposobnym. Jeżeli takowe przypadki wyjąwszy, terminu uchybi, wexlowym prawem do zapłacenia długu skazany być powinien.

O zachowaniu się oskarżonego.

Nadto, służy także oskarżonemu ta przestroga, aby, jeżeli być może, na terminie sam był przytomnym, lub sądowi przeszkody swego nie stawienia się donioł, i Plenipotentowi swemu tak co do interesu samego, iako względem przyfęgi, którą zechce wykonać, zupełną dał informacją. Jeżeli nie okazawszy żadney legalney przeszkody nie stawia się osobi-

ście, ale Plenipotentą postanowi, ofiarowane odprzyśiężenie się wexlu przyjęte nie będzie, owszem wexel za prawdziwy będzie poczytany. — Nadto, jeżeli potrzeba jest przyśięga z iedney lub drugiey strony, a Plenipotent pryncypała swego w ciągu 24rech godzin stawić nie może, wtedy walor wexlu natychmiast do składu sądowego oddany być powinien, albo uznano będzie, iakoby oskarżony przyśięgi wykonać nie mógł, zaczym powinien być niezwłocznie dekretem skazany.

Prócz allegacyi już uiszczoney zapłaty, oskarżony w sprawie wexlowey tylko takich wniosków użyć może, które dokumentami, świadectwami, lub wykonaniem przyśięgi, mogą być natychmiast okazane. — Porachunki i wzajemne pretensye, wtedy tylko mają miejsce, gdy z czynności wexlowych pochodzą, lub inszym prawnym sposobem kwalifikują się do kompensacyi. Jeżeli oskarżony allegacye swoje albo wzajemne pretensye świadkami chce dowieść, tych świadków powinien z sobą mieć na terminie, gdyż inkwi-

zycye w oddalonym mieyscu tylko w przytomności strony przeciwney lub postanowionego przez nią do tego dzieła Plenipotenta, mogą być wyprowadzone.

Dłużnik wexlowy chcąc allegacyami, lub wzajemnymi pretensyami, które obszernego roztrząśnienia wyciągaia, zapłaty uniknąć, ieszcze przed upływem terminu wexlowego przed przyzwoitym właściciela wexlu Sedzia, z niemi popisać się, i starać powinien, aby niezwłocznie mógł dekret zyskać.

Allegacya, iakoby walor nie zupełnie albo cale nie był zapłacony, powyższym sposobem natychmiast dowiedziona być powinna, bez różnicy, czyli żyd lub chrześciañin iest właścicielem wexlu. Takowy wniosek ma takze mieysce względem trzeciego właściciela, wyiawszy iednak

a, gdy wystawiający wexel na Indofsament na pismie i bez wszelkiego warunku zezwolił;

b, gdy wexel ma być wypłaconym za wolą tego, któremu się wystawił, wystawiający zaś

do liczby osob należy, którzy wexle wydawać bez zezwolenia zwierzchności są mocni.

Appellacya.

Od zapadłego w sprawie wexlowey dekretu obydwóm stronóm wolna jest appellacya; jeżeli zaś oskarżony skazany jest na zapłacenie wexlowym sposobem, przez to exekucyi wstrzymać nie może, owszem summę wraz z prowizyą i kosztami do składu sądowego oddać jest obowiązany. Względem ciągu czasu do odezwy appellacyiney służą przepisy §. 32. Dalsze postępowanie w drugiey instancyi różni się od zwyczajney formy Procesu tym, że podług reguły pisane wywody nie są dozwolone, i że strona przeciwna nie appellująca, tylko do krótkiego terminu, to jest: nie później nad 48. godzin wyznaczyć powinienego zapozywa się, i że w przypadku iey nie stawienia się kary jako na nieposłuszną bywała rozciągane. Niechay zatem stara się, aby tego terminu osobiście albo przez opatrzonego należytą informacją Plenipotentą dopilnowała.

Rewizya.

Od wyroku appellacyjnego takż wolno jest obydwóm stronóm odwo-

łać się do rewizyi, wszelako ta względem oskarżonego wtedy nawet, gdy w pierwszej instancyi był od zapłaty wexlu uwolnionym i dopiero w drugiej dekret wexlowy na siebie sciągnął to skutkuje tylko, że ieszcze i tu słuchany jest z swoimi zażaleniami, ale sumnę natychmiast do depozytu sądowego złożyć, albo wexlowey exekucyi poddać się powinien.

Exekucya wexlowa ta jest, że na Exekucya: żądanie powoda zaraz przy ogłoszeniu dekretu nakazuje się exekutorowi, aby pieniądze od dłużnika odebrał, albo jeżeli nie będą natychmiast zapłacone, trzymał się jego osoby. — Jeżeli na ów czas pieniędzy w ciągu trzech dni nie wyliczy, bez dalszego zażądania się do więzienia wzięty będzie.

Od woli powoda zależy, exekucyi przewidzianego wexlowego Procesu nawet na majątku oskarżonego poszukiwać; atoli jeżeli się tego sposobu raz uchwycił, areszt osobisty dozwolony być nie może.

O proces- § 37. Proceſs exekucyjny zachodzi ;
 sie exeku-
 cyjnym ,
 kiedy mo-
 że mieć
 miejsce ?

1. o pretensye , które tyczą ſię summ pieniężnych , albo inſzych używalnych rzeczy , naprzykłąd : zboża , wiña , drzewa i t. d. do wyliczenia lub wydania , których , w pewnym terminie kto obowiązał ſię ſądowym lub inſzym iakim moc autentyczną mającym zapisem. O wydanie lub przyſtawienie inſzych rzeczy exekucyi żądać nie można. 2. gdy kto po upływie roku caſtego od dnia appellacyi , od zapadłego dekretu o exekucyę upraszać zaniedbał , a zatym na nowo ſkargę zanosić ieſt obowiązany , byleby ieſzcze pięć lat nie minęły. Jeżeli dekret dawniey nad 5. lat zapadł , wtedy nie można do exekucyjnego , ale tylko do zwyczajnego Proceſsu ſkargę zanieść.

Zapisy , z których exekucyjny Proceſs formować można są :

1. te , które przed ſądami w Królewſkich Pańſtwach zdziałane i wydane były ;

b, które przed Kommissarzami sprawiedliwości i Notaryuszami stosownie do przepisów praw uczynione i podpisane są.

Prywatne karty które tylko sądownie przed kommissarzem sprawiedliwości i Notaryuszem są zeznane, usprawiedliwiają Procesy eksekucyjne wtedy tylko, gdy dłużnik oraz obowiązek swój względem takowych skryptów powtórnie zeznał.

c, zapisy, na własne żądanie dłużnika i dziedzica do księgi hypoteczney wniesione.

d, bilety handlowe i kupieckie afsygnacye.

e, afsekuracye gdy zachodzi skarga o zapłacenie obiecanego *præmium*;

f, gdy Trasant w ciągu roku dopomina się u Remittenta zapłaty waloru za dany iemu wexel trasować miany;

g, dłużne obligacye przez osoby nie mogące się wexlowym sposobem obowiązywać, formą wexlową wystawione;

h, porządnie trzymane xiegi publicznie approbowanych kapitalistów dających pieniądze na fanty, gdy skarga o zapłacenie umieszczonych w nich zastawniczych długów zachodzi.

Procefs exekucyjny wiele ma podobieństwa z wexlowym, a zatem rozumie się względem niego wszystko, co się namieniło w przeszłym §. wyiawszy iednak następujące warunki:

1. Do wexlu dopiero po upływie terminu zapłaty skarżyć można; przeciwnie zaś wolno jest do zapisow pod a, b, c. wymienionych, nawet przed zapadłym terminem w tym zamiarze skargę zanieść, aby oskarżony obowiązek swój uiszczenia się na terminie dość czynnym powtórnie przed Sądem, zeznał, albo był do zapłacenia długu na terminie samym dekretem skazany.

2. Jeżeli oskarżony dla choroby lub innych ważnych przeszkód na pierwszym terminie stawić się nie może, wolno mu jest pro-
fić

się o nowy termin; ale przeszkodę zaświadczeniem urzędowym lub wiary godnych osób okazać powinien; gdy bowiem to zaniedba uczynić, karę za nieposłuszeństwo odniesie.

3. Jeżeli oskarżony stawia się przez Plenipotentą, a wykonania przyśięgi wypadnie potrzeba, wtedy wyznaczy się inszy bliski termin; który gdy uchybi, za niechcącego przyjąć będzie uznany.

4. Przy exekucyi nie zaczyna się zaraz od osobistego aresztu, ale naprzód sekwestruje się majątek; gdzie jeżeli oskarżony czyni słuszne allegacye, tych zaś gdy natychmiast usprawiedliwić nie zdoła, na tymczasowe zabezpieczenie pretendowanego długu kaucyą lub zakład ofiarować, i przez to od liczenia pieniędzy lub złożenia ich do depozytu uwolnić się może.

Exekucyiny Proces także ma miejsce, gdy idzie o zaległe prowizye umieszczoney w wierze hy-

Oskarżach
względeni
zaległych
hypotecz-
nych pro-
wizyi.

poteczney prowizyi, albo zapisanego tamże iakiego rocznego dochodu. Atoli w takich przypadkach dla uniknienia kosztów nakazuje się natychmiast dłużnikowi na żądanie wierzyciela, aby w ciągu dwóch tygodni zaległość zapłacił, albo sądowi allegacye swoje podał. Jeżeli te są słuszne, powinien niezwłocznie uczynić uftną lub pisaną do Sądu odezwę, inaczey na żądanie kredytora po upływie przeznaczonego czasu exekucya nastąpi.

O wypowiedzeniu
kapitału.

Kto należny sobie z sądowego zapisu, wexlu, karty, i t. d. kapitał sądownie chce wypowiedzieć, obowiązany jest natychmiast oświadczyć, czyli tylko żąda dowodu wczesnego wypowiedzenia, albo czyli prawny dekret chce zyskać, iżby po upływie terminu exekucyi poszukiwać mógł być mocen. W pierwszym razie obeydzie się bez procesu, owszem tylko się prześle dłużnikowi takowe żądanie kosztem wierzyciela. W drugim rozpoczyna się podług brzmienia dokumentu exekucyiny, wexlowy, lub zwyczajny proces. Jeżeli zaś oskarżony obowiązek swój

zapłacenia przyzna, i na terminie zapłatę uisći, powód wszelkie ztąd wynikłe koszta poniesie. Niechay więc każdy strzeże się niepotrzebne-go sądowego wypowiedzenia.

§ 58. Pod słowem areszt rozumie się, gdy dla zabezpieczenia wierzyciela osoba dłużnika lub część jego majątku, naprzykład: pieniądze, miane pretensye, towary, in-sze ruchomości i t. d. sądownie są sekwestracji podane; a tak zowie się areszt osobisty, gdy osoba dłużnika; realny, gdy część majątku jego sekwestracji podpada.

Gdzie areszt zachodzi, należy wnosć, że wierzyciel musiałby bydź uszkodzonym, gdyby dłużnikowi zaspokojenie jego było do jego woli zostawione. Jeżeli zaś takowe niebezpieczeństwo nie daie się przewidzieć, potrzeba naprzód skargę zanieść, finalnego dekretu czekać, a dopiero na mocy takowego dekretu exekucyi żądać. Kto bezprawnie osobistego lub realnego aresztu jest przyczyną, nie tylko za zrzadzoną przez to szkodę, ale za utracony pewny zysk jest w odpowiedzi, do o-

O aresztach

kazania czego niesłusznie aresztowany przypuszczenia siebie do przyśięgi żądać jest mocen. Zyskuiący areszt w złośliwym celu, nadto karę na siebie ściąga.

Osoby
względem
których a-
reszt nie
może mieć
miejsca.

Względem osób w krajach NAY-
IAŚNIEYSZEGO PANA nieruchomemi
gruntami naprzykład: dobrami, do-
mami, ogrodami, winnicami i t. d.
ofiadłych, areszt tylko w następu-
jących przypadkach może być do-
zwolony.

- a, gdy się w skrypcie swoim osobitemu lub realnemu aresztowi wyraźnie poddały;
- b, gdy się w dzierżawie lub najmie zadłużyły, a dzierżawicy lub najemca trzymać się chce ich ruchomości;
- c, gdy grunta ich tak dalece są zadłużone lub tak małe są wartości, iż nie czynią dostatecznego bezpieczeństwa;
- d, gdy na majątku swoim upadają, albo sprawiają podeyrzenie, że go chcą złośliwie zataić;

Jeżeli żona bez wiadomości męża w ciągu zameścia zaciągnęła długi, wierzyciel mimo wolań jego, ani osoby żony, ani wniosku iey aresztować nie może.

Kobiety w stanie małżeńskim.

Kto względem pretensyi swoiey zabezpieczył się zastawą lub hypoteką, dla takowey tym sposobem ubezpieczoney pretensyi, wtedy tylko może żądać aresztu, gdy okaże zachodzące okoliczności, dla których zastaw lub hypoteka przestały być spodziewanym bezpieczeństwem.

Fantowy dłużnik.

Rzeczy do których podług brzmienia §. 55. areszt ściągać się nie może, podobnież aresztowi nie podpadają.

O rzeczach nie mogących być aresztowanymi.

Prócz tego, nie powinny być aresztowane :

1. Pocztowe konie, wozy i szopy.
2. Materiały przez *antreprenierów* fabryki robotnikom na kredyt dane; tudzież zdziałane z tych materiałów towary, iako też krosna i warsztaty onym bezpłatnie wypuszczone;

3. Towary inszym kunsztmistrzom i rzemieślnikom przez kogo trzeciego dane;
4. Bonifikacye szkód z kasy towarzystwa ogniowego, tudzież z publicznych kass na budowle wyznaczone pieniądze, te bowiem tylko ci sekwestrować mogą, którzy do nowego postawienia spalonych lub za pomocą wyznaczonych summ wyftawić mianych budynków materiały dodawali lub sami przy budowie pracowali.

O zachowaniu się tego, który aresztu żąda.

Żądanie aresztu równie iak każda insza skarga na piśmie lub do Prokuruu może być podane. Jeżeli potrzebny jest do tego Plenipotent, ten wyraźnie do poszukiwania aresztu powinien być umocowany.

Niebezpieczeństwo z dłuższej przewłoki dla wierzyciela względem zaspokoienia iego wynikające, może być dalekie lub mniemane, albo istotne i bardzo naglące, naprzykład: gdy dłużnik czyni przygotowania do wyjazdu z miejsca, majątek swój tai, i t. d.

A przeto prawne postępowanie o-
koło nakazania aresztu w miarę tej
rozmaitości stosowane być powinno.
W naglących zdarzeniach potrzeba
żądanie aresztu tam podać, gdzie są
rzeczy przyaresztować miane, al-
bo jeżeli idzie o areszt osobisty, gdzie
się dłużnik znajduje. W zwyczaj-
nych zaś zdarzeniach należy żądać
aresztu u przyzwoitego Sędziego dłu-
żnika, bez różnicy miejsca w któ-
rym rzecz aresztować miana lub o-
soba oskarżonego została.

W naglą-
cych przy-
padkach.

W naglących przypadkach niemasz
czasu do roztrząśnienia potrzebnych
dowodów; zatem prawo dozwala
aresztu, skoro wierzytel

- a, podaną pretensją, i na czym
się zasada okaże;
- b, okoliczności, z których oczy-
wiste niebezpieczeństwo z prze-
włoki wynika dowiedzie, albo
przynajmniej wyraźnie ozna-
czy, i dowody wskaże;
- c, natychmiast ważną kaucją za-
łoży, iżby tak Sędzia, iako ten
przeciw któremu aresztu szuka,
względem wyniknąć mogącego

ztań uszkodzenia mógli być zabezpieczeniu.

Takową kaucyą Sędzia stanowi; i ta może przez ręczyciela lub zakład, albo przez własne ofiarowanie się do aresztu żądającej sekwestru osoby być uiszczona. Przy sięga miejsca kaucyi nie zastępuje, i nikt nie może być od niej uwolniony, wyjąwszy tylko Fiszkała, Kościoły, Szkoły, Szpitale, domy ubogich i sierot, ale i te tylko pod pewnemi w Ordynacyi Sądowej obszerniey zawartemi warunkami.

W zwy-
czaynych
zdarze-
niach.

Gdzie nie zachodzi nagła niebezpieczeństwo, tam obeydzie się wprawdzie bez kaucyi, ale i wtedy także przyczyny aresztu dokładniey i baczniey dochodzone być powinny.

Żądający aresztu powinien zatym

- a, pretensyą swoię nie podeyrzanemi dowodami lub inszym jakim sposobem w powszechności usprawiedliwić;
- b, obawę swoię podobieństwem okazać, iż mógłby sposoby do zaspokoienia swego utracić, gdyby areszt nie był nakazany.

Jeżeli Sędzia dla niedostatku prawnych warunków aresztu nie dozwoli, wierzyciel na tym przestać musi, atoli wolno mu jest w dalszym postępowaniu w sprawie żądanie swoje powtórzyć i przyczyny do tego dokładniej wyszczegulić, aby dekret i tę także kategorią rozsądził.

Skoro areszt czyli to w naglących albo zwyczajnych zdarzeniach jest nakazany, wtedy process dwa obiekta obejmuje, to jest: prawność pretensyi dla której postanowiony jest areszt, i potrzebę kontynuacyi aresztu lub jego zniesienie. Obadwa te obiekta wraz roztrząsione i jednym wyrokiem rozsądzone być powinny.

Tu jednak zachodzi excepcya względem osobistych, tudzież realnych aresztów, gdy się daie przewidzieć z okoliczności, a zwłaszcza z podobieństwa długiego ciągu sprawy, że areszt może być dla oskarżonego bardzo szkodliwym. W takowych zdarzeniach oskarżony może żądać natychmiast bliskiego terminu końcem roztrząszenia, czyli areszt trwać ma do ukończenia sprawy,

albo czyli za kaucyą może być uchylony.

Jeżeli oskarżony ofiaruje kaucyą, powinien niezwłocznie i wyraźnie oświadczyć, czym onę chce założyć, i nie mniej jest jego obowiązkiem potrzebne dokumenta i insze dowody końcem zważenia bezpieczeństwa, przystawić. Wreście kaucya tylko wystarczającym zakładem, gruntami, kapitałami, towarami, kosztownymi rzeczami, i t. d. lub pewnymi ręcycielami założona być może. Przyśięga mieysca kaucyi nie zastępuje.

Jeżeli przyidzie do uchylenia aresztu, wyznacza się krótki termin dla rozważenia zachodzących do tego przyczyn i natury ofiarowanej zaręki. Przytym sprawa daley się ciągnie, i do tey czynności tylko tyle ma stosunku, ile konieczna wymaga potrzeba; wszakże nie zważa się także na fakta, chyba że mogą być natychmiast dowiedzione. Potym, względem uchylenia aresztu osobny zapada dekret, od którego wolna jest obydwom stronom appellacya; ale w ciągu trzech dni zało-

żona być powinna. Tym czasem areszt trwa do rozsądzenia w drugiey instancyi, aczkolwiek pierwszy wyrok uchylenie jego nakazał.

Przy areście osobistym, dłużnik w więzieniu osadzony żądać może od wierzyciela swego alimentów, chyba że wiadomo jest, iż w dobrym stanie zostaie. Takowe alimenty Sędzia sam wyznacza, a te wierzyciel co tydzień obowiązany jest z góry wypłacać do czasu gdzie dowiedzie, iż dłużnik sam wyżywić się potrafi; o co nawet okazania majątku i przyięgi od dłużnika żądać może. Jeżeli zaś opoźnia się z dawaniem alimentów, areszt natychmiast zniesiony być powinien.

Prawnie położony areszt tyle skutkuje, iż nie tylko ten czyia jest rzecz areztowana, ale i ten który ją ma w ręku, rozrzadzić nią z krzywdą wierzyciela nie jest mocen, owszem rzecz taką iako dobro sobie powierzone zważać powinien. Nadewszystko zaś dłużnik, objęty arestem pretensyi bez wiedzy i zezwolenia Sądu żadnych pieniędzy na rzecz tey pretensyi liczyć, lub wynikłą późniey

Skutki areztu.

pretensyą od niey odrachować nie może. Jeżeli od dalszego opłacania prowizyi chce się uwolnić, powinien dług, gdy jest w rzeczy samey należny, do sądowego składu oddać. Ale nie mniej nie wolno jest dzierżącemu rzecz aresztem obiętą dla tego, że z dłuższego iey strzeżenia przykrość ponosi, do depozytu sądowego podać.

§. 39. Każdy posiadający rzecz lub prawo iakie iako własne, ma sobie presumpcyą, że jest prawnym iey posiadaczem. Zatem w possessyi swoiey pocy w spokojności powinien być zostawiony, póki kto inny lepszych i mocniejszych praw do rzeczy nie okaże. Czyli kto inny w rzeczy samey lepsze i mocniejsze nad posiadacza ma prawa, tę kwestyą za zasługą w tey mierze sporem, tylko przyzwoity Sędzia za poprzedzającym prawnym rozważeniem rozsądzić może.

Nikt przeto niechay drugiego w possessyi własności iego nie mięsza, ani gwałtem, skrycie, lub chytrze ruguie. Kto komu przez takie postęпки szkodę wyrządza, nie tylko onę

zawsze nadgrodzić jest winien, ale za nieprzyzwoitość swoją furówę na siebie ściąga kary.

Ten, który o turbacyą lub wyrugowanie siebie z possessyi skargę chce zanieść, nie mniej od wszelkich gwałtów wstrzymać się i bez zwłóki pomocy Sędziego szukać powinien. Naprzód zanieść skargę swoją na piśmie albo ją podać do protokołu, a w tey nie wspominając nic o prawie swoim, do possessyi mianym, gdyż ten nie do tego processu, ale do rozpocząć mianey główney sprawy należy, tylko starac się będzie należycie okazać, że był wtedy w spokojney possessyi, gdy go oskarżony z niej ruszył. Przytym jeżeli może, świadków którzy o iednym i drugim mają wiadomość, wezwie z sobą do Sądu, aby byli natychmiast wysłuchani. Jeżeli zaś Sąd, do którego skarga wprowadzona być powinna, zbyt jest oddalony, niechay wprzody przez poblížszego Kommissarza sprawiedliwości, lub namiestnika sądownego świadków da wysłuchać, i zeznania ich opisane do skargi swojej przyłączy.

O zachowaniu się powoda.

O zachowaniu się oskarżonego.

Na podaną należycie skargę, wyznacza się krótki termin, i zaleca oraz oskarżonemu pod karą, aby do przyszłej inkwizycyi wstrzymał się od dalszych postępów. Temu rozkazowi oskarżony koniecznie powinien być posłusznym, bo inaczej jeszcze większą ściagnie na siebie odpowiedzialność; nadto obowiązany jest na terminie, którego przedłużenie nie może mieć miejsca, stawić się osobiście lub przez Plenipotentą. Jeżeli nie uczyni temu zadosyć, postąpi się z nim iako z nieposłusznym, i possessya podług prawnego wypadku dowiedzionych przez powoda okoliczności dekretem będzie przyznana. Jeżeli zaś stawi się, niechay w odpowiedzi swoiey tylko stara się dowieść, że powod w czasie ruszenia go z possessyi nie zostawał w spokoynym dzierżeniu, lub też że oczywiście nie prawnym i nie przyzwolonym sposobem possessyi dostał. Na ten koniec potrzebne dowody przed terminem poda, albo one na terminie samym złoży. Dowody, których wyszczególnienie wiele trudności i stratę czasu za sobą ciągną, w ta-

kowym processie nie znajdują względu. Podobnie nie zważa się na zarzuty przeciw podanym przez jedną lub drugą stronę świadków, jeżeli nie mogą być natychmiast dowiedzione.

Po wspólnym wysłuchaniu obydwóch stron względem spórney possessyi i allegowanego z niey ruszenia, tudzież po opisaniu dowodów, prawne postępowanie kończy się, i zapada dekret, który zachowując obydwom stronom prawa względem główney sprawy, tym czasem co do possessyi samey stanowi. Insze poboczne punkta, iako to: nadgródenie szkody z ruszenia wynikłe, podobnież do osobnego processu należą.

Postępowanie.

Gdy takowym dekretem tylko tymczasowa wyznacza się possessya, a o prawie samym żadna w nim nie zachodzi wzmianka, przeto appellacya ani żaden inszy prawny środek względem niego dozwolony być nie może. Strona znajduiąca się być uciążona, najlepiej sobie postąpi, gdy skargę swoją w główney sprawie niezwłocznie poda. Ta wprowadza się podług reguł zwyczajne-

go processu, w dekrete zaś Sędzią względem possessyi potrzebne czyni rozrządzenie. Przy tey decyzyi aż do finalnego rozsądzenia zostać się powinno.

O spra-
wach ty-
czących się
obrazy.

§. 40. Sława i dobre imie słusznie są każdemu szacowne; a przeto nikt drugiego z wzgardą spotykać, ani słowy, gestami, lub uczynkowo lżyć lub obrażać nie powinien. Kto kogo złośliwie lży albo sławę i dobre imie iego narusza, publicznie go przeprosić, albo od Sędziego publiczne napomnienie przyjąć powinien, czemu obrażony i kilku iemu co do stanu równych przytomnemi być mogą. Prócz tego obrażający w miarę postępku swego i złośliwego zamiaru, pieniężną lub więzienia w cuchtauzie albo fortecy karę na siebie ściąga.

Do gatunku wyraźnie kary godnych obraz należą:

- a, pobicie i insze uczynkowe skrzywdzenie;
- b, publicznie ogłoszone paszkwile;
- c, gdy obrażony jest osoba, której obrażający z stanu swego lub

lub insey przyczyny, naprzy-
kład: iako podległy, uczeń, i
t. d. uszanowanie i cześć wi-
nien;

d, obrazy osobom wojskowym
wyrządzone.

Nikt niewolni się od kary udając, Przestroga
względem
samowol-
ney satys-
fakcyi.
że był wprzód od drugiego zache-
piony i skrzywdzony. Jeżeli to uda-
nie znajdzie się być prawdziwe, oby-
dwie strony karze podpadną, wsze-
lako ten ostrzeyszey, który dał do
niezgody przyczynę. Niechay więc
każdy strzeże się, sprawiać sobie dla
mniemanych uraz samowolną satys-
fakcyą.

Nie mniej ten, który komu ce-
lem publicznego zhańbienia iego po-
pełniony występek wyrzuca, naprzy-
kład: ofzukanie, kradzież, krzywoprzy-
sięstwo, cudzołóstwo, i t. d. karę na sie-
bie ściąga, i nie zasłoni go wymówka,
iakoby zarzut był prawdziwym. Nikt
nie powinien przywłaszczać sobie
prawa taxować samowolnie cudze
dobre imię; i ten tylko, który w
dobrym zamiarze i z słusznych po-
budek o zdarzonym występku Zwierz-

chności donosi, i dowody tego podaie, godzien jest nazwiska dobrego **Obywatela**, i od wszelkiej nagany jest wolen.

Rodzice, opiekuni, nauczyciele, i gospodarze trzymający czeladź, nie popełniają wprawdzie obrazy, gdy podległym sobie osobom istotne błędy lub występki wyrzucają, albo przez mierne ukarania starają się one do poprawy przyprowadzić. Atoli, jeżeli w tym przestępują granice pomiarkowania, takżo ukaraniu podpadają.

W jakim Kto znajduje się być od kogo obrażonym, powinien z skargą swoją o to udać się do Sędziego najdalej w ciągu roku od czasu kiedy dowiedział się o zasłętej obrazie. Poźniej skarga mieysca mieć nie może.

ciagu czasu skarga o skrzywdze nie zanie-siona bydz powinna.

Nadto powinien Sędziemu dokładne allegacyi swoiey podać dowody, i te jeżeli zawierają się w pismach, rysunkach, malowaniach, i t. d. natychmiast przedłożyć.

Postępowanie.

Dalsze postępowanie zależy od istoty obrazy i rozmaitości stanu obydwóch stron. Jeżeli idzie o popełnione uczynkowe skrzywdzenia, ie-

żeli strony należą do gatunku osob wyższej kondycyi, albo jeżeli obrażony jest osoba wojskowa, wtedy nie zwyczajny process, ale formalna rozpoczyna się kryminalna inkwizycya. Sędzia postąpi około takiego dzieła z mocy urzędu swego, powód zaś obowiązany jest podać iemu potrzebne do tego dowody. Oskarżony z reguły winien jest stawić się osobiście, ale wolno mu jest po zakończoney inkwizycyi obrać sobie za obrońcę iednego z Kommissarzy sprawiedliwosci, któremu akta dadzą się do przejrzenia, aby zasze w examinie sprawy omyłki wytknął, i w przeznaczonym ciągu czasu obronę na piśmie ułożył.

Względem słownych obraz i lek- kich uczynkowych krzywd między osobami mieyskiej kondycyi, tudzież gdy obrażony do tego stanu należy, i żadne nie zachodzą ciężące okoliczności, examen sprawy odbywa się zwykłym w zwyczajnych procesach sposobem.

W iednym i drugim razie, dekret Appella- nietylko prywatną, ale publiczną sa- cya. tysfakcyą stanowi. Od takiego de-

kretu wolna jest obydwom stronom appellacya, do której służą zawarte w §. 32. przepisy. Z tym wszystkim powód, przeto że oskarżony od wszelkiej kary został wolen, albo że przeznaczona kara nader jest łagodna, odwołać się od wyroku nie może; i tylko dozwala się iemu przyczyny zdania swego wyższemu Sądowi Prowincyi, bez różnicy czyli tenże lub inszy Sąd dekret wydał, na piśmie przelożyć. Ten Sąd zleca na to jednemu z Fiszkalów, aby dał swoją opinią, czyli zachodzą prawne przyczyny, dla których oskarżony podług wyjaśnionych w aktach okoliczności powinien być zaśluzyc na ukaranie, albo na większą karę nad tę, którą dekret postanowił. Jeżeli taka będzie jego opinia, oskarżony poda na piśmie swoją obronę, a wtedy dekret drugiej instancyi sprawę rozsądzi.

Względem oskarżonego zważyć ieszcze należy, że jeżeli jest na czterytygodniowe więzienie, lub na grzywny 50. lub mniej talarów skazany, formalney appellacyi zakładać nie może, ale tylko mu jest wolno

proźbę o zmniejszenie kary podać. To różni się od zwyczajney appellacyi tym, że nowe okoliczności daley nie znajdują względu, jeżeli nie są przy podaniu proźby dowodami wsparte, tudzież tym, że dekret w drugiey instancyi bez dalszego examinu zapada. Zatem oskarżony podając takową proźbę o zmniejszenie kary, oraz potrzebne dowody przytoczyć powinien.

Trzecia instancya w sprawach dotyczących się obrazy, nigdy nie bywa dozwolona, wyjąwszy przypadki gdzie dekret wypadł względem nadgrodzienia zrzędzoney szkody, która summę kwalifikującą się podług §. 33. do rewizyi (*trzeciey instancyi*) wynosi.

§. 41. Do rodzaju spraw małżeńskich należą skargi o niedopełnienie obietnicy małżeństwa, nadto zażalenia przeciw Rodzicom lub opiekunom o ubliżone zezwolenie do zamęścia, nakoniec sprawy rozwodowe.

O sprawach małżeńskich.

Przy takowych sporach należy stosować się w powszechności do przepisów względem zwyczajnego pro-

cessu postanowionych. Różnią się tylko przez to, że Sędzia nadewszystko stara się one zagodzić, i spokojność i iedność w familiach utrzymać; tudzież że należą do kognicyi wyższego Sądu Prowincyi, aczby strony niższemu Sądowi były podle-głe.

Skargi o nie dopełnienie obietnicy małżeństwa z zaręczynu. Skargi o nie dopełnienie małżeństwa wtedy tylko mogą być zaniezione:

- a*, gdy obietnica przed Kommissarzem sprawiedliwości urzędow-
nie zawarta i opisana była. Ludzie wieyscy zaręczynu swoje przed Woytem i Szoltysem zawierac i opisywać mogą.
- b*, gdy z wspólnym zezwoleniem obydwóch stron zapowiedzi nastąpiły;
- c*, gdy kto osobę wolną i nienagannych obyczajow pod obietnicą zamęścia o brzemie przyprawił, i gdy niezachodzi żadna prawna do małżeństwa przeszkoda.

W jakim ciągu czasu skarga W każdym z powyższych przypadków, skarga przed upływem dwóch lat; a gdy uroczystym przyrzeczeniem

zameścia czas zawarcia ślubów był ^{zanieśiona} przeznaczony, w ciągu roku iednego od upływu tego czasu zanieśiona ^{być ma.} być powinna; inaczey, utraca się prawo.

Sposób podania skargi w §. 14. iest przepisany. Atoli, gdy przymuszone śluby mieysca mieć nie mogą, i srona przeciwna gdy ślubow dopełnić nie chce, tylko do odstępnego lub nadgrodzienia iest obowiązana, przeto powód dobrze uczyni, gdy oraz takie okoliczności przytoczy i dowiedzie, podług których postanowić miane przez Sędziego odstępane, kondycyi, maiątkowi, i innym srony przeciwney układom może odpowiedzieć.

Jeżeli srona przeciwna zabiera się ^{O założeniu przeskody do ślubu.} już do ślubow z inszą osobą, należy rozgatunkować, czyli założona przeszkoda na aktualnym dawniejszym przyrzeczeniu, lub na zaszłym pod obietnicą zameścia poznaniu cielesnym zasadza się. W pierwszym razie zakładający przeszkodę, aktualne przyrzeczenie ślubów Plebanowi maiącemu dać ślub przedłoży. Ten zatym obowiązany iest natychmiast

wstrzymać się z zapowiedziami i z ślubem. W drugim, osoba uwiędziona przyczynę skargi swoiey Zwierzchności miejsca gdzie zapowiedzi i ślub nastąpić mają, niezwłocznie okaże i usprawiedliwi, zaczym zapowiedzi i ślub miejsca mieć nie mogą. Jeżeli wtedy oskarżona strona zezna, że z osobą zakładającą przeszkodę ślubów zawrzeć nie może, ale że chce, jeżeli będzie na to skazana, dać iey prawne odstępnę, i natychmiast bezpieczeństwo w tey mierze okaże: można z zapowiedziami i ślubem daley postąpić. W każdym razie dalszy process względem ważności założoney przeszkody do kognicyi Sądu należy; a gdy potym przeszkoda znajdzie się być nieprzyzwoicie uczynioną, powód iako oszczerca będzie karany.

O zażale-
niach prze-
ciw rodzi-
com lub o-
piekunom
o uchyle-
nie zezwo-
lenia do
ślubów.

Dzieci w małżeństwie spółdzone, bez zezwolenia rodzonego oycy swe-
go aczkolwiek iuż zostawali przed-
tym w stanie małżeńskim i lat przy-
zwoitych doszli, ważnych ślubów
zawierać nie mogą. Jeżeli mimo

wola iego tego się dopuścili, oyciec w ciągu szesćciu miesięcy po powzięciu o tym wiadomości uchylenia takiego nieprawego małżeństwa żądać iest mocen. Małoletnie sieroty, do zameścia swego o zezwolenie matki swojej i opiekuna, a gdy matka nie żyje, dziadostwa swego starać się są obowiązane; ieżeli zaś żadne z tych nie żyje, dosyć iest na zezwoleniu opiekuna.

To zezwolenie w wszystkich tych zdarzeniach dla takich tylko przyczyn może być odmówione, z których roztropna i mająca iakiekolwiek podobieństwo obawa zachodzi, że przyszłe małżeństwo będzie nieszczęśliwe i niezgodne. Takoz rodzice i dziadostwo do ubliżenia zezwolenia swojego mają prawo, gdy od strony przeciwney słowne lub uczynkowe obrazy ponieśli, tudzież, gdy wbrew ich zakazowi tajemne zaręczyny zaszły, lub wykradzenia, albo inszych niegodziwych sposobów użyto. Kto dla uchylenia się od praw krajowych w obcym kraju śluby bierze, fiszkalną karę dzieficiu do trzechset talarów grzy-

wien albo karę więzienia na siebie
ściąga.

Niechay zatem nikt tajemnie albo mimo wolę rodziców lub opiekunów obietnic ślubnych nie zawiera albo co gorsza, inszemi nieprzyzwoitemi środkami nie zabiera się do stanu małżeńskiego. Atoli, jeżeli rodzice lub opiekuni bez prawney przyczyny zezwolenie swoje ubliżają: ten, który podległą woli rodziców lub opiekunów osobę pojąć zamysła, wspólnie z nią albo sam domagać się jest mocen, aby nieprawne sprzeciwienie się dochodzone i rozsądzone było. Jeżeli sam skarży, powinien oraz dowieść, że się o zawarciu ślubów z osobą już umowił. Względem Procesu zwyyczajny sposób examinu zachodzi; rodzice zaś lub opiekuni w ciągu sprawy żadnych czynić nie powinni rozrządzeń, któreby prawa strony skarżącey zwątlić, dostąpienie ich trudniejszym uczynić, albo wolność drugiey strony ograniczyć mogły. Jeżeli zaydzie o to słusznabawa, powód onę dowodami usprawiedliwi, zaczym Sędzia podług

przepisów prawa, gdy tego będzie potrzeba sądowy dozór nakaze.

Dla zabezpieczenia ile bydź może pierwszemu powstaniu niezgody między małżeństwem i zaradzenia wzajemnemu wstrętowi, prawo następujące ustawy uczyniło:

I Jeżeli zachodzi między małżeństwem niezgoda względem zawiadowania wniesionych przez żonę nieruchomości i kapitałów, albo co do sposobu wychowania potomstwa i przeznaczenia im przyszłego stanu, powinni udać się do Sądu opiekuńczego, który nie dopuszczając sporu do formalnego procesu, przywoławszy iednego krewnego z każdej strony okoliczności roztrząśnie, i względem przyszłego zachowania się uczyni postanowienie. Od takowey decyzyi odwołać się nie można.

II. Jeżeli małżonek sądzi mieć słuszne przyczyny narzekania na nierządne obyczaje drugiey strony, na przykład: dla niegospodarstwa, pijaństwa, podeyrzanego obcowania, skłonności do kłótni, i t. d. uda się do przyzwoitego Sędziego z skargą pisaną, albo ją poda do Protokołu,

O sporach między małżeństwem.

Względem majątku i wychowania dzieci.

Względem nieprzyzwoitego pozycia.

okoliczności wyszczególni, i wraz dowody przytoczy. Na to Sędzia bez formalnego Procesu krótki examen naznaczy, i końcem przynaglenia oskarżonego małżonka do poprawy, potrzebne uczyni zalecenia, które nawet jeżeli tego osądzi konieczność, karami obofrzy. Jeżeli przy takowym examine okaże się, że obce osoby przez namowy, plotki lub insze niegodziwe intrygi umyśły małżonków wzajemnie iątrzą: Sędzia obowiązany jest dalszemu wpływowi takich burzycielów małżeńskiey zgody założyć tamę, i onych przykładnie ukarać. Wszystkim małżonkom podaie się zbawienna rada, aby naprzód tego prawnego śródka do zaradzenia zachodzącym między nimi niezgodom użyli, nim do formalnego procesu rozwodowego przystąpią. W wielu przypadkach unikną tego złego, byleby wcześniej chwycili się tego sposobu; wszakże nawet w przeciwnym razie rozwód tym będzie łatwiejszy, gdy zachodzić będą dowody, że strona obwiniona mimo urzędowych napomnień nie okazała poprawy.

III. Atoli, jeżeli ma przyiść do zupełnego rozłączenia małżeństwa, strona która tego żąda, nadewszystko rozważyć powinna, czyli iednę z opisanych w części II. tit: I. §. 670. do 718. powszechnego prawa krajowego ma do tego przyczynę. Dla pijaństwa, marnotrawstwa, nierządowego gospodarstwa, rozwód nie inaczey może mieć miejsca, chyba że środki przez Sędziego do poprawy obwinionego użyte były bezskuteczne. Podobnież dla niezgody, skłonności do kłótni, słownych uraz, pogroźek, lub lekkiego pobicia nie tak prędko żądać można rozwodu, ale wprzódy prosić należy o zalecenia do poprawy obwinionego służące.

O sprawach rozwodowych.

O zachowaniu się powoda.

Jeżeli zaś małżonek sądzi mieć prawne do rozwodu pobudki, potrzeba rozgatkować, czyli podług §. 13. należy do rodzaju osób wyłączonej (*exemptos*) albo czyli niższemu Sądowi iest podległy? W ostatnim z tych przypadków, małżonek zanieśie skargę do zwyczajnego Sędziego, który ją roztrząśnie, i do zgody wezwie, a gdy ta będzie

bezskuteczną, sprawę do Sądu rozwodowego końcem dalszego postępowania odesła. Przeciwnie, gdy powód do osob wyłączonych należy, skarga zaraz z początku do Sądu rozwodowego wprowadzona być ma.

O rozwodzie w ciągu sprawy.

W ciągu sprawy rozwodowej strony samowolnie odstępować nie powinna. Jeżeli jednak rozwód żądany jest z prawnych przyczyn, które zachodząca niebezpieczeństwa życia lub zdrowia strony skarżącej obawą grożą, a te jeżeli iakokolwiek są dowiedzione, można będzie prosić Sędziego o zezwolenie, aby strony w ciągu sprawy oddzielnie żyły. Zaczyn Sędzia postanowi, wiele mężonie do ukończenia sprawy do potrzeb iey będzie winien wyznaczyć; tudzież potrzebne względem wychowania dzieci i zabezpieczenia majątku uczyni rozrządzenie. Takowe szczegóły Sędzia po krótkim examine rozsądzi, a od decyzji iego appellacya mieysca mieć nie może. Sprawa rozwodowa zwyczajnym wprowadza się sposobem, a zachodzące w niey examina do wy-

nalezienia prawnych do rozwodu przyczyn, i postanowienia która z dwóch stron za winną ma być poczytaną, dają. Podział majątku nie należy do tego dzieła, lecz dopiero po prawnym rozłączeniu małżeństwa, przyzwoitego Sędziego będzie czynnością.

Maż obowiązany jest koszta procesowe na żądanie żony z wniesionego iey majątku, a w niedostatku iego, własnym nakładem awansować.

Przy każdym rozwodzie, zachodzą zawsze takie okoliczności, o których same strony najlepszą mają wiadomość. Zatem pożyteczna jest, aby terminów osobiście dopilnowały, a nawet przybierały sobie prawnych Asystentów, inaczej wynika strata czasu i koszta, gdy Plenipotenci w tey lub owej okoliczności wpródy muszą się z sobą naradzić; częstokroć także niektóre okoliczności nie mogą być dla tego należycie objaśnione, albo całe bywają zapomniane.

Nadto, strony dobrze także uczynią, gdy nie mogąc ugodzić się o dalsze pozycie w małżeństwie, przy-

Przeostroga
dla oby-
dwóch
stron.

najmniey o karę rozwodową i podział majątku będą się starały ułożyć między sobą uczynić. Przez to oszczędzi im się wiele kosztów, i zabezpieczy rozmaitym nieprzyzwoitościom, które od przewłoki i publicznego rozgłoszenia domowych szczegółów są nierozdzielne.

Skarga o
złośliwe opu-
szczenie

Do liczby przyczyn rozwód usprawiedliwiających należy także złośliwe małżonka opuszczenie. Sama jednak odmiana zwykłego miejsca mieszkania nie bywa za złośliwe opuszczenie poczytana.

Jeżeli mąż obiera sobie nowe miejsce mieszkania, żona obowiązana jest poyść za nim; a gdy na sądowe zalecenie uporczywie od tego się uchyla, mąż rozwodu może żądać.

To samo ma się rozumieć, gdy żona bez zezwolenia męża i bez prawnej przyczyny jego opuszcza, i na wyszły sądowy rozkaz do niego natychmiast nie wraca. Wszakże nadto w takim razie mąż nie może być muszony żonę wprzód przyjąć, póki ona nie naganności postępów swoich przez czas oddalenia od męża wiary godnemi świadkami nie dowiedzie.

Jeżeli

Jeżeli małżonek tajemnie uydzie, a miejsce bawienia jego będzie niewiadome, albo tak dalece oddalone od krajów Królewskich, iż żadne sądowe zalecenie połączenia obojga małżonków nie może mieć miejsca, wtedy strona pozostała po upływie roku od czasu opuszczenia rachować mianego, pozwu publicznego, a gdyby i ten był bezskuteczny, rozwodu żądać jest mocna.

W ciągu tego roku winien jest pozostały z małżonków wszelkiego starania przyłożyć do wysledzenia nieprzytomnego. Nadto jest obowiązany o skutku staranności swojej Sędziego uwiadomić, a potym przy sięgę wykona, iako od czasu oddalenia się o miejscu bawienia nieprzytomnego żadney powziąć nie mógł wiadomości.

§ 46. Pomyślność rolnictwa i wieykiego gospodarstwa zasadza się po większey części na zgodzie między ^{o sporach} dziedzicami i ich ^{między} poddanemi, ^{dziedzicami} ^{mi i ich} ^{poddanemi} gdy tamci łagodnie i słusnie z nimi się obchodzą, i gdy oraz poddani obowiązki swoje wiernie i posłusnie pełnią. Przeto prawa oso-

bliwą mają bacznąć, aby za wyni-
 kłemi między niemi sporami zara-
 dzido się ile bydź może wszelkim
 złym skutkom.

I. Powsze-
 chne obo-
 wiązki

Prawa i obowiązki między dzie-
 dzicami i ich poddanemi podług kon-
 traktów i inszych tym podobnych
 ugod, podług zwyczajnych w ka-
 żdym miejscu rejestrow inwentar-
 skich, i oddzielnych kaźdey Prowin-
 cyi właściwych układów zważają się.

W tym miejscu powszechne tyl-
 ko umieścić można prawidła.

Staran-
 ność o pod-
 danych.

Każdy dziedzic obowiązany jest
 poddanym jeszcze nie osiadłym ile
 z niego jest sposobność do utrzyma-
 nia życia podać; jeżeli jednak tego
 nie zdoła uczynić, powinien im na
 proźbę ich pozwoić gdzie indziej
 zarobku szukać, i tym końcem dać
 im potrzebne zaświadczenie.

O ich po-
 tomstwie.

Nadto jest tego obowiązkiem mieć
 o dobrym wychowaniu ich potom-
 stwa staranność, na rodziców ba-
 czne mieć oko, i gdy w wychowa-
 niu ich co zdroźnego popełnią lub
 zaniedbaią, naprzykład: gdy nie pó-
 sylać dzieci swoich do Kościoła i do
 szkoly, albo że nie sposobią ich do

należytey pracy, do pełnienia tychże obowiązków skutecznie przynaglic.

Powinien nadto sierotom lub innym sposobem od rodziców opuszczonym dzieciom dać pomoc, pod utratą prawa nad nimi. Tego prawa nabywa wtedy ten dziedzic, który wychowanie i wyżywienie takiej sieroty do lat, gdzie może sama o sobie mieć staranie, na siebie przejął.

Jeżeli osiadli poddani po uciążliwych ciężkich klęskach dalszego wsparcia potrzebują, dziedzic nadewszystko obowiązany jest, nie ubliżyć im ile zdołać może swoiey pomocy.

Od nowo przybyłych posiadaczów gruntowych włości większych ciężarów i danin nad zwykłe wymagać samowolnie nie godzi się. Jeżeli jednak takowa odmiana jest potrzebna, przyczyna iey w kontrakcie czyli inwentarzu sądownie sporządzić mianym, wyraźnie wymieniona bydź powinna.

Podobnież dziedzic powinności poddanych nad istotne ich obowiązki, ile gdy te kontraktami, inwen-

O podupa,
dłych.

Śluzne
pomiaro-
wanie w
powinno-
ściach i da-
ninach.

tarzami, rejestrami lub od dawnych czasów zastrzałemi zwyczajami lub oddzielnemi prawami i przywilejami są postanowione, samowolnie powiększać i cięższemi czynić nie jest mocen. Wszelkie nadzwyczajne powinności, które poddani prócz zwykłej pańszczyzny odbywają podczas żniw nie mogą być od nich żądane, chyba że nagła tego wyciąga potrzeba.

Kiedy poddany kraiovi usługę pełni, naprzykład: podwoły przystawia, i w tym samym czasie do odbywania pańszczyzny jest niesposobnym, wtedy powinny się iemu w tym przeciągu czasu wszelkie dworskie roboty opuścić, które w przyszłych dniach lub tygodniach nadgrodzić ma. To samo rozumie się, gdy poddany dla powszechny roboty, naprzykład: około naprawy dróg i mostów, czyszczenia rowów wiejskich, ścigania i pilnowania zbiegów żołnierskich, i t. d. do odbywania dworskich powinności ma przeszkodę. Wszakże w reszcie nadgrodenie zaległych dla powyższych przyczyn pańszczyzn, nie powinno także

dopilnowania własnego gospodarstwa
wstrzymać.

Dziedzic obowiązany jest opuścić ^{Opuszczenie} poddanemu proporcjonalną część ro- ^{nie robot.} bot, gdy ten bez przewinienia swego w domostwie lub budynkach swoich znaczną szkodę przez pożar poniósł, albo przez nieszczęśliwe zdarzenia potrzebne robocze bydło utracił; iako też, gdy dla własney lub domowych swoich choroby do pełnienia pańszczyzny stał się niesposobnym. Jeżeli w pierwszym razie Powiat opuści iemu publiczne podatki, wtedy dziedzic przez połowę takiego czasu iemu pańszczyznę opuścić powinien; co także rozumieć się ma o dworskich czynszach i daninach. Zona poddanego przez 6. tygodni po rozwiązaniu swoim wolna jest od pełnienia powinney pańszczyzny. Po śmierci gospodarza lub gospodyni, żadne usługi z takiego posiadła żądane być nie mogą.

Jeżeli poddany przypadkiem, przez ^{Umniejszenie po-} przemoc, lub w inszy sposób bez wła- ^{winności.} snego do tego przyłożenia się znaczną część posiadła albo należny do niego dawniey użytek, naprzykład:

wolną paszę utracił; albo jeżeli przez ieden z takowych przypadków, należące do posiadła role i łąki do zwyčajnego gospodarowania zupełnie lub po części stały się nie użytecznemi, wtedy dziedzic winien jest dawnieyszy dochód wyznaczeniem mu in-szych użytków nadgrodzić, albo na proporcjonalne umnieyszenie powinności przyftać, chyba że okazać potrafi, iż poddany mimo poniesioną stratę powinną pańszczyznę odbywać ieszcze jest w stanie.

Na żądanie takowego umnieyszenia przez poddanego nie mającego własnego posiadła, wolno jest dziedzicowi niechzącemu rozpoczynać o to procesu posiadło na siebie odebrać; atoli wtedy obowiązany jest poddanego, żonę jego i dzieci do roboty ieszcze nie sposobne z poddaństwa uwolnić, i o rychłym obsadzeniu miejsca zdatnym gospodarzem pod własną odpowiedzialnością mieć staranie.

O uwolnieniu z poddaństwa.

Zaden dziedzic poddanego nie uwolni, nie będąc wprzódý dokładnie przeświadczoneym, z czego myśli się na dal w kraiu żywić. Przyczyna

uwolnienia powinna być w piśmie na ten koniec wystawionym wyrażona; a gdy się potym okaże być fałszywą, dziedzic poddanego na powrót przywołać ma prawo.

Poddanemu ieszcze nie osiadłemu uwolnienie z poddaństwa odmówione być nie może

1, gdy z zezwoleniem dziedzica cudzym kosztem nauczył się iakiej wiadomości, kunsztu lub rzemioła, z którego w kraiu może się wyżywić;

2, gdy przez służbę lub inszym iakim godziwym sposobem ma sposobność los swój polepszyć;

3, gdy może gdzie indziej osieść, a dziedzic w dobrach swoich nie może iemu żadnego miejsca bezpłatnie wyznaczyć;

4, gdy cudzego miejsca przez zamęcie nabywa, a oblubienica na wieś dziedzica za nim poyść nie chce;

5, gdy kobieta przez zamęcie w miejsce obce opatrzenie swoje znayduie;

6, gdy dziedzic nie słusznie i bezprawnie poddanego ciężko pobił.

Lecz niemniej osiadły gospodarz swojego i żony swojej uwolnienia żądać jest mocen, okazawszy dowodnie, że inszym godziwym sposobem może się w kraju wyżywić, i gdy oraz inszego zdatnego gospodarza na miejsce swoje przyftawi.

O dzie-
ciach uwol-
nionych
poddanych.

Potomstwu do odbywania powinności już zdatnemu z rodzicami wyiść pozwolić, dziedzic muszony byź nie może. Przeciwnie, dzieci nie mające ieszcze lat 14. rodzicom wydane byź mają. Dziedzic zatrzymując dzieci nie doszłe lat przyzwoitych, one w służbę swoją przyjąć, albo inszym sposobem o wyżywieniu i przyszłym ich losie powinien mieć staranie.

Oplata za
uwolnienie

Kwota opłaty za uwolnienie poddanego iego familii i majątku, różni się podług różnych układów miejscom zwyczajnych. Poddany uwalniający się za ciężkie pobicie, ani za siebie ani za żonę swoją, ani za dzieci, które sam ieszcze żywie, nie zapłaci. Takoz poddany,

który doydzie w służbie wojskowej stopnia Feldfebla lub Wachmistrza bezpłatnie uwolniony być powinien.

Poddani winni są dziedzicowi swo-
iemu wierność, uszanowanie i po-
fluszeństwo, a dziedzic mocen jest
żądać w tey mierze od nich poprzy-
siężonego przyrzeczenia.

II. Obo-
wiązki pod-
danych
względem
dziedzica.

Nie powinni ze wsi do ktorey na-
leżą bez zezwolenia dziedzica wy-
prowadzać się; ale niemniej przez
dziedzica bez teyże wsi przedani,
zamienieni, albo iakim kolwiek in-
szym sposobem poniewolnie ustąpie-
ni bydź nie mogą; przynajmniej
takowa zmiana, jeżeli podług od-
dzielnych układów mieysca jest do-
zwolona, losu ich żadnym sposobem
pogorszyć nie powinna. Zbiegłych
poddanych tudzież ich potomstwo,
aczkolwiek gdzie indziey urodzone,
dziedzic wszędzie szukać i do po-
wrotu przymusić ma prawo. Nie-
chay nikt pod przykładowym ukaraniem
takowych ludzi nie zatrzymuje ani
utaia.

Nie powin-
ni ze wsi
tajemnie
uchodzić.

Poddany chcący się żenić, obo-
wiązany jest zanieść do dziedzica
prozbę o zezwolenie; jeżeli mu go
Zezwolenie
nie dziedzica
na za-
męcie.

bez prawney przyczyny odmowi, uda się o pomoc do wyższego Sądu Prowincyi. Atoli dziedzic uchylić może zezwolenie :

- 1, gdy osoba, z którą poddany chce się żenić, ciężki popełniła występki;
- 2, gdy znana jest z lenistwa, hultajstwa, lub krnąbrności, i wiary godnemi świadkami może być o to przekonana;
- 3, gdy dla ułomności ciała nie zdatna jest do należytego odbywania robot gospodarskich.

Kondycya
potomstwa

Potomstwo poddanych podług reguły do stanu chłopkiego i kondycyi rodziców jest przywiązane, i bez wyraźnego zezwolenia dziedzica do uczenia się rzemiosła lub do nauk brać się nie może. W tym jednak następujące excepcye zachodzą:

- a, rodzice mający na wsi godziwą profesyją, iednego z synów swoich podług własnego wyboru do teyże mogą przeznaczyć;

6, dzieciom, które dla ułomności ciała do ciężkich robot są nie zdadne, pozwolenie uczenia się rzemiosła ubliżone być nie ma.

6, gdy dziecko podług zdania znających się na rzeczy mężów do jakiego kunsztu lub umiejętności osobliwsze ma talenta, i nie zbywa na potrzebnych sposobach do wyuczenia iego, takż pozwolenie do tego odmówione iemu być nie powinno.

Jeżeli dziecko poddanego wfi w cudzą chce poysć służbę, powinno wprzody w zwyczajnym do godów czasie zgłosić się do swego dziedzica. Ten nie żądając iego usługi, ubliżyć iemu nie może zezwolenia na piśmie do obcey służby. Takie pismo tylko na rok ieden służy, chyba że iest wyraźnie na dłuższy czas nadane.

Jeżeli zostający w obcey służbie poddany przedłużenia czasu żąda, wcześniej o to prosić i woli dziedzica czekać iest obowiązany.

O służbie
czeladniczej.

Dzieci poddanych za zwyczajne myto dziedzicowi służyć powinny, skoro wieku i sił ciała do rodzaju służby do której użyte być mają potrzebnych nabędą. Dzieci zaś rodzicom swoim w własnym ich gospodarstwie za parobków lub dziewczki służące, powinny zostać się przy nich, owszem od woli rodziców zależy, które z nich zechcą przy sobie zostawić. Jeżeli rodzice tylko jedno mają dziecko, to, aczkolwiek obeyść się mogą bez niego w gospodarstwie, wzięte od nich być nie może.

Nadto, jeżeli poddany nie ma pomocy z zostawionego sobie do gospodarstwa dziecięcia, albo gdy jedno z rodziców przez przypadek do pracy stanie się nie sposobnym, wtedy służące dziedzicowi dziecie na końcu roku służby może być odzyskane.

Szczególniejsze obowiązki esiadłych gospodarzy.

Do głównych obowiązków ofiadłych gospodarzy należy, aby posiadało i wszystkie należności jego w gospodarskim stanie utrzymywali; złościwey krnąbrności, buntów między gromadą, albo grubego wykroczenia przeciwowinnemu dziedzicowi.

cowi uszanowaniu nie dopuszczali się, tudzież kradzieżą, oszukaniem, i inszemi przestępstwami nie dawali w gromadzie publicznego zgorszenia. Kto przeciw temu wykroczy, nie tylko karę odniesie, ale nawet za poprzedzającym examinem z miejsca będzie ruszony. Niemniej poddani obowiązani są, odbywać miane powinności, porządnie, pilno, i bacznie pełnić. Wolno jest wprawdzie każdemu ręczną służbę samemu odbywać, albo zdatnego parobka lub dzieci do tego wysłać, atoli roboty męskie przez kobiety lub dziewczki odbywane być nie mogą.

Do pańszczyzny sprężayney, prócz roboczego bydła, powinny także potrzebne do wozu, pługa, i brony osoby być przystawione, które tak przy uprawie roli, iako przy ładowaniu na wozy i zrzucaniu pomagać muszą. Tudzież powinni poddani do służby dworskiej należyte mieć przy sobie narzędzia, które przy inwentarzu dostali, albo których przy robotach tegoż gatunku w własnym gospodarstwie używają.

Przy pańszczyznach sprężaynych.

Przy budowie.

Przy budowie zwłaszcza około potrzebnych mieszkalnych i gospodarskich budynków we wsi do której należą, poddani winni są z reguły prócz inszej pańszczyzny służbę pełnić, bez różnicy czyli budynki położone są w granicach wsi lub za iey okragiem, tudzież czyli na przeszłym lub na inszym mieyscu wystawione być mają. Przy takowych budowach takoz jest obowiązkiem poddanych wszystkie potrzebne materyały i narzędzia, kamienie brukowe i piasek do stajen i gnoiowek, tudzież drzewo do cembrowania studzien znościć; budulec z lasa nie ociosany ale bez wierzchu i gałęzi zwieść, kłocę do tartaka przystawić, i ztamtąd nazad odwieść. Także powinni z placu zabudować mianego ziemię wywieść, ale do wywózki gruzu, posłananych tarcic, belek, dyłow, i inszych starych materyałów nie są obowiązani.

Prócz tego każdego poddanego jest powinnością, robotę ręką podawczą i wszystkie insze gatunki robot, które przy budowie i naprawie własnego budynku podług zwyczaju kraio-

wego pełni, odbywać; tudzież przy tak nazwanym podnoszeniu i spuszczeniu czyli rychtowaniu dworskich gospodarskich budynków, na zawołanie usługę czynić.

Do zwyczajney pańszczyzny sprzężayney należy także, aby poddani zamiast niey czyli na iey rachunek wszelkie rodzaje produktów z dóbr, iako to: z pól i ogrodów, bydło, i t. d. na sprzedaż wywozili, tudzież wszystkie gospodarckie potrzeby sprowadzali. Jeżeli poddani prócz zwyczajney dworskiey pańszczyzny są do wszelkich fur obowiązani, muszą one dziedzicowi, żonie iego, i miészkańcym w domu dziedzica dzieciom dodawać; także dla tych osob po lekarza, cerulika, lub akuszerkę iachać i odwozić.

Przy furach za granicami wsi dawać zwykłych, powinni nadto do sprzężayney służby obowiązani poddani wszelkie ładunki lub towary dla dziedzica na swoje fury przyimować. Jeżeli jednak takowy ładunek na powrot brać miany, więcey nad połowę fury całego ładunku wynosi; i jeżeli poddany więcey nad puł dnia

zatem czekać musi, wtedy się iemū to iak za furę ze wsi wywiezioną od zwykłej pańszczyzny potrącia Atoli, poddany dłużej nad 24. godzin na taki ładunek czekać muszony być nie ma.

O posyła-
niu pie-
szczych lu-
dzi.

Poddani, którzy tylko ręczną pańszczyznę odbywają, dziedzicowi piessze także usługi pełnić, i 15. do 18. funtów, gdyby zaś odległość mieysca powrotu w iednym dniu nie pozwalala, 10. do 12. funtów brać powinni; takich iednak ciężarów, które nie inaczey iak na taczkach mogą być przesyłane, narzucać im nie można, chyba że to jest w zwyczaju, wszelako ciężar wagi 50. do 60. funtów przenosić nie powinien.

Prawo ka-
rania dzie-
dzicowi
właściwe.

Dziedzic mocen jest czeladź leniwą, nierządną, i krnąbrną z pomiarkowaniem ukarać, tudzież to prawo dzierżawcy i ekonomowi swemu zlecić; iako nie mniey takowe kary na przeznaczoną do pańszczyzny czeladź poddanych rozciągnąć; ale nie tylko zdrowia i życia czeladzi o niepieczeństwo nie przyprawiać, ale przy ukaraniu czeladzi pici niewie-
s-ub lut bar 7003 7 700000 8ciey

ściey od obrażenia wstydlivości
wstrzymać się powinien.

Szynkarze i gościłni, czeladzi ^{Przeestroga}
wiejskiej trunki i żywności nie ina- ^{dla szyn-}
czey iak za gotową zapłatą dawać, ^{karzow i}
i od nich zboża, mąki, siana, sło- ^{gościłnych}
my, bydła, i inszych produktów ani
fukien w zapłacie brać nie mają. Je-
żeli przeciw temu bez wyraźnego
zezwołenia dziedzica wykroczą, utra-
cą swoję pretensyą, i prócz tego ka-
rze podpadną.

Osiadłych gospodarzy i żony ich ^{Ukaranie}
dziedzic więzieniem lub karą robo- ^{osiadłych}
czą do powinności mocen iest przy- ^{gospoda-}
musić, gdy przy odbywaniu zwy- ^{rzy.}
czaynych pańszczyzn dopuszczają się
krnąbrności, leniſtwa, lub inszych
tym podobnych nagannych postęp-
ków. Wszelako strzedz się będzie sa-
mowolnego w tey mierze postępo-
wania, owszem przy ukaraniu wię-
zieniem na 48. godzin, rady sądu
wiejskiego wezwie, gdy zaś dłuż-
szego więzienia uzna potrzebę, in-
kwizycyą i napisanie dekretu Justy-
cyaryuszowi zleci.

Postępo-
wanie przy
zaszłym
sporze.

Kiedy między dziedzicem i poddanemi iego, względem robocizny czynszow i innych danin, albo też o pastwiska, wolny wrąb w lesie, i wygony &c. oraz inną używania należność spór iakowy powstaie, wtedy rozpoczyna się zwyczajny process, iednakże takowego gatunku sprzeczki właściwość zasadza się na tym, co następuje:

- 1, poddani, którzy rozumieją, że dwór pewne służby i daniny nad ich powinność sobie przywłaszcza i one narzuca, nie powinni się z ich odbycia samowolnie wyłamywać, cóż dopiero gwałtem się im opierać. Owszem tak zaprzeczone służby ieżeli są w zwyczaju, albo się dotąd przez poddanych odbywały, mają się przez nich nawet w ciągu processu odbywać, a gdy z sądowego rozpoznania okaże się nieflusność ich wymuszania, dwór szacunek onychże zapłaci.
- 2, ani z strony dworu, ani z strony poddanych nie dopuszczają się Kommissarze sprawiedliwości za

Plenipotentów, lecz poddani powinni będą przez delegowanych z gromady swoiey terminu dopilnować; dwór zaś w tym przypadku albo się stawi osobiście, albo też którego wszech okoliczności i zdarzeń wiadomego dozorcę ekonomicznego przyzwolicie umocnie. Oboiey stronie atoli wolno będzie obrać sobie którego z Kommissarzów sprawiedliwości do pomocy, lub żądać u Sądu o iego sobie wyznaczenie.

Poddani więc powinni dwóch lub trzech z pomiędzy siebie obrać deputowanych, a nadewszystko osiadłych do tego wyznaczyć gospodarzy, którzy długi czas żyjąc w teyże gromadzie, ztąd o podległych zakłóceniu służbach i daninach mają wiadomość dostateczną. A tych delegowanych pisaną plenipotencyą opatrzyć, i na ręce ich wszelkie do rzeczy stósowne przywileie i dokumenta, końcem przełożenia ich Sędziemu oddać powinni.

- 3, jeżeli spór toczy się tylko z pojedynczymi poddanymi, a dwór jest powodem, taki process może być wiedziony w Sądzie własnym dworskim. Jeżeli zaś spóru zachodzącego punkta tyczą się całej gromady, albo pewnego tylko gatunku poddanych, naprzykład: gburów, zagrodników i tym podobnych, na ów czas process do wyższego Sądu Prowincyi należy, bez różnicy czyli dwór jest skarżącym lub oskarżonym.
- 4, A że przy takowych procesach zwyczajnie na znajomości gospodarstwa i stosunkach stanu rolniczego wiele zawisło, przeto wiadomi ekonomiki ludzie do tego będą przyzwani, którzy na te punkta szczególniejszego rzeczy poznania wymagające, swoją opinią na piśmie do akt podadzą. Podług takowych opinii zapadnie wyrok Sędziego, a gdy która z stron na nim nie przestanie, dobrze sobie postąpi, gdy o to nalegać będzie, aby kto

inwszy rzeczy wiadomy, względnie opinii był wysłuchany.

- 5, Sędziego jest obowiązkiem przy takowych processach, ile możności do zgody wzywać, i stosowne ku temu czynić propozycye. Jak dworowi tak poddanym radzić będzie, aby nad takowemi propozycyami pilnie zażanowili się, i jeżeliby im znacznie szkodować nie przychodziło, dali się do zgody nakłonić, albowiem doświadczenie uczy: że tym podobne processa, gdy ie złość i upor wiedzie, nader wielką oboiey stronie przynoszą szkodę; wszakże nawet ten, który do zgodzenia się łatwym się okazał, zawsze to ma w zysku, że mniej kosztów ponieście.

§. 43. Częstokroć szkodliwą jest rzeczą dla wieyskiego gospodarstwa, gdy kilka wsiow mają wspólne pastwiska, albo gdy role i łąki pojedynczych członków gromady pomieszanie są położone. Prawo zatym powszechnie krajowey ekonomiki do

O podziale
i rozłączeniu spółki.

bro zważając stanowi: że takowe społeczne użytki, ile to być może, uchylone być mają. Każdy uczestnik takowego zniesienia żądać może, aczby od niepamiętnych czasow w takim społecznym użytkowaniu dotąd znajdował się. Atoli do tego trzeba koniecznie, aby ten rozkład nie tylko sam przez się dał się uczynić, ale dla ogółu był pożytecznym. Jeżeli zaś ieden tylko członek całej gromady wieyskiej o ten rozdział wraz z innemi nalega, wtedy ten do pożytku wszystkich współ-członków gromady zmierzać powinien.

Zachowa-
nie się po-
woda.

Nikt zatym niechay nie żąda wprzód podziału spółki, póki rady względem przerwanych punktów od wiadomego rzeczy gospodarza nie zasiągnie, i jego opinii na piśmie nie poweźmie; wtedy dopiero żądanie swoje na piśmie lub ustnie do protokołu u wyższego Sądu Prowincyi poda, oraz takową opinią przyłączy. Jeżeli w Powiecie szczególni już są wyznaczeni Kommissarze do rozkładów takowej spółki, żądanie swoje także do nich będzie mógł zanieść.

Dalsze postępowanie wprowadza się drogą zwyczajnego processu, atoli z istoty swoiey, zawiera w sobie trzy kategorye:

Dalsze postępowanie.

- 1, czyli rozdział spółki może być uskuteczniony, i czyli jest pożyteczny?
- 2, na czym prawa uczestnictwa każdego uczestnika zasadzają się? oraz,
- 3, w jaki sposób ten rozdział najdogodniey może być zdziałany?

Jeżeli przy pierwszey z powyższych kwestyi zachodzą ważne trudności, wprzódy sama roztrząśniona i w legalnych instancyach będzie załatwiona. To także ma się rozumieć, gdy przy drugiey kwestyi spory powstaia, od których decyzyi cały podział zależy. Jeżeli zaś tym podobne okoliczności niezachodzą, natychmiast przytąpi się do przemiaru i szacunku spółki, projekt uczyni się do podziału, i tenże komunikować się będzie współ-uczestnikom, na który oświadczenie swoje podadzą.

Przy takowych podziałach spółki przyjazna ugoda naleyším i naleyším jest środkiem do stósownego rzeczy ukończenia; wspólnicy zatym dobrze uczynią, gdy bez wszelkiego uporu i uprzedzenia, roztropnych propozycyi Komisji usłuchają, a dla małych krzywd i niewygód nie zapuszczają się w obszerność i wydatki. Jeżeli rozkład dla ogółu jest użytecznym, ów który go pojedynczo żądał, musi na nim przestać, aczby dalsza spółka z większą dla niego wypadła korzyścią. Wszakże nadto, nie zawsze każdemu można wrócić podziałem, co przed tym posiadał; i lubo żadna część względem drugiey skrzywdzoną być nie ma, atoli nie tak na oddzielne sztuki i rubryki, iak na cały ogół gospodarstwa zważać się powinno. Strata przez dobrowolną ugodę poniesiona, przydatkiem gruntów nadgrodzona być może; zatym każdy z interessentów dla ułatwienia podziału zamianę przyjąć powinien, byleby przez to cały iego sposób gospodarstwa zmiany nie poniósł.

Interessowani w wspólnie nade-
wszytko baczność swoją zwrócić na
punkta następujące :

Zachowa-
nie się in-
teressen-
tów.

- a*, gdy według ich mniemania po-
dział nie da się uścić, albo że
niewyszedłby im na pożytek,
zapytają się o to świadomych
gospodarzy, skłonią ich do da-
nia sobie w tej mierze opinii,
i takową złożą Sędziemu;
- b*, powinni prawa spółki swej Sę-
dziemu dokładnie okazać, i do-
wody na to złożyć;
- c*, gdy przychodzi do pomiaru, sta-
rać się będą, aby miernikowi
do wskazywania granic, miedz,
i obrębów, tak co do rozmie-
rzyć mianey ogółem sztuki grun-
tu, iako pojedynczych w nim
będących posiadeli, naydokła-
dnieyszą wiadomość i doświad-
czenie mający oraz przyśięgli
do tego dzieła ludzie byli przy-
dani.
- d*, Przy następnym potym szacun-
ku i taxy gruntów podług ich
własności i dobroci, zważać
będą na to, ażeby do tego swia-

domi rzeczy byli użyci, którzy nie tylko potrzebną lokalną znajomość i ekonomiczną przezorność posiadają, ale też aby ich bezstronność ziednała im zaufanie. Wolno jest interesentom do tego niektóre sobie obrać osoby, a jeżeli przeciw podanym z przeciwnej strony osobom mogą gruntownie co zarzucić, takie powody Sędziemu wcześniej okażą.

- e, Sędzia z pomocą znającego ekonomikę praktykanta, projekt do podziału sam sporządzi. Tego ekonomika opinia w wszystkich rzeczach tyczących się gospodarstwa wiele stanowi, i przy napisaniu wyroku pospolicie za prawidło służyć ma. Zatem interesenci wątpliwości i uwagi swoje przeciwko takowemu projektowi nie powinni nader daleko rozszerzać, bo niepotrzebne sprawią sobie koszta; lecz przystoi im, jeżeli słuszne uczynić mogą przeciw niemu allegacye, starać się o ich poparcie i utwierdzenie przez opinią innego świa-

domęgo rzeczy gospodarza. To zwłaszcza będzie wtedy potrzebne, gdyby takowe uwagi wyrokiem Sądownym były już odrzucone.

§. 44. Zapobiegając niepewności granic, każdy właściciel może i jest sąsiadów swoich do ich odnowienia powołać. Koszta renowacyi granic przez wszystkich sąsiadów w miarę długości ich części względem linii granicznej ponoszone być mają. Każdy także właściciel sprawiedliwie żądać może odnowienia niepewnych albo nieznacznych granic swoich. Za niepewne biorą się te granice, kiedy na przyznanych przez obydwie strony znakach granic zbywa.

O sprawach granicznych.

Tak odnowienie starych, iako postanowienie nowych granic, zawsze z wezwaniem sądownej osoby przedsięwzięte; protokół zaś względem takowego dzieła w sądach deponowany być powinien. Kto o posunięcie granic albo ich przywrócenie chce zaskarżać, opowie się Sędziemu pod którym grunt zakwestyjonowany znajduje się. Wszakże okolicie gdzie granica jest nie wyraźna

Jak się ma zachować skarżący.

lub sporna, miejsca z kąd się poczyna, i dokąd się rozciąga, widocznie i dokładnie oznaczy, i zaraz złoży dowody, któremi wskazana granica okazaną być może.

Dalsze postępowanie.

Potym sprawa takowa rozpocznie się zwyczajnym w processach sposobem. Sędzia rozpatrzy się w granicach i mapę ich zdziałać nakaze. Oboiey stronie wiele na tym zależy, ażeby Sędziemu przy takowej wizyi o każdej okoliczności dokładną przysposobili wiadomość, i dopilnowali się, iżby w protokule zapisać mianym, tudzież w mappie granice iasno, rzetelnie, i zupełnie były opisane.

Pokóy i iedność z sąsiadami są wielkiej wagi; a przeto radzić stronom należy, ażeby spory graniczne przez zgodę jeżeli można ułatwiali; jeżeli zaś przyidzie do dekretu, oboedwie strony obowiązane są, chociażby iedna z nich miała się od niego odwołać, względem zakwestyjonowanego miejsca aż do finalney w tym punkcie decyzyi podług niego ściśle się zachować.

Jeżeli spórna granica przez zgodę lub przez dekret będzie postanowiona, od obojga stron zawisło, czyli same na siebie wziąć określenie tych granic, albo na Sądowe postanowienie zdać się zechcą. Jednakże nawet w pierwszym razie dla porządku Sędziemu okazać powinni, że ograniczenie przyzwolicie nastąpiło. Rowy graniczne, lub kamienie między pojedynczemi osadami iedną stopę, zaś między różnemi pół oznakami, cztery stopy szerokości mieć powinny. Szrodek takowego rowu lub kamienia właściwie pocztyta się za linią graniczną. Pale graniczne, drzewa, lub kamienie, nad ziemią przez zaciosy, albo pod ziemią przez nie zagasłe znaki, naprzykład: kruszce, gruz, i tym podobne oznaczone, a te graniczne miejsca tak założone być powinny, aby ciąg graniczny prostą linią od iednego do drugiego był wyrażony. Drogi, ścieżki, i strugi, brać się nie będą za granicę, bo położenie swoje łatwo odmienią. Z reguły wypada: że koszta takowego rozgraniczenia obydwie strony poniosą,

ieżeli przez ugodę lub decyzją fzcze-
gólniejsze o to nie zaydą uftawy.

O dzierżawach.

§. 45. Dzierżawa wsi, która ma w sobie ról uprawę, bydła chowanie, i inne użytkowania, iest nader zawiłą czynnością, z ktorey nayobszerniejsze, i naykosztowniejsze mogą wyniknąć procesa. W tym celu prawa niektórych dotknęły zamiarów, aby się temu złemu, ile możności zabiegło.

Kontrakty arendowne sądownie zawarte być mają.

Do tego należy, aby względem każdej dzierżawy wsi, kiedy roczna summa dwieście talarow lub więcej wynosi, zawsze sądownie lub też przed Kommissarzem sprawiedliwości zawarty był kontrakt. Jeżeli się to uchybi, wtedy kontrakt tylko na rok będzie ważny, i każde w nim zachodzące niedokładne albo błędliwe postanowienie raczey z krzywdą dzierżawiącego, niżeli dzierżawcy będzie tłumaczona.

Co nade-
wszystko
w kontrak-
cie wyra-
żono bydź
powinno?

Nad to wymagaia prawa, ażeby w każdym arendownym kontrakcie wyraźnie i zupełnie oznaczyło się:

- 1, Jeżeli wieś ryczałtem, albo podług taxy ma bydź w dzier-

żawę wypuszczona; i jakie ciężary i podatki dzierżawca uiścić powinien, a które nawzajem przez dzierżawiącego ponoszone być mają?

- 2, Jaki inwentarz bydła, sprzętów rolniczych i gospodarskich, wysiewu, pługów, mierzwy, i t. d. odbiera, i co przy upływie dzierżawy powrócić ma?
- 3, W których przypadkach dzierżawca defalke otrzymać, a ta jakim sposobem postanowiona i obrachowana być powinna?
- 4, Jakie przy długich dzierżawach mianowicie w przypadku tym czasem wyniknąć mogącey powszechney wojny, zachodzić mają warunki.

Jeszcze i nad tym zastanowiły się prawa, ażeby przez powstałe z dzierżawy sprzeczki, tak dla dzierżawiącego, iako dzierżawcy znaczna nie wynikła szkoda. Wprawdzie należy w takowym razie postąpić iak w inszych zwyczajnych processach, atoli zachodzą przytym następujące wyjątki:

Zaskarżenie o zaległą dzierżawę.

I. Kiedy dzierżawiący o zaległą dzierżawę skargę zaniesie, dzierżawca zaś wzajemne uczyni pretensye, naprzykład: o defalkę, melioracye, niedobor, niedostający inwentarz, i t. d. wtedy takie tylko pretensye dzierżawcy umieszczają się w porachunku, które *pro liquido* przyjęte być mogą, inne zaś odesłają się do dalszego rozpoznania. Za słuszne tylko te będą uznane, na które stro-
na w procesie przystanie, albo co pisanemi, od wszelkich oczywistych wątpliwości wolnemi dowodami będzie mogło być okazane. W miarę tych okoliczności Sędzia wyda rezolucyą, czyli i iak wiele z kwoty pretensyi przez dzierżawcę założonych od zaległej dzierżawney summy potrącono być może, i iak wiele dzierżawca do arendy dopłacić będzie winien? Od takowey rezolucyi daley odwołać się nie można. — Dzierżawca z zachowaniem sobie prawa swego względnie spornych punktów udeterminowaną summę ieszcze nawet w ciągu procesu zapłacić jest obowiązany; owszem na żądanie dzierża-

dzierżawiącego, może być do tego pociągnięty przez exekucyą. O jego zaś jeszcze sporne wzajemne pretensye daley wieść się będzie proces, a co się iemu z nich przyzna, dzierżawiący będzie mu to potym musiał nadgrodzić. Daremnyym zatem iest dzierżawcy usiłowaniem, chcieć przez daleko naciągane, i jeszcze nie przyznane wzajemne pretensye, uchylać się od zapłacenia dzierżawy. Wszakże przez to tylko niepotrzebne zrządzi sobie koszta, obszerną pinią, a co większa, nawet ukaranie. Ale i dzierżawiący nie może się wzbraniać, takowe wzajemne pretensye, jeżeli będą uznane, przyjąć w porachunkach dzierżawy. Jeżeli się zdarzy, że w iednym punkcie wzajemna pretensya dzierżawy z istoty swoiey będzie iasna, ale właściwa kwota ściślejszego wymagać będzie rozpoznania, obiedwie strony dobrze wtedy uczynią, gdy z ostrzeżeniem praw swoich, tym czasem ugodzą się na średnią summę, która aż do sądowego rozsądzenia będzie mogła od dzierżawy być odrachowana.

Skarga
dzierżaw-
cy o ewi-
kcyą.

II. Jeżeli dzierżawca dla niedosta-
jących wysiewów lub innych uży-
tków, dla braku bydła, albo innych
sztuk inwentarskich, albo z innego
powodu od dzierżawiącego zakładu
czyli ewikcyi żądać będzie, nie po-
winien opóźniać się z uwiadomieniem
dzierżawiącego jeszcze przed upły-
wem roku gospodarskiego, w któ-
rym się zdarzył takowy niedostatek.
Jeżeli dzierżawiący nie znajdzie się
w Prowincyi, i nie postanowił do
interesów dóbr swoich Plenipoten-
ta, wtedy awizacya do tego Sądu
podać się powinna, pod którym za-
dzierżawiona wieś została. Na ów-
czas zawisło od dzierżawcy o nale-
żną sobie dla nie mianey ewikcyi
nadgodę natychmiast skargę zanieść,
albo zatrzymać się z nią do odda-
nia wsi na powrót, chyba że go sam
dzierżawiący do podania skargi są-
downie pociągnie lecz jeżeli w przy-
zwoitym czasie zaniecha uczynić do-
niesienie; daley potym z pretensyą
swoią o nie zapisanie sobie ewikcyi
słuchany nie będzie.

Skarga o
defalkę.

III. Przypadki, gdzie dzierża-
wca względem nieurodzaju, gra-

dobicia, powodzi, zarazy bydła, pożarów, nieprzyjacielskiego wkroczenia, i t. d. defalki w dzierżawie domagać się jest mocen, tudzież jakim sposobem na ów czas takowa defalka postanowiona być ma, naprzód podług kontraktu dzierżawnego, jeżeli zaś ten nie zawiera w sobie wyraźney o to umowy, podług praw rozsądzić należy. Z tym wszystkim, ile razy dzierżawca z okazji poniesionej nieszczęśliwości opuszczenia żądać zechce, nadewszystko będzie się starał, aby

- a, o poniesionym nieszczęśliwym przypadku, dla którego dopomina się defalki, dzierżawiącego niezwłocznie na piśmie uwiadomił; jeżeli zaś ten nie będzie znajdował się w Prowincyi, i żadnego Plenipotenta do interesów dóbr nie postanowił, aby przełożenie swoje Sądowi pod którym te dobra zostają podał.
- b, aby zupełną dokładnemi przydatkami opatrzoną administracyją kalkulacyją, na rok bieżący miał gotową, końcem przed-

łożenia oney dzierżawiacemu i Sądowi.

Dzierżawca opóźniający się z takim śpiesznym doniesieniem, daley potym względem nieszczęśliwego przypadku żadney nie może żądać bonifikacy; podobnież ten, który zupełney, dostatecznymi przydatkami usprawiedliwioney administracyney kalkulacyi z roku bieżącego przetożyć niechce, albo nie może, względnie zdarzonych nieszczęść w pewnych rubrykach gospodarstwa iakieykolwiek defalki pretendować nie jest mocen; owszem wtedy tylko, gdy dzierżawca w stoiącym ieszcze na polu zbożu, przez zewnętrzne trafy, iako: mróz, susze, grad, myszoiadki, szarańcze, powódź, i t. d. o taką przyprawiony został klęskę, że mu z uszkodzonego zboża, tyle nawet nie pozostanie, ile na wysiew na rok następny gospodarski, i dla potrzeb ekonomicznych, aż do przyszłych żniw koniecznie mieć wypada, wolno mu jest, zamiast podać mianey administratorskiey kalkulacyi żądać, aby mu dzierżawiający tyle z dzierżawy opuścił, ile w mia-

re uszkodzonych zboża gatunków, zasiew na rok następujący, i potrzeby gospodarskie wymagają. Podobnie może dzierżawca, jeżeli z jednego zebranego gatunku zboża bez winy jego tyle się wypaliło, że wysiewu na rok następny gospodarski i potrzeby gruntowe aż do bliskich żniw utrzymać niewydoła, nieskładając administracyney kalkulacyi, to czego mu nie dostaie, na dzierżawiającym poszukiwać. W takich atoli zdarzeniach, owszem powszechnie nawet dzierżawca dobrze uczyni, gdy się w należyte dowody poniesionego nieszczęścia, tudzież ilości wynikley ztąd szkody nieodwłócznie opatrzy. Jeżeli Sąd, pod którym wieś zостаie, nie jest zbyt oddalony, naylepiey sobie postąpi, kiedy u niego o wizyą i taxę zaszeley szkody będzie prosił. Przeciwnie, może tym czasem wezwawszy sąsiedzkiego Kommissarza sprawiedliwości, od Sądu wieyjskiego takowey wizyi, i taxy żadać, a potym protokół tego dzieła Sądowi przedłożyć. Dla takowey wizyi i taxy ieszoze się process nieformuie, ale flu-

ży tylko do zafiągnięcia wczesney wiadomości o ninieyszym stanie rzeczy i użycia iey w zachodzącym ztąd na potym sporze. Jednakże, jeżeli dzierżawiący i dzierżawca nie będą mogli ułożyć się o defalkę, dobrze sobie p. stąpią, gdy spór swóy natychmiaft pod sądowy poddadzą rozsądek. To zaś tak się stać może, gdy albo dzierżawca wyraźnie skargę zaniesie o postanowienie defalki, albo jeżeli się z tym opóźni, dzierżawiący go do sądowego zaniesienia takowego zaskarżenia powoła. Process zawsze należy do tego Sądu, pod który wieś podpada, a w nim podług prawideł zwyczajnych postąpić należy.

Skarga o IV Dzierżawca nie zachowujący
złe gospodarstwo
dzierżawcy
obowiazków swoich w gospodarkim
zawiadowaniu wsi tak dalece, że
ztąd znaczney szkody dla wsi wy-
nika obawa, nie tylko do nadgro-
dzenia szkód pociągniony, ale z są-
dową pomocą nawet z dzierżawy
ruszony bydź może. Przynajmniej
dzierżawiący mocen jest nalegać na
to, ażeby przez wyznaczenie do-
zorcy, odebranie przyłigi od gospo-

darfkich ťlug, lub inne tymczasowe zamiary bezpieczeŃstwa, wszelkim dalszym zabiegło ťię ťzkodom. W takim zdarzeniu dzierzawiacemu nie godzi ťię ťamowolnie poťępować, lecz ma ťię udać do Sądu, i zażalenie ťwe na piťmie, lub do protokulu podać. W tey mierze wszystko zawisło na dowiedzeniu złego gospodarťwa dzierzawy, i wyniknąć ztąd dla wsi mogącey ťzkody. A przeto trzeba koniecznie przysposobić ťię wprzód na ten dowód, który ieżeli ma bydź okazany przez osoby znaiące ťię na gospodarťwie, o ich opinią na piťmie poťarać ťię, i tę do ťkargi przyłóżyć należy.

Do dalszego procederu na ťamo miejsce wyznaczy ťię Kommissya. — Przeciw naťąpić mianemu potym dekreтови zwyczajne prawne ťródki maia miejsce, kiedy albo dzierzawiacy z ťwoią ťkargą odsądzony, albo gdy rugowanie dzierzawcy dekretem nakazane będzie. Jeżeli zaś zaradziło ťię tym czasem bezpieczeŃtwu dzierzawiacego, naprzykład: przez poťanowienie dozorczy, zaprzyťiężenie ťlug ekonomicznych, i t. d. do

pełnienie takowych zaleceń, mimo appellacją dzierżawcy, z ośtrzeżeniem atoli obojga stronom dalszych praw, nastąpić powinno. Gdyby zaś takowe zabezpieczające środki dla zachodzących okoliczności użyć się nie dały, i okazywało się, iżby dzierżawiacemu niepowetowana ztąd mogła się zrządzić szkoda, gdyby uznane ruszenie dzierżawcy w odwłokę pójść miało, wtedy bez względu na appellacją i jego wieś zadzierżawiona w administracją Sądową wzięta być ma.

Oddanie
wsi za-
dzierżawionej.

V. Od dzierżawiaczego i dzierżawcy zależy, oddanie wsi zadzierżawionej bez sądownie uskutecznić, lub też dopraszać się tym końcem o Komisję. Lepiej iednak jest zawsze, aby każdy z nich, ile możności, wszelkich przyczyn do sprzeczek unikał, i żeby w punktach, gdzie nie idzie o rzecz wielkiej wagi, przez wzajemne uleganie polubownie starał się ugodzić. Jeżeli zaś iedna lub druga strona żądać będzie do dzieła oddania wsi kondescensyi, deputowany z przysięgłym ekonomikiem na miejsce ziedzie, a ci inwentarz,

czyli stan wsi opiszą i oszacują; za-
czym sporne punkta do zwyczaj-
nego odesłane będą processu.

Jeżeli przy oddawaniu wsi, dzier-
żawca względem swych mniemanych
pretensyi wyjść wzbraniać się będzie,
albo gdy dzierżawiący dla preten-
syi swoich przychovek inwentarza
lub wniesiony do wsi przez dzier-
żawcę ruchomy majątek zatrzymać
zechce, wtedy ten punkt, iako ma-
jący naturę aresztu, podług danych
w §. 38. przepisów załatwiony być
ma. Atoli iako nie prawnie założo-
ny areszt ciągnie za sobą obowiązek
zupelnego nadgrozdenia, tak i tu
dzierżawiący i dzierżawca niechay
wprzódó dobrze się pomiarkuią, aby
bez nader ważnych powodów prawa
retencyi nie użyli.

§. 46. Do powszechnego porządku w pożyciu ludzkim, i dla utrzy-
mania kredytu potrzeba koniecznie, O indulcie.
aby każdy do powinnego uiszcze-
nia zapłaty pieniężnych summ i in-
nych obowiązków w przeznaczonym
czasie wcześniej był przyspo-
sobionym. Dla tego, mimo wolą wie-
rzycielą dilacya dozwolona bydz nie

może, owszem opóźniający się dłużnicy przez wzmiankowaną w § 35. exekucją do dopełnienia obowiązków swoich będą zniewoleni.

Kara zło-
śliwego
bankruta,

Kto celem oszukania swych wierzycieli poda się fałszywie za bankruta; i majątek swój skrycie uрони, wszelką sławę dobrego obywatela utraci, i na czteroletnią festunkową karę zasłuży. Jeżeli się od zasłużonej cielesnej kary ucieczką usunie, wyobrażenie jego na szubienicy lub na pręgierzu zawieszona będzie.

Ow także, który przez rozpuſtny zbytek, grę, zakłady, hultajstwo, swawolne życie, albo przez nader azardowne i nie rozmyślnę spekulacyę długi zaciąga, których zapłacić nie jest w stanie, do kilkuletniego więzienia w fortecy będzie oddany, a potem tam, gdzie zbankretował, nie będzie mógł handlu swego lub profesysyi daley kontynuować.

Już i takowy dłużnik, który wie, że jego majątek nie wystarczy, aby wszystkich zaspokoił wierzycieli, jednakże tając swoją sytuacyą, w nowę ieszcze długi zachodzi, a prze-

to powiększa kredytorów stratę, podpada karze więzienia, lub fortecznego aresztu; osobliwie kupiec, nie może się zafionić niewiadomością stanu swego, jeżeli xiąg handlowych porządnie nie trzymał, albo rocznego bilansu z nich należycie nie sporządzał.

Przeciwnie, kto bez własney winy przez fatalne przypadki doznał utraty majątku swego, i natychmiast spostrzegłszy się na tym, wierzycielów swych lub Sędziego wcześniej i szczerze awizował, ten przeciw niefluszney i zbytney surowości wierzycielów, opieki praw spodziewać się może.

Jak się nie-
szczęśliwy
dłużnik za-
chowac ma

Takowy dłużnik nadewszystko dokładny i zupełny inwentarz swego aktualnego majątku i długów swoich sporządzić; następnie bilans majątku swego przezornie wyprowadzić, a przytym grunta, towary, sprzęty i i t. d. w takiej tylko summie za którą natychmiast przedane być mogą, swoje zaś pretensye w kwocie umieścić powinien, która jest nays pewniejsza. Zgoła powinien rozważyć, jeżeli podług tego obrachunku

ieszcze dostateczny posiada majątek, aby swych kredytorów zupełnie mógł zaspokoić.

Zadanie
Indultu.

Znalazłszy, że nie ma tak wystarczającego majątku, postąpi sobie niezwłocznie podług zawartej w następującym §. przestrogi. Jeżeli zaś więcej jest pewnego majątku, niżeli długi wynoszą, wtedy nie mogąc u wierzycieli, którzy zapłaty żądają żadnych względów znaleźć, uda się natychmiast do zwyczajnego Sędziego, temu rejestru czyli stan majątku swego i wszystkich długów poda; okoliczności przeszkadzające mu do prędkiego uiszczenia się wierzycielom swoim okaże, oraz dogodne uczyni propozycje, na jak długi czas potrzebuje dylacyi, i w jaki sposób chce wierzycielów w takowym przeciągu czasu zabezpieczyć, iżby masa majątku jego nie była uszczuploną, i prowizye punktualnie onych dochodziły.

Takowa dylacya zowie się indultem, ale się nie na dłuższy czas, jak najdalej na trzy lata udziela, a te rachują się od dnia, gdzie przez ugo-

dę z wierzycielami nastąpił, albo prawnym wyrokiem dozwolony został.

Bezpieczeństwo może być gruntami, ruchomemi fantami, lub przez ręczyciela założone. Względem dóbr ziemskich, dwiema częściami ich wartości, względem domów, ogrodów, winnic, i inszych mieyskich nie ruchomych gruntów, połową pewney wartości okazane być powinno. Ofiarując ruchome fanty w bezpieczeństwo, iako to; złoto, srebro, i insze stały szacunek mające rzeczy, podaje się całkowita przez taxę przysięgłych i znających się na rzeczach osob wyprowadzona wartość; inszych zaś rzeczy dwie części lub połowa taxy podług więcey lub mniej różniącey się ich wartości, dostatecznym będą bezpieczeństwem.

Jeżeli potrzebne będzie założenie kaucyi przez ręczyciela, ten ofiadłym być, i bezpieczeństwo na nieruchomościach swoich zapisać powinien. Wierzycielów w kraiach królewskich mieszkających, do przyięcia kaucyi zagranicznemi kapitałami, zarękami, dobrami i dochodami musić nie można. Podobnież kapitały, któ-

Jakie powinno być bezpieczeństwo.

re nie są na prawnej wartości krajowych dóbr lub nieruchomości zapisane, mimo woli wierzycielów kaucyi stanowiąc nie mają. Pretensye kupieckie w księgach handlowych umieszczone, tylko za uznaniem onych przez znające się narzęczy osoby zarzetelne i ważne bezpieczyć mogą.

Dłużnik nie będący w stanie iednym lub drugim sposobem kaucyi założyć; od żądanego indultu nie będzie wprawdzie dla tego oddalony, ale będzie musiał poddać się takim warunkom, które dla zapewnienia wierzycieli względem opłacać mianych prowizyi, i zabezpieczenia majątku przeciw uszkodzeniu iego będą potrzebne. W takim razie dobrze uczyni, gdy wierzycielom swoim poda propozycye, iakimby sposobem te warunki bez ukrzywdzenia go w iego kondycyi życia postanowione być mogły.

Dalsze postępowanie.

Zaniósłszy powyższym sposobem proźbę o indult, dłużnik wprawdzie nie skutkuje przez to wstrzymania podanych przeciw niemu i podać mianych zarządzeń, atoli do przyszłego wyroku względem takowego in-

dultu, żadna exekucya mieysca mieć nie może. Wszelako dłużnik, pod utratą indultu żadnych czynić nie powinien kroków, dążących do zaspokojenia iednego z wierzycieli wprzody niżeli drugiego, dania iemu lepszego bezpieczeństwa, albo dogodzenia inszym sposobem z krzywdą inszych wierzycielów.

Wszakże nie mniej wolno mu nie jest bez zezwolenia kredytorów grunta swoje przedawać, albo długi na nie zaciągać; sprzęty domowe urońnić; kapitały podnosić, i na pożytek swój obracać, darowizny czynić, lub iakimkolwiek inszym sposobem, ogół długów swoich powiększać. Może on wprawdzie swoich dłużników o winne sobie kapitały zaskarżać, i prowizye od nich wybierać, ale gdy na terminie dość czynnym takowe kapitały iemu będą ofiarowane, do sądowego depozytu one oddać jest winien. Kupiec w handlu swoim w żadne nowe spekulacye i czynności, gdzie iakiekolwiek zachodzić może niebezpieczeństwo, wdawać się nie powinien, owszem tylko starać się będzie towa-

ry swoje spieniężyć, perceptę rzetelnie w rachunki wciągać, i gotowiznę wiernie zbierać. W przypadkach, gdzie będzie mógł majątkiem swoim pożytecznie rozrządzić, o tym Sędziemu doniesie, który zdania wierzycieli w tej mierze zasiągnie, i za zdarzonym o to sporem, dalsze uczyni postanowienie.

Postępowanie z wierzycielami.

Na terminie do instrukcyi dzieła z wierzycielami, dłużnik wszystkie dokumenta, rachunki, xięgi, i inne pisma rzetelne podanie majątku dowodzące, wierzycielom do przejrzenia i weryfikacyi przedłoży. Z tych gdy się okaże, że sobie zupełnie rzetelnie postąpił, i że posiada ieszcze wystarczający majątek, Sędzia wszelkicy staranności użyje do nakłonienia kredytorów zgodnymi krokami do żadaney dilacyi. Jeżeli mu oney z nieprzyjaźni lub uporu odmówią, wtedy Sędzia będzie mocen, czas do którego takowa dilacya służyć ma wyznaczyć, tudzież potrzebne do zabezpieczenia wierzycieli rozporządzenia uczynić. Jeżeli proźba dłużnika za nieśluszną uznana, i przez dekret odrzuconą zostanie,

stanie, będzie mógł wprowadzić dłużnik odwołać się od takiego dekretu, atoli wstrzymane dotąd przeciw niemu exekucye będą uiszczone, trzecia zaś instancya nigdy nie może mieć nie może. Wypada ztąd, że gdy dłużnik także w drugiej instancyi z żądaniem swoim będzie odsądzony, nie zostaje niemu nic więcej jak tylko podług umieszczonej w §. następującym ustawy, obrać sobie prawne dobrodzieystwo uczynienia recessu od swego majątku.

Skoro dłużnik za zezwoleniem wierzycielow, albo finalnym dekretem indultu dostąpi, kredytorowie w podanym przez niego regestrze czyli prospekcie majątku umieszczeni, w ciągu lat indultowych ani pretensyi swoich u niego poszukiwać, ani exekucyi przeciw niemu wyrabiać nie mogą. Przeciwnie takowy indult nie rozciąga się do kredytorów, których dłużnik w prospekcie majątku swego zataił, tudzież późnieny wynikłych pretensyi; owszem skoro się takowi zataieni zgłoszą, dłużnik nietylko indult utraci, ale jako oszukaniec będzie ukarany, jeżeli nie dowiedzie,

Dzielnosć
indulta.

że iemu takowe pretensye nie były wiadome.

Długi
względem
których in-
dult mieć
sca mieć
nie może.

Względem niektórych pretenzyi dla osobliwego ich przymiotu prawa postanowiły, że indult w żaden sposób pozwolony być nie może, to jest:

- 1, co do stałych publicznych podatków i zwyczajnych ciężarów ;
- 2, względem długów publiczney kassie winnych ;
- 3, względem rocznych prowizyi od kapitałów, tudzież zaległych; atoli tych tylko, które się od dwóch lat przed dozwołonym indultem należą ;
- 4, stałych rocznych dochodów, które się komu od dłużnika lub z dóbr iego należą ;
- 5, stałych *alimentów* ;
- 6, najmów i dzierżaw, tudzież zaległych z tego źródła pieniędzy z ostatniego roku ;
7. myta czeladzi i ordynaryi, iako też kosztów na wychowanie i naukę dzieci dłużnika ;
- 8., pretensyi ztąd wynikłych, gdy dłużnik powierzony sobie majątek zmarnował ;

9, pretensyi wexlowych, gdy dłużnik iest kupcem, aptekarzem, właścicielem okrętów, lub *entrepreneur* fabryki iakiey. Względem inszych dłużników nawet wexlowi kredytorowie obowiązani są na generalny indult *zezwolić*.

10, względem pretensyi, gdzie kupiec, aptekarz, właściciel okrętu, lub *entrepreneur* fabryki wyraźnie zrzekł się prawnego dobrodzieystwa indultu. Insi dłużnicy do takiego zrzeczenia się nie są mocni.

Wszystkie wzwyż wymienione pretensye dłużnik nawet w przeciagu indultu zapłacić iest obowiązany, owszem exekucya może być o to przeciw niemu nakazana.

Jeżeli dłużnik w przeciagu indultu przez sukcesyą, darowiznę, i t. d. nowego nabył majątku, który go do wcześniejszego uiszczenia się wierzycielom swoim czyni sposobnym, wtedy ci mają prawo nawet ieszcze przed upływem lat indultowych za spokoienia swego żądać.

Uchylenie indultu.

2

Po śmierci dłużnika w czasie lat indultowych, dozwolona dilacya sukcesorom jego nie służy, owszem ci obeymując sukcesyą wierzycielom pretensye niezwłocznie wyliczyć są obowiązani.

Skoro postanowione lata indultowe miną, a dłużnik zapłaty nie uskuteczni, natychmiast na żądanie wierzycielów nakaże się przeciw niemu exekucya; i nie trzeba do tego aby kredytorowie o postanowione dekretem lub sądownie zeznane pretensye nową skargę zanosili.

Jeżeli iednak dłużnik do proszenia o przedłużenie indultu będzie miał ważne przyczyny, one Sędziemu wcześniej okazać, i dowodami wesprzeć powinien, aby przed upływem czasu indultowi wyznaczonego, stosowne mogły być uczynione postanowienia.

O zachowaniu się kredytorów na zasze żądanie indultu

Na zasze przez dłużnika żądanie generalnego indultu, pierwszym powinno być staraniem kredytorów obrać iednego z Kommissarzy sprawiedliwości, lub inną iaką pewną osobę za wspólnego Plenipotentą, i takiemu popieranie interessów swo-

ich zlecić. Przez to uniknie się wiele trudności i kosztów, a dla tych, co nie w jednym miejscu mieszkają, jest jeszcze ta korzyść, że mają kogo, który baczy, aby ich żadna krzywda nie spotkała.

Nadto rozważyć powinni, czyli do czasu zupełnego rozsądzenia sprawy mogą dłużnikowi wolne zarządzanie majątkiem zostawić, albo czyli dla ich bezpieczeństwa potrzebna będzie to lub owe założyć ostrzeżenie. Jeżeli tak jest, przyczyny do tego wraz z dowodami Sędziemu lub Plenipotentowi swemu okażą. Sędzia zatem po krótkiej inkwizycyi, rezolucyą swoją stosowne uczyni postanowienie, od którego dalsza prawna obrona miejsca mieć nie może.

Potrzenie: kredytorowie podany przez dłużnika inwentarz, i proponowaną przez niego kaucyą rozważnie wyexaminują. Nadewszystko będą się starali dochodzić: czyli specyfikowane szczeguły majątku aktualnie posiada? czyli obrachowaną mają wartość? i czyli wszystkie długi swoje rzetelnie podał? Jeżeli przy jednym lub drugim punkcie ważne

będą mogli uczynić wnioski, one Sędziemu okażą. Znalazłszy, że dłużnik grunta swoje nader wysoko podał, wolno im będzie sądowey taxy onych żądać. Podobnież względem towarów, klejnotów, i inszych kosztownych rzeczy, oszacowania przez przysięgłe i znaiące się na takich rzeczach osoby domagać się mają prawo.

Poczwarte: obowiązkiem iest wierzycielow, na przeznaczonym do instrukcyi indultowego żądania terminie osobiście albo przez przyzwoitych Plenipotentów stanąć; ci bowiem którzy termin uchybią, za przystaiących na żądanie dłużnika będą poczytani. Na terminie samym, tylko przeciw prawdziwości podanego przez dłużnika majątku, obrachowaney iego wartości, i proponowaney kaucyi allegacye czynić onym przystoi. Gdy iednak nie będą mogli żadnych ważnych wniosków uczynić, wtedy obeydzie się bez zezwolenia wierzycielów na żądanie indultu. Dobrze zatym sobie postąpią, gdy dla uniknienia niepotrzebnych kosztów od wszelkiego uporu lub niechęci będą dalekiemi.

Skoro dłużnik będzie przez dekret do indultu dopuszczony, kredytorowie będą wprawdzie mogli appella-
cją założyć, atoli do powtórnego dekretu wszystko w bywszym po-
łożeniu zostać powinno. Wtedy tyl-
ko, gdy dekret pewne postanowie-
nia dla tymczasowego bezpieczeń-
stwa wierzycielow uczyni, execu-
cja jego natychmiast będzie mogła
być żądana.

Przeciwnie, jeżeli dekret dłużni-
kowi indultu nie dozwoli, kredyto-
rowie których pretensye mają być
exekwowane, mimo odwołania się
dłużnika zadosyć uczynienia drogą
exekucyi żądać mocni będą. Aby
jednak inși kredytorowie, których
pretensye ieszcze tak daleko nie są
uznane, nie byli przez to przypra-
wieni o niebezpieczeństwo utracenia
sposobów do swego zaspokoienia,
wolno im iest odezwać się przy exe-
kucyi i żądać, aby wybrać miane
summy tym czasem wzięte były do
sądowego depozytu.

Nakoniec kredytorowie podczas
indultu sami albo przez wspólnego
Plenipotenta swego naybardziej i nie

ustannie baczość swoją na to zwracać powinni, czyli dłużnik majątkiem swoim należycie zarządza? czyli się podług uczynionych przez Sędziego warunków ściśle zachowuje? czyli nie odzywa się kto z zamilczoną przez dłużnika pretensją? czyli przez sukcesją lub innym jakim sposobem nie nabył majątku, którym wierzycieli swoich natychmiast może zaspokoić. Jeżeli przy jednym lub drugim punkcie ważne zaydą okoliczności, Sędziego niezwłocznie o tym uwiadomia, dowody przytoczą, i dalszych czekać będą rezolucyi.

o recessie
ed majątku

§. 47. Kiedy przyciśniony przez wlelu kredytorów dłużnik, onym dostatecznego majątku do ich zaspokojenia okazać, a przeto indultu dostąpić nie może: najlepiej uczyni, gdy naprzód kredytorom inwentarz majątku swego przedłoży, i onych do przyjacielskiej ugody z sobą wezwie. Jeżeli jednak zaydą przy tym trudności, nie powinien się bynajmniej opóźniać, albo jednemu kredytorowi więcej niżeli drugiemu dogadzać, owszem natychmiast

1, udać się ma do swego Sędziego, nieszczęśliwości które upadek majątku jego zrzędziły jemu okazać; i ofiarować się cały swóy majątek oddać na ich zaspokoienie;

Zachować się nie się dłużnika.

2, usilnie starać się o przyjaciela, któryby wierzycielom dogodnie uczynił propozycye, iżby zaspokoienia swego podług masy majątku wcześnief i nie wielkim kosztem mogli dostąpić.

Wielu dłużnikom będzie się zdawało przykrą rzeczą, być zupełnie z majątku swego ogołoconym, i doświadczenie uczy, iż wielu z nich długo się ociąga, nim do tego kroku przystąpią; inszych nawet przymusić do tego potrzeba, lubo każda w tey mierze przewłoka bardzo jest szkodliwa, i dłużnik nawet przez to niegodnym się staie obrony prawa.— Przeciwnie, jeżeli idzie za daną sobie radą, spodziewać się może ważney korzyści, że nieoddzielney od takowey sytuacyi niespokoyności uniknie, i że osobisty areszt przeciwniemu nie może bydź nakazany.

Do dostąpienia takich prawnych dobrodziejstw, każdy dłużnik należytemi dowodami koniecznie okazać powinien, że dla nieszczęśliwych przypadków na majątku swoim upadł; nadto potrzeba, aby cały swój majątek wierzycielom swoim wiernie podał i potym tak się zachował, aby się nie stał niegodnym obrony i dobrodziejstw praw krajowych.

Przeto dłużnicy, którzy przez nadzwyczajny zbytek, oczywiście nierostropnie i szalone spekulacye, albo co gorsza, przez popełnione występki wprawili się w niesposobność uiszczenia długow swoich, takowego dobrodziejstwa żądać nie mogą. Wszakże niemniej ci, którzy się skrycie wynoszą, albo część majątku swego tają i uroniają, lub w czasie, gdzie zupełny upadek ich majątku był im już doskonale wiadomy, nowe zaciągają długi, pojedynczym wierzycielom dogadzaią, albo insze iakie z krzywdą wierzycielów czynią rozrządzenia.

Jeżeli zaś dłużnik odezwie się, że chce majątku swego odstąpić, dokładny inwentarz jego poda, tenże

przyściągą potwierdzi, i zdarzonych nieszczęśliwych przypadków prawdziwość okaże, wtedy osobistego areztu uniknie; i tylko wexlowym kredytorom wolno będzie oddać go na pewny czas pod obserwacją. Ale i taka nawet obserwacja ustać powinna, gdy dłużnik za bezpieczeństwo osoby swojej dogodną założy zarękę, albo gdy większa część kredytorów uchylenia iey żąda, i dłużnik przyścięgę wykona, że się przed rozsądzeniem sprawy z miejsca nie oddali.

Potym nastąpi względem odstąpienia majątku krótka negocyacja z wierzycielami. Przy tey czynności obowiązkiem iest dłużnika wierzycielom swoim dokładną dać wiadomość o stanie majątku swego, i okazane nieszczęśliwe przypadki należycie dowieść. Kredytorowie wtedy tylko sprzeciwić się mogą żądaniu dłużnika, gdy zachodzi iedna z powyżey namienionych przyczyn, dla których obrony praw stał się niegodnym. W takim razie powinni stosownie do tego okoliczności i dowody Sędziemu wskazać. Wszela-

Dalsze postępowanie.

ko strzedz się będą niepotrzebnych trudności, albowiem masa kosztów zastąpi, które potym kredytorowie nie słusznie sprzeciwiający się ponieść będą musieli.

Prawne
szkodki.

Od zapadłego po zakończonych czynnościach dekretu, obiedwie strony będą mogły udać się do appellacyi i do rewizyi. Jeżeli dłużnikowi odstąpienie od majątku (*cessio bonorum*) nie będzie dozwolone, wtedy kredytorowie mimo jego appellacyą mocni będą na areszt jego osobisty nalegać, chyba że osobliwą kaucyę przez bezpiecznego ręcziela natychmiast założy.

Skutek.

Przeciwnie, jeżeli odstąpienie od majątku będzie miał sobie dekretem dozwolone, zażoni się przed wszystkimi swemi kredytorami, temi nawet, którzy mieli do niego wexlowe pretensye, tak dalece, że dla poniesionej na nim szkody ani go sądownie ścigać, ani osobistej exekucyi zyskać nie będą mogli. Wszelako nie obroni się przeciw nowym, po odstąpieniu zaciągnionym długom. Nadto, gdy późniey dorobi się większego majątku, winien będzie wie-

rzycielom swoim dopłacić, ile na kapitałach i na zaległych w czasie odstąpienia prowizyach szkodowali. — Inszych zaś prowizyi nad takowe zaległe kredytorowie żądać nie mogą; owszem obowiązani będą dłużnikowi z nowo nabytego majątku tyle zoftawić, ile do wyżywienia, pomieszkania, przyodziania i sprawienia domowych ruchomości dla siebie i domowników swoich potrzebuie. Kwotę na to wszystko potrzebną Sędzia według okoliczności wyznaczy, ieżeli się strony o to nie ugodzą.

§. 48. Dłużnik recesuiąc się od majątku, nabywa wprawdzie w zwyż namienionych awantażów, atoli konkurs będzie wtedy nieuchronny, do którego łączą się zawsze rozmaite trudności i znaczne koszta. Przeto kredytorowie zawsze dobrze uczynią, gdy na dogodne sobie propozycye zezwolą; wszakże niemniey dla dłużnika także ugoda wielkiej jest wagi, gdy przez nią wrócić się do possessyi majątku swego, tudzież przykrości sądowej sekwestracji i publiczney subhastacyi uniknąć może.

O ugodzie z wierzytelami.

Propo-
zyce nie-
mogące
bydź dopu-
szczone.

Z tym wszystkim, gdy takowe ugody z kredytorami nie zawsze są bezpieczne, zatym prawa postanowiły, iż żaden kredytor nie ma być muszonym zezwolić na takie propozycye upadłego na majątku swoim dłużnika, które mają za cel opuszczenie długu zyskać, do przyszłego czasu zapłacenie ugodzonego procentu przedłużyć, i tym sposobem korzystając, wierzycielów o stratę i szkodę przyprawić. Względem propozycyi takiego gatunku sądowe interesowanie nigdy miejsca mieć nie powinno.

Dogodne
propozycye.

Przeciwnie, gdy iaka trzecia osoba bądź nawet współ-wierzyciel ofiaruje się za pośrednika i wierzycielom czyni propozycye, przez które konkurs uchylony, albo przynajmniej skrócony, tudzież kredytorom wcześniej i z mniejszymi trudnościami do zaspokoienia ich będzie można dopomóc: wtedy mniejsza liczba kredytorów na to przyśćać powinna, co większa postanowi; albowiem dozwolono bydź nie może, aby ieden kredytor z uporu, nieroztropności albo w niestusznych wi-

dokach miał drugim współ-kredytorom szkodę zrządać i przymuszać ich, aby zaspokojenie swoje w obszernym i kosztownym procesie konkursowym ażarowali.

Takowe propozycye, jeżeli mają przyiść pod rozsądek Sędziego, powinny:

- a, z przyzwoitym stosunkiem do stanu i wartości majątku bydź uczynione;
- b, pretensjom kredytorów i prawom ich podług ustaw krajowych odpowiadać;
- c, powinno okazać się oczywiście albo przynajmniej zachodzić podobieństwo, iż kredytorowie przez ugodę wcześniew i łatwiew zaspokojenia swojego dostąpią, niżeli gdyby sprawa miała być drogą konkursu daley prowadzona.

Jeżeli propozycye trzeciej osoby będą tego gatunku, wtedy przywołają się wszyscy wierzyciele. Tym czasem konkurs wprawdzie daley się będzie ciągnął, atoli, gdy większa liczba kredytorów ugodzi się względem sposobu, iakim dla uniknienia

Dalsze postępowanie.

trudności i kosztów majątek zarządzący i spieniężony być ma, na przykład: że dłużnikowi kontynuacya handlu będzie mogła być pozwolona, że wstrzymanie sprzedaży stojących gruntów albo ruchomego majątku będzie potrzebne i t. d. wtedy Sędzia stosownie do tego układu uczyni postanowienie. Dla wierzytelików zawsze jest rzeczą pożyteczną gdy się do roztropnych i słusznych propozycji skłaniają; ile że takie tylko wnioski mocni są czynić, któremi okazać mogą, iż propozycye stanowią majątku i ogółowi pretensyi nie odpowiadają. Jeżeli ugoda przez większą liczbę kredytorów będzie przyjęta, daremnie drudzy będą się jej sprzeciwiali. Wszelako większa liczba nie ma być zważana co do osób, ale co do ogółu pretensyi; nadto, przy examinowaniu służących kredytorom podług ustaw krajowych osobliwych praw pierwszeństwa, trzeba mieć wzgląd na to, aby kredytorowie jedney klasy, przez zezwolenie swoje lub sprzeciwienie się, kredytorom insey klasy krzywdy nie zrzędzili. Jeżeli ogół i stan majątku

tku takim się bydz okaże, iż niechybnie przewidzieć się daie, że pewna klasa wierzycielów nigdy nie przyidzie do partycypacyi, wtedy takowa klasa zawarcia ugody z poprzedzającemi kredytorami tamować nie może.

Od zapadłego względem takowey ugody dekretu zwykle prawne środki są dozwolone; atoli w tym ciągu czasu wszystko w bywszym położeniu zostawać powinno, chyba że wierzyciele większością głosów w tey lub owej kategorii iaką odmianę uczynią.

Prawne
środki.

Wierzyciele nie tracą w prawdzie przez ugodę prawa swego poszukiwać na dłużniku straty swoiey skoro do lepszego przyidzie majątku.— Z tym wszystkim, gdy ten, który do ugody wezwał zrzeczenie się wszelkich przyszłych pretensyi do dłużnika za wyraźną kondycją położył, i gdy większa liczba kredytorów ugodę pod tym warunkiem przyięła, mnieysza liczba albo na nią przystać, albo inszego pośrednika stawić powinna, który nie nalegając na zrzeczenie się pretensyi do dłużnika, ró-

Skutek.

wnie dogodne iako pierwszy uczyni propozycye.

O kompetencyi.

§ 49. Dłużnik, który przez postępkę swoje stał się godnym obrony i dobrodzieystwa Rządu, mocen jest żądać od niektórych z wierzycielów swoich, aby od pretensyi swoiey tyle odstąpili, ile do wyżywienia, pomieszkania, przyodziania i sprawienia domowych sprzętów dla siebie i domowników swoich potrzebuie. To się zowie kompetencyą; i nietylko ma miejsce, gdy dłużnik całego majątku swego wierzycielom odstąpił, ale wtedy nawet, gdy niektórzy z nich rzeczy jego zasekwstrowali, i nie zostawili mu tyle, ile kompetencya jego może wynosić.

Warunki.

Przytym jednak powinny koniecznie następujące warunki zachodzić.

- a, aby dłużnikowi zbywało zupełnie na środkach i sposobności wyżywienia się i utrzymania podług swego stanu;
- b, aby wierzycielowi zezwalającemu na kompetencyą na sposobach wyżywienia się samemu nie zabrakło.

Skoro te dwa warunki zachodzą, i gdy dłużnik nie zrzekł się sam wyraźnie kompetencyi, ta przez następujące osoby koniecznie powinna być dozwolona ;

- 1, krewni w następującej i spadającej linii wzajemnie jeden drugiemu, a przeto ani oyczymowie, ani pasierbowie, Jakie osoby by powinny na nie zezwolić ?
- 2, zięciowie względem teściów, co do obiecanego posagu ;
- 3, rodzeństwo między sobą, bez różnicy, czyli rodzone lub przyrodnie ;
- 4, małżonkowie między sobą względem tego, co jeden drugiemu przed lub podczas małżeństwa winien został, takż bez różnicy, czyli małżeństwo ieszcze exystuie, albo iest rozłączone ; wszelako małżonek przy rozwiązaniu małżeństwa za stronę prawem przewidziona uznany, od strony zyskującej kompetencyi żądać nie może,
- 5, wspólnicy handlu jeden drugiemu, gdy pretensya kredytorą z bywszey wspólki pochodzi ;

- 6, ten, który z ważney darowizny czyni pretensyą;
- 7, wierzyciele, którzy z pensyi, prebendy, funduszu, albo z innych iakich rocznych dochodów lub intrat do dożywocia dłużnika przywiązanych, zaspokoienie swoje odbierają, do których także dochodów służące wdowie intraty, alimenta i t. d. należą;
- 8, kredytorowie, którzy dopuszczonego do recesu dłużnika dla poniesioney straty w swoich pretensyach na nowo prawnie ścigają, gdy do lepszego przyszedł majątku.

Gdy na mocy tych zasad zdarzy się, że dłużnik ma prawo do kompetencyi, zgłosi się o to do swego zwyczajnego Sędziego, okaże sytuacją swoją, i na to złoży potrzebne dowody. Potym wkrótki sposób postąpi się z wierzycielami, a gdy żadna zgoda nie stanie, przez decyzją Sędziego będzie postanowiona kompetencya. Przeciw temu lubo obydwie strony wolne mają przed sobą środki prawne; gdy iednak

przyznana będzie dłużnikowi kompetencya, wtedy postanowiona summa tym czasem doysć go powinna, chociażby wierzyciele przeciw temu zaappellowali.

Oprócz śmierci dłużnika ustaie kompetencya, gdy potym do takowej sytuacji przyidzie, iż teyże kompetencyi do swego utrzymywania się całkowicie lub w części daley już potrzebować nie będzie.

§. 50. Kiedy dłużnik nie ma dostarczającego majątku do zaspokojenia swych wierzycieli, i na ich naleganie Sędzia kładzie sekwestr na majątek, aby ztąd wierzycielom podług przepisow prawa do zaspokojenia dopomógł, w ten czas powstae konkurs.

O konkursie.

Podniesienie formalnego konkursu rachue się od południa tego dnia, w którym dyspozycya lub wyrok rozpoczęcie konkursu stanowiący, Interessentom w zwyczajnym sądowym mieyscu był oznaymiony.

Czas podniesienia konkursu.

Konkurs może być podniesiony tylko w tym Sądzie, do którego Jurzydykcyi dłużnik właściwie z osobą należał. Do tego też iedyne Są-

U którego Sędziego podnosi się konkurs

du należy przewodzić cały konkurs, roztrząsać i rozpoznawać wszystkich wierzycieli pretensye, jeżeli ieden lub drugi dług z fwey istoty do osobnego nie należy sądu, n. p. defekta kasy; mieć staranie około poszukiwania, zebrania i zpieniężenia majątku, i tenże między wierzycielami z ordynacyi prawa podzielić.

Skutek.

Przez podniesienie konkursu wstrzymuje się opłata prowizyi, wyjąwszy tylko prowizye wierzycieli hypotekę mających, ile im na to roczne dochody zapisanych gruntów wystarczą.

Wierzyciele przez podniesienie konkursu zyskują powszechnie prawo zabezpieczenia całego majątku, iaki na ów czas dłużnik posiada.

Jemu samemu, jeżeli nie będzie do inkwizycyi i aresztu iako bankrut pociągnionym, zostawią się tylko zwyczajne do dziennego używania przeznaczone suknie i bielizna. Z tego co dał żonie swej do przyzwoitego iey utrzymywania się, zostaną się dla niej tylko nieuchronnie potrzebne co do iey kondycyi suknie i bielizna z pościelą dla iey

osoby. Jeżeli osobny prowadziła sposób życia, oddadzą się iey także służące do tego narzędzia i sprzęty bezpłatnie. Również zostaną się dla dzieci na powszechne używanie suknie, bielizna, i do nauk służące książki i sprzęty. Cokolwiek prócz tego mają pretensyi, albo żona względem wniesionego, albo dzieci względem swego przez sukcesyą nabytego, lub innym jakim sposobem dorobionego majątku, powinni o tym Sędziemu oznaymić, i należycie dowieść.

Dłużnik od dnia podniesienia konkursu traci wszelką władzę dysponowania daley swoim majątkiem, i co temu przeciwnego uczyni, na przykład: gdy z niego co przeda, z długow pieniądze odbierze, wierzycielow pojedynczo spłaci, onym lepszego bezpieczeństwa lub pierwszeństwa pozwoli, i t. d. to wszystko będzie nieważne, i żadney mocy prawa niemające. Zaczym każdy bardzo się wystrzegać powinien wdawania się w dalszą czynność z takim dłużnikiem.

Ważność
czynności
przed pod-
niesieniem
konkursu.

Wszelkie zaś układy, iakie gene-
ralny dłużnik przed podniesieniem
konkursu poczynił i ukończył, ie-
żeli w nich żadna nie zachodzi da-
rowizna lub hojność, są przez się
ważne, aczby iuż w ten czas niedo-
stateczność iego majątku okazać się
miała. Przed podniesieniem konkur-
su, może dłużnik zpfacić wierzy-
ciela, rzeczy na satysfakcyą podać
i odstąpić, albo większe bezpieczeń-
stwo zapisać, choćby wierzycielowi
niemożność dłużnika była wiadomą
lub nie. W ten czas tylko wierzy-
ciel, gdy dostał więcej iak iego isto-
tny dług wynosi, iest obowiązany
do wydania nadebraney części, i gdy
to, co mu było dane w satysfakcyi,
w czasie podniesienia konkursu ie-
szcze posiada, wtedy inni wierzy-
ciele żądać mogą, ażeby wzięte w
satysfakcyi rzeczy powrócił za zu-
pełnym iego zaspokojeniem w kapi-
tale, prowizyach i kosztach.

Z kim
trzecim.

Czynności, które generalny dłu-
żnik przed podniesieniem konkursu
zrobił z kim trzecim, który nie był
iego wierzycielem, a w których za-
dną prosta darowizna lub hojność

nie zachodzi, w ten czas tylko zwroczone być mogą, kiedy trzeciemu podczas rozpoczętej czynności wiadomą była niemożność dłużnika.

Skoro zaś w iakowey czynności ^{Darowizny.} bądź z wierzycielem, bądź z kim trzecim, samą darowizną albo hojność była fundamentem, takową czynność wierzyciele odwołać mogą, kiedy albo w ciągu roku iednego potym podniesiony będzie konkurs, albo kiedy dłużnik w czasie przedsięwziętej czynności już nie miał wystarczającego majątku, i do czasu podniesienia konkursu trzy lata ieszcze nie uşły. Do takowych czynności należy także, kiedy generalny dłużnik dla dobra swych krewnych lub współ-fukcesorow zrzekł się sukcesyi lub legacyi, albo kiedy co na kupno prebendy lub funkcyi, na opłacenie rangi, stępla, i innych należytości za swoje dzieci, albo za kogo inszego wydał. Przeciwnie zaś do tego nie rachuje się opłacenie wyposażenia albo wyprawy, czyli to dla dzieci, czyli dla obcych.

Z tego krótkiego wyřtawu naypryncypalniejszych skutkow konkur- ^{Ostrożność wierzyciela, gdy się}

na konkurs su okazuje się, iż w każdym czasie
zanosi. obawy upadku majątku dłużnika ka-

żdy wierzyciel ma wszelkie przyczy-
ny być baczny i ostrożny. Je-
żeli jego pretensya nie jest zastawą
lub osobliwym prawem pierwszeń-
stwa dostatecznie zabezpieczona, te-
dy nie tracąc czasu, powinien przed
podniesieniem jeszcze konkursu skło-
nić generalnego dłużnika do lepsze-
go siebie zabezpieczenia, albo przy-
najmniey tak w tym zaradzić, aże-
by exekucya na majątek dłużnika by-
ła rozciągniętą. Osobliwie kupiec
mający w ręku akceptowane wexle
dłużnika, choćby nawet termin ich
jeszcze nie nadszedł, żądać powi-
nien zabezpieczenia, i dla wszelkiego
przypadku o to uczynić zażalenie.

Zażalenie
podniesie-
nia konkur-
su.

Jeżeli zaś wierzyciel ani jednego,
ani drugiego pozyłkac nie może,
wtedy dobrze sobie postąpi, gdy nie-
zwłocznie u właściwego Sędziego
dłużnika na piśmie lub do Protoku-
łu poda żądanie podniesienia formal-
nego konkursu. To ważny ma użyt-
tek, iż tym sposobem przeszkodzi
się innym wierzycielom do odebra-
nia satysfakcyi, albo do wyrobienia

fobie ofobliwego pierwszeństwa. Ofobliwiewy na ów czas z tym się spóźniać nie trzeba, kiedy dłużnik niemający dostatecznego majątku, jest od innych wierzycieli ścigany exekucją, albo gdy tenże część jaką swego majątku na stronę ukryć zamysła.

Podniesienie konkursu koniecznie supponuje, iż mniej znajduie się majątku, iak potrzeba do opłacenia długów. Zaczym Wierzyciel chcąc onego żądać, wprzódę się przygotować powinien, aby Sędziemu należycie okazał niedostateczność majątku. Gdy kupiec w czasie upływającego terminu wexłów oddali się, i ani żadnego przygotowania do zapłacenia nie uczynił, ani iakiemu Plenipotentowi do ułatwienia tey rzeczy dyspozycyi nie zostawił; nadto, gdy inny iaki dłużnik w czasie rozciągnąć się na niego mającey exekucyi do ucieczki się zabiera, a przy wyfantowaniu nie pokażą się dostateczne środki do zaspokoienia, wtedy z takiej przyczyny żądanie wierzyciela o podniesienie konkursu będzie usprawiedliwione.

Na takowe żądanie, krótki wyznaczy się termin do czynienia z generalnym dłużnikiem, a gdy na tymże wcale się nie zgłosi, tedy na ukaranie jego nieposłuszeństwa zaraz będzie podniesiony konkurs. Jeżeli się zaś zgłosi, nie może inaczej sprzeciwić się podniesieniu konkursu, iak gdy natychmiast dowiedzie, iż do opłacenia swych wierzycieli ma jeszcze wystarczający majątek. Ten dowod powinien być uczyniony przez dostateczne spisanie majątku z przyłączeniem rzetelney taxy podług prawideł w §. 46. podanych. Po czym Sędzia wyda decyzją, przeciwko której wolna jest obydwom stronom appellacya; rewizya zaś nie będzie dopuszczona.

Zachowa-
nie się wie-
rzyciela po
podniesio-
nym kon-
kursie.

Gdy na majątek dłużnika konkurs podniesiony został, wtedy każdy wierzyciel ma następującą ostrożność zachować.

a, gdy nie mieszka w miejscu podniesionego konkursu, wtedy postanowi dla dopilnowania swego prawa albo iednego z Kommissarzy sprawiedliwości, albo

innego iakiego doświadczonego i pilnego Plenipotenta, i odda mu oryginalne dokumenta i inne dowody pretensyi, z dostatecznym objaśnieniem,

b, jeżeli ma cóżkolwiek w swym ręku dłużnika pieniędzy, rzeczy, efektow albo papierow, tedy nic z tego nie wyda dłużnikowi, lecz o tym Sąd uwiadomwszy, pieniądze lub rzeczy do zachowania sądowego odda, z ostrzeżeniem sobie do nich prawa;

c, gdyby miał być przypadek, iż w zatrzymanym majątku znajdzie się co być własnością jego, naprzykład: rzeczy dłużnikowi pożyczone do schowania, albo w zastaw oddane, wniosek żony dłużnika, sukcesya, albo zarobiony majątek jego dzieci i t. d. wtedy potrzeba niezwłocznie o tym Sąd uwiadomić, ażeby takowe artykuły nie były wspólnie przedane.

Do tego należą towary dłużnikowi do przedania w komis oddane, towary dla kogoś

przez kommis iego kupione, za
 które należyte pieniądze już ode-
 brał; towary w trzech dniach
 ostatnich przed podniesieniem
 konkursu iemu na kredyt przy-
 stawione; na kredyt zamówio-
 ne, lecz dopiero po podniesie-
 niu konkursu przybyłe towary;
 towary za przyrzeczeniem nie-
 zwłoczney gotowemi pieniędzmi
 zapłaty przedane, gdy przeda-
 jący w trzech dniach po odda-
 niu względem zatrzymaney za-
 płaty skargę przed przyzwoitym
 Sędzią zaniósł; materiały przez
 utrzymującego fabrykę kraiową
 swoim robotnikom do wyrobie-
 nia rozdane, albo z nich wy-
 gotowane towary za zapłatą ro-
 boty; towary od fabrykanta ku-
 pcowi lub kramarzowi na kre-
 dyt oddane, jeżeli od wydania
 ich rok ieden jeszcze nie upły-
 nął, i gdy podług przepisu księgi
 rachunkowe składają się; mate-
 ryaly przez kogo Sukiennikowi
 lub innemu Fabrykantowi wełny
 pod kondycją wydane, iż wy-
 robionemi z nich towarami fioso:

wnie do umowioney ceny awans powrocony byđz ma, jednak rok ieszcze uplynać nie powinien, i porządne zachodzić muszą rachunki.

d, Wierzyciel doniesie Sędziemu o swoiey pretensyi tak prędko, iak być może; ściśłą uczyni kalkulacyą co wyniesie kapitał, prowizye i koszta, nadmieni o służących mu szczególnych pierwszeństwach, i złoży na to dokładne dowody. Doniesienie może być wprawdzie odłożone do terminu przez gazety ogłoszonego, i nawet ieszcze później, atoli dobrze iest, gdy się to wcześniefy stanie,

e, iezeli przez zastaw, albo szczególnym prawem pierwszeństwa nie iest dostatecznie zabezpieczonym, wtedy sam, albo przez swego Plenipotenta da na to pilną bacznosc, ażeby nic z majątku utaionego, lub na stronie ukrytego nie było, i doniesie natychmiaſt Sądowi, iezeli się ślady tego znajda.

f, Prawda, że zaraz po podnie-
 leniu konkursu ieden z Kom-
 misarzy sprawiedliwości posta-
 nowi się Kuratorem masy, któ-
 rego obowiązek naypryncypal-
 niey w tym zależy, starać się o
 ściąganie należyte administrowanie i spieniężenie majątku,
 iako też roztrząsać rzetelność do-
 niesionych sobie pretensyi. Jest
 iednak nieiaki pożytek, kiedy
 wierzyciele przy iego zawikła-
 nych interesach iemu pomaga-
 ją, i wspólnie zawsze w to wglą-
 daią, ażeby swoją powinność
 należycie dopełnił. Osobliwiey
 zwracać na to powinni swoją
 attencyą, ażeby grunta do mas-
 sy należące do czasu sprzedania
 ich należycie były administrowane,
 i użytek przynosiły; aże-
 by się pilnie starano o odbiera-
 nie gdziekolwiek będących dłu-
 gow; ażeby pozostałe ieszcze
 kleynoty, kosztowne rzeczy,
 obrazy, kopersztychy, kunsztow-
 ne dzieła, albo inne osobliwe
 rzeczy dobrze sprzedane były.
 Gdyby iakowy handel do masy
 nale-

należał, naylepiey jest zaraz z początku o to się starać, ażeby zdatnego i pewnego kupca postanowić przysięgłym massy kuratorem.

Sądowe postąpienie z wierzycielami wszystkimi ma dwa główne ob-
 iekta; raz ustanowić wiele każdy wierzyciel ma pretendować, i na iakich prawnych pierwszeństwach pretensya zasadza się? Powtore, zebrane z majątku pieniądze podług ułożonego porządku między wierzycieli podzielić.

Dalsze postąpienie.

Zapytanie, wiele każdy wierzyciel ma pretendować? Kurator roztrzygnie z każdym, i nie potrzeba już nic więcej, iak ażeby inni wierzyciele okazali mu dowodami okoliczności, podług których pretensye ich całkowicie lub po części mogłyby być zaspokoione. Nie źle sobie także postąpią, gdy się w tey okoliczności z żadnym wierzycielem osobno wdawać nie będą, bo tym samym koszta sobie zrzędzą.

Ale pytanie, na iakich prawnych pierwszeństwach iedna lub druga pre-

tensya zasadzać się ma? właśnie jest rzeczą wierzycieli, a osobliwie tych, przed któremi pretensya byłaby pierwszą, gdyby dowiedzione pierwszeństwo miała. A zatym wierzyciele od początku na to mieć attencyą powinni, aby zaraz po odprawionym terminie wszelkie pretensye do których się pierwszeństwo stosuje ściśle examinowali, a gdy ważne opposycye zachodzą; o tych Sędziemu donieśli. Zwyczajnie na ów czas trafia się, iż wierzyciele mają w tym wspólny interest, a natenczas najlepiej będzie unikając rozciągłości i kosztów, ażeby jednego Kommissarza sprawiedliwości obrali sobie za wspólnego Plenipotenta.

Dekret
klasyfikacyiny.

Po roztrząśnieniu doniesionych pretensyi tak co do ich wielkości, iako i co do służącego im pierwszeństwa, Sędzia wyda względem nich wszystkich decyzyą, która stanowić będzie: wiele każdy ma pretensyi i ta jakim porządkiem opłacona być ma. Porządek zaś ten zawisł od pierwszeństwa, iakie każdej pretensyi z iey natury służy. Potym będą podzielone na siedm klassów, z których

żadna nie może być pierwey zaspokoioną, dopóki wierzyciele poprzedniczey klasy zaspokoionemi nie będą. Oprócz kapitału przyznane także będą każdemu prowizye do czasu podniesienia konkursu, nie więcej iednak iak tylko za ostatnie dwa lata. Naprzeciw tey decyzyi są pozwolone zwyczajne środki prawa. Względem odwołania się do tychże służyć będą w §. 32. i 33. wytknięte instrukcye. Każdy wierzyciel zażalić się może tak na to, iż własna iego pretensya nie iest zgodnie z podaną ilością ustanowiona, albo że iey dowiedzione pierwszeństwo nie iest przyznane, iako też na to, iż któremu z innych wierzycieli pierwszeństwo nieprzyzwoicie dane było. Jeżeli który wierzyciel sądzić będzie, że pretensya innego całkowicie lub w części iest nie rzetelną, tedy najlepiej uczyni, gdy swoje przyczyny oznaymi kuratorowi, i sam nie wdaiąc się w to, zda na niego apellacyą.

Srodki
prawa
względem
teyże.

Gdy prawnie zatwierdzono będzie wiele każdy wierzyciel ma pretensyi, i do którey klasy należy, wte-

Podział
massy.

dy Sędzia przystąpi do działu znajdującey się masy podług wiadomego porządku. Złoży wierzycielom obrachunek, wiele znajduie się majątku, wiele wspólne koszta wynoszą, wiele każdy wierzyciel podług zasług decyzyi ma odebrać, i wiele każdemu podług ustanowionego porządku wypłacono bydź może. Przytym słuchane będą niektóre wierzycieli opozycye przeciw temu obrachunkowi, i znowu na to decyzya nastąpi. Wszakże niemniej przeciw temu są wolne zostawione wierzycielom zwyczajne środki prawa; iednakowoż radziłoby im się żadnych niepotrzebnych nie czynić sobie kosztów, bo tu wszystko albo jest konsekwencyą stanowiącą klasyfikacyą, albo na iasných przepisach prawa polega.

Wypłata. Jeżeli nadto podział prawnie za-
 twierdzony zostanie, tedy Sędzia przystąpi do wypłacenia. Do tego wezwani będą wierzyciele, a każdy o to starać się będzie ażeby na wyznaczonym terminie do odebrania pieniędzy stawił się osobiście, albo na to posłał komu urzędową specjal-

na plenipotencyą. Trafia się też czasem, iż się jeszcze znajdują niektóre majątku artykuły, z osobliwych przyczyn spieniężyć się nie mogące; *n. p.* nieprzedayne stojące grunta, nie pewne długi, i t. d. Takowa część masy oddaną będzie wierzycielom, którym jest wyznaczona, do nich więc będzie należało starać się, ażeby z tego zaspokoionemi byli. Dobrze zrobią, gdy zaraz o to umówią się i wspólnie potrzebne przedsięwezmą środki.

§. 51. Gdy gruntowa rzecz nieruchomości, *n. p.* wieś, dom, ogród, albo pewne na aptekę, łaźnią, browar prawo, i t. d. sądownie podana będzie na sprzedaż i konkurenci publicznie wezwani będą do odezwania się do licytacji, i spodziewania się przybicia więcej podającemu; wtedy się to nazywa subhastacją. Jeżeli takowa sprzedaż publiczna będzie względem długów pod exekucją lub pod konkursem będących, wtedy zowie się konieczną subhastacją; jeżeli zaś dzieje się z innych przyczyn, *n. p.* końcem działu, wtedy jest dobrowolną subhastacją.

O subhastacji

Między obiema ta jest istotna różnica, iż przy dobrowolney subhastacyi oznaczenie terminow do licytacji i ich obwieszczenie zawisło od woli tych, którzy do niey są powodem, i że samo ugodzenie się o sprzedaż od ich zdania zależy. Przy konieczney subhastacyi zaś tak oznaczenie terminów i ich obwieszczenie, iako i przybicie samo powinno się dziać podług przepisow prawa.

U którego Sędziego. Obydwa gatunki subhastacyi w tym się zaś zgadzają z sobą, iż przez tego Sędziego postanowione być muszą, pod którym rzecz zostaie.

Taxa. Każda subhastacya wymaga koniecznie wprzódoy otaxowania rzeczy przedać się mającey. Ta iednak taxa ma iedyny zamiar objaśnienia konkurujących, i tylko za prawidło postępowania onym służy, dla powzięcia bliższej wiadomości iaka jest sytuacya wystawioney na sprzedaż wli, domu, i t. d. co do tego należy, i wiele to przynieść może. Bynajmniej iednak ani Sąd ani wierzyciele obowiązani będą za rzetelność taxy zaręczyć; owszem dzieie się przybicie we wszyftkich koniecznych sub-

haftacyach ryczałtem, jeżeli kupujący wyraźnie sobie inaczej nie wymówił. W ten czas tylko, kiedy położoney rzeczy w anszłagu rzeczy cale brakuie, żądać może satysfakcyi w proporcyi podania swego względem taxy.

Przy taxowaniu wsi dobrze będzie, gdy tak dłużnik iako wierzyciele sami osobiście lub przez Plenipotentów będą przytomnemi. Anszałak czyli dokładną tabelłę znaydujących się użytków i co dotąd czyniła, Deputowanemu od Sądu złożą, i na iego postępowanie dadzą baczość. Jeżeli potym znaydą się wady czyli omyłki w uczynioney taxie, powinny się donieść Sądowi wczesnie, a naypoźniey czterema tygodniami przed ostatnim terminem licytacji, który na ten czas cale dzieło scisley przeyrzy, i o nastąpioney odmianie taxy meldujących się konkurentów, przed ich podaniem uwiadomi.

Gdyby koniecznie było potrzeba ustanowić co do natury przedać się mającego gruntu, albo co do innych osobliwych okoliczności pewne kondycye, wtedy ten który subhaftacyi

Kondycye
przedaży.

żąda, powinien oznaymić o tym sądowi jeszcze przed obwieszczeniem publicznym.

Termina licytacji. Podług reguły wyznaczają się trzy terminy do licytacji, nie potrzeba jednak aby dłużnik lub kredytorowie na dwóch pierwszych terminach przytomni byli; bo choćby się też konkurenci na tych terminach meldowali, jednak przybicie stać się inaczej nie może, iak kiedy dłużnik i wspólni wierzyciele na to się zgodzą. Zaś na ostatnim terminie użyteczna jest, gdy dłużnik a osobiwie wierzyciele będą przytomni.

Zachowanie się licytującego.

Kto chce licytować, powinien się wcześniej na tym terminie zameldować. Po upłynieniu którego nowe podania nie inaczny iak za zezwoleniem wszystkich interessentów wraz z więcej dającym będą dopuszczone. Licytujący powinien swe podanie uczynić nie tylko co do wielkości, ale też co do gatunku pieniędzy, i na iakieżkolwiek bądź założone kondycye wyraźnie się dekla-

rować, tudzież swoje własne kondy-
cye, osobliwie co do sposobu w ia-
kim zapłatę zechce uiścić, dokładnie
oznaczyć. Nadto, dobrze sobie po-
stąpi, kiedy się wcześniej przyspo-
sobi należycie okazać swoją zdatność
do posiadania gruntu, n. p. wsi szla-
checkiej, jeżeli nie jest już wiado-
ma, tudzież na wypłacić się mają-
cą sumę przystawić kaucyą w obli-
gach bankowych, wexlach, akcyach,
i w innych dobrych dokumentach
lub w pewnych zaręczeniach.

Przybicie dla więcej dającego ka- Przybicie:
żdego czasu nastąpić powinno, wy-
iąwszy następujące przypadki:

a, Gdy pod subhaftacyą zostający
stoiący grunt jest wsią szlache-
cką a podana wartość dwie troy-
ki taxy nie wynosi.

b, Gdy wszyscy lokowani wie-
rzyciele są przeciwni przybiciu,
i dalszey subhaftacyi żądają.

c, Gdy wierzyciel sprzeciwiający
się przybiciu natychmiast za o-

bawiać się mogący przy kontynuowaniu subhastacyi wypadek dostateczną złoży kaucyą. Podobnież i dłużnik sam wstrzymać może przybicie. Z drugiej strony na przedłużonym terminie subhastacyi żadne wierzyciela pojedynczego albo dłużnika sprzeciwienie się nic więcej znaczyć nie będzie; lecz przybicie zgoła nastąpić musi, jeżeli tym wierzycielom którzy z podania mogą być zaspokoieni, zapłata w gotowiznie natychzaassygnowana nie będzie.

Dekret
przysądza-
jący.

Kiedy więc interessenci na przybicie zgodzą się, albo kiedy to podług powyższych przepisów pomimo sprzeciwienia się niektórych nastąpić musi, wtedy Sędzia krótki ułoży dekret, którym nie tylko podanie, za którym przybicie nastąpiło, ale wszystkie inne kondycye, osobliwie wypłacenia summy pieniężney tyczące się, wyraźnie zatwierdzone będą. Przeciw takowemu dekretowi żadna appellacya

ani insze prawne środki, ani wykupienie z strony dłużnika miejsce mieć nie mogą. Od dnia ogłoszenia tego dekretu tak niebezpieczeństwo, iako i pożytek nabytego gruntu tyczą się kupującego, chyba że osobne o to zaszyły umowy. Kupujący także o to starać się powinien, ażeby wypłacenie summy pieniężney w czasie wyznaczonym nastąpiło, inaczej natychmiast nowa publiczna sprzedaż na jego niebezpieczeństwo zadysponowana zostanie; owszem za wydarzyć się przytym mogącą stratę odpowiedzieć musi.

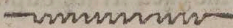
Przy dobrowolney subhastacyi przybicie zawisło od zgody osob takową podnoszących, Sędzia zaś względem większości głosow decyduje. Kto takową większość ma przeciwko sobie, musi się zastanowić, ażeby się przez nieużyteczne sprzeciwienie nie wplątał w dalekie trudności i koszta.

Dobrowol-
na subhastacya.

Jeżeli grunt albo prawo iakie na dobrowolną sprzedaż wystawione bę-

dzie, do których należą osoby jeszcze pod opieką będące, n. p. małoletni, waryaci, sądownie za marnotrawnych uznani, i t. d. tedy ich opiekun czyli kurator powinien:

- 1, złożyć na to na piśmie zezwolenie opiekunnego sądu;
- 2, przed wypadłym przybiciem tegoż sądu zapytać się czyli na tym podaniu i na innych kondycjach przestanie.

SEKCJA II.

O zachowaniu się w sądowych interesach, które nie są Proceſsem.

ROZDZIAŁ I.

O ugodach.

---

§. 52. **G**dy ieden drugiemu co obiecuje, a ten obietnicę przyjmuje, na ten czas stawa między nimi uгода czyli kontrakt. Tym sposobem może kto własność swych rzeczy albo praw przenieść na kogo innego; może pewney władzy do swoiey własności drugiemu ustąpić, albo się onemuż do pewnych czynności obowiązać.

Uгода w ten czas dopiero uważać się będzie za zawartą, kiedy O akceptacji.

bie strony zadeklarują swoje na wzajem zezwolenie. Który z nich jaką propozycją uczynił, może ją cofnąć do czasu póki od drugiego nie jest przyjętą. Ten, któremu się podaie propozycya, powinien się bez zwłoki deklarować, i nie może w tym dłuższego sobie do namyślenia brać czasu, nad ten który iemu proponujący zechce pozwolić. Tylko przy pisanych negocyacyach podających propozycją, tak długo do niej zostanie obowiązany, póki drugi na odebraną o tym wiadomość swojej na piśmie nie będzie mógł oddać nawzajem deklaracyi.

Każda ugoda ważność prawa mająca powinna być dopełniona, i wzbraniający się zostanie w każdym razie od Sędziego do dopełnienia teyże zniewolony.

Do ważności ugody potrzeba:

- I. Ażeby o rzecz dozwoloną była zawarta;
- II. Ażeby obydwie strony z swych osób zdolne były takowy zawrzeć kontrakt;

III. Ażeby wzajemne ich zezwolenie było wolne, szczerze i pewne;

IV. Ażeby ugoda miała tę zwierzchnią postać i formę, iaką mieć prawa przepisują.

Jaśnieysze wyłuszczenie trzech pierwszych potrzebnych kondycyi należy zobaczyć w powszechnym prawie krajowym w części I. pod tytułem: IV. V.

Tu tylko zważyć należy, że ten, ktoby ugodę chciał naruszyć albo z powodu przymusu, albo dla tego, że w pijaństwie lub inney gwałtowney pałsyi nie miał należytey przytomności, starać się o to powinien, ażeby w ośmiu dniach doniósł któremukolwiek Sądowi okoliczności tej rzeczy z potrzebnemi tego dowodami. Potym od niego zależeć będzie albo natychmiaft przez process. dowieść nieważność ugody, albo na to oczekiwać wyroku.

§. 53. To, co prawa względem formy umow przepisują, ma szczeręgólny zamiar, ażeby przy zawieraniu tychże strzeżono się wszelkich

Forma ugod.

prędkości i niezrozumiałości, i nie dawano przyczyn do powątpiwań, kłótni i procesów. Dla czego niektóre umowy, ie eli mają być ważne, powinny być zrobione na piśmie, a przy innych sądowego zawarcia potrzeba.

Powszechna ostróżność.

Wogólności radzi się każdemu, ażeby takowe kontrakty, które dla niego są znaczney wagi i na przyszłość wiązać mają, nie tylko na piśmie układał, ale też ażeby pierwey w tym się poradził prawników. Wiele na tym zależy, ażeby wszystko iasno i wyraźnie ułożono było, gdyż wiele kontraktów przez niepotrzebną rozwlekłość lub zawłość, tyle daje okazji do procesów, ile inne przez niedoskonałą krótkość.

Ugody, które na piśmie ułożone być powinny.

§. 54. Na piśmie ułożone być powinny:

- I. Wszystkie ugody, których obiekt więcey iak 50. talarów w frébrney monecie, a gdy na złoto zawarte zostały, więcey iak 16. dukatoów lub 9. sztuk frydrychsdorów wynosi. Kiedy naznaczone będą termina, i te razem wszystkie więcey iak rzeczona

czoną sumę wynoszą, albo gdy liczba terminów nie jest oznaczona, równie potrzebna jest na piśmie ugoda.

2. Deklaracje, które wprowadzenie są właściwemi kontraktami, lecz z nich w przyszłości prawne skutki wynikają, naprzykład: alienacje, zrzeczenia się i t. d. kiedy obiekt przenosi 50 talarów.

3. Umowy, przez które stojący grunt ciągle trwałym jakim ciężarem ma być obciążony naprzykład: przejazdem, albo kiedy przez kogo ma być podjęty na zawsze jaki obowiązek, naprzykład: usługa i t. d.

4. Ustąpienie czyli cefsya pretenzyi na którą są dokumenta, naprzykład: wexlu, obligu, długu i t. d.

5. Kiedy wyraźnie umowa nastąpiła, iż ta ugoda nie prędey ma być ważną, póki nie zostanie na piśmie zdziałaną.

We wszystkich tych przypadkach napisany kontrakt dopiero przez pod-

pis nabywa moc obowiązującą; Pieczęć niekoniecznie jest potrzebna.— Punkta podpisane, z których jasno się okazuje wzajemne zezwolenie na wszystkie istotne szczegóły czynności, są równie tak ważne iak napisany kontrakt. Pomiędzy oddalonymi osobami odbierane na wzajem listy zastępują miejsce kontraktu, jeżeli w nich zawiera się wzajemne zezwolenie na punkta do istoty kontraktu należące.

Przy kontraktach na piśmie, osobne słowne umowy żadnego nie mają waloru; a przeto strony oto się starać mają, ażeby takowe osobne umowy także w napisanym kontrakcie umieszczone zostały.

Jeżeli w prawach przepisane sądowne sporządzenie na piśmie kontraktu nie nastąpiło, i tenże kontrakt od żadney strony ieszcze nie jest dopełniony, wtedy ztąd żadna skarga miejsca mieć nie może. Jeżeli zaś iedna strona już go dopełniła, a druga do ugody słowney niechce być obowiązana, powinna powrócić wszystko co odebrała, wraz z użytkami albo prowizyami,

Jeżeli mu pieniądze były wyliczone. Jeżeli ten, który słowną umowę już poczęści dopełnił, od oney znowu chce odstąpić, może wprawdzie podobnież żądać na powrót tego co dał; lecz powinien przyjąć znowu to samo w tym stanie, w jakim się bydz znalazło w tym czasie, kiedy iego odwołanie wiadomości drugiego doszło. Zgoła ten, który gotów jest słowney umowy całkowicie dopełnić, używać będzie względem odstępującego praw i zysków prawego właściciela. Zaczym nienależy nikomu mniemać, iż niedostatku kontraktu pisanego na to użyć może, aby się szkodą drugiego z bogacił.

§. 55. Przeciwnym sposobem nie potrzeba żadnego na piśmie kontraktu, lecz sama słowna umowa jest dostateczną:

- a, Przy najmowaniu proftey czeladzi;
- b, Kiedy komu rzeczy są do schowania oddane, iako to: gdy podróżny gospodarzowi, furmanowi albo szyprowi w depozyt co powierzył;

- c, Kiedy o samym tylko powróceniu odebranych rzeczy lub pieniędzy jest mowa;
- d, Kiedy ugoda o rzeczy ruchomej od stron obydwóch natychmiast dopełnioną zostanie, na przykład: gdy koń przedany kupującemu będzie oddany, i ten za niego płaci ugodzoną kwotę pieniężną;
- e, Kiedy kontrakt o rzeczy ruchome w obcym kraju w takim miejscu, gdzie słowne ugody mają walor, słownie zawarty został.

U kupców w handlu towarowym lub wexlowym książki handlowe, jeżeli kupieckim sposobem są przyzwyczajone utrzymywane, zastępują miejsce kontraktu pisanego. Jeżeli zaś ma ustanowić się trwała kompania handlowa pod wspólnym imieniem, tudzież gdy idzie o własność okrętu, zawarcie afsekuracyi lub tey podobnego inszego kontraktu: wtedy jest także potrzebny układ między kupcami na piśmie.

Przy czynnościach towarami kupieckimi i aptekarskimi z obcemi osobami, którzy nie są kupcami, książki handlowe należyte utrzymywane, w każdym razie zastępują miejsce kontraktu na piśmie; jest także dosyć, kiedy odbierający towary posłany sobie rachunek podpisać.

Kiedy piwowar, piekarz lub inne osoby handel publiczny prowadzący, trzymają książkę, w której się zapisują wybrane towary, i uczynione zapłaty, takowa książka dowiedzie zupełnie odebranie towarów lub rzeczy przeciw odbierającemu, w którego rękę się znajdzie. Zaczynamy dobrze jest, gdy podobne osoby trzymają z temi, którym wiele na kredyt dostawiają, takową książkę na dwie ręce. Kiedy odbierający nierzetelność jaką w takiej książce postrzeże, powinien najdalej w tygodniu po nastąpionym liwrunku, o tym Sądowi miejscowemu donieść, i przeciwko temu protestować się. Jeśli książka w rękę odbierającego będąca zginęła, wtedy liwerant może u Sędziego żądać

ażebym do zatwierdzenia przyśleą pozostałego w swoich rękach exemplarza został dopuszczonym.

Sądowe
ugody.

§. 56. Sądowe zawarcie ugody jest potrzebne w następujących przypadkach;

1. Kiedy jeden z kontraktujących jest ślepy, głuchy, niemy, nieznający pisma, lub do niego przeszkodę mający, albo tego języka, w jakim kontrakt ma być sporządzony nie umiejący;
2. Kiedy jakie całe dziedzictwo ryczałtem ma być przedane;
3. Kiedy jaka rzecz przyszła na przykład: przyszłe żniwo wsi przedaie się, a strony obiedwie nie są kupcami;
4. Ugody o dziedzictwo, to jest: kiedy jeden drugiemu, albo obydwaj sobie nawzajem odstępują prawa sukcesyi na swojej przyszłej pozostałości majątku. — Pomiedzy jednak małżonkami podobne ugody ważne są nawet bez zawarcia sądowego, jeżeli żona nie przez to nie traci na służącym sobie prawie;

5. Kiedy uścąpienie dobrowolne gburskiego posiadła przez oycę jednemu z synów, ma być przez ugody postanowione.
6. Zaślubiny, jeżeli już z zezwoleniem stron obydwóch nie zaszła zapowiedź. Również ugody, które przed dopełnieniem małżeństwa względem majątku przyszłych małżonków, zwłaszcza żony, względem zarządzenia onym i użytkowania albo względem przyszłej sukcesyi zostały zawarte.
7. Ugody, przez które wspólne dóbr dzierżenie między małżonkami w miejscu gdzie na mocy praw nie jest wolne wprowadzone, albo tam, gdzie jest dozwolone, wyłączne być ma.
8. Wszelkie ugody między mężem i żoną w stojącym małżeństwie, przez które żona do tego, do czego z mocy praw nie jest winną, mężowi albo dla jego zysków obowiązać się ma.
9. Wszelkie paręki i inne czynności niewiaſty, przez które ta

onow zdarzeniu, gdyby kto trze-
 ci swego obowiązku nie uścił,
 pewne szkody na siebie przy-
 muie lub się o pewnych zysków
 zrzeka.

10. Wszelkie darowizny, które się
 zaraz nie uiszczają przez od-
 danie darowanej rzeczy.

11. Wszelkie układy względem
 dalszey sustentacyi pieniężney.

12. Deklaracya oycy; przez któ-
 rą syn iego małoletni z pod wła-
 dzy oycowskiey ma być uwol-
 niony.

13. Kiedy kto formalnie ma być
 przysposobiony za dziecię wia-
 domne, albo kiedy małżonkowie
 przez takie przysposobienie
 spłodzonym w przeszłym mał-
 żeństwie dzieciom swoim chcą
 nadać prawo i powinności ro-
 dzonych dzieci.

14. Założenie fundacyi familii, czyli
 wiecznepowierzenie zarządzenia
 majątkiem (*fidei Commisum*)

15. Wszelkie ugody, które się prze-
 dają, zastawy albo obciążenia
 pewnego stojącego gruntu na-
 przykład: wiołki, domu, ogro-

du, młyna i t. d. albo innego
jakiego do xięgi hypoteczney
wciągnionego prawa tyczą. —
Do tego także należy, kiedy
między poddanemi i Panem
dóbr układać się będzie no-
wy inwentarz powinności i ur-
baryow.

16. Każde arędowanie wsi, kiedy
aręda roczna przenosi summe
dwóchset talarów.

17. Wszelkie ugody, przez które
ma nastąpić dyspozycya wzglę-
dem własności okrętu albo za-
stawy onegoż. W mieyscach,
gdzie się znajdują Sądy morskie,
takowych ugod sporządzenie do
nich należy; w innych zaś miey-
scach, też ugody mogą się za-
łatwić przed każdym Sądem lub
też przed Kommisarzem spra-
wiedliwości.

Kto wzmiankowane przypadki, w
których należy zawierać kontrakt są-
downy zważy dokładnie, łatwo po-
zna, iż zawsze idzie o takie czyn-
ności, które ciągnąć mogą za sobą
konsekwencye wielkiej wagi. Jest

zatem zbawienną rzeczą, że prawo ma o tym staranie, ażeby czynności z dobrą rozważą przedsiębrać, i ile możliwości wystrzegać się oszukaństwa, błędu, i niezrozumiałości.

Czyli w reszcie ugoda koniecznie przed Sędzią zawierać się musi, albo też przed Kommissarzem Sprawiedliwości załatwioną być może, względem tego każdy nayspewniej zainformuje się u znającego prawo do którego się uda. Podług reguły sporządzenie kontraktu przed Kommissarzem Sprawiedliwości jest dostateczne; osobliwie do tego należą przypadki pod numerami: 1, 6, 15, i 16, wzmiankowane. Czynności zaś pod numerami 5, 7, 11, 12, i 14 okazane, koniecznie przed przyzwoitym osobistym Sędzią dziać się powinny. W innych zaś czynnościach dependuje od wyboru stron u którego sądu chcą kontrakt zawrzeć.

Prości ludzie nayspewniej uczynią, gdy się do swoich namiestników sądowych udawać będą, bo sądy wiejskie podług reguły bez nich żadnych kontraktów przyjmować nie mogą. Jednakowoż

jest excepcya przy zaślubinach i przy takich kontraktach, które dla tego jedynie, iż jedna lub druga strona pisać albo czytać nie umie, sądownie załatwiane być mają. To wtedy stać się może przed sądem wiejskim; iednakże sąd bezzwłocznie namieśnikowi sądownemu przyjęte przez siebie dzieło złożyć, albo jeżeliby jego funkcyja wakowała, samemu dziedzicowi o tym oznaymić powinien.

Sądownie zawarta ugoda przynosi ten skutek, iż dzieło ma wiary publiczną, i sporządzony na to dokument żadaey nie potrzebuie aprobacyi. Nadto przeciwko zawartej ugodzie excepcya przymuszenia, błędu, oszukania i lezyi podług reguły miejsca mieć nie może, i ekucyja wstrzymana tylko być ma przez obiekcyę, które natychmiast iasno okazane będą.

Skutek sądowej ugody.

Sądowe więc sporządzenie kontraktu ma tym sposobem użytek istotny. Radą jest dla każdej strony chcącej ostrożnie postępować, a żeby każdy ważny kontrakt, choćby też prawa tego nie wymagały zawierała sądownie, albo przez

którego Kommissarza sprawiedliwości.

O zachowaniu się stron.

§. 57. Kiedy strony chcą przedsięwziąć zawarcie ugody sądownie, odezwą się o to osobiście albo przez plenipotentą u Sędziego. Jeśli czynność ta ma się odbyć przez plenipotentą, wtedy plenipotencya wyraźnie ten zamiar zawierać w sobie powinna, i zawsze jest pożytecznie, kiedy podpis sądownie zaświadczony będzie.

Jeśli żadnego nie będzie niebezpieczeństwa w zwłóce, wtedy strony dobrze postąpią, kiedy Sędziemu wrzody na piśmie lub przez protokół oświadczą, że takową czynność chcą przedsięwziąć, iżby tenże uczynił potrzebne do tego przygotowanie. Jeśli zaś czynność ta żadney zwłóki nie cierpi, na ten czas strony mogą zaraz żądać ulkutecznienia oneyże. W wyższych sądach, magistraturach, i w innych sądach, które się z więcej iak jedney osoby składają, nie dobrze jest udawać się do członków pojedynczych, lecz żądanie to podane być powinno całemu sądowi, albo temu, który iako

Prezes, Dyrektór, i t. d. pierwsze w zasiadaniu ma miejsce.

Przy samym zawieraniu naprzód na tym zależy, ażeby Sędzia, kiedy mu strony nie są dostatecznie znaiome, przekonał się, że strony aktualnie są ci, za których się podali. W takowym więc zdarzeniu jest rzeczą użyteczną, ażeby dwie lub trzy Sędziemu znaiome i nie podeyrzane osoby stawili, któreby z własney wiadomości złożyć mogły zaświadczenie.

Potym Sędzia przeświadczonym być powinien, iż strony mają te zdolności i przymioty, iakich wyciągają prawa do ważności przedsięwziąć się mającego interessu. A jeżeli ztąd wypadnie wątpliwość, n. p. względem dostateczności lat którey strony, wtedy dobrze uczyni, gdy swego chrztu metrykę złoży.

Przy kontraktach wiele punktów obeymujących, będzie najlepiey, ażeby pierwey punkta pryncypalne na piśmie były ułożone i Sędziemu podane, iżby z nich właściwy poznał rzeczy zamiar. Prawo wkłada na Sędziego obowiązek starania się o

to, iżby kontrakt mógł być niewzruszenie zawarty; iżby jedna strona drugę fałszywemi pozorami lub innym niegodziwym sposobem nie oszukała; iżby strony obydwie były zainformowane o prawnych konsekwencyach czynności, dla zabezpieczenia przez to wszelkim pośpiechom; iżby nakoniec właściwa ich myśl i istotny zamiar jasno i ze wszystkimi okolicznościami były opisane, i wszelkie omyłce, niezrozumiałościom i wątpliwościom nayufilniej się zapobiegło. W tym wyobrażeniu strony powinny szanować postępowanie sędziego przy zawieraniu uгод; wydane do siebie zalecenia chętnie wypełniać; lepsze objaśnienia, których będzie żądał, onemu dokładnie dawać, i nie wnosić sobie, iakoby im bez przyczyny trudność rzeczy sprawiona była.

Potym całego dzieła obszerny sporządzi się protokół. Dobrze będzie, gdy się w ten czas strony cicho i spokojnie zachowaią, tudzież szemraniem i niepotrzebnym szeptaniem przeszkody sędziemu czynić nie będą, owszem gdy na to pilną mieć

będą attencyą, ażeby interest z wszelkimi do niego należącemi określeniami, dodatkami umowy i kondycjami obszernie w iasnych i stósownych wyrazach został do protokołu zapisany.

Potym protokół stronom z wolna i wyraźnie będzie czytany. W ten czas znówu jest attencya potrzebna, a jeżeli mają co ważnego do namienienia, to wystawią Sędziemu z skromnością, który w każdym razie potrzebny dodatek na końcu protokołu dopisze.

Jeśli strony przy kontentach protokołu nie więcey nie mają do namienienia, wtedy się protokół zakończy i onym do podpisu poda. Jeśliby iedna lub druga strona nie umiała pisać, krzyżyk lub inny iey zwykły znak ręki położy.

Na mocy protokołu, potym będzie wydany instrument sądowy na tę czynność, i stronom obydwom za wypłaceniem oznaczonych w taxie sportułowej należytości onegoż exemplarz oddany.

O wexlo-
wych cer-
tyfikacy-
ach.

§. 58. Jest już nadmieniono w §. 36, iż tylko pewne osoby podług praw mogą wydawać wexle bez pozwolenia zwierzchności. Chceci kto, który przez się do wydawania wexlow nie jest zdolny, wyrobić sobie tę zdolność dla wsparcia czyli dla rozszerzenia swego handlu albo utrzymania sposobu życia, wtedy o nadanie iey sobie udać się powinien do swego przyzwoitego sędziego.

O co meldować się może przez protokół albo przez notę własną ręką podpisaną. Może się także zgłosić przez plenipotentą, iednak tenże mieć na to powinien specyjalną plenipotencyą sądowną. Osoby płci niewieściey, takż męszczyźni proftey kondycyi naylepiey uczynią, kiedy się ołobiście Sędziemu meldować będą. Jeśli się zaś zdarzy, iż w ów czas nie znajduią się w mieyscu zwyczajnego swego mieszkania, wtedy przynaymniey wprzody stanąć osobiście przed iakim innym sądem, dać się objaśnić o przepisach i skutkach prawa wexlowego, i napisany w tey mierze protokół swemu przyzwoitemu Sędziemu podać powinini.

Sędzia

Sędzia nie pierwey ma nadawać ^{Potrzebna} moc wystawienia wexlow, iak ^{kondycye.} gdy się przekona, iż proszący o to posiada te przymioty i roztropność, które każdy do ważnego zawierania ugod, i zaciągania długów mieć powinien. Sędzia ma także w ogólności dać sobie okazać, czyli staraiaćy się tak użyteczny sposob życia prowadzi, iż do pomyślności iego zdolność wydawania wexlow pomocną być może. Kto zatym nie iest iuż Sędziemu dokładnie znaiomy, powinien iemu metrykę swego chrztu złożyć, i pewne wiary godne osoby stawić albo przynajmniey wskazać, któreby Sędziemu potrzebną dać mogły wiadomość.

Jeżeli Sędzia przy żądaney zdolności wydawania wexlow nie znajduie ważnego coby go zastanawiać miało; wtedy wyda na to na piśmie instrument zaświadczenia. Takowy instrument czyni tego, który go otrzymał, zdolnym do wydawania wexlow nie tylko w tey okoliczności, dla której tegoż zaświadczenia szukał, ale w wszelkich innych zdarzeniach, dopokąd przez Sę-

dziego znowu napowrót odebrane, albo przez obwieszczenie w Gazetach i pismach peryodycznych za nieważne deklarowane nie będzie. Nie-
wiałty, którym się takowe da za-
świadczenie, nie potrzebuje do swych
potym następnych czynności wexlo-
wych żadnego asystenta czyli kura-
tora, ani też powtórzenie explika-
cyi rygoru prawa wexlowego jest
potrzebne.

Potrzebna
ostrożność.

Ktokolwiek jednak z kim który-
by takowe zaświadczenie okazał,
wchodzić chce w czynność wexlo-
wą, ten ma zachować tę ostrożność,
aby się najpierwey przeświadczył,
czyli taż sama osoba, która ma w
rękach to zaświadczenie, jest w nim
wymieniona? Daley ma się o to
starać, ażeby albo kopia zaświadcze-
nia do wexlu przyłączoną została,
albo przynajmniej wytknięto było,
kiedy i od którego Sądu to zaświad-
czenie jest dane. Sąd każdy utrzy-
mywać powinien dokładny Regeſtr
wydanych zaświadczeń, z czego w
zdarzonych przypadkach wkrótce do-
wiedzieć się można, czyli kto aktu-
alnie zdolność wydawania wexlow
otrzymał.

ROZDZIAŁ II.

O Testamentach i ugodach o Dziedzictwo.

§. 59. **K**ażdy mieszkaniec Państwa ma moc przez testament albo przez ugodę o dziedzictwo postanowić, iak po śmierci jego postąpiono być ma z pozostałym majątkiem. Ostateczney woli rozporządzenie, którym się stanowią ieden lub więcey sukcesorowie iakiego pozostałego majątku, zowie się testamentem. Jestli bez ustanowienia sukcesora ostatecznie rozporządzono tylko co do pojedynczych rzeczy i summ, wtedy dyspozycya ta nazywa się kodycyllem. Jeśli zaś dwie lub więcey osob przez ugodę z sobą nawzajem ustąpiło sobie prawa dziedzictwa na swym przyszłym pozostałym majątku, to zowie się ugodą o dziedzictwo. Najznaczniejsza różnica między testamentem a ugodą o dziedzictwo jest w tym, iż testament podług upodobania

O ostateczney woli i dyspozycjach w powszechności.

tego który go uczynił, może być cofnięty, i odmieniony; co przy ugodzie o dziedzictwo dźiać się nie może bez zezwolenia drugiego.

Kto jest Testament i wolą ostatnią uczynić **mocen czy** może każdy, który jest zdolny swojej wolą wyraźnie deklarować. **nieć Testa-** **ment.** Nieletni tylko, którym nie minęło jeszcze lat czternaście, głusi i niemi, którzy się ani uftnie ani na piśmie tłómaczyć niemogą, podobnież osoby, które dla ustawicznego szaleństwa lub tępości rozumu pod opieką zostaią, nie mogą ważnego Testamentu ostatniej woli (Codicillum) czynić.

Małoletni, bez różnicy płci, kiedy im już minęło lat czternaście, nie potrzebuią do swoich oftatecznych rozporządzeń ani zezwolenia oycowskiego lub opiekuńskiego, ani iakiey inney pomocy, atoli teyże pomocy użyć muszą przy kontraktach i innych między żyjącemi zachodzących czynnościach.

Nawet za marnotrawcow sądownie uznani mogą ważnie rozporządzać swoim przyszłym pozostałym majątkiem; wszakże iednak powinni pra-

wnym swoim sukcesorom zostawić połowę majątku. Kiedy Rodzeństwo takiego człowieka nalegać będzie, aby za marnotrawcę był deklarowany, na ten czas dobrze sobie postąpią, gdy zaraz celem napomnienia go wyszlą do niego jaką sądową osobę lub Kommissarza sprawiedliwości. Idzie zatem to, że od czasu tegoż napomnienia już nie jest mocen podług woli swej dysponować drugą połową majątku na pokrzywdzenie prawnych swoich sukcesorów, jeżeli potym sądownie będzie deklarowany za marnotrawcę.

§. 60. Każdy wolno zarządzić Czym kto może tym w Testamencie lub w ostatniej woli, czym za swego życia, rozrządzić może w testamencie? iako czytą własnością podług woli swojej mógł władać. Lennością, dobrami familii, poruczonemi sobie kapitałami i funduszami, tudzież innemi rzeczami, z których komu użytek i wygoda tylko do iego śmierci są odstąpione, nikt ważnie rozporządzać nie może.

Nadto, nikt nie ma mocy swoim dzieciom i wnukom należącej im powinney części uwłaczać, uchylać (legitima)

lub obciążać. Takowa *legitima* składa się z pewnej części porcyi dziedzicznej, iakąby dzieci, wnuki albo rodzice dostali, gdyby żadnego nie było Testamentu; wynosi ona czasem połowę, czasem trzecią część teyże porcyi dziedzicznej w proporcya więcej lub mniej znajdujących się osób, którym część z obowiązku przypada. Może być odjętą lub ukroconą z przyczyny tylko ciężkiego kryminału albo wielkiej obrazy przeciw zoftawiającemu dziedzictwo, lub z przyczyny nieprzyzstojnego zachowywania się w obyczajach. Obszerniej opisane przyczyny wydziedziczenia każdy powinien obaczyć w powszechnego prawa krajowego części. II. tytule 2. §. 399. aż do 418. i 506 do 514. Lecz tym, którym część z obowiązku zoftawiona być powinna, można na to rachować wszystko, co od zoftawiającego dziedzictwo za życia iego z samey szcudrobliwosci i dobrej woli dostali. Osobliwie dzieci i wnuki istotną wartość otrzymaney wyprawy, i darowanych sobie stoiących gruntow, kapitałow lub prawa iakiego w po-

rachunek przyjąć, niemniej długi przez zostawującego dziedzictwo za nich opłacone, kiedy tych dorachowanie wyraźnie zadysponował, zaspokoić powinni.

Nadto, mogą Rodzice względem legitymy dzieci swoich takowe rozporządzenia podług woli swej uczynić, któremi zagrodzi się, iżby ta zmarnowana, lub z przyczyny długów dziecięcia, onemuż zupełnie odjętą nie była.

Także iedno z pozostałych małżonków podług reguły ma prawo żądać porcyi dziedzicznej stosownie do rozmaitości Statutowi Prowincyi lub miejsca, w którym została. Ta porcyja pod bnież tylko z przyczyny takowych win, któreby zmarłego do rozvodu usprawiedliwiły były, onemu może być odjętą lub uszczuploną.

§. 61. Każdy Testament lub ostatnia wola być powinna podług reguły zrobiona sądownie. Testator może swoją ostatnią woli opinią Sądowi ustnie podyktować, albo tę już napisaną i zapieczętowaną do zachowania sądowego oddać.

Forma Testamentu Sądowego.

Każdy ma wolny wybór, u którego Sądu chce zrobić swój Testament. Nawet przed sądami wiejskimi, i przed Magistraturami Policyi w małych miastach, każdy, kto w aktualnym życia niebezpieczeństwie znajduie się, może Testament sporządzić. Na ten czas sądy wiejskie i Magistratury Policyjne powinny tylko użyć do tego dzieła którego przyścięłego Pisarza sądowego, albo gdy tego nie masz, Kommissarza sprawiedliwości lub też Xiędza, a potem odebrany Testament bez zwłóki przyzwoitemu sędziemu do rąk oddać.

Zachowa
nie się te-
go, który
chce zro-
bić Testa-
ment sądo-
wnie,

Ktoby się nie mógł lub nie chciał sam osobiście udać do miejsca sądowiczego, temu także wolno jest prosić Sędzię, ażeby Testament w domu mieszkania jego spisany został. Takową prozbę zanieść może na piśmie swoją własną ręką podpisanym, albo też przez dwóch od siebie wyflanych uczciwych ludzi. Prawo wyraźnie obowięzuie sądy, każdemu, który chce uczynić Testament, swoim urzędowaniem bez trudności, i niezwłócznie być na po-

mocy, w żadne ciekawe do interesu nie należące, familii i ośtanie majątku badania nie wdawać się, i o tym co w sobie zawiera Testament, milczenie zachować.

W reszcie od woli każdego zależy, testament swój Sędziemu ustnie podyktować, albo go wprzód na piśmie ułożyć, i onemu zapieczętowany oddać. W ostatnim razie takowe dzieło przez testującego podpisane być powinno. Wszelako każdy bezpiecznie sobie postąpi, gdy do sporządzenia pisanego testamentu prawnika iakiego przyzwie, ponieważ na dokładnym i wyraźnym opisie treści rzeczy nader wiele zawisło, i łatwo spory wyniknąć mogą. Z tego powodu niemniej dobrze jest, testamentu niepotrzebnymi oddzielnymi kondycjami i warunkami nie obciążać. Kondycyje zdrożne, w prawach zakazane, przystoyności i dobrym obyczajom przeciwne, zważane być mają iak gdyby całe nie były umieszczone.

Testament sądownie podany, pod pieczęcią w sądzie zachowany być powinien do czasu, gdzie go testu-

iący odebrać zechce, albo póki po śmierci iego sukcesorowie otwarcia onego żądać nie będą. Testuiący odbierze na to od Sądu zaświadczenie, który troskliwie zachowa, gdyż go za przyszłym wydaniem sobie testamentu, Sądowi na powrót oddać będzie winien. Jeżeli kto życzy; aby na pozostałych iego ruchomościach nie były przyłożone pieczęcie, uwiadomi o tym Sędziego przy podaniu swego testamentu, zaczym takowe żądanie w Protokule względem tego dzieła sporządzonym, tużież na testamentie samym i w zaświadczeniu umieszczone bydź powinno.

Odmiana
albo cofnie
nie testa-
mentu.

§. 62. Kto testament swój w Sądzie złożony odmienić albo całe cofnąć zechce; będzie miał do tego następujące trzy drogi.

- 1, Może wydania iego żądać;
- 2, Nowy sądowy testament sporządzić z postanowieniem nowych sukcesorów; albo
- 3, przed jakimkolwiek Sądem wyraźnie deklarować, że testament swój odwołuje i uchyla.

Ostatni sposób jest najłatwiejszy i zwłaszcza wtedy pożyteczny, gdy kto oddalonym jest od miejsca, gdzie testament swój deponował. Do tego nie trzeba iemu nic więcej, iak tylko, aby się stawił przed Sędzią miejsca bawienia swego; Sąd, w którym testament swój złożył wskazał; wolę swoją uchylenia albo odwołania swego testamentu do Protokołu podał, i sądowego na to potwierdzenia żądał. Wtedy najlepiej sobie postąpi, gdy takowe potwierdzenie sądowi, w którym testament jego się znajduie przeszle, przynajmniey one pilnie zachowa albo zaufanym osobom powierzy.

Drugi sposób sporządzenia nowego testamentu równie jest skuteczny; atoli zbawienną jest ostrożnością w takowym nowym testamencie wyraźnie postanowić, że przeszła czynność we wszystkich punktach uchylona bydź ma; inaczey łatwo ztąd spory powstać mogą. Nadto, przy udziałaniu powtórnego testamentu podług zawartych w przeszłym §. przepisow postąpić należy.

Odwola-
nie-og-
na

Nowy te-
stament.

Odebranie
na powrót.

Trzeci sposób, to jest: odebranie na powrót testamentu, jest naybezpieczniejszy. Testator bawiący w miejscu, gdzie ostateczne rozporządzenie swoje złożył, poda żądanie odebrania onego uftnie do Protokołu, albo przez notę własną ręką podpisaną. Na to wyznaczony będzie termin w zwy czajnym miejscu sądowym albo w mieszkaniu tego, który testament swóy życzy odebrać. Tego terminu powinien osobiście pilnować, i odebrane względem testamentu zaświadczenie złożyć. Potym ukaże się iemu testament; on przeświadczy się czyli jest tenże sam, który dawniey deponował, odbierze go na powrót, i Protokół około tego dzieła sporządzony podpisze. Przeciwnie, gdy ten, który testament złożył, od miejsca gdzie się znalazł jest oddalony, odebranie iego na powrót przez plenipotentą żądać i uskutecznić może. Atoli Plenipotentcy wyraźnie do tey czynności zeznana, i sądownie zaświadczoną być powinna. Samo żądanie na powrót testamentu, nie czyni ieszcze iego nieważność. Kto zatym chce testa-

ment swój istotnie uchylić, niechay nie opóźnia się z tym do ostatniej godziny, albowiem może go zayść koniec życia, nim będzie mógł od Sędziego testament odebrać. Lecz natychmiast po zwróceniu testamentu, tenże ważność swoją utracą bez różnicy, czyli ieszcze odpieczętowanym albo odmienionym nie został. Złożywszy testament równo brzmiący w kilku sądach, starać się trzeba wszystkie jego exemplarze od każdego z nich na powrót odebrać.

Uchylenie testamentu sposobami powyżey wytkniętymi wtedy tylko jest potrzebne, gdy postanowienie względem sukcesyi odmienione lub cale uchylone bydź ma. Jeżeli testator tylko zapisy lub insze oddzielne warunki testamentu swego odwołać albo odmienić ma wolę: dosyć jest na tym, gdy deklaracją swoją przed Kommissarzem Sprawiedliwości i dwóma świadkami uftnie uczyni i sądowego zaświadczenia na to żądać będzie, albo gdy wolę swoją przez sporządzoną na piśmie i własną ręką podpisaną notę wyraźnie oświadczy. Wszakże takowa nota

do uchylenia zapisu ważną będzie, gdy przynajmniej będzie przez niego własną ręką podpisana; atoli powod takowego odwołania wyraźnie umieszczony i usprawiedliwiony być powinien.

Każdy może jest testament swój uchylić; owszem dobrze sobie w tym postąpi w następujących trzech przypadkach:

a, gdy po uczynionym testamencie dzieci spłodzi albo doczeka się wnuków, którzy do sukcesyi dziedzictwa jego mają prawo;

b, gdy po napisanym testamencie przysposobił kogo za własne dziecko;

c, gdy o dziecięciu albo jednym z rodziców któremu należy się *legitima* w testamencie swoim przeto nie uczynił wzmianki, iż o exystencyi jego nie wiedział, albo miał one za nie żyjące, potym zaś takowy sukcesor powróci, albo o życiu jego pewna nadejdzie wiadomość.

W takowych zdarzeniach trzeba koniecznie deponowany testament niezwłocznie odmienić, albowiem mógłby być nie ważnym.

§. 63. Względem opisanej powyżey formy testamentów i kondy cyllów, prawa następujące uczyniły excepcye:

O bezsąd-
downych
rozrządze-
niach.

I. Rozrządzenia względem pogrzebu, postanowienia opiekunów dla dzieci, tudzież inszych nietyczących się majątku oddzielnych punktów; nadto zapisy, których ogół dwudziestej części majątku nie przewyższa ważne są, gdy dzieło przez testującego własną ręką pisane i podpisane, tudzież rok i data są umieszczone.

II. Gdy kto czyniąc sądowy testament, wyraźnie sobie w nim ostrzeże moc czynienia potym w prywatnych pismach oddzielnych rozrządzeń, wtedy w takowych własną ręką zdziałanych i podpisanych, tudzież rok i datę w sobie zawierających pismach podział majątku swego między wyrażonemi w testamencie sukcesorami dokładniey objaśnić,

zapisy znosić albo odmieniać, i nowe legata przydać jest mocem.

III. Zapisy sukcesorom albo iednemu z nich, aczkolwiek ustnie tylko uczynione, jeżeli dwudziestą część wartości majątku nie przenoszą, dopełnione być powinny. Wszelako dobrze jest mieć przy ustnych zleceniach ostrożność, aby przynajmniej dwóch świadków było przytomnych, którzyby w potrzebie mogli zeznanie uczynić.

IV. Rodzice czyniąc między dziećmi lub wnukami rozrządzenie względem sposobu jakim między nimi majątek podzielony być; które z należących do niego ruchomości temu lub owemu potomkowi dostać się; jaką wartość pozostałe stojące dobra albo ruchomości przy przyszłym podziale między dziećmi i wnukami mieć; jaką rzecz lub wartość od rodziców za życia ich z majątku otrzymaną potomek powrócić lub pozwolić sobie odrachować powinien: takowe rozrządzenie własną ręką zdziałać i podpisać, albo przed Kommissarzem Sprawiedliwości i zma świadkami ustnie do Protokołu podać są obowią-

obowiązani. Jeżeli testujący woli swojej w tey mierze nie napisze całkowicie własną ręką, dosyć iest na tym, gdy imie swoje na każdej karcie i na końcu podpisze, i przed Kommissarzem sprawiedliwości tudzież dwóma świadkami zadeklaruje, że dzieło ostateczną wolę jego w sobie zawiera, i że one wprzód pilnie przeczytał.

Atoli zważyć należy, że rodzice przez takie postanowienia ani legitimy iednego z potomstwa uszczuplać lub obciążać, ani onym nakazywać nie mogą, iżby część należytości swojej dawniej sobie wydaną na powrót oddali. Wszakże jeżeliby przytym z pożytkiem pozostałego małżonka było co postanowiono, za nie napisano poczytane będzie.

V. Znaydującemu się na morzu, wolno iest w bliskim niebezpieczeństwie życia, ostateczną wolę swoją przełożonemu okrętowi w przytomności dwóch świadków podyktować, albo mu onę gotową na piśmie powierzyć. Jednakże dopłynawszy portem do portu, testament swój nie

zwłócznie powtórzyć powinien, bo byłby nieważnym.

VI. Podobnie mogą osoby znajdujące się w miejscu, które dla zarazliwej choroby albo grożącego niebezpieczeństwa wkroczenia nieprzyjacielskiego tak dalece jest zamknięte, iż mieszkańcy jego do sądu dość nie mogą, przed pojedynczą sądowną osobą, przed Kommissarzem sprawiedliwości, albo też lekarzem, Plebanem lub Kapelanem, w przytomności dwóch świadków testamentować. Takowy jednak testament wtedy tylko jest ważny, gdy testujący w przeciągu jednego roku po reasumpcyi sądowych czynności umrze. Jest zatem rzecz pożyteczna, taki testament iak tylko być może najprędzey w przyzwoitym sądzie złożyć.

VII. Oficyerowie, Kaprale, żołnierze, zgoła wszystkie do woyska należące osoby, gdy dla powstałych wojennych zamieszek wychodzić muszą z swoich stanowisk; tudzież więci przez nieprzyjaciela w niewolę albo zakład, takż do zachowania sądowej formy testamentów nie są

obowiązani. Jeżeli który z nich w szturmie, potyczce, lub małej u-tarczce zginie, ostateczna wola jego w takowym niebezpieczeństwie o-świadczona ważną bydź ma, byle-
by pismem jego albo dwóma świad-
kami była dowiedziona.

Wyjąwszy przypadki takiego nie-
bezpieczeństwa, powinna osoba wo-
yskowa w czasie wojny testament
swój własną ręką zdziałać i podpi-
sać, albo go kommanderującemu Offi-
cyerowi lub Audytorowi w przyto-
miności dwóch świadków podyktować.
Officyer lub Audytor zapisawszy
względem tego dzieła Protokół, pod-
pisze go wraz z świadkami i zacho-
wa u siebie testament do czasu, gdzie
będzie miał sposobność oddania go
woyskowemu lub innemu sądowemu
zgromadzeniu. Takie testamenta tyl-
ko do roku po powróconym pokoju
mają swój walor; trzeba zatym sta-
rać się, iżby na nowo należytą for-
mą były sporządzone. Testamenta
zbiegów żołnierskich dla dezercyi
ważność swoją tracą.

O uchyle- §. 64. Wzmiankowane w powyż-
niu rozrzą- szym §. pod numerami 1. 2. 3. i 4.
dzeń bezsa- rozrządzenia bezsądownie uczynio-
downie u- ne, przez przeciwne onym deklara-
czynio- cye znieść albo uchylić można, sko-
nych. ro dostateczny na to dowód zachod-
dzi.

Niechay więc każdy wolę swo-
ią na piśmie własną ręką zdziałanym
i podpisanym, albo w przytomności
dwóch świadków uftnie oświadczy.

Jeżeli tylko idzie o odmianę za-
pisów w takowym pisany dziele,
(patrz Nro I. II. III. IV.) dosyć jest
na tym, gdy mieysce lub imię tego
któremu zapis miał bydź uczyniony;
rzecz lub summa legowana przez te-
stującego będą przemazane albo in-
szym sposobem nieczytelnemi uczy-
nione. Wszelako każdy dobrze so-
bie postąpi, gdy zamiast tego raczey
ostateczną wolę swoją dla uniknienia
łatwo ztąd wynikać mogących sprze-
czek wyraźnie oświadczy. Wzmian-
kowane pod numerami 5 6. i 7. uprzy-
wileiowane testamenta podobnym spo-
sobem uchylone bydź mogą, iak by-
ły sporządzone, jeżeli jedno z na-
mienionych niebezpieczeństw zachod-

dzi. Wszelako ten, który ma sposobność wolę swoją oświadczyć przed zgromadzeniem sądowym, bezpiec-
 czniey sobie postąpi.

§. 65. Nikt, chcącemu testament Przeostroga dla chcących dziedzictwo osiągnąć.
 sporządzić, sporządzony na powrót odebrać albo odwołać, przeszkody zakładać nie powinien, albo co gorsza, przymusu, groźby lub inszych zdrotnych sposobów do pozyskania sukcesyi używać.

Kto rozmyślnie, albo przez grubą winę przyłożył się do śmierci testatora, nawet bez odwołania obiecany sobie pożytek utraci, chyba że mu zostawiający sukcesyą takowe przewinienie wyraźnie wybaczył.

Kto komu w sporządzeniu testamentu przeszkodę założył, wszelkie pożytki utraci, których mógłby był spodziewać się na mocy prawney sukcesyi albo z inszego iakiego powodu. Jeżeli sądowe podanie gotowego testamentu wstrzymał, będzie powinien tym, którzy mieli przezeń co zyskać, za utracone pożytki nadgodę uczynić.

Kto komu ódwołanie albo odebranie na powrót uczynionego testa-

mentu zatamował, utraci wszystkie w nim zapisane sobie pożytki, i prócz tego tym, którzyby z odwołania byli pożytkowali, zupełną nadgrode uczynić będzie powinien.

Kto testament lub insze ostateczne rozporządzenie tai albo uronia, takż utracić zapisane w nim zyski, i wartość rzeczy albo sumę dla których testament zataił, publiczney kasie zapłacić ma.

Jeżeli kto przez gwałt, przez uwięcie sobie sposobow pożywienia, albo leczenia, boleść ciała, niebezpieczne groźby, lub przez insze niegodziwe sposoby był przymuszonym do uczynienia testamentu albo inszego iakiego ostatecznego rozporządzenia, powinien naypoźniey w ciągu iednego tygodnia po czasie gdzie mógł udać się do Sędziego, okoliczności do protestacyi uczynić o to mianey należące, wraz z dowodami onych okazać, zaświadczenie na to wziąć, i iednemu z zaufanych przyjaciol swoich powierzyć, aby ie mógł w czasie swoim użyć. Jeżeli takowe sądowne doniesienie uczynione nie było, krewni zaś testatora z słusznych

przyczyn sądzą, iż testament lub ostateczne rozporządzenie były niegodziwemi sposobami wymuszone, powinni naydaley w przeciągu trzech miesięcy po zasiągnięciu wiadomości o exystencyi takowego rozporządzenia sądowi o nim donieść.

§. 66. Każda ważna ugoda o sukcesyą sądownie zawartą albo przez obydwie strony osobiście sądowi podaną być ma. Wybór sądu od woli ich zależy. Zgłoszą się więc do sądu ustnie do protokołu lub na piśmie, i zachowaią się podług ustaw w §. 60. opisanych.

O ugodach sukcesyjnych.

Takowa sukcesjonalna ugoda bez zezwolenia drugiej strony odwołaną albo uchyloną być nie może. W prawdzie nieogranicza ona żadną z obydwóch stron póki żyją w wolnym rozrządzeniu majątkiem, atoli żadna z nich, w przypadku śmierci, z krzywdą wyznaczonego w ugodzie sukcessora nic postanowić nie może. Z tym wszystkim, małe zapisy, których ogół dwudziestey części majątku nie przenosi, mogą być ostateczną dyspozycyą sukcessorowi do uskutecznienia zalecone.

Każda ugoda sukcesyonalna jest
zatem czynnością wielkiej wagi.
Kto takową zawrzeć zechce, dobrze
uczyni, gdy wprzód od prawnika
rady zasiągnie.

O wzaiem-
nych te-
stamen-
tach.

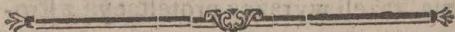
§. 67. Od ugod sukcesyonalnych
różnią się wzajemne testamenta, w
których kto kogo w nadgodę zapi-
sanego sobie dziedzictwa, sukcesso-
rem swoim być mianuje. Takowe
testamenta tylko małżonkowie czy-
nić mogą, a te dla uniknienia pod-
stępny i wszelkiego oszukania w ie-
dnym instrumencie wspólnie sporzą-
dzone być powinny. Około takie-
go dzieła postąpić należy wedle prze-
strogi w § 60. zawartej. Jeżeli bę-
dzie Sędziemu na piśmie podane,
przez obydwóch małżonków konie-
cznie własną ręką podpisane być po-
winno.

Takowy wzajemny testament mo-
cna jest jedna strona bez zezwolenia
drugiej odwołać, gdy zechce nowy
testament zdziałać, i w nim prze-
szły wzajemny znieść, albo gdy
przed jakimkolwiek sądem wyraźnie
zadeklaruje, że przeszły wzajemny
testament uchyla. Idzie zatem, że

takoż druga strona, aczkolwiek wzajemny testament nie odwołała, za umarżającą i uchylającą tenże poczytana będzie. Atoli w takowym razie, jeżeli wyraźna protestacya z strony drugiego małżonka nie nastąpiła, ważne będą te zapisy, które inżym osobom nie będącym krewnymi ani osobliwszemi przyjaciółmi odwołującego uczyniła.

Jeżeli wzajemny testament przez żadnego z małżonków nie będzie odwołany, wtedy po śmierci iednego z nich, przeżytemu służy wybor brać się z takiego testamentu do sukcesyi albo od nięj odstąpić. W ostatnim razie, mocen iednak jest należytey sobie iako małżonkowi porcyi domagać się. Przeciwnie, jeżeli obéymie sukcesyą z testamentu, nie będzie iemu wolno odstąpić od własnych uczynionych w nim rozrządzeń, zwłaszcza gdy z brzmienia testamentu albo z innych okoliczności okaże się, że iemu zmarły z stósunkiem do takowych rozrządzeń majątek swoy zlecił. To ma się rozumieć nadewszystko względem rozrządzeń przeżyłego małżonka, które ku

dogodzeniu wspólnym dzieciom, krewnym, albo osobliwszym przyjaciółom zmarłego dążą.

ROZDZIAŁ III.

O przypadkach śmierci i sukcesyach.

Doniesienie §. 68. **S**koro kto umrze, zachodzi na-
 przed pytanie, czyli przypadek śmierci
 sądowi miejscowemu okazany być
 powinien? Takowe uwiadomienie
 powinno niezwłocznie nastąpić:

a, gdy zmarły ani małżonka ani bliskich krewnych którzyby mogli być jego sukcesorami, w miejscu gdzie umarł po sobie nie zostawił;

b, gdy wprawdzie nie zbywa na krewnych, ale małżonka nie masz, między pierwszemi zaś znajdują się nie letni, nie zdro-

wi na umyśle, albo za rozrzu-
tnych sądownie ogłoszeni.

Potrzebne doniesienie uczyni się
wtedy sądowi miejscowemu, albo ie-
żeli w takim miejscu jest kilkoro
sądów, temu z nich, którego iuryz-
dykcji zmarły podług §. 13. z ośo-
by swoiey był podległym. Może
stać się na piśmie lub ustnie do pro-
tokolu, i powinno być uiszczone
przez znajdującą się w domu zmar-
łego familią, przez tego, który mu
uśługiwał, lub domem iego zarządzał,
albo w reszcie przez gospodarza lub
właściciela domu. Jeżeli zmarły spra-
wował publiczną funkcyą, o śmier-
ci iego w każdym razie zwierzchni-
ka uwiadomić należy.

Jeżeli nieletnie albo niezdrowe
na umyśle potomstwo zostawił, obo-
wiązkem jest Plebana parafii gdzie
był pogrzebiony, w każdym razie
zwierzchności o tym donieść, aby
względem opieki potrzebne przygo-
towania uczynione być mogły.

§. 69. Drugi punkt, który w przy-
padku śmierci rozważyć należy, ty-
czy się bezpiecznego zachowania po-
zostatego majątku. W iakich zdarze-

Poprze-
dnicza sta-
rannosc o
pozosta-
lym mają-
tku.

niach sądy obowiązane są końcem oddalenia wszelkiej szkody dla sukcesorów albo wierzycieli wyznaczyć mogącey, zapieczętowanie z urzędu nakazać, o tym obszerne w prawach zachodzą przepisy.

Prze-
stro-
ga dla Sa-
dów wiejs-
kich.

Zaleca się przy tym sądom wiejskim, iżby w takich przypadkach gdzie w domu zmarłego nie znajdują się ani małżonek, ani bliski krewny, ani nawet sędzia miejscowy, schowania obeymujące rzeczy i ruchomości zmarłego zamykali, i pieczęć sądową na nie przykładali, potym zaś Sędziemu miejscowemu spieszny rapport o tym czynili. Jeżeli zmarły miał rolę, szynk karczemny, i t. d. wyznaczy się dozorca, a temu oddadzą się potrzebne narzędzia i sprzęty. Powiedziało się już wyżej, że ten który nie życzy sądowego zapieczętowania swojej pozostałości, zgłosić się z tym do sądów na piśmie albo do protokołu powinien.

Jeżeli sąd zapieczętowanie nakazuje, obowiązkiem jest sukcesorów i ludzi domowych baczyć, aby pieczęcie nie tylko nie oderwane, ale na-

ruszone nie były. Nawet chociażby wszyscy sukcesorowie wspólnie zgodzili się na podział majątku nie czekając sądowego i tego sobie wydania, pieczęci pod karą samowolnie odrywać nie powinni, ale sąd o odcięcie onych upraszać muszą.

Przeciwnie, gdy ruchomości nie są zabezpieczone, wtedy znajdujące się w domu zmarłego osoby tak sobie postępują: Jeżeli nie są jedynymi niewątpliwymi sukcesorami, naprzód dobrze uczynią, gdy wszystkie do pozostałości należące rzeczy, które do pogrzebu albo dalszej kontynuacji gospodarstwa nie są potrzebne iak najszybciej schowają, i klucze do siebie wezmą. Rzeczy zepsuciu podległe więcej dającemu sądowi przedadzą.

Potym nie przytomnych sukcesorów o zaszłej śmierci uwiadomią, i umowią się z niemi o dalsze kroki. Dalej przejrzą między papierami zmarłego, czyli nie znajdzie się iakie ostateczne rozporządzenie, lub zaświadczenie złożonego sądowo Testamentu. Do tego poszukiwania dobrze jest przynajmniej

iedną wiary godną osobę przyzwać. Znalazłszy iakie rozporządzenie, one niezwłocznie sądowi oddadzą; jeżeli tylko znajdą rewers na złożony sądownie testament, prosić będą o jego rozpieczętowanie.

Jeżeli krewni lub naybliżsi sukcesorowie tak daleko będą oddaleni, że nie będzie można umówić się z niemi o pogrzeb, ciało bez zbytecznych kosztów pochowają. Awansowane na to pieniądze przed wszystkiemi inszemi wydatkami z pozostałości zapłacone być powinny. W zachodzącej wątpliwości czyli zmarły więcej majątku zostawił, niżeli długi jego wynoszą, naywiększą zachować należy oszczędność. Wszakże koszta pogrzebowe, jeżeli zmarły był stanu szlacheckiego albo officyalistą na znaczney funkcyi, nad pięćdziesiąt talarów, jeżeli tylko należał do klasy niższych officyalistów, kupcem był lub bankierem, nad trzydzieści talarów, we wszystkich zaś inszych zdarzeniach nad dziesięć talarów wynosić nie powinny.

Objęcie §. 70. W przypadku śmierci za-
 albo zrzechodzi potrzebie objęcie albo zrze-

nie się sukcesyji. Jeżeli ani ugoda o sukcesyją, ani testament nie były uczynione, sukcesyja spada na najbliższych krewnych w porządku przez prawa przepisany. Ten porządek jest podług oddzielnych prowincjonalnych i miejscowych ustaw bardzo rozmaity; przeto każdy komu o tym wiedzieć należy, w miejscu gdzie zmarły przed śmiercią swoją mieszkał, o dokładniejszą w tej mierze starać się powinien wiadomość.

Prawego sukcesora jest wprawdzie własnością wszystko, cokolwiek do wolnego majątku głowy należało; atoli długi zmarłego zaspokoić, i wyznaczone przez niego ważnym rozporządzeniem zapisy uścić jest obowiązany. Przeto każdy bezpiecznie sobie postąpi, gdy się nie bardzo z tym śpieszy, ale raczy stara się wprzód dokładnie przekonać, czyli majątek do zapłacenia długów i zapisów wystarcza? Do takiego rozmyślenia się prawa każdemu sukcesorowi szesć niedziel czasu pozwalają, który rachuje się od dnia powzięcia wiadomości o spadłej

czenie się sukcesyji.

Powszechne prawa i obowiązki sukcesora.

Zasiągnięcie wiadomości.

Czas do rozmyślenia się pozwolony.

sukcessyi. Jeżeli sukcesor o mił przeszło czterdzieści jest oddalony, będzie miał do tego trzy miesiące czasu.

W tym przeciągu nie trzeba iemu na pretensye wierzycielowi zmarte- go odpowiadać, ani spraw przez niego lub przeciw niemu rozpoczę- tych prosekować. Ale nawzajem wstrzymać się powinny od wszelkich dyspozycyi względem pozostałego majątku, wyjąwszy jednak tych któ- re żadney zwłoki nie cierpią, i z pożytkiem masy mogą być czynio- ne.

Deklara-
cya.

Przed upływem normalnego cza- su sukcesor deklarować się powinien czyli od sukcesyi zupełnie odstąpić, lub onę bez wszelkiego warunku przy- iąć, albo one wprowadzić przyiąć, lecz oraz ostrzedz sobie życzy, iż- by nie był nad wartość pozostałe- go majątku do zapłacenia długów i zapisów obowiązany. Takowe o- strzeżenie zowie się *dobrodziejstwem inwentarza*.

To oświadczenie przed zwyczaj- nym Sędzią pod którego iuryzdy- kcyą sukcesya zostaje do protokolu albo

albo gotowe na piśmie poda. Takż wolno iest oddalonemu sukcesorowi od mieysca gdzie na niego spadły majątek zostaie, zgłosić się do własnego Sędziego, deklaracją swoją do protokołu podać, i wzięwszy na to od sądu zaświadczenie przestać one sądowi który pozostałym majątkiem zarządza. Z tym wszystkim takowe deklaracje powinny być bez wszelkiego warunku, i do całej sukcesyi nie zaś do pojedynczych iey części ściągac się mają. Kto wyznaczony sobie przeciąg czasu uchybi bez podania deklaracyi, za sukcesora *cum beneficio inventarii* będzie uznany.

✓ Przyjąwszy kto sukcesyą bez warunku, wszelkie długi i legata, aczby istotną wartość majątku naybardziej przewyższały, zapłacić iest obowiązany. Trzeba przeto przed uczynieniem takiej deklaracyi nader być pewnym czyli majątek iest wystarczający. Ale wzajemnie dla sukcesora, który sukcesyą bez warunku przyimuie, ten wynika pożytek, że pozostałym majątkiem daleko wolniej dysponować może.

Zrzeczenie się sukcesyi nie tyczy się pretensyi które successor ma z osoby swoiey do pozostałego majątku; iako to: lennych dóbr, *fidei commissow*, lub inszych do majątku należących nie ruchomości. Odstępując kto od zapisaney sobie testamentem sukcesyi, nie traci przez to nabytego na mocy pewney ugody prawa do sukcesyi; atoli majątku obiać nie może w przymiocie prawnego successora, lecz tylko legitymy swoiey, iezeli się jemu ta należy, żądać iest mocen. Niechay więc nikt względem zrzeczenia się sukcesyi skwapliwie nie postępuje.

O sukcesorach ex beneficio.

§. 71. Ten, który pod warunkiem *beneficii inventarii* sukcesyą przyjmuje, zowie się *beneficiatus successor*. W prawdzie iest iego obowiązkiem wierzycielow zmarley głowy i tych ktorym się należą zapisy, tylko w miarę majątku zaspokoić, atoli dla zachowania się przy tym dobrodziejstwie, następującym przepisom uczyni zadosyć:

Sporządzenie inwentarza.

I. Naprzód zupełny inwentarz całego pozostałego majątku niezwłocznie sporządzi, i tenże sądowi zapieczętowany przedłoży.

Ten inwentarz rzetelną i ile być może najdokładniejszą specyfikacją wszystkich do pozostałości należących sztuk i pewney ich wartości, wszystkich zmarley głowie należnych summ, tudzież wszystkich wiadomych długów zawierać w sobie powinien.

Jeżeli wierzyciele wyraźnie na to nie nalegają, zależeć będzie od wyboru sukcessora takowy inwentarz sporządzić, albo opis wszystkich rzeczy przez sąd dać uczynić.

Podanie iego w przeciągu sześciu miesięcy po upływie namienionego w przeszłym §. czasu do rozmyślenia się wyznaczonego nastąpić powinno; jeżeli iednak sukcessor to dzieło w przeznaczonym czasie ukończyć nie zdoła, obowiązany będzie prosić Sędziego o dalsze przedłużenie.

2. Będzie zawiadował pozostałością jako dobry gospodarz; uniknie wszystkich wydatków przez które majątek może być uszczuplonym, i do złożenia rzetelnych rachunków każdego czasu będzie przysposobionym. Każdy z własney winy, przez nieład albo obrócenie majątku na swój

Zawiadowanie pozostałością

pożytek wynikłe umnieyszenie jego, własnym majątkiem swoim będzie wienien nadgrodzić.

Jeżeli do pozostałości należą stojące dobra, naprzykład: wieś, dom, ogród, winnica, i t. d. natychmiast o tym sędziemu uwiadomi, i postara się iżby w księdze hipotecznej umieszczono było, że takową nieruchomością tylko w przymiocie *beneficyalnego* sukcesora przyjął.

Tenże przymiot podobnież niezwłocznie okaże, gdy wiszące przeciw zmarłej głowie sprawy *attentue*.

Splacanie
długów.

3. Przy splacaniu długów, bacznie i roztropnie sobie postąpi. Póki się zupełnie nie przekona że sukcesya do zaspokoienia wszystkich do niej pretensya mających kredytorów wystarczy, te tylko długi spłaci, którym prawa pierwszeństwo nadały; naprzykład: koszta na pogrzeb i lekarstwa, zaległe zaślugi, zaległe publiczne czyli zwyczajne opłaty, długi hipotekowane i prowizye od nich należne. Jeżeli inszych żadnym pierwszeństwem nie opatrzonych wierzycielów zmarłego, naprzykład wexo-

we i rejestrowe długi spłaci, a przez to będzie przyczyną, iż reszta sukcesyi na zaspokojenie pilniejszych wierzycieli nie wystarczy, winien będzie stratę ich własnym majątkiem onym nadgrodzić.

Chcąc zabezpieczyć się od takiego zaftąpienia, uda się do Sędziego i żądać będzie publicznego zapozwania wszystkich do majątku pretensorów. To zapozwanie będzie wtedy nakazane, i Sędzia dekretem postanowi, iakie długi mają być z pozostałej massy zapłacone, tudzież iakim porządkiem każdy zaspokojenie swoje odbierze. Gdy się na ów czas okaże, iż wylikwidowane długi odziedziczony majątek przenoszą, wolno ieszcze będzie sukcesorowi rzec się całej sukcesyi, i zdać na sąd tak zarządzenie onym, iako podział między kredytorami bez najmniejszych jego kosztów.

4. Z zbywającej po odtrąceniu wszystkich długów reszty pozostałości opłacą się dopiero zapisy; a to nawet w tym razie gdyby nie miało się sukcesorowi nic dostać. W takim przypadku tylko powrócenia ko-

Uiszczenie zapisów.

szków swoich i umiarkowaney nadgrody za staranność i poniesione spożnienia w własnych interessach okolo zawiadowania pozostałością żądać może.

Jeżeli po spłaceniu długów, majątek do uiszczenia zapisów nie wystarczy, wtedy Legataryuszowie w proporcją wyznaczonych sobie pożytków szkodę lub umnieyszenie kwot swoich wspólnie poniosą. Kto zechce się od tego uchylić, temu wolno będzie zapis swój zwrócić, chociażby miał go już w swoich rękach.

Z tego wyobrażenia praw i obowiązków *beneficyalnego* sukcesora wypada, że kondycya jego przy wątpliwey sukcesyji z wieloraką trudnością i niebezpieczeństwem jest połączona. Jeżeli przeto nie zachodzi iakiekolwiek podobieństwo, że pozostały majątek do zapłacenia wszystkich długów i legatów wystarczy, dobrze uczyni, gdy zaraz z początku o sądowe sporządzenie inwentarza, publiczne przypozwanie kredytorów, i postanowienie kuratora do zarządzania majątkiem pod dozorem zwierzchności zanieśnie do sądu

żądanie. Wtedy sukcesor wolen będzie od wszelkiej odpowiedzialności, i zbywającą resztę po spłaceniu długów i zapisów, do rąk swoich odbierze.

§. 72. Kto ma jaką pretensją do zmarłego, w czasie do rozmyślenia się (§. 70.) wyznaczonym, egzekucyi przeciw sukcesorowi żądać nie może. Jeżeli sukcesor użył *dobrodziejstwa inwentarza*, wtedy wierzyciel poczekawszy przez sześć miesięcy sporządzenia inwentarza, za dalszym ociąganiem się sukcesora sądowej pomocy żądać iest mocen. Przeciwnie, gdy sukcesor majątek bez wszelkiego warunku przyjął, ponowi się przeciw niemu egzekucya; chyba że zmarły do osobistego obowiązku, naprzykład: sporządzenia roboty jakiej był dekretem skazany, w którym razie sukcesor winien iest tylko *prowi-
zją* nadgrodzić.

O zachowaniu się wierzyciela względem sukcesorów.

Jeżeli iednak w wszystkich powyższych przypadkach przewidzieć się daie niebezpieczeństwo, że majątek przez osoby onym zarządzające będzie źle zawiadowanym; albo jeżeli wierzyciel dowiedzie, że po-

zostałość do uiszczenia wszystkich długów nie wystarcza: wtedy iemu wolno będzie zanieść żądanie do Sędziego, iżby rzeczy do majątku należące, zapieczętowane, inwentarz sądownie spisany, i kredytorowie publicznie przypozwani byli. W takim razie zgłosi się na piśmie lub ustnie do protokołu do Sędziego, pod którego iurydykcyą sukcesya została, pretensyą swoją i zachodzące niebezpieczeństwo dowodnie okaże, i zachowa się podług zawartej w §. 38. względem aresztów nauki.

Kredytor, którego pretensya tego jest gatunku, iżby nawet przeciw zmarłemu mógł być areszt nakazany, może niemniej przeciw sukcesorowi żądać, aby z pozostałego majątku tyle wzięte było w sekwestr, ile do zabezpieczenia jego pretensyi będzie potrzeba i wystarczy. Takżoż mocen jest kredytor sukcesora, jeżeli kondycye areszt usprawiedliwiające zachodzą, onego domagać się na spadłym dłużnikowi swemu majątku.

Dekret od-
laczący.

Jeżeli sukcesor w niebezpieczney
sytuacyi majątku zostaje, wierzyciele

żądać mogą, aby dla ich interesu spadły majątek od właściwej jego fortuny był odłączony, i szczególnie na zaspokojenie ich obrócony. To, co po zaspokojeniu ich z pozostałego majątku zbędzie, należy się dopiero inszym sukcesorom kredytorom. Wszelako takiego odłączenia ci tylko wierzyciele domagać się są mocni, którzy przed upływem roku jednego po śmierci zmarłego zaspokojenia swego od sukcesora w drogach prawnych szukali, i exekucją na nim prosekwowali. Ci zaś wierzyciele, którzy o pretensye swoje wdali się z sukcesorem w nowe układy, prawo żądania odłączenia tracą.

✓ Jeżeli kto zadłużoną sukcesyę bez warunku przyjął, wtedy kredytorowie jego podobnież mocni są żądać, aby właściwy jego majątek od nabytego przez sukcesyą był odłączony, i na zaspokojenie ich obrócony. To prawo atoli tylko takim wierzycielom przystoi, których pretensye starsze są niżeli spadek sukcesyi, i o które w przeciągu roku po obiętym dziedzictwie, skargę przeciw

dłużnikowi sądownie zaniesli, i ekucyą prosekwowali.

Wypada ztąd, że w przypadku śmierci dłużnika każdy wierzyciel, który nie jest zastawą lub hypoteką zabezpieczony, baczyć powinien, aby przez pomieszanie spadłego majątku z właściwą fortuną sukcesora krzywda dla niego nie wynikła. — Chcąc użyć tego prawa separacyi, uda się zaraz z żądaniem swoim do Sędziego pod władzą którego sukcesya została, na piśmie albo do Protokołu.

O wspól
sukcesso-
rach.

§. 73. Jeżeli do spadłej sukcesyi kilku jest sukcesorów, wtedy postanowienie wiele każdemu z nich dostać się powinno zależy od tego, czyli na mocy ostatecznego rozporządzenia zmarłej głowy, albo w przymocie najbliższych krewnych do prawnej sukcesyi ubiegają się. — W obydwoch zdarzeniach prawa dokładnie ustanowiły, podług jakich prawideł części dziedzictwa mają być wydzielone. Kto zechce obszerniejszą powziąć o tym wiadomość, niechay w pierwszej części tyt: 12. §. 261. i drugiej części tit: 2. §. 241.

&c: Xiegi praw powszechnych, albo u prawnika potrzebną radę zasiągnie.

Jeżeli zmarły wdowę po sobie zostawił, sukcesorowie mocni są za-
pytać się iey, czyli zna się bydź w
nadziei płodu? a gdy w takim sta-
nie zostawać twierdzi albo mniema,
oney swoim kosztem uczciwą towa-
rzyszkę przydać mogą. Jeżeli po
upływie pięciu miesięcy po śmierci
męża, zeznanie nadziei swoiey po-
wtórzy, wtedy na żądanie sukceso-
rów, opinii akuszerki poddać się w
tę mierze będzie obowiązana. Tym
sposobem prawdy udania wdowy do-
szedłszy, wolno będzie sukcesorom
nalegać, aby do czasu rozwiązania
swego, albo do trzechsetnego dru-
giego dnia po śmierci męża towa-
rzyszki swoiey nie oddalała. Takoz
żądać mogą, aby wyznaczona od
Sądu kosztem ich iaka poważna nie-
wiafta była rozwiązaniu iey przyto-
mną. W iakim razie wydany płód
za prawy i do sukcesyji zdolny u-
znany bydź ma, o tym znajduie
się osnowa w części II. Tyt: 2. §.
19. &c. Xiegi praw powszechnych.

Zachowa-
nie się z
brzemien-
ną wdową.

Zawiado-
wanie suk-
cessyą.

Gdzie kilku ubiega się sukcesorów, za współ-właźników poczytani być mają, i żaden z nich bez zezwolenia drugich ważnych dyspozycyi względem pozostalego majątku czynić nie może. Przy wszystkich społecznych czynnościach podług reguły większość głosów stanowi, która jednak nie ma rachować się według liczby osób, ale w miarę części dziedzictwa. W przypadku równości głosów, naylepiej jest losować albo zdać się na decyzją arbitra.

O kapita-
łach do suk-
cessyji na-
leżących.

Kapitały do sukcesyji należące do czasu podziału nie inaczej, iak tylko wspólnie przez sukcesorów odbierane być mogą. Po ukończonych działach, można temu z sukcesorów, który względem pretensyi iakiey posiada dokument, całą sumę bezpiecznie wyliczyć. Jeżeli insi współ-sukcesorowie temu się sprzeciwiają, powinni dłużnika sądownie uwiadomić, iakim sposobem ma dług zapłacić. Względem pretensyi w xięgę hipoteczną wciągnionej, należy niezwłocznie zanieść protestacyą do Sędziego, który takową xięgę trzyma.

Do zapłacenia długów i ciężarów tyczących się pozostałego majątku, sukcesorowie podług praw wspólnie są obowiązani; każdy z nich jest kredytorowi z całości w odpowiedzi, i od tegoż zależy, trzymać się wszystkich albo każdego z nich pojedynczo. Prawa to postanowiły przeto, aby każdy sukcesor starał się długi i ciężary sukcesyjne zapłacić. — Niechay więc każdy współ-sukcesor przed działem stara się o zaspokojenie wszystkich sukcesyjnych długów i zapisów, albo wyrobi sobie u innych współ-sukcesorów względem ogółu ich należyte bezpieczeństwo. Jeżeli jeden z sukcesorów uiszczenie jakiego sukcesyjnego długu sam na siebie przejął, dosyć jest, gdy wierzyciel takiego długu na piśmie zadeklaruje, iż resztę sukcesorów od obowiązku ich uwalnia.

Jeżeli dzielący się sukcesorowie życzą, aby kredytor sukcesyjny po zapadłym działach każdego z nich tylko w miarę pojedynczych porcyi trzymać się był mocen, powinni go o nastąpić mianym działach wcześniej wwiadomić, i wezwać go, aby się

Zapłacenie
nie dłuż-
gów. ✓

Jeżeli
wierzyciel

zawczasu zgłosił i należytość swoją odebrał. Dosyć jest na tym, gdy takie uwiadomienie będzie iemu na piśmie przesłane, bezpieczniej jednak jest dzieło to kommissarzowi sprawiedliwości zlecić, i tym końcem instrument sporządzić. Względem nieznaomych kredytorów powinno takie uwiadomienie w gazetach i w piśmie periodycznym *Intelligenzblatt* zwanym być umieszczone. Jeżeli kredytor sukcesjonalny przez trzy miesiące po wysłanym uwiadomieniu milczenie zachowa: wtedy po nastąpionych działach, każdego sukcesora tylko w miarę porcyi jego trzymać się może. Jeżeli zmarły przodek był kupcem, zagraniczni wierzyciele handlu sześć miesięcy czasu do odezwy mieć mają.

Podział
sukcesyi.

Każdy współ-sukcesor mocen jest prócz przeznaczonej sobie osobno rzeczy lub summy działów żądać.— Rozporządzenie zostawiającego sukcesyją, aby majątek jego nigdy nie był dzielnym, nie ma prawnej ważności, ale dysponować może, iżby działały do pewnego normalnego

czasu, naprzykład: póki dzieci iego lat dojrzałych nie dóyda, były przedłużone.

Co z istoty swoiey jest dzielnym i przez dział wartości swoiey nie traci, powinno się istnie dzielić, chyba że zachodzą przeciw temu wyraźne prawa, albo się sukcesorowie inszym sposobem o to się ugodzą. Która z podzielonych części dostać się ma każdemu sukcesorowi, los stanowi.

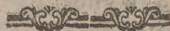
Jeżeli działy w naturze uczynić się nie dają, albo gdy sukcesorowie o wartość i taxę podzielić mianey rzeczy ugodzić się nie mogą, wtedy iednemu z pomiędzy siebie lub komu obcemu w pewney wartości one ustąpią, i pieniędzmi się podziela. — Jeżeli zaś i o to nie nastąpi ugoda, na ów czas taka rzecz więcey dającym publicznie przedana, i pieniądze podzielone bydz powinny.

§. 74. Przy sukcesyi częstokroć o to spór zachodzi, ktoby był sukcesorem? albo wiele część każdego sukcesora wynosi? Taki punkt w zwyczajnym Proceście rozsądzi się,

O procesach sukcesyjnych.

nim zaś do tego przyjdzie, Sędzią potrzebne uczyni względem ubezpieczenia majątku rozporządzenie.

Jeżeli prawa sukcesyi i części interesentów już są postanowione; od ich wyboru zależy działów sądownie lub prywatnie żądać. Gdyby jednak względem wylikwidowania masy sukcesjonalnej, sposobu działów, albo obrachowania i wyznaczenia sobie porcyi ugodzić się nie mogli, udadzą się do Sędziego, do którego Juryzdykcyi majątek należy. Ten na ów czas pewną masę od nie pewney rozłączy, pierwszą natychmiast podzieli, a drugą będzie się starał istotnie wynaleść. Od dekretu w takim Procesie zapadłego zwykła dozwolona będzie appellacya i rewizya. Z tym wszystkim strony dobrze uczynią, gdy się skłonią do propozycyi Sędziego, a przynajmniej przy kategoriach mniejszey wagi nie będą się uporem lub nieprzyjemnie uwodzić.

ROZDZIAŁ IV.

O opiekunach.

§. 75. **P**rawa zaradziły temu, aby **O opie-**
 osoby nie mogące własnością swoją **kach w po-**
 rozrządzać zoftawały pod opieką, i **wszechno-**
 nietylko majątek ich był zabezpiec- **ści.**
 czony, ale same miały stosowne do
 stanu swego wyżywienie i edukacyą.
 Opiekę postanawia Sędzia, pod
 którego Juracykcyą osoba oney po-
 trzebująca wedle osnowy §. 13. zo-
 staie.

Do liczby osob, którym powinna
 bydź nadana opieka, należą miano-
 wicie:

- 1, sieroty i nieletni;
- 2, nie zdrowi na umyśle lub nie-
 dołęzni, którzy nie zoftaią pod
 dozorem oycy albo małżonka;
- 3, marnotrawni, skoro są za ta-
 kich sądownie uznani;

4, głusi i niemi z urodzenia, tudzież ci, którzy przed skończonym czternastym rokiem wieku takimi stali się, jeżeli nie zostają pod oycowskim dozorem;

5, nieprzytomni, których miejsce bawienia jest nie znane, gdy przez cały rok żadna o nich nie dojdzie wiadomość, albo gdy dawniej już ważne zdarzyły się przypadki, w których interesa ich żadney zwłoki nie pozwalają.

Czym jest
obowią-
zkiem sta-
rać się o
opiekę?

§. 76. Jeżeli zachodzi jeden z powyższych przypadków, obowiązkiem jest krewnych takowych osob Sędziego iak nayspieszniey o tym uwiadomić. To może stać się na piśmie albo ustnie do Protokołu. Dobrze jest zważyć przytym, który z krewnych do podięcia się opieki jest naydatniejszym. Krewni zaniedbujący umyślnie takie doniesienie, za wynikłą ztąd szkodę są w odpowiedzi.

Wdowcy albo wdowy, którzy małżeńskie śluby powtarzają nie u-

czyniwszy wprzódę działu z swemi dziećmi, wielką ściągają na siebie odpowiedzialność; a nawet nowy małżonek względem majątku dziecinnego oney nie uydzie.

Plebani, sądy wieyfskie, i insi, do doniesienia o przypadku śmierci wedle §. 68. obowiązani, winni są, gdy zmarły zostawie po sobie osoby opiekuna potrzebujące, Zwierzchność niezwłocznie o tym uwiadomić.

Niemniej starsi cechowi i insi wspól-Obywatele, którzy z oycem pupilla albo z nim samym w ściśłym związku zostawali, od takiego doniesienia uchylać się nie powinni.

§. 77. Dla pomieszanego zmyśłow albo niedołężności, tudzież marnotrawstwa, nikt bez poprzedzającego examinu i rozsądzenia z strony zwyczajnego Sędziego pod opiekę oddany bydź nie ma.

O niedołężnych i marnotrawnych.

Tego żądając, trzeba dokładne i dowodami wsparte fakta okazać. — Kto zupełnie pomieszany jest zmyśłow, zowie się waryatem; komu na dzielności rozważenia skutków spraw swoich zbywa, jest niedołężnym; marnotrawny jest ten, co przez nie-

rozmyślne i niepotrzebne wydatki, albo przez niedbałość majątek swój znacznie umniejsza i w długi się płące.

Do przydania komu dla waryacyi albo niedołęznego umyśłu opieki, trzeba naprzód aby Sędzia kuratora do prowadzenia interesów jego wyznaczył. Potym uczyniwszy przez dwóch Doktorów sztuki lekarskiej, kuratora i krewnych examen jego stanu umyśłu, postanowi się przez dekret, czyli dla waryacyi lub niedołężności opieka może mieć miejsce.

Podobnież postąpić należy, gdy kto będzie przez Sędzię za marnotrawnego uznany. Jeżeli krewni nie zechcą sami z niemi czynić, szczeręgóły marnotrawstwa wraz z dowodami ich Sądowi na piśmie albo do Protokolu okażą, i żądać będą, aby jednemu z fiskalnych Oficjalistów rozpoczęcie formalney skargi było zlecone.

Wiedząc, że kto jest za marnotrawstwo oskarżony, nawet w ciągu Procesu strzedz się trzeba kontrakty z nim zawierać, bowiem będą nie ważne, aczby uznanie jego

za marnotrawnego później było ogłoszone.

Jaką zachować małą takiego oskarżonego krewni ostrożność, dla zabezpieczenia izby testamentu z szkodą ich nie uczynił, o tym już wyżej w §. 59. powiedziało się.

Będąc kto o marnotrawstwo oskarżonym, powinien na wyznaczonym do odpowiedzi terminie osobiście albo przez opatrzonego należytą informacją Plenipotenta stanąć, bowiem za uchybieniem jego, za przyznawającego podane przeciw niemu fakta będzie uznany. W odpowiedzi swojej starać się ma, aby uczyniony sobie zarzut marnotrawstwa i złego rządu zupełnie zwałił, i obronę swoją potrzebnymi poparł dowodami. Jeżeli do tego będzie nie-sposobnym, dobrze sobie postąpi, gdy słuszne uczyni propozycje dla zabezpieczenia obawie dalszego trwonienia jego majątku. Przez to uniknie skutków publicznego o tym obwie-szczenia. Jeżeli zaskarżeniu będzie przeczył, po ukończonym rozpoznaniu sprawy zapadnie dekret, przeciw któremu tak on jako powód,

Jak się ma zachować oskarżony o marnotrawstwo?

będą mieli zwykłe prawne środki fobie dozwolone; przeciwnie, gdy będzie za marnotrawnego uznany, mimo appellacyą jego publiczne obwieszczenie i urządzenie nad nim opieki nastąpi.

Publicznemu obwieszczeniu przez to tylko będzie mógł zabiedz, gdy natychmiast przy założeniu appellacyi nowe ważne okoliczności na zabicie zadanego fobie marnotrawstwa okaże, świadectwami poprze, albo przynajmniey wyraźne dowody poda.

⊙ postanowieniu opiekuna.

§. 78. Wybór postanowić mianego opiekuna od rozsądku Sędziego zależy. Wszelako powinien być osobliwie wyznaczony ten, lub ci, którzy oyciec lub insza głowa pupilla za takich wybrali; potym matka, jeżeli do przyięcia opieki jest zdolną lub ochoczą; a w niedostatku matki, krwią spowinowaceni. Zaden iednak krewny niepowinien sam podawać się Sędziem za opiekuna pupillow do własney familii należących; ani jest obowiązkiem Sędziego zważać koniecznie na bliskość stopnia między krewnymi.

Jeżeli między kilką osobami o to spór zachodzi, komuby z nich należała się opieka, udadzą się do Sądu opiekunnego, któremu powody żądania swego na piśmie albo do Protokufu podadzą. Na ów czas rozpocznie się krótki examen, i wyidzie rezolucya komu z nich opieka poruczona bydź ma.

Nietylko krewni, ale członki zgromadzeń i cechów, do przyięcia opieki nad osobami do cechów swoich należącemi albo dziećmi ich są obowiązane.

§. 79. Nikt, gdy będzie przez Zwierzchność za opiekuna postanowiony, od przyięcia opieki bez ważnych i istotnych przyczyn uchylać się nie ma, owszem może być przez Sędziego karami do tego przynaglo-
nym. Niektóre iednak osoby do przyięcia opieki zupełnie albo pod zachodzącemi pewnemi okolicznościami są niezdolne. Dokładnieysze w tey mierze przepisy w części II. tit. 18. §. 130. &c. Xięgi praw powszechnych są zawarte. Ta xięga w tymże mieyscu §. 208. &c. oznacza

O przyięciu opieki.

przyczyny, dla których uchylene się od opieki dozwolone być może, Z tych mianowicie są te:

- 1, gdy kto sześć-dziesiąty rok wieku swego roku przeżył;
- 2, gdy dla wycierpianej długiej choroby tak dalece został osłabionym, że do należytego sprawowania poruczonej sobie opieki zupełnie jest niesposobnym;
- 3, gdy pięcioro lub więcej w małżeństwie spłodzonych i jeszcze pod władzą swoją zostających lub nie opatrzonych dzieci przy sobie chowa;
- 4, gdy dwiema, z obowiązkiem zawiadowania majątkiem złączonymi, lub jedną bardzo ważną i trudną opieką jest zajęty.

Co czynić należy chcącemu uchylić się od opieki? Każdy, znajdujący się w takiej sytuacji, że do zleconey sobie opieki mniema się być niesposobnym, winien jest takie okoliczności Sądowi opiekunemu pod dalszy rozsałek przedłożyć. To doniesienie powinno być natychmiast uczynione; gdy kto z pupillem albo rodzicami jego w publiczney żył nieprzyja-

zni; gdy dla tego, że jest wierzycielem albo dłużnikiem lub z inszych powodów do przyięcia opieki jest niezdolnym; tudzież gdy z iedney z powyżey wzmiankowanych przyczyn nie sądzi się bydź do tego obowiązany.

Takowe zgłoszenie się w każdym razie może stać się na piśmie lub ustnie do Protokolu, a przytym potrzebne dowody przytoczyć należy. Sąd opiekuenny postanowi przez rezolucyą czyli wymówka jest słuszną lub nie. Jeżeli usuwający się od opieki na takiej rezolucyi nieprzeftanie, po odebraniu iey natychmiast, albo naydaley za trzy dni dowody na poparcie swego żądania złoży. Takie dzieło przesze się potym wyższemu sądowi, który postanowi, czyli przeszła rezolucya ma się ostoić, albo bydź odmienioną. — To postanowienie będzie ostateczne, a od niego żadne odwołanie się mieysca mieć nie może.

Uchylając się od zleconey sobie od Sądu opieki nadewszystko baczyć należy, iżby przez to przedłużenie osobie opieki potrzebującej nie była

iaka szkoda zrządzona. Ten, który będzie iey przyczyną, odpowie za nią, jeżeli z wymówkami swemi zostanie odsądzonym. Dobrze zatem uczyni, nie mając oczywiście ważnych powodów, gdy przynajmniej z razu podeymie się opieki względem takich interesow, w których zwłoka może być niebezpieczną. Wszakże iemu to do wyvodu mniemanego prawa usunięcia się od opieki, bynajmniej nie przeszkodzi.

Obowiąz-
ki opieku-
na.

§. 80. Każdy Opiekun od Sędziego potwierdzony, zostanie do urzędu swego przez podanie ręki na znak wiary obowiązany, i sądową Instrukcją odbierze.

Obowiązki i władza Opiekuna mają za obiekt tak osobę iako majątek *Pupilla*. Mieć powinien największe staranie nietylko o zdrowiu, ale o edukacyi moralney *Pupilla*, i o postępkach jego corocznie Sędziemu opiekunemu donosić.

Małoletni przez edukacją stosownie do swego stanu, majątku, i zdolności uformowani być powinni na cnotliwych i użytecznych obywateli. Marnotrawcę, chociażby był do-

rośli w lata, mieć zawsze powinien opiekun pod dozorem, zachęcać go do życia czynnego, i o poprawę wad jego najmocniej starać się. Szalony lub pomięszanego rozumu powinien tak być strzeżony, ażeby ani sobie samemu ani drugiemu szkodzić nie mógł.

Staranie o majątku rozciąga się do zabezpieczenia, utrzymania, porządnego gospodarnego administrowania, i polepszenia onegoż. Opiekun obowiązany jest bez zwłoki spisać dokładny registr majątku *Pupilla*, i z największą starannością baczyć na to, aby nie było nic zapomnianego, zataionego, albo zgoła na stronę wyniesionego. Nadto, powinien iako dobry gospodarz tym majątkiem zawiadywać; z znajdujących się meblów nie samowolnie nie przedawać, lecz względem sztuk, które z najlepszym dobrem *Pupilla* mogłyby być zachowane lub sprzedane, swoją opinią Sądowi przelożyć; pieniądze które się w gotowiznie zostały, do schowania sądowego oddać; kapitałowa na długach będących bezpieczeństwo pod dozorem i przewodnictwem Sę-

dziego roztrząsać, i tym końcem o
 okolicznościach sytuacji dłużnikow
 pilnie dowiadywać się; na gospodar-
 stwo dłużnikow *Pupilli* dobrą mieć
 baczość, a skoro postrzeże, iż to
 gospodarstwo do nieładu i upadku
 się nachyla, o tym bez zwłoki Sę-
 dziemu donosić; żadnych nowych ka-
 pitałów bez pozwolenia sądu nie roz-
 pożyczać; czynsze, komorne, arę-
 dy i inne dochody w czasie należy-
 tym odbierać, i ociągających się w
 płaceniu niezwłocznie do sądu po-
 ciągać; bez zezwolenia opiekuńskie-
 go Sędziego w żadną sprzedaż
 gruntów nie wdawać się; o zapła-
 ceniu długow, któremi majątek *Pu-
 pilla* jest obarczony usilnie zarządzać,
 a jeśli znaczny ciężar długu znaj-
 duie się, o tym z urzędem opiekuń-
 skim naradzać się; zgoła, w wszel-
 kich godnych zastanowienia przypad-
 kach, tyczących się czyli to osoby
 czyli majątku *Pupilla*, samowładnie
 nie postępować, lecz do sądu po
 rozkazy i instrukcyę udawać się po-
 winien. Nakoniec obowiązany jest
 z sprawowania swego corocznie zda-
 wać rachunki, i te najpoźniej w

trzech miesiącach po upłynieniu roku rachunkowego do sądu opiekuńskiego podawać.

Doftateczniejszy wyszczególnienie obowiązków opiekuna należy obaczyć w powszechnym Prawie Kraiowym Części II. tytule 18. §. 158. Roczne rachunki opiekuna przez sąd roztrząsane, naprzeciw tymże poczynione excepcye opiekunowi do odpowiedzi komunikowane, i w pewnym wyznaczonym terminie doftateczniej wyjaśnione być mają. Na ten czas sąd przez rezolucyą postanowi, które excepcye za rozwiązane być mają uważane, a przy których odpowiedzialność na opiekuna i iak daleko spada. Jeśli opiekun nie zechce na tym przestać, i nie przyznawać poczynionych excepcyi, wtedy rzecz ta do procesu przed przyzwoitym Sędzią odeślana zostanie. Jednakowoż radziłoby się opiekunowi takowego procesu nie rozpoczynać bez naydoyrzalszego namysłu.

§. 81. Sąd opiekuński może ustanowionego opiekuna znowu oddalić, i na iego miejsce innego osadzić, gdy poznaie, że dłuższe onego utrzy-

O odsu-
nięciu opie-
kuna.

manie mogłoby być *Pupillowi* szkodliwe lub niebezpieczne.

Krewni *Pupilla*, którzy o jego opiekowaniu się mieć staranie powinni, są także obowiązani pod własną odpowiedzialnością o tym sądowi oświadczyć, jeśli postrzegą, iż opiekun z osobą lub z majątkiem *Pupilla* nie dbale lub niewiernie obchodzi się. Każdy nawet obywatel państwa do takiego doniesienia ma prawo.

Sąd opiekuński na ów czas examinaować będzie doniesione okoliczności, naznaczy na to dokładniejszą indagacyą, i wysłucha opiekuna co na to odpowie. Potym postanowi, czyli oskarżony opiekun ma się na dalszy czas utrzymać, albo czyli będzie można żądać, aby całę oddalonym został?

W ostatnim razie sąd opiekuński najpierwey uczyni potrzebne do zabezpieczenia *Pupilla* dyspozycye; a gdy oskarżony opiekun, iak mu się radzi, złoży dobrowolnie opiekę, wtedy iuż nic daley czynić nie trzeba. Jeśli zaś opiera się swemu oddaleniu, process o to zwyczajnym sposobem wprowadzi się do przy-

zwoitego sędziego, i jeśli naprzeciw opiekunowi dowodne iakowey rozmyślney niewierności będą doniesienia, wyznaczy się fiszkalna lub kryminalna inkwizycya.

§. 82. Postanowiona dla małoletności opieka ustaie, kiedy *Pupillowi* lat dwadzieścia cztery minęło. Jeśli zaś od oycy wyraźnie jest postanowione przedłużenie opieki, wtedy kontynuować się będzie, nie dłużej jednak iak naywięcey lat sześć nad termin prawem dla zupełności lat oznaczony. Takóż prawna *Pupilla* przeciwko temu proźba odmówioną być nie może.

Skończenie się opieki nad małoletnim.

Ażeby w pożyciu obywatelskim każdy był w stanie zapewnić się zupełnie: czyli ten z którym ugodę zawrzeć albo iaką inną czynność chce przedsięwziąć, ieszcze z przyczyny małoletności zostaie pod opieką lub nie? przeto każdemu *Pupillowi*, gdy za doysciem zupełności lat będzie wypuszczony z opieki, na to wydane będzie od sądu opiekuńskiego zaświadczenie na piśmie.

Opieka nad małoletnim może także przez deklaracyą przyzwoitości

wieku być zniefioną. To jednak koniecznie nappierwey wyciąga przyczyny dowodzące, iż tym sposobem do jego istotnego i trwałego zysku więcej się dopomoże niżeli przez kontynuacją opieki.

Zadna takż nie może zachodzić deklaracya przyzwoitości wieku dla płci niewieściey przed skończeniem lat ośmnaštu, a dla płci męzkiey przed skończeniem lat dwudziestu. *Pupill*, starający się o nią, powinien się zgłosić do sądu opiekuńskiego przez pismo lub przez protokół. Wyrązi okoliczności dla których deklaracya przyzwoitości wieku ma mu stać się użyteczną, oraz poda kilku krewnych lub inne wiary godne osoby za świadkow. Na ten czas sąd opiekuński naznaczy ściśle dochodzenie, i uczyni rapport dokąd należy dla dalszego rozrządzenia. Jeśli deklaracya przyzwoitości wieku będzie wydana, wtedy nastąpi na to na piśmie zaświadczenie, które służyć będzie za dowód; i w nim niektóre kondycye moc zbywania i zastawiania dobr nieruchomych ścieśniające, będą umieszczone.

§. 83. Zniesiona będzie opieka nad marnotrawcą, kiedy tenże przynajmniej przez dwa lata ciągle swej istotney poprawy dał dostateczne dowody. W takowym razie poda swą prozbę sądowi opiekuńskiemu na piśmie lub do protokołu. Przyłączy do tego od swego opiekuna, od bliskich krewnych lub od innych wiary godnych osób względem aktualney swej poprawy zaświadczenia na piśmie. Jeśli sąd podług oświadczenia opiekuna i krewnych uzna żądane zniesienia opieki być słusznym, wtedy takowe natychmiast zarezolwowane, i na to byłemu marnotrawcy zaświadczenie na piśmie wydane zostanie. Jeśli zaś żądane zniesienie opieki uznane będzie za niemogące być dopuszczone, wtedy się na tym iedynie zostać musi póki marnotrawca przez dalsze dobre zachowywanie się dostatecznych nie okaże dowodów, że się w rzeczy samej poprawił.

Zniesienie opieki nad marnotrawnym.

§. 84. Opieka nad majątkiem nieprzytomnego ustanie w ten czas, gdy ten powróci, lub o swym życiu i mieyscu bawienia doniesie. Je-

Ustanie opieki nad majątkiem oddalonego.

śli zaś w przeciągu lat dzieściu żadney wiadomości nie będzie o życiu lub śmierci odległego, na ten czas żądać można, aby był deklarowany za umarłego. Ciąg dzieścioletni rachować się będzie od tego dnia, którego ostatnia wiadomość odebrana była, albo gdy żadney nie było wiadomości od czasu, w którym się nieprzytomny oddalił, lub zabił. Osobne warunki znajdują się w prawie powszechnym kraiowym w Części II. tytule 18. §. 229. i daley.

Prawo żądania deklaracyi o śmierci, służy bliższym krewnym nieprzytomnego, i o nie żądać potrzeba u tego sądu, pod którego Juryzdykcyą nieprzytomny ostatnią razą w krajach Królewskich mieszkał, albo gdy nie miał nigdzie mieszkania, w miejscu urodzenia jego. Stać się to może przez podanie na piśmie lub ustnie do protokołu, a naybezpieczniej jest, iżby krewni unikając przewłoki zdali na opiekuna przewodzenie procesu. Sąd examinować będzie czyli lata nieprzytomności stosownie do prawa upłynęły. Potym nazna-

czy publiczne zapozwanie nieprzytomnego przez Gazety, i przez Pisma peryodyczne *Intelligenz blätter* zwane.

Gdy nieprzytomny ani w oznaczonym terminie nie stawi się, ani o swoim życiu i gdzie się znajdzie wiadomości nie da, a gdy przy tym ten, który zapozwanie wyniósł przysięgą zatwierdzi, iż nie więcej o życiu nieprzytomnego i gdzieby się znajdował, nie dowiedział się: zachym deklaracya o śmierci przez dekret zadecydowaną zostanie.

Maiątek nieprzytomnego przypadnie pctym temu, któremu podług prawney sukcesyi na dniu zapadłego dekretu należy, iesli się okazać nie da, że nieprzytomny prędey lub późniey umarł, albo że przez testament, ugodę o dziedzictwo, i t. d. swoim pozostalym majątkiem rozrządził. Kto chce iedno lub drugie dowieść, dobrze postąpi, gdy niezwłocznie uda się do sądu, i potrzebne złoży dowody.

Jeśli się nie przytomny po wyszley deklaracyi o śmierci iego odezwie, może wprawdzie żądać powrócenia

fobie swego majątku, iaki się ieszcze
znaydować będzie; ten zaś, który
na fundamencie zaszłej deklaracyi o
śmierci, takowy majątek obiał w po-
sessyą, uważany będzie przez taki
przeciąg czasu za prawego posia-
dacza, i ciągnione aż dotąd użytki
zatrzyma.

ROZDZIAŁ V.

O Hypotekach.

O instytu-
cyi hypo-
teki w po-
wszechno-
ści.

§. 85. Instytucya Hypoteki iest bar-
dzo dobrym i użytecznym zamiarem.
Zapewnia własność dóbr, domów, i
innych nieruchomości, ułatwia ich
przedaż, i powiększa kredyt.

Co do istoty swoiey na tym się
zasadza, ażeby w każdym sądzie u-
trzymywane były osobne xięgi grun-
tów w iego dystrykcie leżących.
Każda nieruchomość będzie miała
swój oddział, i w nim zapiszą się

śmie dziedzica ; prawo gruntowe z
jakiego do possessyi przyszedł ; nie-
które warunki własność ścieśniające ;
wartość , za którą z iedney ręki do
drugiey przeszła ; oprócz zwyczaj-
nych podatków stałe stojące na nim
ciężary ; nakoniec zabezpieczone na
nim długi , i zaszły w nim z przy-
czyny cessyi lub inne odmiany.

Kto zatym chce jaki grunt kupić,
pieniądze nań pożyczyć , zapisaną
już hypotekę na siebie przejąć , lub
inną jaką czynność przedsięwziąć ,
(w czym potrzeba dokładnie dowie-
dzieć się o istocie gruntu , o prawach
dziedzica , i t. d.) ten wiadomości tej
naypewniey zasięgnąć może z księgi
hypoteczney. Jednakże podobne wia-
domości nie każdemu bez wyłącze-
nia pozwolone będą , lecz kto ich od
sędziogo mieć żąda , ten powinien
albo pozwolenie dziedzica złożyć ,
albo przeświadczyć , iż ma w tym
wielkiey wagi interest.

Sąd każdy jest w odpowiedzi za
rzetelność swych ksiąg hypotecznych ,
i za to , iż wpisane czynności tak
jak są w nich wymienione , aktual-
nie zaszły. Lecz iako obowiązany

nie jest sam zaręczyć ważność i prawną trwałość przedsięwziętych przez strony czynności, tak może, jeżeli przy tym znaczne wątpliwości się pokazą, do ich rozwiązania strony przynaglić. Także sąd ręczyć nie może za zapisaną wartość gruntu, i za dostateczność na to podanej hypoteki.

O zaświadczeniach hypotecznych.

§. 86. Dla uniknięcia przykrego częstokroć dowiadywania się przy xiędze hypotecznej i umniejszenia zatrudnień, będą w sądach expedyowane zaświadczenia hypoteczne, i nietylko dziedzicom gruntów, ale każdemu żądającemu iakowego zapisania wydawane. Takowe zaświadczenie zawierać w sobie będzie wiadomość o nieruchomości w xięgę hypoteczną wciągnięney. Sąd powinien równie zaręczyć rzetelność świadectwa hypotecznego iak rzetelność samey xięgi hypotecznej.

Zaświadczenie hypoteczne nie może jednak iak tylko stan rzeczy w czasie wygotowania swego okazywać: Zaczyn każdy, jeżeli od wygotowania zaświadczenia hypotecznego już nieiaki czas upłynął, powinien wprzód

dy dokładnie się wywieść: czyli i jakie potym zasły odmiany? Stać się to może naylepiey w ten sposób, że się złoży zaswiadczenie hypoteczne Sędziemu, aby się zasły odmiany w nim zanotowały, lub zaświadczone było, iż wszystko w dawnym ieszcze stanie zostaie.

Nadto, iesli w zaświadczeniu hypotecznym brać się będzie stsunek do iakiego kontraktu, ugody o dziedzićwo lub do innego dokumentu względem zawierających się w nim osobliwszych przeznaczeń; wtedy względem tego sam dokument przeyrzeć i dla wszelkiego przypadku Sędziego o kopią iego prosić należy.

§. 87. Jeśli doniesienia o nieru- Powsze-
chne pra-
widła. chomości być mają dokładne, każda zachodząca odmiana powinna być Sędziemu wiadomą. Jeśli te doniesienia mieć mają pewność koniecznie potrzebną, wtedy względem każdej okoliczności wpisany powinien być dowod dostateczny.

Na tych obydwóch fundamentach zależy postępowanie w hypotecznych interessach. Wszelkie zachodzące w kontraktach, testamentach, lub

inne do dziedzictwa nieruchomości, albo do stanu długów ściągające się odmiiany, powinny być Sędziemu więgę hypoteczną trzymającemu do wpisania okazane, bowiem zaniedbanie tego okazania ciągnie za sobą pewne prawami oznaczone złe skutki. Osobliwiey ten, który będzie chciał wyrobić sobie prawo hypoteki, nie może zaniedbywać wpisania każdego obiektu. Przez aktualne tylko wpisanie do publicznych ksiąg gruntowych nabywa prawa hypoteki, i wszelkie dawniey zaszłe odmiiany przeciwko sobie uznać musi.

Aby zaś wpisanie bez trudności nastąpić mogło, każdy o tym nypierwey pamiętać powinien, ażeby złożył Sędziemu dostateczny dowód o pewności zayścia tey rzeczy, która wpisana być ma. Zaczyn starać się będzie, iżby kontrakt był zawarty w Sądzie lub przed jakim Kommissarzem sprawiedliwości, iżby rzecz zaszła, n. p. spadek sukcesyby przez sądowe zaświadczenie był okazany, i t. d.

Zachowa-
nie się te-
go, który

§. 88. Kto żąda wpisania do więgi hypoteczney, zamelduje się temu

Sędziemu, pod którego iurydykcyą ^{się o wpis} stoiący grunt zostaie, ^{sanie stara;} Jeśli osobiście żądanie do protokołu poda, najlepiej uczyni. Jednak przygotowane przez siebie i podpisane przełożenie także jest dostateczne. Komu zaś na dokładney a osobliwie praw kraiowych wiadomości zbywa, ten udać się powinien do Kommissarza sprawiedliwości. Będąc kto oddalonym od miejsca w którym zostaie xięga hypoteczna, może podać żądanie przez Plenipotenta; ale ta plenipotencya wyraźnie do interessu ściagać się powinna, i podpis sądownie lub przez Kommissarza sprawiedliwości zaświadczoneym być musi.

Żądanie czyli będzie uftnie lub na piśmie oświadczone, zawsze koniecznie potrzeba oddać zaraz Sędziemu dowody o exystencyi tey rzeczy, o wpisanie którey żądanie zachodzi.

Sędzia uznawszy te dowody za niedostateczne, da stronie instrukcyą potrzebną, którą ściśle uskutecznić należy. Jeśli zaś na żądane wpisanie zezwoli, wtedy strona na dowód otrzyma zaświadczenie hypoteczne. Radzi się, iżby to zaświadczenie do-

brze przeyrzec, czyli wpisanie we
wszystkim podług żądania nastąpiło?
a kiedy w nim czego ieszcze nie-
doftaie, natychmiast to okazać Se-
dziemu dla poprawienia.

Zachowa-
nie się o-
beymują-
cego dzie-
dzictwo
gruntu.

§. 89. Do porządku przy xiędze
hypoteczney nadewszystko należy,
ażebym się iasnie z niey okazywało:
Kto każdą nieruchomość posiada, ja-
kim sposobem ona nabył, i czyli
bez wszelkiego warunku podług upo-
dobania nią rozrządzić iest mocen?
Dla tego prawa nakazują, ażebym ka-
żdy, który przez kupno, zamianę,
darowiznę, sukcesyą, lub innym ja-
kim sposobem do dziedzictwa wfi ia-
kiej, domu, ogrodu, lub inney nie-
ruchomości przychodzi, naydaley w
przeciągu roku iednego o zaszlęy
odmianie doniośł sądowi, i onemuż
dowod w iaki sposob do possessyi
przyszedł, okazał.

Nayprzód złoży oryginalny naby-
cia instrument, n. p. kontrakt kupna,
testament, i t. d. Jezeli gruntuie się
na sukcesyi prawney, wtedy oprócz
zeyścia z świata przeszłego dziedzic-
ca, stwierdzi oraz służące sobie pra-

wo dziedzictwa przez zaświadczenie sądownie wydane.

Kto w czasie przepisany doniesienia nieuczyni, tego sąd do tego pod karą zobowiązać może.

Jeśli się zdarzy, iż iaka nieruchomości na kilku wspólnie sukcesorów spadnie; a ci mają zamiar onę jednemu z pomiędzy siebie przyznać, powinni, kiedy kollokacya w ciągu roku jednego nie może być ukończoną donieść o tym Sędziemu, i upraszać o przedłużenie czasu.

Jedynie tylko ten, na którego imie nieruchomości do księgi hypoteeczney zapisze się, uznany będzie za prawdziwego iey właściciela. Nawet gdyby się w dalszym czasie okazać miało, iż nie ten lecz kto inny jest właścicielem prawdziwym, każdy który się z zapisanym dziedzicem w rzetelny sposób na mocy księgi hypoteeczney wdał w kontrakt i w negocyacyą o tę nieruchomość, będzie zupełnie bezpiecznym, i żadney z strony odzywającego się potym właściciela napaści obawiać się nie powinien.

Czyli ten, który iakową sztukę gruntu nabył i zapisanie iey w księdze hypoteczney na swoje imie wyrobił, dla zupełnego bezpieczeństwa ma ieszcze starać się o publiczne przywołanie pretensorów do tegoż gruntu? rozwiązanie tey kwestyi zależy od okoliczności. Trafunki, w którychby takowe przywołanie podług terażniejszego urzędzenia móгло być użyteczne, rzadko w prawdzie zdarzają się: ale każdy nabywający stojące dobra dobrze uczyni, gdy się w tey okoliczności prawnika poradzi.

Zachowanie się mającego realne pretensye.

§. 90. Do doskonałości księgi hypoteczney iest ieszcze konieczną potrzebą, ażeby każdy mający realną pretensyą do iakiey sztuki gruntu, o niey niezwłocznie doniósł Sędziemu, i o wpisanie do księgi hypoteczney dopraszał się.

Pod realnemi pretensyami rozumieją się takie, których obiekt iest iaka wieś, dom, ogrod, lub inna sztuka gruntu, bez względu na osobę dziedzica. Do tego osobliwie należą i powinny być wpisane:

- 1, Stałe ciężary lub daniny, n. p. Czysz lub dziedziczna dzierżawa

wa, wieczyſte czynsze pienię-
żne lub w ziarnie, pewne do-
chody, i inne intraty;

- 2, Warunki względem własności
lub wolney dyspozycyi dziedzica,
n. p. lenność i ztąd wyni-
kające prawa naybliższych po-
winowatych, współ-lenników, i
expektantów; *fidei commissa*, ma-
joraty lub senioraty, prawo bli-
skości, wyderkaſ, pierwszeń-
ſtwo w kupnie, i inne ugody
lub testamenta, przez które ko-
mu używanie, ciągnięcie uży-
tku, mieszkanie, lub inne, wła-
sność majątku dziedzica ścieśnia-
jące prawa są na tę nierucho-
mość nadane;
- 3, Gruntowe prawa, które docho-
dy obciążoney nieruchomości
zmniejszają chociaż żadnemi wi-
docznymi znakami lub poſtano-
wieniem nie są oznaczone; zwa-
szcza prawa wolnego paſtwilka
i wrębu.
- 4, Zaległe ſummy kupna, do któ-
rey prawo własności lub prawo
hypoteczne oſtrzeżone zoſtało.

- 5, Pożyczone summy i tym podobne ugody, w których wyraźna hipoteka jest zapisana;
- 6, Prawne i ciche hypoteki wszelkiego rodzaju, n. p. wnioski żony; majątek, który dzieci dziedzica od kogo trzeciego przez sukcesyą nabyły, w podarunku lub innym sposobem dostały, a który w rękach Ojca został się; małoletni, niedołęzni, marnotrawni i oddaleni, nad którymi dziedzicowi jest oddana opieka; kto na wybudowanie albo na wyreperowanie nieruchomości dał materiały, roboty czynił, albo pieniądze awansował, które na ten koniec obrócone zostały, i t. d.

Ten, który z jedney z powyższych przyczyn ma realną pretensyą, powinien z nią popisać się do księgi hypoteczney i umieszczenia żądać. Taką realną pretensyą dopiero od daty wpisania iey zupełną dzielną nabywa, zatym opóźniający się z wpisem, wszystkim dawniejszym zapisom w księdze hypoteczney, będzie musiał ustąpić, albo przeciwne pre-

tens
znac
§
pret
padk
ny
żeni
czas
pic
pret
szko
gac
niof
ba
koko
S
cyi
nier
dem
spo
prot
tud
swo
szcz
gdz
O
mos
mio
flus

tensyi swoiey postanowienia przyznać.

§. 91. Przy takowych realnych pretensyach zdarzają się czasem przypadki, że pretensor bez własney winy nie jest natychmiast w stanie złożenia zupełnych dowodów. Na ów czas istotny wpis wprawdzie nastąpić nie może, atoli prawo takiemu pretensorowi dla zasłonięcia go od szkody z przewłoki wyniknąć mogącey dozwala, aby tym czasem zanosił proteftacyą. Do tego tylko trzeba, aby pretensya przynajmniej iakokolwiek była okazaną.

O proteftacyach

Skutek wpisania takiej proteftacyi ten jest, że do czasu póki na nieruchomości zostaje, wszelkie względem niey potym zayść mogące dyspozycye i zapisy istotnego prawa proteftującego się osłabić nie mogą, tudzież, że skoro realną pretensyę swoią należycie dowiedzie, umieszczony z nią będzie w miejscu, gdzie proteftacya zapisana była.

O tey proteftacyi dziedzic nieruchomości natychmiast ma bydź uwiadomiony, który jeżeli pretensyę nieśluszną bydź twierdzi, rozsądzenia

iey w zwyczajnym Proceście żądać
ieść mocen.

Co ma czy
nie pożycz-
czający
summy na
hypotekę?

§. 92. Kto chce na hypotekę,
to ieść: zastaw, na wieś, dom lub
inszą nieruchomość pieniądze pożycz-
czyć, powinien nadewszystko stara-
rać się o zaświadczenie hypoteczne,
aby się z niego o stanie nierucho-
mości i bezpieczeństwie zastawy na-
uczył.

Zaświadczenie hypoteczne do cze-
go służy, i iak sobie z nim postą-
pić należy, iuż w §. 86. namieniło
się. Dobra ieść także przezorność
przedłożyć takie zaświadczenie do
przejrzenia prawnikowi, i opinią
iego względem bezpieczeństwa po-
życzonych pieniędzy zasięgnąć. Ta
nadewszystko ieść potrzebna, gdy
zastawić miana nieruchomość ieść len-
nością, *fidei komissem* wsią emfiteu-
tyczną albo dziedziczną dzierżawą;
albo gdy władza dziedzica z wolnego
nią rozrządzania ieść określona. Przy-
najmniey winien ieść ten, który bez-
pieczeństwa zaświadczenia hypote-
cznego sam chce dochodzić, pilnie
baczyć na to, czyli dziedzic w ia-
kikolwiek sposób ieść w władzy swo-
iey

tey ograniczony. Jeżeli takie zaświadczenie referuje się do kontraktów, testamentów, do ugod o dziedzictwo, lub innych dokumentów, takowe wprzódzy przeyrzeć trzeba.

Postanowiwszy kto pieniądze pożyczyc, starać się ma, aby zapis diugu przed Sądem lub Kommissarzem sprawiedliwości był zdziałany. Jeżeli kredytor i dłużnik w jednym mieyscu mieszkaia, gdzie xięga hypoteczna iest złożona, naylepiey będzie, gdy całe dzieło, zwłaszcza liczenie pieniędzy w izbie do czynności hypotecznych wyznaczoney skuteczną; co gdy stać się nie może, wierzyciel niezwłocznie po napisaniu obligacyi, onę do xięgi hypoteczney końcem wpisu poda, albowiem od dnia takiego wpisu prawo pierwszeństwa iego zależy, gdy potym więcey hypotek na teyże nieruchomości będzie umieszczonych.

Naybezpieczniej postąpi sobie, gdy pieniądze nie pierwey wyliczy, póki instrument nie będzie w xięgę wciągniony, iżby z odebranego na to rewersu mógł wprzódzy przekonać się, że w tym przeciągu czasu żadne

odmiany z krzywdą jego w cięższe hipoteczney nie zaszły, i że pre- tensya jego istotnie zapisana jest w mieyscu, które według umowy mia- ło oney być wyznaczone.

W niesposobności działania obli- gacyi przed Sądem albo Kommiffa- rzem sprawiedliwości, przynajmniej potrzebna jest ostrożność, aby dłu- żnik w skrypcie swoim na wniesie- nie do księgi zaciągnionego długu wy- raźnie zezwolił.

Nakoniec, jeżeli w obligacyi kil- koro nieruchomości będzie hipoteką zastawionych: wtedy wierzyciel w proźbie swojej o umieszczenie oney wyraźnie dodać ma, na którą z nich wpisu hipotecznego żąda. Jeżeli potym okaże się z zaświadczenia hy- potecznego, że nie wszystkie znajo- me grunta do wpisu weszły, nie trzeba opóźniać z wskazaniem tej omyłki, aby mogła być wnet po- prawioną.

§. 95. Dłużnik wyliczenia obie- caney sobie na hipotekę summy nie wprzódzy żądać może, póki wciągni- ony instrument wierzycielowi nie bę- dzie wręczony. Przeto łatwo mo-

Zachowa- nie się dłu- żnika, któ- ry zacią- gnioney summy do

że się zdarzyć, że obligacya pier-
wey będzie wciągniona, nim dłużnik
summę za którą hypoteka była za-
łożona do rąk swoich odebrał. Dla
uniknienia wszelkiego nieładu, pra-
wo dozwala mu czasu 30. dni po
nastąpionym wciągnięciu długów do
księgi hypoteczney, w którym wyli-
czenia sobie przez wierzyciela obie-
caney summy czekać ma. Za nie-
wyiczeniem oney w wspomnionym
przeciągu, dziedzic winien jest naya-
daley w iednym tygodniu do księgi
hypoteczney uczynić o tym donie-
szenie i o wpisanie proteftacyi sta-
rać się. Wtedy od woli iego zale-
ży na pieniądze dłużey czekać, lub
one jeżeli zechce przez pomoc Sę-
dziego poszukiwać, albo o zwróce-
nie i wymazanie obligacyi skargę za-
nieść. Jeżeli ten przeciąg czasu u-
chybi, będzie wprawdzie mógł czy-
nić z pierwszym wierzycielem, ato-
li gdyby tenże instrument komu trze-
ciemu miał tym czasem ustąpić lub
zaftawić, wtedy dłużnik wniosku nie
otrzymaney zapłaty przeciw takiemu
trzeciemu nie będzie mógł użyć.

rąk nie
wziął.

Prawa kre-
dytora hy-
poteczne-
go.

§. 94. Umieszczony w xiędze hy-
poteczney wierzyciel ma prawo trzy-
mać się dla zaspokoienia swego za-
stawioney sobie nieruchomości, bez
różnicy czyli ta znajduie się ieszcze
w possessyi pierwszego dłużnika, albo
do drugiego posiadacza z iakiegokol-
wiek bądź powodu przeszła. Każdy
nowy possessor nieruchomości, onę
nie inaczey iak tylko z zostającemi
na niey i wpisanemi ciężarami nabyć
może.

Prócz zastawionego gruntu, nie-
mniey także będące w czafie wpi-
su przyległości i należyłości, wyni-
kłe potym wzrosty, tudzież docho-
dy i użytki, które ieszcze są od
nieruchomości nierozdzielne, wcią-
gnioney hypotece podlegają.

To prawo zastawy rozciąga się nie-
tylko do kapitału, ale do prowizyi.
Jeżeli jednak grunt iest tak dalece
zadłużony, że wartość iego nie wy-
starcza do zaspokoienia z niey wszy-
stkich na niey zapisanych kapitałów
oraz zaległych prowizyi; wtedy ka-
żdy hypoteczny wierzyciel w miey-
scu gdzie iego kapitał iest umieszco-
ny, tylko dwuletnich zaległych pro-

wizyi żądać może, z dawniejszemi zaś inszym wierzycielom dziedzica ustąpić powinien. Przeto każdemu wierzycielowi hipotecznemu radzić należy, aby z odbieraniem prowizyi nad dwa lata nie opóźniał się, i gdy onych potym nie odbierze, wedle nauki §. 37. niezwłocznie do Sądu skargę zaniósł.

Za powstaniem konkursu do majątku dłużnika, w przeciągu jego należec będą prowizye wierzycielom hipotecznym z dochodów nieruchomości w miarę ilości wystarczającej. W takowym więc razie każdy hipoteczny kredytor dobrze uczyni, gdy o dobre zawiadowanie zastawionej nieruchomości będzie staranny. Za same zaległe prowizye, tudzież za koszta wniesienia do księgi hipotecznej albo sądowego zaskarżenia, zastawiony grunt nie odpowie. Kto zatem z tego także powodu bezpieczeństwa z gruntu żąda, powinien one w obligacyi wyraźnie dać sobie zapisać.

Prowizye od długu hipotecznego w mieyscu mieszkania wierzyciela zapłacone bydź powinny, chyba że

oddzielna o to zaszła insza umowa. Oddanie zaś kapitału, także w miejscu gdzie się wzięła hipoteczna znajduje się, wierzyciel przyjąć jest obowiązany.

Jeżeli dziedzic gruntu tak sobie z nim postępuje, że obawa umniejszenia bezpieczeństwa dłużnika zachodzi, na przykład: gdy we wsi źle gospodaruje, domowi ruynować się dozwala, i t. d. wtedy wierzyciel zaspokojenia swego jeszcze przed terminem żądać jest mocen. Jeżeli zaś prawa tego użyć nie chce, może dopraszać się Sędziego, aby szkodliwym dyspozycyom dziedzica była tamą założona.

Umieszczony w księdze wierzyciel, sprzeciwić się nie może, aby dłużnik prócz niego inszym jeszcze kredytorom, hipoteki na zastawionym gruncie nie miał także zapisać. Wszakże ugoda, przez którąby dłużnik tego prawa zrzekł się, będzie prawnie nieważną, ile że umieszczonemu wcześniej wierzycielowi z późniejszej zastawy żadna nie czyni się krzywda, owszem takowa ugoda kredytor dłużnika niepotrzebnie wiąże.

§. 95. Ten który zapisaną hypo-
 tecznie pretensyę przez cefsya albo
 zaftawę nabyć zamysła, niechay na-
 dewszystko baczy na to, czyli po
 wpisaniu oney wzmiankowane w §.
 93. trzydzieści ośm dni iuż upłyne-
 ły, bowiem dłużnik dla nieodebra-
 ney summy mógł był do tego cza-
 su protestacyą do księgi hypoteczney
 zanieść. Jeżeli zaś trzydzieści ośm
 dni po wciągnienu obligacyi minę-
 ły, wtedy niechay nikt nie obawia
 się protestacyi.

Coma czy-
 nie nabyw-
 ca zapisa-
 ney hypo-
 teką pre-
 tensy.

Druga ostrożność, którą zachowa,
 jest ta: aby żądał ukazania sobie ory-
 ginału obligacyi, dla widzenia czyli
 się *ad rationem* iuż co nie wypłaciło.

Beśpieczeństwo kapitału okaże się
 z osnowy zaświadczenia hypoteczne-
 go, a przytym służy zawarta powy-
 żey w §. 85. nauka. Cefsya kapita-
 łu trzeba przed Sądem albo Kommis-
 sarem sprawiedliwości uczynić, przy-
 najmniey niechay będzie na piśmie,
 i naylepiey jest umieścić ją pod sa-
 mą obligacyą. Wciągnienu Cefsyi
 do księgi hypoteczney nie jest wpra-
 wdzie koniecznie potrzebne, atoli
 nie trzeba się z tym opóźnić, bo
 zaniedbanie tego w niektórych przy-

padkach szkodliwe być może. Przynajmniej należy wtedy dziedzica nieruchomości o zaszczyt Celsyi bezwzględnie na piśmie uwiadomić, iżby przeszłemu właścicielowi obligacyi odtąd summy nie płacił.

To samo rozumie się, gdy zahypotekowana pretensya ma być zastawioną. Niemniej i w tym razie trzeba udać się do księgi hypoteczney; jeżeli to jednak dla zachodzących okoliczności stać się nie może natychmiast, mający w ręku zastawiony sobie instrument, niechaj go nie wydaie, ówszem dziedzica o zaszczyt zastawieniu jego dokumentu na piśmie uwiadomić powinien.

Ten, któremu zahypotekowany kapitał dostał się przez sukcesyą, podobnież dobrze sobie postąpi, gdy prawo swoje w księdze okaże, i żądać będzie, iżby pretensya na imię jego była zapisaną. Ztąd wynika nadewsztyfko ten pożytek, że potym przez Celsyą lub zastawienie latwiej może kapitałem rozrzędzić.

O milczących hypotekach.

§. 96. Ci, którym według prawa milcząca hypoteka do majątku dłużnika służy, powyżey w §. 89. Nro 7. są umieszczeni. Jeżeli takową hy-

pot
dbu
da,
tek
i la
wy
sze
stap
teg
pot
waz
źni
Z
swo
wia
mi,
szy
J
ści
kcy
go
dzi
§
hyp
wp
obl
się
pot
kie
ze.

potekę do księgi dać wpisać zanie-
dbują, wynika dla nich ztąd ta szko-
da, że wszystkim wpisanym hypo-
tekom ustąpić muszą pierwszeństwo,
i łatwo utracić mogą prawo zastaw-
y, gdy nieruchomości do kogo in-
szego przeydzie; jeżeli zaś wpis na-
stąpił, nabywają od daty uiszczenia
tego wpisu przywileju istotney hy-
poteki. Jest zatem rzecz bardzo
ważna bynajmniey z tym nie opo-
źniać się.

Ządając zahypotekowania, prawo
swoje, jeżeli już nie jest zkadynąd
wiadome, sądownemi zaświadczenia-
mi, przyznaniem dziedzica, lub in-
szym sposobem dowieść należy.

Jeżeli dziedzic kilkoro nieruchomości
posiada, które różnym Juryzdy-
kcyom są podległe, trzeba u każde-
go Sędziego zahypotekowania od-
dzielnie żądać.

§. 97. Dziedzic chcąc sumę za-
hypotekowaną zapłacić, powinien
wprzódy ukazania sobie oryginału
obligacyi żądać, i pilnie dostrzedz
się na czyje imię jest w księdze hy-
poteczney zanotowana. Tylko ta-
kiemu sumę bezpiecznie liczyć mo-
że. Dobrze jest przy liczeniu pie-

Jak się ma
zachować
dziedzic
płacić sum-
nę zahypo-
tekowaną.

niędzy postarać się, aby kwit w sądzie albo przez Kommissarza sprawiedliwości był napisany. Tenże kwit potym poda się Sędziemu, aby na fundamencie jego dług bez wszelkiej trudności był w księdze hypoteczney wymazany. Jeżeli się płaci całkowita zahypotekowana pretensya, trzeba oraz oryginalną obligacyę zwrócić, która potym końcem przemazania pretensyi w księdze hypoteczney Sądowi przedłożona być powinna. Gdy zaś tylko część pretensyi ma być wyliczona, albo gdy z innych przyczyn zwroczenie oryginalney obligacyi nastąpić nie może, wtedy dłużnik dla swego bezpieczeństwa niechay przynajmniey dopilnuie się, aby zapłacona kwota w jego obecności liczbą i literami na oryginalney obligacyi była zanotowana.

W przypadku zgubienia obligacyi, radzić należy dłużnikowi, aby pieniądze do rąk Sędziego trzymającego księgę hypoteczną wyliczył, i iemu dalszą prawną dyspozycyę względem przyftawienia lub umorzenia zgubionego instrumentu polecił.

REGESTR MATERYI.

	Karta
<i>Wstęp</i> - - - - -	4
SEKCJA PIERWSZA <i>O zachowaniu się</i>	
<i>w prawnych sporach</i> - - - -	13
ROZDZIAŁ I. <i>Powszechne prawidła</i> -	tamże
§. 1. <i>Własna pomoc zakazana</i> - - -	tamże
§. 2. <i>Kto w Sądzie skargę zanosić, albo oskarżonym być może?</i> - -	15
§. 3. <i>Obowiązek mówienia prawdy i podawania dowodów</i> - - - -	tamże.
§. 4. <i>Obowiązek osobistego stawania</i> -	16
§. 5. <i>O pełnomocnikach</i> - - - -	17
§. 6. <i>O asystentach</i> - - - -	20
§. 7. <i>Zachowanie się stron względem Sędziego w powszechności</i> - -	21
§. 8. <i>Ustawy dla bezpieczeństwa stron w prawach zawarte</i> - - - -	23
§. 9. <i>Ostrzeżenie względem pieniactwa i pokątnych doradców</i> - - -	28
§. 10. <i>Powszechny wyśław zwyczajnego procesu</i> - - - - -	30
ROZDZIAŁ II. <i>O zachowaniu się powoda</i>	35
§. 11. <i>Wybor sądu</i> - - - - -	tamże

§. 12.	Które sprawy do zwyczajnych sądów należą?	37
§. 13.	Dokładniejsze wyznaczenie sądownictwa.	39
§. 14.	Zaniesienie skargi	44
§. 15.	Opisanie skargi	46
§. 16.	O sprawowaniu się powoda aż do terminu instrukcyi	50
§. 17.	O sprawowaniu się powoda na samym terminie instrukcyi	51
§. 18.	Dalsze czynności przy instrukcyi	54
§. 19.	Wezwanie do zgody	54
§. 20.	Opisanie dowodów i ukończenie czynności około procesu	55
ROZDZIAŁ III. O zachowaniu się oskarżonego		
§. 21.	Przy odbieraniu pozwów	tamże
§. 22.	Poprzednicze uwagi po odebranych pozwie	59.
§. 23.	Jak się ma zachować oskarżony, gdy słuszną zisłoty swojej pretensyą nie jest w stanie natychmiast zaspokoić?	60
§. 24.	Jak sobie ma postąpić przecząc założoną do siebie pretensyą?	63
§. 25.	O zachowaniu się oskarżonego przy instrukcyi sprawy	67
ROZDZIAŁ IV. O niektórych szczególnych w sprawach zachodzących przypadkach		
		68

	§. 26. O wydaniu Dokumentow - - -	tamże
	§. 27. O ważności Dokumentow - - -	74
57	§. 28. O przysięgach przez jedną stronę od drugiej żądanych - - -	76
39	§. 29. O przysięgach przez Sędziego nakazanych - - -	84
44		
46	§. 30. O powołaniu trzeciego do sprawy (litis denuntiatio) i nominacyi - - -	87
50	§. 31. O interwencyi - - -	90
	§. 32. O appellacyi - - -	92
51	§. 33. O rewizyi (trzeciej instancyi) - - -	97
52	§. 34. O skutkach Dekretu, który wprawo przeszedł - - -	99
54	§. 35. O exekucyi - - -	105
55	ROZDZIAŁ V. O niektórych oddzielnych gatunkach procesu - - -	
		106
58	§. 36. O procesie wexlowym - - -	tamże
nże	§. 37. O procesie exekucyjnym, kiedy może mieć miejsce? - - -	126
59	§. 38. O aresztach - - -	131
	§. 39. O skargach względem turbacyi posesyi, albo rugowania z niej - - -	140
60	§. 40. O sprawach tyczących się obrazy - - -	144
	§. 41. O sprawach małżeńskich - - -	149
63	§. 42. O sporach między dziedzicami i ich poddanymi - - -	161
67	§. 43. O podziale i rozłączeniu spółki - - -	188
	§. 44. O sprawach granicznych - - -	187

§. 45. O dzierżawach	-	-	-	290
§. 46. O indulgencjach	-	-	-	298
§. 47. O recessie od majątku	-	-	-	216
§. 48. O ugodzie z wierzycielami	-	-	-	222
§. 49. O kompetencji	-	-	-	226
§. 50. O konkursie	-	-	-	229
§. 51. O subhastacji	-	-	-	245

SEKCJA DRUGA. O zachowaniu się w
Sądowych interesach, które nie są
processem

- - - - - 253

ROZDZIAŁ I. O ugodach

- - - - - tamże

§. 52. O ugodach w powszechności

- - - - - tamże

§. 53. Forma ugod

- - - - - 255

§. 54. Ugody, które na piśmie ułożone
być powinny

- - - - - 256

§. 55. - - - - - 259

§. 56. Sądowe ugody

- - - - - 262

§. 57. O zachowaniu się stron

- - - - - 268

§. 58. O wexlowych certyfikacjach

- - - - - 272

ROZDZIAŁ II. O testamentach i ugodach
o dziedzictwo

- - - - - 275

§. 59. O ostateczney woli dyspozycjach
w powszechności

- - - - - tamże

§. 60. Czym kto rozrządzić może w te-
stamencie?

- - - - - 277

§. 61. Forma testamentu sądowego

- - - - - 279

§. 62. Odmiana albo cofnięcie testamentu

- - - - - 282

§. 63. O bezsądowych rozrządzeniach

- - - - - 287

290
291
216
222
226
229
245
253
nże
nże
255
256
259
264
268
274
275
nże
277
279
284
287

§. 64. O uchyleniu rozrządzeń bezsądow- nie uczynionych - - -	292
§. 65. Przesłoga dla chcących dziedzic- two osiągnąć - - -	293
§. 66. O ugodach sukcesyjnych - - -	295
§. 67. O wzajemnych testamentach - - -	296
ROZDZIAŁ III. O przypadkach śmierci i sukcesyah - - -	
§. 68. Doniesienie o śmierci - - -	tamże
§. 69. Poprzednicza staranność o pozostaw- stwym majątku - - -	299
§. 70. Obięcie, albo zrzeczenie się suk- cesyi - - -	302
§. 71. O sukcesorach ex beneficio - - -	306
§. 72. O zachowaniu się wierzyciela względem sukcesorow - - -	311
§. 73. O współ-sukcesorach - - -	314
§. 74. O processach sukcesyjnych - - -	319
ROZDZIAŁ IV. O opiekunach - - -	
§. 75. O opiekach w powszechności - - -	tamże
§. 76. Czyim jest obowiązkiem starać się o opiekę - - -	322
§. 77. O niedołącznych i marnotrawnych - - -	323
§. 78. O postanowieniu opiekuna - - -	326
§. 79. O przyjęciu opieki - - -	327
§. 80. Obowiązki opiekuna - - -	330
§. 81. O odsunięciu opiekuna - - -	333
§. 82. Skończenie się opieki nad mało- letnim - - -	335

§. 83. Zniesienie opieki nad marnotrawnym	357
§. 84. Ustanie opieki nad majątkiem oddalonego	tamże
ROZDZIAŁ. V. O hypotekach	
§. 85. O instytucyi hypoteki w powszechności	tamże
§. 86. O zaświadczeniach hypotecznych	344
§. 87. Powszechna prawidła	343
§. 88. Zachowanie się tego, który się o wpisanie stara	344
§. 89. Zachowanie się obeymującego dziedzictwo gruntu	346
§. 90. Zachowanie się mającego realne pretensye	348
§. 91. O protestacyach	354
§. 92. Co ma czynić pożyczający summy na hypotekę?	354
§. 93. Zachowanie się dłużnika, który zaciągnionej summy do rąk nie wziął	354
§. 94. Prawa kredytora hypotecznego	356
§. 95. Co ma czynić nabywca zapisanej hypoteką pretensyi	359
§. 96. O milczących hypotekach	360
§. 97. Jak się ma zachować dziedzic płacąc summę zahypotekowaną	362
<hr/>	
Omyłkę zamiast §. 46. popraw §. 42. na karcie	161

DODATEK

DO

X I A S Z K I

POD TYTUŁEM:

NAUKA DLA STRON

Względem zachowania się w Processach

DLA

PANSTW PRUSKICH.

OBWIESZCZENIE

*Względem Sądownictwa w Mieście
Warszawie.*

Szaniecki

C Jego Najjaśniejszy Król Jmć Pru-
ski po oddanym
sobieasto Warsza-
węanność swo-
ją d...tuteyszym

regularney i stałej Administracyi sprawiedliwości obrócić raczył: przeto wszystkie dotąd byłe sądy Mieyskie, które sądownicze czynności odbywały, mianowicie: bywszy Magistrat, sąd Woytowsko-Ławniczy, i wszystkie sądy Wydziałowe zniesione, i na mieysca ich właściwy Magistrat sprawiedliwości dla Miasta i przedmieściow jego łącznie z Pragą wprowadzony, i tenże, częścią członkami bywszego Magistratu i sądu Woytowsko-Ławniczego, częścią nowemi Officjalistami obsadzony został.

Pod Juryzdykcyą tegoż Magistratu zostawać będą w pierwszey instancyi względem wszelkich osobistych sporów wszyscy mieszkańcy Starego i Nowego Miasta Warszawy, Przedmieścia Krakowskiego, Nowego Swiata, Bielinow, Grzybowa, Leszna, Nowolipia, Szulca, i Pragi, wyjąwszy osoby Stanu Szlacheckiego, tudzież te, które dla urzędów karcymacyi swoiey inszem sądownictwem przyległe; wszelakie sprawy sprawiedliwości nad wszelkimi tego

sądownictwa położonemi stojącemi do-
brami, bez różnicy stanu i kondycji
właścicieli, także nad całym Zy-
dostwem, wyjąwszy jednak sprawy
ich do Regencyi tuteyszey już wpro-
wadzone, rozciągać będzie, a Rabin
ich z Assessorami swemi tylko tak na-
zwane sprawy obrządkowe, między
Zydami rozsądzać mocni będą.

Do władzy tegoż Magistratu podo-
bnież należy, wszystkie sprawy we-
xlowe rozsądzać, jeżeli dłużnik pod
iego Juryzdykcyą zostaje.

Co zaś do *sponsaliow* i spraw mał-
żeńskich, te, jeżeli jedna strona nie
jest wiary Katolickiey, do Regencyi,
a jeżeli oboje małżonkowie są Kato-
lickiey Religii, do Konfystorza wpro-
wadzone być powinny.

Aże Magistrat Sprawiedliwości tak-
że zatrudniać się będzie dozorem nad
zostającemi pod Juryzdykcyą jego
nieletniemi osobami, przeto składa się
z dwóch Departamentów, to jest:

Z Sądu Mieyskiego,

I z Urzędu Sierociego.

Do pierwszego należą w miarę ie-
go Juryzdykcyi :

1. Wszelkie cywilne i kryminalne sprawy.
2. Wszystkie processa konkursowe i likwidacyjne, tudzież edyktałne pozwy nieprzytomnych i z kraiu uszłych osob.
3. Sprawy sukcesyjne i działowe, kiedy wszyscy sukcesorowie doszli lat przyzwoitych.
4. Potrzebne przedaże i alienacye.
5. Pieczętowanie pozostałych po śmierci ruchomości.
6. Odbywanie aukcyi i licytacyi.
7. Sporządzenie tax nieruchomych gruntów.
8. Spory między czeladzią, tudzież o budowy i o prawa do cudzey własności lub gruntów (*servitutes.*)
9. Wszystkie dzieła *voluntaria jurisdictionis*, iako to: przyjmowanie testamentów &c.
10. Dzieło względem Hypoteki wszystkich gruntów, nakoniec
11. Sporządzenie i wydanie wszystkich tegoż dzieła hypotecznego ty-

czących się Instrumentów, kontraktów, kupna, obligacyi, &c.

Urzędu sierocego jest obowiązkiem nieletnim, niedołącznym, i nieprzytomnym Osobom opiekunow wyznaczać, majątkiem ich zarządzać, i tak o sustentacyi, iako też wychowaniu ich mieć staranie.

Niechay zatym Obywatele Miast tego w czynnościach swoich podług powyższych przepisow do tych dwóch Departamentów udaia się.

Przytym wiadomo się czyni Publiczności, że Magiftrat sprawiedliwości Sessye swoje w Domu z Szpitala Paulińskiego zbudowanego przy Bramie Nowo-Mieyskiej położonego odprawiać będzie, gdzie zatym Memoryały do tegoż Magifstratu oddawane, tudzież ustne żądania w regestraturze tamteyszey zanoszone być powinny.

Zamiast bywszych sądow Burmistrzowskich, wyznaczone będą w Cyrkułach Miasta oddzielne potoczne Deputacye, o urządzeniu których, tak iako o dniach sądowych Publi-

czność przez Magistrat sprawiedliwości osobnym obwieszczeniem dokładniej będzie uwiadomiona.

Kto w reszcie o czynnościach często rzeczzonego Magistratu, i o prawidłach iemu przepisanych doskonałą życzy powziąć wiadomość, doczyta się obszerniej z regulaminu, który będzie do Druku podany, i publicznie przedawany, przy czym także zaleca się stronom mającym prawne interesa, Xiązka niedawno z pod prasły JX. Kanonika Malinowskiego wyszła, każdemu w sądowych czynnościach arcy potrzebna, zawierająca w sobie wipis z powszechney sądowey Ordynacyi.

Przedaje się tu także w tłumaczeniu Polskim wypis z powszechnego Prawa dla wszystkich Państw Pruskich wydanego. Aże każde z tych Dzieł tylko po kilka złotych kosztuje, przeto słusznie spodziewać się należy, iż każdy ten mały wydatek chętnie podeymie, ile że przez to o Prawach i układach, podług których w prawnych i inszych zdarze-

niach ma się zachować, potrzebną na-
będzie wiadomość.

W Warszawie dnia 9go Sierpnia
1796. Roku.

*Królewsko-Południowo-Pruska
Regencya.*

podpisano: DE MEYER.

OBWIESZCZENIE
D R U G I E.

Nayiaśniejszy Król Jmć Pruski,
Pan nasz Miłościwy wszystkim mie-
szkańcom Departamentu Warszaw-
skiego wiadomo czyni, że obiecany
w obwieszczeniu z dnia 16. Listopada
roku przeszłego Sekcyi 1. §. 2. wy-
pis z powszechney Sądowey i pro-
cessowey Ordynacyi, z pod prassy
tuteyszey X. Kanonika Malinowskie-

go w tłumaczeniu Polskim wyszedł; z którego to Dzieła, które za mierną cenę 6. Złotych Polskich u wspomnionego Redaktora i we wszystkich Xiegarniach większych Miast Pruskich przedaie się) każdy, komu to wiedzieć zależy, o wszystkim, co według terażniejszych praw Kraiowych tak w właściwych processach, iako też w inszych sądowych czynnościach czynić i zachować powinien, wiadomość i naukę powziąć może.

Znayduie się także od dawnego już czasu w Xiegarniach znaczniejszych Miast Pruskich za tę samą cenę tłumaczenie Polskie wypisu z powszechnego prawa Kraiowego, które w roku 1793. pod tytułem: *Nauka o Prawach dla Obywatelów Państw Pruskich* w Berlinie z druku wyszło.

A tak, gdy z strony Rządu wszelkie uczynione są rozporządzenia końcem ułatwienia hołdownikom i miezkańcom Pruss Południowych sposobu poznania się z terażniejszemi prawami i układami sądowemi: przeto Nayiaśniejszy Pan spodziewa się

po nich, że z tey sobie zrządzoney fposobności korzyść zechcą; bo jeżeli w powszechności dla każdego mieszkańca Państwa jest rzeczą bardzo ważną i potrzebną o prawach Kraiu swego mieć wiadomość, to tym bardziey powinno być dla tych, których skład Rządu zmieniony został, i którym prawa Kraiu, do którego są teraz przyłączeni, cale jeszcze są nieznaione.

Wszakże, jeżeli hołdownicy i mieszkańcy Pruss Południowych z tey sobie sprawioney łatwości poznania się z Pruskiemi prawami użytkować nie zechcą, niewiadomość onych nie będzie im służyć za wymówkę, gdy przeciw przepisom praw wykroczą, albo w prywatnych czynnościach swoich skrzywdzonemi zostaną.

Dan w Warszawie dnia 12go Sierpnia 1796. Roku.

*Królewska Południowo-Pruska
Regencya.*

DE MEYER.

W Y P I S
Z TAXY SPORTULOWEY,
D L A
REGENCYI PRUSS POŁUDNIOWYCH,
Roku 1796. w Warszawie zebrany.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O Processie ordynaryjnym.

---

1. **G**dy obiekt processu tylko będzie 50. Talarów wynoszący; wtedy żadne taxy brane nie będą, tylko należitości od pisanja i przy obiektach nad 30. Tal: sztemple płacone zostaną.
2. Za oznaymienie skargi, i wyznaczenie terminu do wysłuchania skarżącego
Od 100. Reichstalarów do 500.			
<i>exclusivè</i>	-	-	Zł: Pol: 1;
Od 500 Reichstalarow do 1,000.			
<i>exclusivè</i>	-	-	Zł: Pol: 2.

Od 1,000. Tal: do 10,000. Tal:
exclusivè - - Zi: Pol. 4.

Od 10,000. Tal: i więcej — — 4.

3. Od zasiągnięcia informacyi od skar-
żącego, i od przyięcia zaskarże-
nia —

Od 50. R. Tal: do 100. Zi: Pol: 2.

Od 100. Tal: do 500. — — 4.

Od 500. Tal: do 1,000. *exclusivè*
Tal: 1. Zi: 2.

Od 1,000. — 10,000. — 3. — —

Od 10,000. i więcej — 4. — —

Nota 1. Interventio principalis jeżeli się
zdarzy, jest osobnym processem,
i tak względem opłat należyto-
ści uważać się powinna, a natych-
miast *circa interventionem accesso-*
riam od zasiągnięcia informacyi
i za przyięcie oney tylko połowa
powyższey płacić się będzie ce-
ny, a w dalszym biegu rzeczy
taż *Interventia* wraz *cum causa*
principali zarówno chodzić będzie,
a *intervenens* tak iak każda inna
do processu iakiego należąca stro-
na uważany będzie.

280. Równie się ma *cum litis denunciatiōe* & *adciatiōe*, iako *cum interuentione accessoria*.

Gdy się zaś *litis denunciāns cum denunciatio* o fundament regressu z sobą spierać będzie, wtedy już osobny jest process.

310. Przy rekonwencyi, gdy takowa podług przepisu postępowania processowego w iednym processie do rozprawy przychodzi, niemogą być żadne osobne rachowane opłaty. Jeżeli zaś wzajemna skarga *in separato* być musi toczona, tedy iako osobny process uważana być powinna.

4. Od pierwszey cytacyi oskarżonego *Litis denunciata*, lub innego *Adciatandi*—

Od 50. Tal: do 100. *excl*: Zł. 1.

Od 100. — — 500. — — — 2.

Od 500. — — 1,000. — — — 3.

Od 1,000. — — 10,000. — — — 4.

Od 10,000. i daley Talar 1. —

Nota. Jeżeli cytacya fzcze gulnie przez Dekret nastąpi bez osobney expedyicyi, wtedy za nią tylko się polowa płaci.

A powtórna cytacya i inne wſzy-
ſtkie naſtępne, ſzczegulnie tylko ia-
ko Dekreta płacone będą.

5. Od wyſłuchania oſkarżonego i przy-
ięcia tego odpowiedzi na ſkargę od
50. do 100. Talarów nie ſię nie
płaci, ale to wſzystko pomiędzy
nałeżytościami inſtrukcyi ieſt po-
mieszczone. Od 10,000. zaś Tal:
i daley tyleż ſię za to zapłaci, ile
od przyięcia ſkargi *ſub Nro 8vo.*
6. Od całkowitey inſtrukcyi ſprawy,
wyſłuchania ſtron obydwóch, re-
gulowania *Statūs Cauſa & contro-*
verſia, przygotowania i przyięcia
dowodów, wyſłuchania ſwiadców,
okularney inſpekcyi (ieżeii to obo-
ie *in loco iudicii* uſkutecznione być
może) tentowania zgody, przyię-
cia dedukcyi do protokołu, i za-
kończenia ſprawy *in quantum ta*
inſtrukcyja przez ieden lub dwa dni
załatwiona być może, od kaźdey
ſtrony —

Od 50 Tal: do 100. Zł: Pol: 2.

Od 100. — — 500. — — — 4.

Od 500. — — 1,000. Tal. 1. Zł: 2

Od 1,000. Tal: do 10,000. Tal: 3. —

Od 10,000. i daley — — Tal. 4. —

Nota. Jeżeli sprawa jest obszerna i
zawikłana, lub z wielu się punktów
składać będzie, z których każdy
znacznym jest obiektem, wtedy nad
Taxę zwyczajną, iefzcze połowa
iey iedna przydana być może.

Od 500. Tal: do 1,000. *excl:* T. 2.

Od 1,000. — — 10,000. — Tal: 4.

Od 10,000. i więcej — — Tal: 6.

7. Inrotulacya Aktów od 50. ad do
1,000. Talarów iuż w instrukcyi
połączona będzie, a zaś od 1,000.
Tal: do 10,000. i daley płacić się
będzie od kaźdey strony:

Od 1,000. Talarow do 10,000.

exclusivè - Tal: 1. — —

Od 10,000. Tal: i daley — 1. Zł: 3.

8. Od sentencyi, którą sprawa *defini-*
tivè rozfądzona zostanie, gdy *in-*
terlocutorium mieysca mieć nie bę-
dzie, od kaźdey strony szczegul-
nie w sprawach długów:

Od 50. Tal: do 100. Zł: Pol: 2.

Od 100. — — 500. *excl:* — — 4.

Od 500. Tal: do 1,000. Tal: 1. — —

Od 1,000. Tal: do 10,000. T. 3. —

Od 10,000. Tal: i daley T. 5. —

A gdy się processu zawikłanego
tyczyć będzie :

Od 50. Tal: do 100. — Zł.P. 3.

Od 100. — — 500. Tal: 1. — —

Od 500. — — 1,000. — 2. — —

Od 1,000. Talarów do 10,000.

Tal: 5. do 6ciu. — —

Od 10,000. Tal: i więcej T. 10. — —

Nota 1. Gdy sprawa iaka mimo swo-
iey ważności razem będzie i ex-
traordinarynie obszerną i zawi-
kłąną, lub iesli z więcej punktow
składać się będzie, z których ka-
żdy znacznym będzie obiektem,
wtedy Regencye prócz wyzuczo-
ney Taxy ieszcze i połowę oney
przyłożyć mogą.

Nota 2. Pro expeditione żadne osobne
nie kładną się Taxy.

9. W instancyi appellacyiney, gdzie
podług przepisu processowego do-
puszczoną być powinna, płacić się
będą od przyięcia grawaminow ich
kommunikacyi Appellatowi, od no-
wey instrukcyi *in facto*, gdy po-

trzebną będzie inrotulacyi i fencyi te same Taxy, które w pierwszej brane instancyi. Jeżeli zaś pierwszy wyrok będzie potwierdzony, a zatym appellacya iako niesłuszna i próżna zarzucona będzie, wtedy Appellant prócz należytości od wyroku ieszcze zapłaci *pro succumbentia*

Od 50. Tal: do 100. - Zł:P. 2:

Od 100. — — 500. T. 1. — —

Od 500. — — 1,000. — 3. — —

Od 1,000. — — 10,000 — 6. — —

Od 10,000. Tal: i daley T. 10. — —

10. W instancyi rewizyiney od przyięcia grawaminow *Revisionis*, ich kommunikacyi Rewizyinemu, inrotulacyi aktow, i od wyroku, też same zapłacą się Taxy, które w pierwszej instancyi.

A względem należytości Succumbencyi zostać się ma przy zachowanych dotąd układach, podług różności Kollegiow i Prowincyow.

Nota ogólna.

Nota ogulna. Gdy strony terminow
wyznaczonych nalezycie pilnowac
nie beda, albo tez z nalezita infor-
macya nie stana, swoich dokumen-
tow i dowodow nie zniosą, a zatym
z ich przyczyny, lub tez dla extra-
ordynaryney obszernosci lub zawi-
losci sprawy, trudnego wyftarania
dowodow, wyfluchania w obcych i
odleglych miejscach mieszkaj-
cych swiadkow &c. wiecey pi-
smiennych rozporzadzen, lub wie-
cey terminow instrukcyjnych, wy-
ciagać będzie potrzeba, wtedy
procz wyrazonych taxow, iefzcze
ptacic się będzie:

a) *Za pismienne rozporzadzenie.*

Z.P.

W 1wszey Kolumnie czy- li od 50. do 100. Tal:	-	1.
W 2giej Kolumnie	- -	2.
W 3ciej	- - -	3.
W 4tey i 5tey	- - -	5.

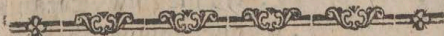
b) *Od terminu instrukcji od ka-
zdey strony.*

W 1wszey Kolumnie od 50. Tal: do 100.	- - -	1.
--	-------	----

B

	Tal: Z.P.
W 2giey od 100. do 500.	— — 2.
W 3ciey - -	— — 4.
W 4tey - -	1. — —
W 5tey czyli od 10,000 i więcey - -	1. — 3.

ROZDZIAŁ DRUGI.

*O Processach wexlowych, exekucyjnych,
w sprawach naglego aresztu, i Posses-
sorii summariissimi*

1. Od przyjęcia skargi.

	Tal: Z.P.
Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	— — 2.
Od 100. — — 500.	— — 4.
Od 500. Tal: do 1,000. i więcey - -	1. — —

2. Od cytacyi.

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	— — 1.
Od 100. — — 500.	— — 2.
Od 500. Tal: do 1000. i więcey - -	— — 4.

Nota 1. Od pisania, insynuacyi, równie koszta extra sądowe podług rwszego Rozdziału płacić się powinny.

2. Te tylko sprawy nagłego aresztu rozumiane być powinny, w których spory zachodzą, czyli być powinien dopuszczony areszt, albo nie, a formalna iustyfikacya iego jest osobnym processem.
3. Gdy *possessorium Summarissimum* przez Kommissyą lokalną będzie instruwane, w tenczas Dietty miesce opłat instrukcyjnych zastąpią.

ROZDZIAŁ TRZECI,

O należytości w sprawach konkursowych, likwidacyjnych, i Meratorii.

W takowych processach należytości biorą się w miarę *Massæ activæ* podług obrachunku zaraz pierwiastkowo *in circa* uczynionego.

1. Jeżeli *massa activa* tylko 200. Talarów lub mniej wyniesie, wte-

dy żadne należności dla Kassy rachowane nie będą, ale tylko wydatki gotowe od kopiowania *Quantum* ogólne od 3. do 4. Talarów położone zostaną.

2. Jeżeli zaś *Massa activa* 200. Talarów przeniesie, wtedy 3cia kolumna sportułowej taxy, to jest: od 500. Talarów do 1,000. *pro basi* uważana będzie, i od przyszłych expedycyow i terminow należności podług niej likwidowane zostaną.

Od masy à 200. do 400. Tal: $\frac{1}{4}$;
— — à 400. do 600. Tal: $\frac{1}{2}$;
— — à 600. do 1000. Tal: $\frac{3}{4}$.

5. Należności od sentencyi za wyrok *Prioritatis* podwoyna płaca iak od wyroku *in processu ordinario* brana będzie.
4. Od wyroku dystrybucyinego tyleż się weźmie, iak *pro classificatoria* się rachuje.

ROZDZIAŁ CZWARTY,

O należnościach, które w processach
zwyczajnie zdarzać się zwykły.

1. Od wyszukania aktów i kombina-
cyow, jeżeli na lat 5. już były re-
ponowane, Regestratorowi

Z.P.Gr:

Od 100. Tal: do 500. - 1. —

Od 500. — — 1,000. - 1. 15.

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. Tal: i więcej 2. —

Jeżeli więcej woluminow wy-
szukanych do iednego należy pro-
cessu, wtedy taxa ogulna, a nie
za każdy wolumen osobno brana
być powinna. Inspekcyja zaś aktów
kursujących w Regestraturze gratis
pozwolona, i tak też zachowane
być powinno.

2. *Decretum Adjudicationis*, vid: *Sub-
haestat.*

3. Od zawieszenia i zdięcia Proklama-
tu, Patentu lub edyktalney cyta-
cyi, od rozporządzenia gdy tako-
we na żądanie obcego sądu zay-
dzie =

Z.P.Gr:

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	15.
Od 100. Tal: do 500.	-	1. —
Od 500. Tal: do 1,000.	-	2. —
Od 1,000. — — 10,000.	-	3. —
Od 10,000. i więcej	- -	4. —

4. Doniesienie Deputata do Collegium *in quantum* zawierac w sobie będzie *Materialia* za sprawę wynoszącą —

Od 100. Tal: do 500.	-	1. —
Od 500. Tal: do 1,000.	-	2. —
Od 1,000. Tal: do 10,000.	-	3. —
Od 10,000. Tal: i daley	-	4. —

5. Areszt

publiczny w sprawach konkurso-
wych, którym się nakazuje komu,
aby co w ręku ma swoich z rzeczy
dłużnika, sądowi doniość:

Zł P.

Od 50. Tal: do 100. <i>exclusive</i>	1.
Od 100. Tal: do 500.	- 2.
Od 500. Tal: do 1,000.	- 3.
Od 1,000. — — 10,000.	- 4.
Od 10,000. i więcej	Tal: 1. —

6. Arestatorium ,
którym areszt realny , lub osobisty
zaydzie , *vide* Dekret.

7. *Ocularis inspectio* —
Za odbycie oney *extra locum Ju-*
dicii tam Dietyty podług *taxy* ra-
chowane być powinny.

8. Obwieszczenie
przez Gazety i publiczne donie-
sienia *incl: z rekwizycją* —

Tal: Z P.

Od 50. Tal: do 100. - — 1.

Od 100. Tal: do 500. - — 2.

Od 500. Tal: do 1,000. — 3.

Od 1,000. Tal: do 10,000. — 4.

Od 10,000. Tal: i daley 1. —

9. Rapport —

a) którym akta *ad interpo-*
sita remedia juris się przesy-
łają, zgoła gdy takowe do-
niesienie szczegulne, i ża-
dnych materyałow w so-
bie nie zawiera —

Od 100. Tal: do 500. - — 2.

Od 500. — — 1,000. - — 4.

Od 1,000 — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i daley - - 1. — 2.

b) Gdy takowy *de Materialibus ex actis* uezyniony być musi =

Tal Z.P.

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. Tal: do 500. - — 3.

Od 500. — — 1,000. - 1. —

Od 1,000. — — 10,000. · 1. — 3.

Od 10,000. i więcej - 2. —

10. Należytości Kommissyine i Dyety.

a) Kiedy instrukcyja całego procesu *extra locum iudicii* przez Członek Collegii odbywać się będzie, w ten czas Deputat weźmie należytość Instrukcyi podług taxy zamiaft Dyetów, a do Kassy za każdy dzień nieprzytomności Instruenta od każdej strony zapłaci się:

Od 1,000. Tal: do 10,000. *exc:* Zł: 3.

Od 10,000. Tal: i więcej T. 1. —

b) Kiedy akt osobny do instrukcyi procesu należący, lubo w miejscu sądu, iednakże nie w miejscu zwyczajnym sądow odprawiających się przez Członek Collegii odprawiony będzie, wtedy od tego płacić się powinno:

1181

Tal: Z. P.

Od 100. Tal: do 500. - — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. — 3.

Od 10,000 Tal: i daley - 2. —

Nota. Gdy więcey iak za ieden dzień rachować się będą Dietty, na każdym dniu przynamniey 5 godzin pracować należy, a protokół każdego terminu powinien być zakończony, i to wyraźnie z pewnością należy zanotować, wiele się godzin pracowało.

11. Kontumacyalna Rezolucya, w której zawsze Definitiva Decisio być powinna, od tey połowę tyle, ile od wyroku brać się będzie.

12. Dekret.

Od każdego, którykolwiek ekspdyowany być musi, iakiegokolwiek bądź rodzaju, iako to: Mandatu, Rezolucyi, Exekucyi, Intercessyi, Rekwizycyi, Responsu na listy innych Sądow, &c.

Tal: Zł: P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 2.

Tal:Z.P.

Od 500. — — 1,000.	—	3.
Od 1,000. — — 10,000.	—	4.
Od 10,000. i daley	-	1. —

13. Zapo ew edyktałny —

Jeżeli okoliczność interessu, o który już rzecz wytoczona została, nie ma żadney wartości pieniężney, tedy rachować się będzie podług 3ciey kolumny, czyli od 500. Tal: do 1,000.

Jeżeli kilka exemplarzy będzie wygotowanych, za drugi i trzeci razem =

Tal:Z.P.

Od 50 Tal: do 100. <i>excl.</i>	—	1.
Od 100. — — 500.	-	2.
Od 500. — — 1,000.	-	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej	-	1. —

14. Przysięga =

Za wyfluchanie deferowaney lub konieczney przysięgi, gdy ta na osobnym terminie lub na rekwizycyą nastąpi, płaci się =

Od 100. Tal: do 500. - — 4.

Z.P.

Tal:Z.P.

3. Od 500. Tal: do 1,000. 1. —

4. Od 1,000. — — 10,000. 1. —

— Od 10,000. i więcej - 2. —

Nota. Za odebranie przysięgi w własnym domu wykonywającego onęż, lub żydowskiej przysięgi w Mieście, połową wyżej nad naznaczoną taxę zapłacić się ma, za miastem zaś połowa naznaczoney taxy zostanie się, lecz Deputatowi należą się Dietty za to.

15. Zaświadczenie pocziwości, gdy takowe sądownie wydane będzie =

Tal:Z.P.

1. Od 50. Tal: do 100. — 2.

2. Od 100. — — 500. — 4.

4. Od 500. — — 1,000. 1. —

— Od 1,000. — — 10,000 2. —

— Od 10,000. i więcej - 2. —

16. Immissoriale =

Kiedy wierzyciel do dóbr wprowadzony zostanie, lub sekwestr dla obciążenia dóbr wskazany będzie, tak płaci się, iak od innego Dekretu.

17. Termin licytacyi, *vid: Subhastat.*

18. Mandat, *vid: Dekret.*

Z.P.

1.

2.

4.

4.

19. Ządanie, *Maturationis* =

O przyspieszenie wydania wyroku, lub Rezolucyi gdy kto ie uftnie uczynił, powinne do protokolu być zaregeftrowane, a żadna opłata zań, iako i za rezolucyą nie ma być rachowana.

20. Ukazy publiczne =

Gdy takowe wydane zostana, tak iak od innego Dekretu.

21. *Patentum ad Domum* =

Gdy w nim więcey iak 3. Osoby zapozwane zostana płaci się:

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 3.

Od 500. — — 1,000. — 1. —

Od 1,000. — — 10,000. — 3.

Od 10,000. i więcey — 2. —

Nota. Jeżeli tylko dwie lub trzy Osoby w nim zapozwane są; tedy iak zwyczajnie od prostego zapozwu opłata nastąpi.

22. Dekret prekluzyiny =

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. — — 500. — 3.

Tal: Z. P.

Od 500. Tal: do 1,000.	1. —
Od 1,000. — — 10,000.	2. —
Od 10,000. i więcej -	4. —
Jeżeli rzecz przechodzi 20,000. Talarów, płaci się od Dekretu - - -	6. —
Od 100,000. Tal: -	10. —

23 Oplata Protokółowa =
Za przyjęcie wniosku do
Protokołu zamiast podania
na piśmie proźby, Noty,
lub oświadczenia =

Od 100. Tal: do 500.	—	1.
Od 500. — — 1,000.	—	2.
Od 1,000. — — 10,000.	—	3.
Od 10,000. i więcej -	—	4.

24. Publikacya wyroków od
każdey strony =

Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	I. —	
Od 10,000. i więcej -	I. —	

25. Registratura, *vide Termin.*

26. Rezolucya sekwestracji, *vide Im-*
missoriale.

27. Species facti i Rapport do Re-
gencyi końcem zafiągnięcia con-
clufi Kommiffyi praw =

Tal: Z.P.

Od 500. Tal: do 1,000 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 4. —

28. *Status Causæ* =

Za ułożenie onegoż przez
Deputowanego gdy świad-
kowie gdzie indziej *per re-
quisitiones* wysłuchanemi
zofaną =

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1. —

29. Lifty gończe =

Gdy takowy naprzeciw
zbiegłemu dłużnikowi wy-
dany zofanie, jeżeli ich
kilka wygotuie się, tedy za
każdy należec będzie =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1. —

Za obwieszczenie, które w takich przypadkach do Gazet i pism intelligencyinych zwykły być podawane, inclusive z przypisem lub mandatem =

Zł:Pol:

Od 100. Tal: do 500. - 2.

Od 500. = = 1,000 - 4.

Od 1,000. = = 10,000. - 4.

Od 10,000. i więcej - 4.

30. Subhaftacya =

Rzeczy iakiey nieruchomey, lub Dóbr iakich albo wielu gruntów, która na iednym terminie naprzeciw iednemu i temuż samemu Dłużnikowi nastąpi, lub na instancyę iednegoż Posleffora zapadnie, lub takowych rzeczy ruchomych, które podług przepisu porządku processowego subhaftowane być muszą.

A) Za patent subhaftacyiny bez różnicy liczby exemplarzy

In subhaftatione necessaria.

Tal:Z.P:

Od 50. Tal. do 100 — 4.

Od 100. = = 500. 1. —

Od 500. = = 1,000. 1. —

Tal. Z. P.

Od 1,000. Tal: do 10,000. 1. — 3.

Od 10,000 i więcej - 2. —

In subhastatione voluntaria =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. = = 500. — 3.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1. — 2.

B) Za odbycie terminu subhastationis =

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. = = 500. — 4.

Od 500. = = 1,000. 1. —

Od 1,000. — = 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

C) Za Dekret *adjudicationis*.

Od 50. Tal. do 100. — 2.

Od 100. = = 500. 1. —

Od 500. = = 1,000. 2. —

Od 1,000. = = 10,000. 4. —

Od 10,000. i więcej - 8. —

31. Za pozew subsydjalny tak iak za ordynaryiny pozew.

32. Termin =

Za termin w processach, chociaż takowy w zwykłym miejscu Sądu odbyty

odbyty zostanie, lecz gdy na nim nie interest pryncypalny instruwany będzie, ale inne onże dotyczące się współ-okoliczności i punkta zaydą, n. p. gdy intermicum regulowane zostanie, oblikwidacya tymczasowa i t. d. nastąpi ogulem =

Tal: Z P.

Od 100. Tal: do 500. - 1. —

Od 500. Tal: do 1,000. - 2. —

Od 1,000. Tal: do 10,000. - 2. —

Od 10,000. Tal: i daley - 3. —

33. Ugoda =

Za wygotowanie ugody od kaźdey strony =

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 1.

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. Tal: do 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej Tal: 1. 3.

34. Swiadkowie =

Za wysłuchanie onychże ad requisitionem:

A) Kraiowych sądow względnie stanu sprawy od terminu =

C

Tal: ZP.

Od 100. Tal: do 500.	-	1. —
Od 500. — — 1,000.	-	2. —
Od 1,000 — — 10,000.	3.	—
Od 10,000. i daley	- -	3. —

B) Zagranicznych Sądow =

Gdy wysłuchanie będzie ogólnie płaci się tak iak od A.

Za wysłuchanie świadka ad articulos & interrogatoria =

- a) aż do 20. pytań, bądźby artykuły lub specyalne interrogatoria były - — 3.
- b) nad 20. do 40. pytań 1. —
- c) nad 40. - - - 1. 3.
- d) Za napisanie Rotuli od każdego arkusza - - = 1.

Nota. Gdy świadek w domu wysłuchany zostanie, należec będzie opłata w mieście, gdzie Regencya odbywa się połową wyżej.

Na wsi należy opłata podług taxy. Kommissarzowi służą Dietty.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

O opłacie należności nie Processu iakowego, lecz innych sądowych czynności dotyczący się.

1. Aflygnacye tak iak od Dekretu.

2. Zaświadczenie :

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 3.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

3. Aukcyja =

Ruchomości, towarow, sprzętów &c.

A) Za oznaymienie o Aukcyi przez Gazety, pisma Intelligencyjne, vide Obwieszczenie.

B) Gdy o tym po kościołach obwieszczenie nastąpi, i publicznie obwołano zostanie, również tyle za wygotowanie Publicandi, co i za obwieszczenie należeć będzie.

Xięża i Woźni dostaną opłatę w swym mieyscu za takowę publikacyę zwyczajną

C) Za odprawienie Aukcyi, która Osobie sądowey zlecona być powinna, w proporcycą zebraney ztąd summy do kassy salaryiney niezważając na liczbę dni przez wiele Aukcyę trwała =

Tal: Z.P.

Od 100. Tal: do 500.	-	1.	-
Od 500. — — 1,000.	-	2.	-
Od 1,000. — — 10,000.	-	3.	-
Od 10,000. Tal: i więcej	-	5.	-

a) Kommissarzowi za cały dzień płaci się:

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	-	4.	-
Od 100. Tal: do 500.	-	1.	-
Od 500. Tal: do 1,000.	-	1.	2.
Od 1,000. — — 10,000.	-	2.	-
Od 10,000. i więcej	-	2.	-

b) Aukcyonarzowi na cały dzień —

Od 50. Tal: do 100.	-	4.	-
Od 100. Tal: do 500.	-	4.	-
Od 500. Tal: do 1,000.	-	4.	-
Od 1,000. Tal: do 10,000.	-	1.	-
Od 10,000. Tal: i daley	-	1.	-

D) Gdy ruchomości na zcie mieysce do sprzedaży będą musiały być przeniesione, sędzemu sądowemu to wykonywającemu lub dozoru nad tym mającemu za cały dzień =

Od 50. Tal: do 100. - Zł: 1.

Od 100. — — 500. i więcej - - - - - 2.

4. Wypowiedzenie =

Dzierżawy lub kapitału jeśli sądownie nastąpi, płaci się tak iak od Dekretu.

5. Expedycya —

Gdy takowa względem iakowey czynności sądowey żądana będzie, i jeżeli za to w tey taxie nie ma osobney ceny przepisanej:

Tal: Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 3.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

6. Wypłata — Gdy kto sądowego zezwolenia na to wyiąwszy wypłaty, które ex deposito czynione być zwykły, osobno żąda:

a) Od terminu wypłacenia, i od przy-
jęcia w tey mierze aktu folucyi:

Tal:Z.P.

Od 50 Tal: do 100. <i>excl.</i>	—	1.
Od 100. — — 500.	- —	2.
Od 500. — — 1,000.	- —	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej	-	2. —

b) Od wyięcia Aktu folucyi.

Od 50. Tal: do 100.	—	2.
Od 100. = = 500.	—	4.
Od 500. = = 1,000.	1.	—
Od 1,000. — = 10,000.	1.	3.
Od 10,000. i więcej	-	2. —

7. Obrachunek — Gdy kto przyłączenia onegoż w rzeczach drogą processu nie popieranych żąda, podług Numeru 48. płacić się należy.

8. Rapport — Gdy takowego w sprawach *Fisci*, lub *Actus voluntariae jurisdictionis* dotyczących od tychże Sądów za otaxowanemi reškryptami zwierzchność zadworna żądać będzie, lub gdy na żądanie ston takowy nastąpi =

Tal:Z.P.

Od 50. Tal. do 100 — 4.

Od 100. = = 500. 1. —

Od 500. = = 1,000. 1. 2.

Od 1,000. Tal: do 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

9. Obieście Possessyi — Gdyby w szczególnych przypadkach do tego pomoc sądowa przydana była, tedy za to oprócz Dietow dla Deputowanego zapłaci się do Kassy:

Tal:Z.P.

Od 500. Tal: do 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

10. Opłata za kalkulacją —

Za przyrzeczenie Rachunku gdy będzie obszerny i we wszystkim rzetelny =

Od 50. Tal: do 100. — 1:

Od 100. = = 500. — 2.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 2. —

Jeżeliby zaś rachunek cały miał być ułożony, tedy w równej proporcji: we dwoynasob, aż do

- czwornasob naznaczyć można opłatę.
11. Kaucya — Za przyjęcie oneyże nie zważając na liczbę ręczycieli, gdy wielu z nich rękoymią zeznają, opłaca się: *vide* iak Dokument. Za wciągnięcie oneyże, *vid*: Urządzenie Hipoteczne.
  12. Certiorationes, *vide* Renuncyacye.
  13. Cessya, *vid*: Dokument.
  14. Opłata należytości za Kommissye, *vide* Dietty.
  15. Konfirmacya — Sądowego Dokumentu, gdzie takowa podług praw potrzebna jest, lub gdy iey strony same żądają, *vide* Dokument.
  16. Kontrakt, *vide* Dokument.
  17. Kopulacya czyli Proklamacya — Od zakazu oneyże i od skaffowania inhibitorii, *vide* Dekret.
  18. *Curatorium* — Za wygotowanie takowego instrumentu dla Kuratora *sexus bonorum ad litis absentis, hereditatis jacentis*, łącząc w to akt przyjęcia obowiązków przez tegoż =

Tal.Z.P.

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	- —	2.
Od 500. — — 1,000.	- —	3.
Od 1,000. — — 10,000.	—	4.
Od 10,000. i więcej	- 1.	—

19. Decharge, z złożonego rachunku =

Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	3.
Od 1,000. — — 10,000.	—	4.
Od 10,000. i więcej	- 1.	—

20. Dekret *vide* Sekt 4. Nro 13. wyrażone tamże opisy zupełnie tu także mogą być stosowane.21. *Decretum de alienando, oppignorando, transigendo*, opłata od niego, *vide* Opieki.

Gdy zaś pierwszy tym osobom, które *veniam' ætatis* zyskały udzielonę zoftanie, tedy zapłaci się zań

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100.	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. Tal: i daley	- 2.	—

22. Opłata należytości od Depozytu,
vide Przepis o Depozytach.

23. Rewers Depozytowy — Zamiast
takowego wydana zostanie kopia
protokołu Depozytowego z pie-
częcią, i zapłaci się tylko od ste-
pla widymacyi i przepisania.

Od ekstraktów z Aktów manual-
nych Rendanta depozytowego za-
płacą się tylko *Copiales*

24. Diety — Jeżeli wyrażone w tym-
że Rozdziale czynności na żądanie
strony w miejscu tym wprawdzie,
gdzie sąd swoje ma siedlisko, ie-
dnakże nie w samym miejscu są-
dów sporządzone, te Diety rach-
wane być mogą =

Dla Deputowanego Członka Col-
legii: Tal: Zł: P.

Od 100. — — 500. 1. —

Od 500. Tal: do 1,000. i
więcej - - 2. —

Dla Sekretarza lub Refe-
rendaryusza jako protokół
prowadzącego =

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. Tal: do 1000. i
więcej - - 1. — 2.

Dla Sekretarza, Referendaryusza,
lub Auskultatora, gdy takowy sam
czynność odbyć może =

Tal. Z. P.

Od 100. Tal: do 500.	1. —
Od 500. = = 1,000.	1.— 3.
Od 1,000. = = 10,000.	1.— 3.
Od 10,000. i więcej -	2. —

25. Dokumenta — Względem Kontra-
któw, Donacyi, Obligacyi, Kaucyi
&c: nadewszystko zaś wszystkie
sądowe czynności inter vivos bez
różnicy, skoro osobno w tey ta-
xie opłata za nie wyrażona nie
jest, i skoro czynności te głównym
są obiektem wygotowanego wzglę-
dem nich instrumentu =

a) Za przyjęcie ich sądowe:

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100.	— 2.
Od 100. — — 500.	1. —
Od 500. — — 1,000.	2. —
Od 1,000. — — 10,000. i więcej - -	3. —

b) Za confirmacją ich sado-
wą:

Od 50. Tal: do 100. excl:	— 1.
---------------------------	------

Tal:Z.P.

Od 100. — — 500. - — 4.

Od 500. — — 1,000. i
więcej - - I. —

- e) Za sądowe przyznanie Dokumentu co się tycze osnowy i podpisu, i za zaświadczenie gdy takowego kto osobno żąda =
- Od 50. Tal: do 1000. — I.
Od 100. — — 500. — 4.
Od 500. — — 1,000. i
więcej - - I. —

d) Za stwierdzenie sądowe przez Justitz Kommissarzow gdzie takowe z prawa jest potrzebne, taż sama iak pod c) opłata.

26. Kontrakt ślubny — Za przyjęcie onego podług Nru 25.

Za confirmacją onegoż, *vide* tamże.

Za wciągnięcie onegoż, *vide* Urządzenie Hipoteczne.

27. *Adoptio* — — Jeżeli ta przy regulowaniu pokrewieństwa, lub przy kontrakcie ślubnym nastąpi, tedy razem pomiędzy tym umie-

szczona będzie. Jeżeli zaś osobno zeznana zostanie, tedy od tego, iak od przyięcia dokumentu opłaci się.

28. Wciągnięcie w Xiegi, *vide* Urządzenie Hipoteczne.

29. Działy. — Gdy Osoby lat dojrzałych żądać takowych bez processowania się będą =

a) Od Działów:

Tal:Z.P:

Od 100. Tal: do 500. - — 4.

Od 500. Tal: do 1,000 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

b) Od wyięcia ugody działowej:

Od 100. Tal: do 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. i więcej - 1.— 3.

30. Examen —

Referendaryusza lub Aukultatora - - 3. —

Konsyliarza kryminalnego 4. —

Justitz Kommissarza - 6. —

Justitz Burmistrza, czyli Dyrektora w wielkich Miastach - - - - -	6.
W mniejszych Miastach - - - - -	3.
Justitz Rady lub Assessora - - - - -	3.
Justicyaryusza - - - - -	4.
Aktuaryusza - - - - -	2.

31. - Urządzenie Hypoteczne.

Od zachodzących w tey mierze czynności sądowych oznacza się następująca opłata :

- A) Za przyięcie do protokołu odezw, oświadczenia, żądania, i wysłuchania Interessentów, które wciągnięciu do Xiąg, Tytułów possessyi, lub innego iakiego do urzędzenia Hypotecznego ściągającego się Aktu dotyczą, przepisana Rozdziałem 4. Nro 23. opłata protokółowa rachować się ma.
- B) Od Rezolucyow należą się za to osobno ieszcze *Jura decreti*.
- C) Za wciągnięcie do Xięgi Hypoteczney tytułu possessyi Dóbr iakich gruntu udzielney z siebie famesy dziedziny, lub też i takowych

przyległości, które do Dóbr głów-
nych nie należały, lecz osobno
zakupione i do nich przyłączone
zostały =

- a) Gdy po Rodzicach ich Potomstwa
iakovą nieruchomość odziedzicza-
ją, lub gdy takowa po dzieciach
na Rodziców przypaść miała, od
każdego którego ma *titulum speciale*:

Tal: Z.P.

Od 50. Tal. do 100. — 1-

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. do 10,000. T. i do 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

- b) Gdy takowa na pobocznych Suk-
cessorów przypada, lub obcym
possessorom przekazana zostanie,
bądź iakimkolwiek chce tytułem
podług wartości od każdego sta
Talarów ma się zapłacić 2. sr: gr:
lub gr: 15.

Oplata za wywód *Tituli Possessio-
nis* już tu włączona jest.

- c) Sługa Archiwu dostanie oprócz te-
go =

Od 100. Tal: do 500. *excl.* Zł: P. 1.

Od 500. Tal: do 1,000. Zł: 2.

Od 1,000. Tal: do 10,000.

i więcey - Tal: 1. —

D) Od wciągnięcia wszystkich do tego należących czynności i obiektów:

a) Gdy takowe w przepisanych w Urzędzeniu Hypotecznym Tit: 2. §. 80. 124. przypadkach *ex officio* nakazane zostanie, nie może opłata żadna być brana, iednakże od wygotować mianych w tey mierze specjalnych Rekognicyi dowodów należeć będzie zwyczajna taxa, podług której Interessenci opłacić winni. Vid: Lit F.

b) Gdy takowe na instancyą Interestenta na mocy specialiter z tytułem possessyi związku żadnego nie mających dowodów nastąpiło.

1) Na zawsze trwałych ciężarów i powinności realnych (podług wartości rocznego dochodu)

Tal: Z. P.

Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 4.

Od 100. Tal: do 500. 1. — 2.

Od 500. = = 1,000 3. —

Od

Tal: ZP.

Od 1,000. = = 10,000. 5. —

Od 10,000. i więcej - 10. —

2) Scieśnienie własności lub wolney dyspozycyi Possessora n. p. *Emphiteusis*, *Advitalitatis*, *Qualitatis fidei commissoriae*, *oneris perpetui* &c.

Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 4.

Od 100. Tal: do 500. - 1. —

Od 500. — — 1,000. 2. —

Od 1,000. — — 10,000. 3. —

Od 10,000 i więcej T. 5. do 10. —

3) Zaległych pieniędzy szacunkowych, za które Dominium rezerwowane, lub Hypoteka dana, od 100. Talarów 2. gr: fr: lub gr: 15.

4) Od zapisu Summ zaciągnionych, lub innych podobnych kontraktów od 100. Talarów - gr: 15.

5) Od prawnych i tajnych Hypotek =

6) Słubnych kontraktów względem wszelkich w nich zachodzących realnych obowiązków =

Tal:Z.P.

Od 50 Tal: do 100. <i>exc.</i>	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. Tal: do 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i daley -	2.	—

Nota. Prowentowe zaś pie-
niądze mieysca nie mają.

7) Kaucyi i zaręczeń =

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100.	—	1.
Od 100. — — 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000:	—	4.
Od 1,000. Tal: do 10,000.		
i więcej - - -	1.	—

8) Opieki na takową sumę, która
obiekt percepty opiekuna stano-
wić może, iak Nro 7mo.

9) Nowych Dokumentów, gdy ta-
kowe na nie opłacony dług na
mieyscu zaginionych, legalnie u-
morzonych oryginałów się zapiszą:

Tal.Z.P.

Od 50. Tal: do 100. <i>excl.</i>	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. = = 1,000	—	4.
Od 1,000. — — 10,000. i		
więcey - - -	1.	—

P.
1.
2.
4.
—
—
E) Od wyciągnięcia sub ingrossacyi, sub inkrypcyi, i zastawu głównych tabulatow w miarę urosłego quanti =

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. 1. —

Od 10,000. Tal: i daley - 2. —

P.
1.
2.
4.
—
bra
10.
ta-
na
u-
zą:
P.
1.
2.
4.
—
F) Od wyciągnięcia cessayow *inclusive* z dodatkiem transportu cessayi, który może do Xięgi Hypoteczney nie był podany, opłata iak pod Lit: E)

G) Od wyciągnięcia proteftacyi *incl: cum notificatorio* od Possessora Dóbr lub Gruntu opłata *ut supra* sub Lit: E)

H) Od zanotowania w Xiędze Hypoteczney =

i) Nastąpioney solucyi pieniędzy szacunkowych: Tal:Z.P.

Od 100. Tal: do 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000. i

więcey. - - 1. —

- 2) Pertynencyow lub praw, które od Dóbr pryncypalnych odpadaia, i odłączaią się, a zatym od ich wartości potrącić należy ut supra Nro imo opisano.
- 3) Tych pertynencyow, które pod inną Juryzdykcyą się znajduia ut N. r.
- 4) Od prekluzoryi otrzymaney na żądanie Ediétales końcem zabezpieczenia iuż wykazanego Tituli Possessionis, lub przeciwko nie znany realnym pretendantom, ut Nro imo.
- 5) Od taxy immobilis, Także.
- 6) Od wartości in quantum takowa osobno dowiedziona będzie, Także.
- 7) A quanto Towarzystwa ogniowego, w którym budynki zostały assekurowane, Także.
- 8) Od położonego aresztu realnego żądać można teyże opłaty ut supra Nro imo.

Wymazanie notatorum iakiekolwiek one będą, gratis nastąpić powinno.

Archiwum za każde powyżey wyrażone wciągnięcie bierze Lit: D) do H)

I) Od atestu Hypotecznego, kiedy takowe podług przepisu Hypotecznego in vim recognitionis wydane będzie, lub gdy takowy pro informatione osobno się żąda, incl: z opłatą za żądanie do protokołu o wydanie iego podane =

Tak: Z. P.

Od 50. Tal: do 100.	-	—	2.
Od 100. Tal: do 500.	-	—	4.
Od 500. Tal: do 1,000.	I.	—	
Od 1,000. Tal: do 10,000.	1.	—	3.
Od 10,000. Tal: i daley	2.	—	

Jeżeli atest, którego ekspedyować nie trzeba z xiąg Hypotecznych ad Acta będzie wydany =

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	-	—	2.
Od 500. — — 1,000.	-	—	4.
Od 1,000. — — 10,000. i więcej	-	-	I. —

K) Od wyznaczenia Intabulatorum =

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	-	—	2.
Od 500. Tal: do 1,000.	-	—	4.

Od 1,000. Tal: do 10,000. - Tal: 1.

Od 10,000. i więcej - — 2.

L) Od ingrossacyi Dokumentów podług przepisu Hypotecznego Tit: I. §. 64. seq: incl: za kollationowanie i zaświadczenie zgody z oryginałem zwyczajne kopiała brane będą.

32. Instrukcyje —

W tych przypadkach, gdzie takowe przez osoby sądowe zdziałane będą, tam Dietty podług taksy mają miejsce.

33. *Inventarium* —

A) Od ułożenia jego przy sukcesyach, konkursach, przy obcięciu lub ekstrakcyi *in via Executionis* majątku iakiego całkowitego ruchomego, do czego tylko jedna osoba sądowa wyznaczona być może, tey więc ustanowione Dietty tylko się płacić winny.

Jeżeli Inwentarz na żądanie Successorow spisze się, i mieć zechcą sądową expedycją tego inwentarza, w tedy zań podług taksy się zapłaci:

Tal: Z.P.

- Od 50. Tal: do 100. *excl.* — 2.
Od 100. Tal: do 500. — — 4.
Od 500. Tal: do 1,000. — 1. —
Od 1,000. — — 10,000. — 1. — 3.
Od 10,000. i więcej — — 2. —

B) Od zrewidowania Inwentarza w
sprawach opiekuńskich, *vide* opieki.

34. *Attestatum mortificationis* względem
zagubionych Dokumentów, które
sądownie wygotowane, i o tym
zaświadczać będzie, od tego opła-
ta *ut supra*, *vide* Jeżeli Inwentarz &c.

35. Od Tabelli procentów, *vide* Taxa.

36. Obligacya, *vide* Dokument Hypo-
tecznego Dzieła.

37. Prolongacya Kontraktów, *vide*
Dokument.

38. Protestacya, *vide* Dzieło Hypot:

39. Opłata od protokołu, *vide* Sect: 4.

Nro 24.

40. Kwit —

Od sądowego kwitu in quantum
takowy osobno przyjęty i nie w
jednym instrumencie objęty będzie,
za przyjęcie onego już taxa likwi-
dowana, *vide* Sect: 4. Nro 23. &
Sect: 5. Nro 5.

41. Rachunki — Za odebranie =

a) Rachunków Administratorskich Kuratora w konkursach, podług procentów i wysokości =

Tal:Z.P.

Od 100. Tal: do 500. - — 3.

Od 500. Tal: do 1,000 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcej - 3. —

b) Rachunków sekwestracyjnych *ut supra* pod Lit: a)

c) Rachunków rocznych opiekuńskich *vide* Opieka.

42. Rekognicya podpisu, *vide* Dokument.

43. Atteſt Rekognicyi —

a) Względem deklaracyi *pro haerede* :

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. — — 500. — 2.

Od 500. — — 1,000. — 4.

Od 1,000. — — 10,000 i

więcej - - - 1. —

pro non haerede :

Od 100. Tal: do 500. — 1.

Od 500. Tal: do 1,000. — 2.

Od 1,000. — — 10,000. i

więcej - - - 4.

b) Na oddany Testament, *vide* Testament.

c) Na podanie do Xięgi Hypoteczney *vide* Hypoteka.

44. Renuncyacye i cercyoracye. — Kiedy końcem onych osobny Dokument się spisze, niech się tycze wyrzeczenia się nabytych praw, lub prawnych przywileiow i prerogatyw, iako to: *Privilegiorum Sexus* przy zaręczeniach. tedy od nich się należy taxa za przyięcie sądowych dowodow Nro 25. ustanowiona.

45. Szkoda, *vide* Taxa Lit: B)

46. Subhastatio voluntaria, *vide* Sect:

4. Nro 31.

47. Taxa — Pro Mandato taxando, *vide* Dekret.

Od przyięcia taxy do protokołu, bądź że Taxatorowie uftnie referują, lub że wygotowaną taxę oddają, podług proporcji wartości =

Tal:Z.P.

Od 50. Tal: do 100. — 2.

Od 100. — — 500. — 4.

Od 500. — — 1,000. 1. —

Od 1,000. — — 10,000. Tal: 2.

Od 10,000. i więcej - — 3.

48. Termina — Od terminu, w którym sąd iakowy *Actus voluntariae jurisdictionis* przyjmuie nic osobnego rachować się nie może, gdy za Akt sam dziaiany, opłata podług *taxy* się likwiduie.

Gdyby iednak w szczególnych przypadkach iak Nro 7. & 29. tego Rozdziału ieszcze osobne termina się zdarzyiy, tedy od nich brać można =

Tal: Z.P.

Od 100, Tal: do 500. - — 4.

Od 500. — — 1,000. - 1. —

Od 1,000. — — 10,000. 1. — 2.

Od 10,000. Tal: i więcej 2. —

49. Testament — *Codicil: Donatio mortis causa* —

A) Od spisania iego sądowego =

- 1) Kiedy takowy w samym sądzie z uft Testatora przyjęty będzie =

Od 50 Tal: do 100. *excl.* — 1.

Od 100. / — — 500. . — 2.

Tal:Z.P.

Od 500. — — 1,000. -	1.	—
Od 1,000. — — 10,000.	2.	—
Od 10,000. i więcej -	3.	—
2) Kiedy takowy przez Testament już gotowy sądowni się podaie =		
Od 100. Tal: do 500.	—	1.
Od 500. = = 1,000.	—	4.
Od 1,000. = = 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej -	2.	—
B) Od atestatu rekognicy płaci się:		
Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. = = 1,000.	—	4.
Od 1,000. — = 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej -	2.	—
C) Od wydania Testamentu wróciwszy atest recognicy =		
Od 100. Tal: do 500. -	—	1.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000. i więcej -	1.	—
D) Od Publikacyi —		
1) Kiedy Dzieci lub Rodzice będą sukcesorami =		

Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	4.
Od 1,000. — — 10,000.	1.	—
Od 10,000. i więcej -	2.	—
2) Kiedy Successores collaterales będą =		
Od 50. Tal: do 100.	—	2.
Od 100. — — 500.	—	4.
Od 500. — — 1,000.	1.	—
Od 1,000. Tal. do 10,000.	2.	—
Od 10,000. i więcej -	3.	—
3) Kiedy wcale obcy będą Sukcessorami :		
Od 50. Tal: do 100. -	—	2.
Od 100. Tal: do 500. -	1.	—
Od 500. — — 1,000. -	2.	—
Od 1,000 — — 10,000.	3.	—
Od 10,000. i dalej - -	6.	—
E) Od expedycji in forma probanti publikowanego Testamentu za każdą żą- daną excl: opłaty od pi- sania =		
Od 50. Tal. do 100.	—	1.
Od 100. Tal: do 500.	—	2.
Od 500. — — 1,000.	—	4.

Od 1,000. Tal: do 10,000. Tal: 1.

Od 10,000. i więcej - — 2.

50. Sepultura, *vide* Attest.
51. Tradycya — Gdy takowa sądownie nastąpi, wtedy należą się Dietty podług taxy.
52. Dzierżawy —
- a) Od ułożenia Kontraktu, *vide* Dokument.
- b) Licytacya, *vide* Sect: IV. Nro 31.
53. Zobowiązanie — Kuratora, Sekwestratora, Taxatorów, *vide* Curatorium Taxæ.
54. Zapieczętowanie i odpieczętowanie — Osobie tylko sądowej zlecić można, którey Dietty za cały dzień lub puł dnia płacić się powinny w miarę czasu do tego potrzebnego.
55. Zgoda lub komplancya w sprawie ieszcze do procesu nie doszley. Od sądowego spisania oney należy się opłata podług taxy Nro 25. Lit: A) gdy zaś sprawa będzie trudna i zawikłana, tedy podwoyna opłata rachować się może.
56. Widymacya —

- a) Pod pieczęcią sądową płaci się: Zł:
Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	-	1.
Od 100. Tal: do 500.	-	2.
Od 500. Tal: do 1000.	-	3.
Od 1,000. — — 10,000. i więcej - - - -	-	4.
- b) Kiedy tylko na kopiach Dokumentów *ad Acta* oddanych *pravia productione & recognitione originalium concordat* się napisze, i jaką tylko w takowych razach jest potrzeba, tedy od każdego Dokumentu takiego rachować można =
Od 100. Tal: do 500.	Zł:P.	1.
Od 500. Tal: do 1,000. i więcej - - - -	-	2.
- c) Od widymowania ekstraktów z aktów Grodzkich należy się do nich ustanowionemu Archiwaryuszowi *excl:* zwyczajnych kopiałów 4. Zł: Pol:
57. Plenipotencya —
- a) Kiedy takowa od iedney lub więcej osob sądownie uczyniona i zaświadczona będzie =

Tal:ZP.

Od 50. Tal: do 100. — 1.

Od 100. = = 500. — 2.

Od 500. = = 1,000. — 4.

Od 1,000. = = 10,000. i

więcey - - - 1. —

Jeżeli takowa szczególnie będzie atestowana, wtedy tylko połowa opłat pewnych rachowana być może.

b) Kiedy takowa jako Syndykat od całego zgromadzenia Mieszczan, Gromady wiejskiej, lub a komunitate uczyniona będzie, kosztuie —

Tal:Z.P.

Od 50. Tal. do 100 — 1.

Od 100. = = 500. — 3.

Od 500. = = 1,000. 1. —

Od 1,000. Tal: do 10,000. 2. —

Od 10,000. i więcey - 3. —

58. Opieka —

A) Od ustanowienia Opiekuna lub Kuratora inclus: z obowiązkiem tego, i z taxą wygotowania Tutorii lub Kuratorii —

Od 500. Tal: do 1,000. Zł:P. 4:

- Od 1,000. Tal: i daley - Tal: 1.
B) Od wciągnięcia Opieki, *vide* Dzieło Hypet: Lit: D) Nro 8vo.
C) Od ułożenia Działów i Schedow z strony w Mażeństwie *in commu-
nionē Bonorum* przeżyta *incl:* od Rewizyi inwentarza zupełnego wygotowania, i od rozporządzeń do zabezpieczenia majątku *Curanda* potrzebnych, i w przypadku powtórnych ślubow do rozporządzenia *Adoptionis*, opłata iak od Kommissyi należeć będzie.
D) Od innych przypadków ieszcze zachodzących sądowych Aktów, opłata podług ustanowioney taxy brać się powinna.

Nota 1. Te opłaty iednakowo tylko przy opiekach takowych spełna brane być mogą, gdzie na końcu Roku po zdanych rachunkach i załatwionych wszystkich wydatkach iaka superata się pokaże.

zdo. Sądy iednakże ściśle na to uważać powinny, aby przy każdym wyniść mającym rozporządzeniu, czyli obiekt zapytania się approbacyi,

bacyi, lub iakowego innego Dekretu tak jest małego znaczenia, iż podług powszechnych ustanowionych pryncypiów, tylko za obiekt bogate ny uważany być może, a w tym razie tylko w ten czas brana być może opłata, jeżeli to w 3ciey i 5tey powszechney Nocie Rozdziału niniejszego jest ustanowiono.

3tio. W opiekach tych, gdzie się procent z wydatkami tak balansuje, iż nie superaty nie pozostaje, tam nie mogą być brane taxy, tylko od sztempla i pisania.

4to. W tych opiekach, gdzie procenta nawet na edukacją małoletnich dzieci nie są dostarczające, oprócz taxow także i sztempla, i od pisania, opłata upada, i takowe zupełnie iako w sprawie ubogich uważane być powinny.

5to. Jeżeli przy regulowaniu opieki ten przypadek od Lit: C) wzmiankowany się okaże, i że długim iątkowi ogólnemu wyrównywią; wtedy wcale żadna opłata brana

być nie może, i takowa opieka wcale jako uboga uważana być powinna.

Również się uważać powinno, gdy całkowity majątek tylko 100 Talarów wynosi.

6to. Opieki, w których inwentarze pod zamknięciem przyjęte być muszą, opłacaia w każdym przypadku, gdzie Sąd pupillarny konkurruie opłatę pełną, dopokąd Inwentarz nie będzie rezerwowany.

59. Protestacye Wexlowe —

Inquantum ich przyjęcie sądowe będzie, za żądane mogą za to taxy opłat Notaryuszow być rachowane.

Nota powszechna tycząca się niniejszego Rozdziału.

imo. Kiedy rzeczywista importancya wartość sprawy, w której według różnych kolumnow czyli ceny taxy biorą się, żadnemu pewnemu szacunkowi nie podlega, wtedy opłata podług czwartey Ko-

lumny, to jest: od 1,000. do 10,000. Talarów wartości, rachowana być powinna, zgoła uważać na to należy, co w 4tey powszechney Notcie od Sect: 1. jest napisano.

3do. Jeżeli procent gruntu iakiego końcem ustanowienia kapitału, lub wartości dochodzenia za fundament się weźmie, tedy takowy po 5. procentów rachowany być powinien.

3tio. Gdy zaś sprawa tylko 10. Talarów inclusive wyniesie, wtedy tylko od pisania i Kopiała brane być mogą.

4to. Opłata sztepla, pisania, i posłańców nie masz tu w tey ustanowioney cenie obiętych, ale w 7mym Rozdziale są wyznaczone.

ROZDZIAŁ SZOSTY,

*Względem opłat Urzędników Fiskalnych
w poleconych im indagacjach.*

I. Dietty i należitości od terminow.

1. Gdy Urzędnik Fiskalny inkwizycją w swoim miejscu rezydencyi odprawi, na ten czas od każdego terminu iemu należec będzie Talar 1. Z. P. 2.

Annotacya. Ale potrzeba na każdym takowym terminie przynajmniej 4. lub 5. godzin pracować, i to w każdym protokule adnotować należy, iak długo się pracowało.

Jeżeli tylko szczególne Actus expedyowane zostały, których skutecznienie tak długiego czasu nie wyciąga, n. p. Publikacya Dekretu, wysłuchanie przysięgi &c. tedy za to tylko rachować można do 3. lub 4. złotych.

2. Gdy Urzędnik Fiskalny końcem uczynienia indagacyi, podróż odprawić przymuszony, tedy za każdy dzień rachować sobie może Talarów 2.

II. Oplata od Dekretów i Expedycyj.

1. Od cytacyi rekwizytoryjalney w ciągu processu wyszley i tym podobnych piśmiennych rozporządzeń, może Inkwirent podług okoliczności i ważności sprawy i samego wyszłego rozporządzenia likwidować - Zł. Pol: 1. do 2.
2. A *statu causæ* końcem wyслуchania obcych świadków również podług okoliczności Zł: P. 2. do Tal: 1.
- Annotacya.* Pod tą opłatą nie ma szteplow zachowanych, lecz tylko należytości od pisania, a od pieczęci nie ma nic mieysca.

III. Oplata Rapportów.

1. Gdy Inkwirent Akta zakończone z zdaniem swoim poda, wtedy iemu podług okoliczności i wartości sprawy, i dokładności napisania

- nego zdania zezwolić można Zł: Pol: 4. naywięcey do 3. Talarów.
- Inne Rapporta i pytania, które w ciągu inkwizycyi się czynią, tak uważać należy, iak inne piśmienne rozporządzenia *sub Nro ad Nro 1mo.*

Powszechna Annotacya. Wyżey wytknięta należytości opłata, w ten czas tylko swoje nayduie miejsce, gdy Denuntiat na koszta skazany zostanie, i takowe opłacić jest w stanie.

ROZDZIAŁ SIODMY,

Względem opłat w sprawach Kryminalnych.

- Od przyięcia denuncyacyi popełnionej zbrodni, aresztowania, i sumarycznego wyfluchania Tal: 1.
- Od wizyi do ustanowienia i reko-gnoskowania *Corporis delicti*, również od wizyi i schronienia nie-

szczęśliwego należą się Dietty^o
prócz wyłożonych wydatków T. 2.
3. Od obdukcji w przypadkach, gdzie
takowa być musi, należy się dopo-
kład nie insza ustanowiona będzie
taxa =

a) Medico za obdukcją - Talar: 2.
Temuż jeśli w drogę pojedzie
oprócz podwoły na dzień T. 1. Z. 2.
A gdyby więcej iak dwa dni na
to potrzeba wyciągała, wtedy Diet-
ty zawsze na dzień Talar: 1. i 2. ZP:
płacone być powinny.

Nota. Opłata od mil rachować się
nie ma.

b) Chirurgowi *pro sectione* Talar: 2.
Temuż gdy w drogę pojedzie Di-
etty na dzień - - Talar: 1.
Ale natenczas *pro viso reperto*
nic więcej rekwirować nie może.

4. Od wizytacyi Domu, in quantum
takowa do wysledzenia specyjal-
nego przestępstwa będzie potrze-
bna =

Os. bie sądowej - Talar: 1.

Aktuaryuszowi - Zł.P. 4.

5. Od rewersu, kiedy więzień od obcego sądu wyrwany, lub do sądu iakiego wydany będzie Zł P. 3.
6. Od instrukcyi generalney inkwizycyi, i zachodzącego przy tym wysłuchania więźnia i świadków =
Za cały dzień Inkwizentowi T. 2.
Aktuaryuszowi Tal: 1. Z.P. 2.
7. Od instrukcyi specyalney inkwizycyi, i ułożenia do niej artykułów - - - Tal: 1.
Od wysłuchania podług nich więźnia i świadków, płacić się będzie iak ad b. rachowano.
8. Defensorowi od napisania defensyi *incl:* i za colloquium z więźniem, i od informacyi z Aktow Tal: 1.
do — 6.
Jeżeli od Defensora ieszcze iakie osobne będzie napisane doniesienie, za to jeżeli materialia iakie w sobie zawierać będzie, rachować może 1. Tal: a inaczey tylko 2.
Zł: Pol:
9. Sędziemu Kryminalnemu za przytomność przy konferencyi, czyli pro colloquio z więźniem i Defen-

sorem, i za spisanie przytym protokulu - - - Tal: 1.

Aktuaryuszowi - Z. P. 4.

10. Za inrolacją Aktów — 4.

11. Od sentencyi czyli wyroku według ważności sprawy Tal: 2. do 5.

Nota. Jeżeli sprawa nadzwyczajnie obszerna, a więzien majątny, wtedy taxa może być do 12. Talarow podwyższona.

12. Od publikacyi wyroku i przyjęcia deklaracyi, czyli Inkwizyt ulteriozem defensionem użyć zechce Tal: 1.

13. Jeżeli *remedium Ulterioris Defensionis* użyte będzie, wtedy koszta przytym wypadające tak rachowane będą, iak pierwszey instancyi.

14. Od wszelkich innych expedycyow, rozporządzeń, i rapportów &c. które przy instrukcyi kryminalnego processu zachodzą, takowe być mają taxy iak w Rozd: I. i II. w processie cywilnym są oznaczone, a ordynaryinie takowe podług drugiey kolumny czyli od 100. do 500. Talarow się biorą.

25. Koszta żywności powinny z majątku więźnia znowu być nadgródzone, jako ie fundusz kryminalny założył.

Ordynaryinie u pospolitych więźniow na dzień tylko 12. groszy mogą być rachowane.

26. Od exekucyi wyroku dla osoby sądowej =

1) Gdy na karę cielesną tylko osądzony, a osoba sądowa temu przytomna być musi, tedy iey się należy - - - - - Tal: 1.

a) Kiedy karę cielesną exekwować trzeba =

a) Inkwirentowi przytomnemu T. 2:

b) Aktuaryuszowi - - - - - 1.

c) Xiędzu za przygotowania więźnia do śmierci, a gdy podług wyroku dozwolono będzie, i na miejscu exekucyi odprowadzenie T. 3.

Należytości Kata podług taxy w reskrypcie D. 29. Aprila 1768. R. przepisanej opłacać się winny.

Notaty powszechne do tego Rozdziału.

Kiedy więzień ubogi, a koszta bądź zwierzchność Mieyska, bądź

patrimonialna ponosić musi, wte-
dy żadne koszta od inkwizycyi
rachowane nie będą, lecz tylko
następujące =

- a) Od sustent cyi i odzienia więźnia.
- b) Należytość Sıróža Delinkwentow,
za słomę, &c.
- c) Od pisma inkwizytoryatu po 2.
sr: gr: lub 15. gr: Pol: zapłacone
będą &c.

ROZDZIAŁ OSMY.

*Względem opłaty sztempla, pisania,
i posłańców.*

I. O sztemlowanym papierze.

Sztemlowanego papieru brać należy
w każdej sprawie, w której opła-
ty taxow są przepisane, skoro
obiekt wartości 30. Rhtalerow prze-
chodzi, lub żadnemu pewnemu sza-
cunkowi niepodlega.

1. Przy oznaymieniu zaskarżenia gdy
obiekt mnieyszy od 200. Talarów
będzie - - - gr: 7½.

Gdy zaś 200. Talarów przenosi
lub więcey - Zł: 1. gr: 15.

Nota. Jeżeli skarga uftnie do proto-
tokółu oznaymiona będzie, wtedy
do niej wyznaczonego sztemplo-
wanego papieru brać należy.

Jeżeli oznaymienie skargi tak do-
stateczne uznane będzie, iż bez
przyięcia osobnego protokołu isto-
tnego zaskarżenia termin instru-
kcyi wyznaczony być może, tedy
w sprawach mnieyszey importa-
cyi od 200. Talarów oprócz uży-
tego sztempla a 1. sr: gr:, sztem-
pla a 6. srebr: gr: przybrany ie-
szcze być powinien. W sprawach
zaś nad 200. Talarów jeżeli wy-
znaczony sztempel a 6. sr: gr: już
użyty do oznaymienia skargi, te-
dy niepotrzeba powtórnego przy-
brania sztempla a 6. sr: gr:

2. Do protokołu informacyjnego,
który się bądź od skarżącego lub
oskarżonego przyjmuie Zł: 1. gr: 15.

5. Do protokołu skargi samey w każdym razie gdy takowy osobno się spisze - - - Zł: 1. gr: 15.

Nota. Do przyięcia interwencyi, lub litis denuocyacyi, albo też rekonwencyi, jeżeli takowe ad separatim odeślane będą, podobnież sztempel brany być powinien.

4. Do pierwszey cytacyi oskarżonego.

Nota. Choćby ta cytacya pierwsza nie na piśmie, lecz tylko *per Copiam Decreti* wydana była, to wszelako 6. groszy sztempel użyty być powinien.

5. Do edyktałney cytacyi każdego exemplarza - - - Zł P. 3.

6. Do insercyi do Gazet lub inteligencyow - - - Zł: 1. gr: 15.

7. Do patentu subhaftacyinego każdego exemplarza — Gdy takowy 100. Talarow lub mney wyniesie

Zł: 1. gr: 15.

Gdy taxacya 1,000. Talar: przemiesie - - - Zł: 3.

8. Do kommissu rekwizycyi, intercessyi, Dekretu, rezolucyi, i zgola do kazdey piśmienney expedy-

dycyi, dla którey w ninieyszey
taxie żadney pewney opłaty szcęg-
płowej nie masz wyrażoney

Zł: 1. gr: 15.

9. Do doniesienia Deputata, które w
ciągu processu się zdarzy gr: 7½

10. Do Plenipotencyi =

Gdy obiekt w kapitale i prowizyi tylko 100. Tal: lub mniej wyniesie - - - Zł: 2.

Gdy więcej wyniesie, lub gdy nie będzie mógł być szacowany

Zł: 2. gr. 15.

11. Do odpowiedzi na zażalenie, gdy ta osobno a nie razem na terminie instrukcyi przyjęta będzie

Zł:P. 1. gr. 15.

12. Do protokołu kontumacyalnego, na który definitiva conclusio zapadnie - - - Zł: 3.

12. Do pierwszego protokołu instrukcyi - - - Zł: 3:

14. Gdy instrukcyja przez więcej terminow potrwa, do każdego protokołu następującego, od którego strony osobne opłaty za termin winne - - - Zł: 1. gr: 15.

15. Do protokołu wysłuchania świadków, gdy nie więcej iak 2. świadków będzie - Zł: 1. gr: 15.
A gdy więcej będzie iak 2. świadków - - - - - Zł: 3.
16. Do protokołu tentacyi zgody, i spisania uftney Dedukcyi gdy na osobnym terminie przedsięwzięte będą - - - - - Zł: 1. gr: 15.
17. Do protokołu innego terminu w sprawach processowych, który należy do aktualney instrukcyi, Zł: 1. gr: 15.
18. Do protokołu na rekvizycyą sądu obcego o wysłuchanie świadków - - - - - Zł: 1. gr: 15.
19. Do Statum Causæ gdy świadek przez obcego Kommissarza ma być wysłuchany - - - - - Zł: 1. gr: 15.
20. Do protokołu gdy okularna inspekcyja w obcym miejscu nie sądu zwyczajnym odprawiona być musi - - - - - Zł: 1. gr: 15.
21. Do protokołu Delationis Juramenti, lub i konieczney przysięgi gr: 7¹/₂.
22. Do Dedukcyi - - - - - Zł: 1. gr: 15.

23. Do protokółu inrotulacyi aktów,
od którego opłaty brane być mo-
ga - - - - - Zł: 1. gr: 15.
24. Ad speciem facti w sprawie wą-
tpliwey do Kommissyi prawa tłó-
maczącey - - - - - Zł: 1. gr: 15.
25. Do zapytania w tey mierze
- - - - - Zł: 1. gr: 15.
26. Do rapportu do Dworu w pro-
cessach i innych interessach
- - - - - Zł: 1. gr: 15.
27. Do wyroku, gdy takowy podług
przepisu powszechnego nie potrze-
buie expedyeyi, a obiekt iego 100.
Tal: i więcej wynosi =
W instancyi iszey - - - - - gr: 7 $\frac{1}{2}$.
W instan: 2giey i 3ciey Z. 1. g. 15.
In causis injuriarum - - - - - Zł: 1. g. 15.
Do ekstraktów i expedyeyi dla
każdey strony - - - - - gr: 7 $\frac{1}{2}$.
- Nota.* Gdy wyrok podług powsze-
chnego przepisu expedyowany bę-
dzie, wtedy oryginal żadnego nie
potrzebuie sztepla.
- Rezolucya kontumacyalna uwa-
żać się powinna iak wyrok.
28. Od expedyeyi ugody Zł: 1. g. 15.
29. Od

29. Od protokołu ugody, kiedy quantum sporne wynosiło =

Tal: Z.P.

Od 100. Tal: do 500. — 3.

Od 500. = = 1,000. 1. —

Od 1,000. — = 10,000. 1. — 3.

nad 20,000. Tal: - - 2. — 3.

Kiedy sprawa na pieniądze oszacowana być nie może . Tal: 1.

In causis injuriarum - gr: 7½.

Gdy szczególnie renuncyacya processu zachodzi Zł: 1. gr: 15.

A kiedy większy sztempel ugody się płaci, wtedy mniejszy upada, któryby inaczej był powinien być użyty do protokołu, gdyby ugoda nie była przyszła do skutku.

30. Do oznajmienia ugody prywatnie zasząley =

Gdy obiekt oney 200. Tal: lub mniej wyniesie Zł: 1. gr: 15.

Gdy takowy więcej iak 200. Tal. wyniesie - - - Zł: 3.

31. Do ustanowienia liquidy końcem sporządzenia immiffyi Z. 1. gr: 15.

32. Do protokołu sądowej Aukcyi Zł: 1. gr: 15.

33. Do [protokołu licytacji Tal: 1.
34. Do adjudykacji Tal: 1. Zł. 3.
35. Do oznajmienia piśmiennego ap-
pellacyjnych lub rewizyjnych gra-
waminow - Zł. 1. gr: 15.
36. Do petitum w sprawach proces-
sowych lub innych sądowych in-
teressach - - gr: 3. i $\frac{3}{4}$.

*In causis injuriarum minoris im-
portantiae*, które w przepisie proces-
sowym za sprawy bagatelne mniey
10. Tal. wynoszące instruwane
bywają, papier sztempl: a 6. sr: gr:
tylko do wyroku lub kontumacyi-
ney rezolucyi brać się powinien,
a gdyby expedycya zaświadczenia
dobrej sławy nastąpiła, to równie
na sztemplowanym papierze wy-
dane być powinno, w innych spra-
wach injuriarum, powinien papier
sztemplowany równie podług prze-
pisów wyrażonych się brać.

II. Należytości od pisania.

1. *Pro mundo Decretorum, Resolutionum*
na całym arkuszu - gr: 15.
2. Od kopiowania Annexow proto-
kułów za arkusz cały gr: 15.

Kiedy pisma sześć arkuszy wy-
noszą i więcej, wtedy od każdego
składu a 6. arkuszy, płaci się Zł: 2.

Każdy arkusz powinien mieć na
każdey stronie 24. wierszy, a ka-
żdy wiersz przynajmniey 12. syl-
lab.

Kiedy expedycye na pergaminie
się wygotuią, wtedy te osobno za-
płacić trzeba.

III. Od pieczęci.

Może tylko w tych przypadkach być
rachowano, w których taxy miey-
sce mają.

IV. Należytości dla slug, Kancellaryi, Exekutorów, i Posłańców.

W sprawach Cywilnych.

1. Od cytacyi ustney lub insynuacyi
piśmienney, i każdego innego są-
dowego rozporządzenia i zaświad-
czenia że się to stało =

W Mieście, w którym Regencya
swoje miewa sessye gr: 22½.

2. Prócz tego należy Posłańcowi o-
płata od mili, tudzież od insynua-

cyi, kopii, innemu formalnie wy-
daney cytacyi lub nakazu *inclusivè*
z powrotem na milę 3. sr: gr: czy-
li 22. i pół gr: Pol:

Nota 1. Jeżeli Posłaniec w iednym
mieyscu więcey expedycyow iak
iedną odda, wtedy za drugą i in-
ne wszystkie, Posłańcowi należytość
od mili zapłacić trzeba.

Nota 2. Gdzie się należytość od mi-
li rachuje, tam od insynuacyi opła-
ta brać się nie powinna.

5. Od wysyłania na pocztę rappor-
tów, rozporządzeń, iak Nro imo.

Jeżeli przy tym akta się znay-
dują, które zapakować trzeba, wte-
dy za emballagę zapłacić należy

Złoty 1.

Jeżeli wysłać się mającą sztuką
tylko się tycze rozporządzenia
względem opłat lub processu niżey
30. Tak za to nic brać nie można.

Jeżeli zaś pieniądze do banku
się przeszłą, lub inszym końcem
przez Posłańca na pocztę transpor-
towane zostaną, które więcey iak
100. Tak: wynoszą Zi: Pol: 1.

Gdy wielkie summy będą, dla których więcej iak raz chodzić trzeba, to za każdy kurs tyleż płacić należy.

4. Od usłużenia przy instrukcyi processu i Kommissyi w mieyscu sądu, gdzie sąd zasiada od każdej strony - - - gr: 22. i pół.

Kiedy więcej iak dwie strony będą, wtedy dla każdego po gr: 22. i pół do 1. Zł: rachować można, iednakże ta należytość za puł dnia 3. Złote, a za cały dzień 4rech Zł: przechodzić nie powinna.

5. Od podobnegoż usłużenia, gdy instrukcyja *extra locum Judicii* odprawiać się będzie od obu stron razem na dzień —

W sprawach do 200. Tal: Zł: 1.

— — — nad 200. — — 2.

6. Od usłużenia przy przyięciu Testamentu, obligacyi, lub zgoła *Actus voluntariae Jurisdictionis* Zł: 2.

Jżeli takowe przyięcie *extra locum Judicii* będzie, tedy ta taxa co dzień płacić się ma po Zł: 3.

7. Od zapowiedzenia exekucyi pła-
cić się powinny zwyczajne nale-
żytości exekucyjne, kiedy przy tym
insynuacya iaka się odbywa.
8. Od zabierania rzeczy via Execu-
tionis - - - Tal: 1.
Jeżeli przy tym koszta transpor-
towe zachodzą, wtedy takowe oso-
bno się obrachuią i wykażą.
9. Od założenia exekucyi Wexlowey
Talar 1.
Od arestowania na wsi prócz
tego ieszcze opłaty od mili kaźdey
po 6. sr: gr: czyli Zł: 1. gr. 15.
rachować się powinny.
10. Od stróżowania w ciągu takowey
exekucyi, iezeli w stancyi aresztan-
ta odbywa się podług okoliczności
iego majątku za dzień i noc
Zł: 1. gr: 15.
Te same opłaty rachuią się, gdy
obserwacya zachodzi.
11. Od założenia exekucyi osobiftey
i kontynuacyi oneyże, iezeli tako-
wa z aresztem osobifnym nie bę-
dzie połączona równym sposobem
za dzień iwszy - Tal: 1.

- A za każdy dzień za czeka-
nie - - - - - Zł: 3.
12. Od innych sprawunków od któ-
rych należytości insynuacyi brane
być nie mogą, n. p. gdy Justitz-
Kommissarzowi per copiam Decreti
co do wiadomości podane będzie,
wtedy posłańcowi w obiektach
zgiey i wyższych klass za insynua-
cyą zapłacić należy jeden grosz
srebrny, lub - - - gr: 7½.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY,

*Względem płacy Justitz-Kommissarzow,
i Assystentów.*

I. W Cywilnych Processach.

1. Gdy Justitz-Kommissarz od strony,
którey w przypadkach prawem
dozwolonych za Plenipotenta usta-
nowionym będzie, wtedy weźmie
od powzięcia informacyi =

Tal: ZP.

- Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 2.
Od 100. — — 500. — 3.
Od 500. — — 1,000. T. I. do 2. —
Od 1,000. — — 10,000. 3. —
Od 10,000. Tal: i daley - 4. —
2. Od podania skargi —
Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 2.
Od 100. Tal: do 500. - 1. —
Od 500. Tal: do 1,000. - 1. — 3.
Od 1,000 — — 10,000. - 2. —
Od 10,000. i więcej - - 3. —
3. Od attentowania instrukcyi bądź
że iako Justitz-Kommissarz, lub
Pełnomocnik albo iako Konsulent
przy sprawie iakiey pracował, Ju-
stitz-Kommissarz honorarium mieć
powinien, które tey cenie wyrówna,
iako Sect: 1. Nro 8. dla iedney
strony wyznaczyć się mającey na-
leżytości od wyroku wynoszą.
4. Za odpowiedź, kiedy takowa w
przypadku przepisem processowym
Roz: I. Tit: 9. §. 15. oznaczona
miejsce znajdzie =

Tal: Z.P.

Od 50 Tal: do 100. <i>exc.</i>	—	2.
Od 100. — — 500.	1.	—
Od 500. Tal: do 1,000.	1.—	3.
Od 1,000. — — 10,000.	2.	—
Od 10,000. i daley -	3.	—
5. Od dedukcyi in Jure, kiedy takowa względem obszerności i ważności sprawy na piśmie podana będzie =
Od 100. Tal: do 500. -	1.	—
Od 500. — — 1,000. -	2.	—
Od 1,000. — — 10,000.	4.	—
Od 10,000. i więcej T. 6. do 8.	—	—
6. Od listow, doniesienia, memoriałów, które szczegulnie poparcia sprawy się tyczą, nie Justitz-Kommissarz, oprócz sub Nro 1. wyznaczonych informacyjnych opłat brać nie powinien, iednakowóż gdy w nieprzytomności strony z nią korrespondować, expedycye za nią wykupować musi, tedy *pro cura instantie* mieć powinien =
Od 50. Tal: do 100. -	Zł: 1:	—
Od 100. = = 500. -	—	3.

Od 500. Tal: do 1,000.	Tal: 1.
Od 1,000. = = 10,000.	— 2.
Od 10,000. i więcej	- — 3.
7. Od podanego na piśmie lub ad protocullum oznaymienia grawami- now appellacyi nieprzytomney stro- ny należy się Justitz-Kommissarzo- wi =	

Tal: Z. P.

Od 100. Tal: do 500.	- — 3.
Od 500. — — 1,000.	— 4.
Od 1,000. — — 10,000.	1. —
Od 10,000. i więcej	- 2. —

II. W Proceſſach konkursowych, i li- kwidacyinych.

A) Opłata, którą Justitz-Kommissarz
iako Kurator Massæ żądać może,
podług wielkości *Massæ activae* kon-
kursowey.

1. Od zafiągnięcia informacyi wzglę-
dem wszystkich likwidatow =
Od 50. Tal: do 100. *excl.* Tal: 1.
Od 100. Tal: do 500. - — 2.
Od 500. Tal: do 1000. - — 3.
Od 1,000. — — 10,000. — 4.
Od 10,000. i więcej - — 6.

Gdy massa więcey iak 100.
tyfięcy Tal: wyniesie, Tal: 10:
2. Od attentowania pryncypalnego
terminu likwidacyjnego =

Tal: Z.P.

Od 50 Tal: do 100. *excl:* — 4.
Od 100. — — 500. - 1. —
Od 500. Tal: do 1,000. 2. —
Od 1,000. Tal: do 10,000. - 3. —
Od 10,000. i więcey - - 4. —

4. Od attentowania terminu
inrotulacyi =

Od 50. Tal. do 100 — 2.
Od 100. = = 500. 1. —
Od 500. = = 1,000. 2. —
Od 1,000. Tal: do 10,000. 2. —
Od 10,000. i więcey - 3. —

4. *Pro cura instantia* =

Od 50. Tal: do 100. *excl:* — 4.
Od 100. Tal: do 500. 1. —
Od 500. = = 1,000 2. —
Od 1,000. — — 10,000. 3. —
Od 10,000. i więcey- - 4. —

5. Od terminow do regulowania Ap-
pellacyow płaci się iako od termi-
nu pryncypalnego likwidacyi.

6. W Konkursach gdzie masa jeszcze 50. Tal: nie wynosi, kontradyktor za swoją fatywę przy uftanowieniu maffy długow dostać powinien ogulną summę 4. lub 8. Zł: Polskich.
7. Od całej instrukcyi przy szczególnych likwidatach, które nie zostały agnoskowane, mieć powinien Kontradyktor podług wielkości obiektu likwidacyi =

Tal.Z.P.

Od 50. Tal: do 100.	—	2.
Od 100. — — 500.	1.	—
Od 500. — — 1,000.	2.	—
Od 1,000. Tal: do 10,000.	4.	—
Od 10,000. i więcej	6.	—

8. Od przytomności zapieczetowaniu, taxie, i spisaniu inwentarza za cały dzien =

Od 50. Tal: do 100. <i>excl:</i>	—	4.
Od 100. Tal: do 500.	1.	—
Od 500. = = 1,000.	2.	—
Od 1,000. = = 10,000.	3.	—
Od 10,000. i więcej	4.	—

	Tal:	Z.P.
Za puł dnia =		
Od 50. Tal: do 100.	—	3.
Od 100. Tal: do 500.	—	4.
Od 500. — — 1,000.	1.—	2.
Od 1,000. — — 10,000.	2.	—
Od 10,000. i więcej	3.	—
9. Od attentowania terminu licytacyi =		
Od 50. Tal: do 100. <i>excl.</i>	—	3.
Od 100. Tal: do 500.	1.	—
Od 500. Tal: do 1,000.	1.—	2.
Od 1,000. — — 10,000.	2.	—
Od 10, i więcej	3.	—
10. Od attentowania terminu dystrybucyi =		
Od 50. Tal: do 100.	1.	—
Od 100. — — 500.	2.	—
Od 500. — — 1,000.	2.	—
Od 1,000. — — 10,000.	3.	—
Od 10,000. i więcej	4.	—
11. W processach cum Debitoribus masy konkursowey mieć powinien Kurator taką opłatę, iaką mają Justitz-Kommissarze w sprawach cywilnych równego obiektu.		

12. Od podniesienia i oddania Acti-
vorum massæ jeżeli iemu od kre-
dytorów będą powierzone =

Od summy do 500. Tal: 1. Procent.

Od 500. do 1,000. — $\frac{1}{2}$. Procentu.

Od więcej iak 1,000. — $\frac{1}{4}$. Procentu.

NB. Za administracją nierucho-
mych Dóbr, jeżeli niemi także jest
zatrudniony, 5. procentów od czy-
stej intraty mieć powinien.

ROZDZIAŁ DZIESIĄTY.

O płacy przysięgłych tłumaczy.

---

1. Od tłumaczenia każdego Doku-
mentu, lub innego iakiego Pisma
za każdą stronę, która koniecznie
przynajmniey 26. wierszy mieć
powinna podług oryginału rach-
ując - - - Zł: 1. gr: 15.

Nota. Choćby Dokument nie całą str-
onę zabierał, lub ostatnia strona

mniey iak 26. wierszy wynosiła ,
tedy iednak iakby od całej strony
opłata rachować się może.

2. Od wytłómaczenia iakiey uftney
propozycyi - - - - - Zł: 2.
3. Od rewidowania i atestowania iuż
gotowego iakiego tłómaczenia gdy
tego albo strona albo Regencya za-
żąda , od kaźdey strony gr: 22 $\frac{1}{2}$.
4. Od tłómaczenia Depozytów , świad-
ków , iak Nro 2do.
5. Kiedy Tłómacz podróże odprawi,
tedy prócz podwody na dzień Di-
ettów ma wyznaczonych Tal: 1.
6. In criminalibus Tłómacz takową
ma opłatę , iak Nro 2do.

Nota 1. Tłómacz zaś powinien ze-
znania tak w tym ięzyku , w któ-
rym Depozycya uczyniona ad Acta
spisać , iako też swoje tłómaczenie
swoim podpisem atestować.

2. W sprawach ubogich i takowych,
które ex officis się odbywają , w
tych tłómacz żadney opłaty żądać
nie może.

ROZDZIAŁ JEDENASTY,

Względem opłat Konsyftorskich.

---

1. Od kofirmacyi Pastora w tych przypadkach, które Konsyftorzo-
wi są właściwe - - - - - Tal: 2.
2. Od rapportu do Dworu w przy-
padkach, w których kofirmacya
od Departamentu Duchownego za-
leży - - - - - Zł: 4.
3. Od Mandatu ad ordinandum — 2.
4. Od Mandatu ad installandum — 2.
5. Od kofirmacyi Nauczyciela Szkół
Konsyftorz żadnych opłat brać nie
będzie, tylko od sztempla i pisa-
nia.
6. Od pozwolenia dawania Szlubu in-
tra tempus clausum =
Osoba Szlachecka - - - - - Tal: 3.
Osoba Stanu Mieyskiego pierwszej
Klasy - - - - - Tal: 2.
Drugiej Klasy - - - - - 1.
7. Od pozwolenia dawania Szlubu w
domu =
Osoba Szlachecka - - - - - Tal: 6.
Stanu

Stanu mieyskiego pierwszej Klas-
sy - - - - - Tal: 3.

Drugiey Klassy - - - - - 2.

8. Od pozwolenia podwóyney za-
miaft potróyney zapowiedzi =

Osoba Szlachecka - - - - - Tal: 6.

Stanu Mieyskiego pierwszej Klas-
sy - - - - - Tal: 3.

Drugiey Klassy - - - - - 2.

9. W wszystkich przypadkach Dys-
pensow, w których Konsyftorz do
Dworu rapporta czyni, od rap-
portu - - - - - Tal: 1.

10. Od pozwolenia chrzczenia w do-
mu - - - - - Tal: 1.

Nota 1. Generalne rozporządzenia w
Kościelnych i Szkolnych interes-
sach, zupełnie *ex officio* expedyo-
wane być powinny.

2. Przy innych expedycyach, od któ-
rych w ninieyszey taxie żadney
osobney nie masz wyznaczoney
ceny, takie opłaty iak w Regen-
cyi brane będą.

Gdy NAYJAŚNIEYSZY KRÓL JMĆ PRUSKI Pan Nasz Naymiłościwszy ni-nieyszą Taxę Sportulową tak z oko-licznościami, iako i słusnością z wszęch miar zgodnie być ułożoną widział, iż podług niey żaden z Wa-zallow i Poddanych Jego Pruss-Po-łudniowych względem kosztów wiel-kich, popierając Interessa swoje pra-wne żadnego słusznego powodu uskar-żać się nie będzie miał przyczyny, więc Jego Królewska Mość takową approbować, i mocą Naywyższey swo-iej władzy Kraiowej konfirmować raczy, rozkazując oraz swoim Re-gencyom Pruss-Południowych, i zgo-ła wszystkim Officyalistom Justycyi w teyże Prowincyi, aby podług niey iako nayscisley się zachowywali, i wszelkich przestęptw względem prze-pisanych opłat, iako i zgoła każde-

go Szportulowego excessu i ucisku
pod surową w Prawie przepisaną ka-
rą wystrzegali.

Signatum w Berlinie 19. Grudnia
1795. Roku.

FRYDERYK WILHELM.

DE GOLDBECK.

*Konfirmacya Taxy Sportu-
lowey dla Regencyi Pruss
Południowych.*

Bibl Jag.

X O X

Das Buch ist Eigentum der
Bibliothek der Universität
zu Göttingen

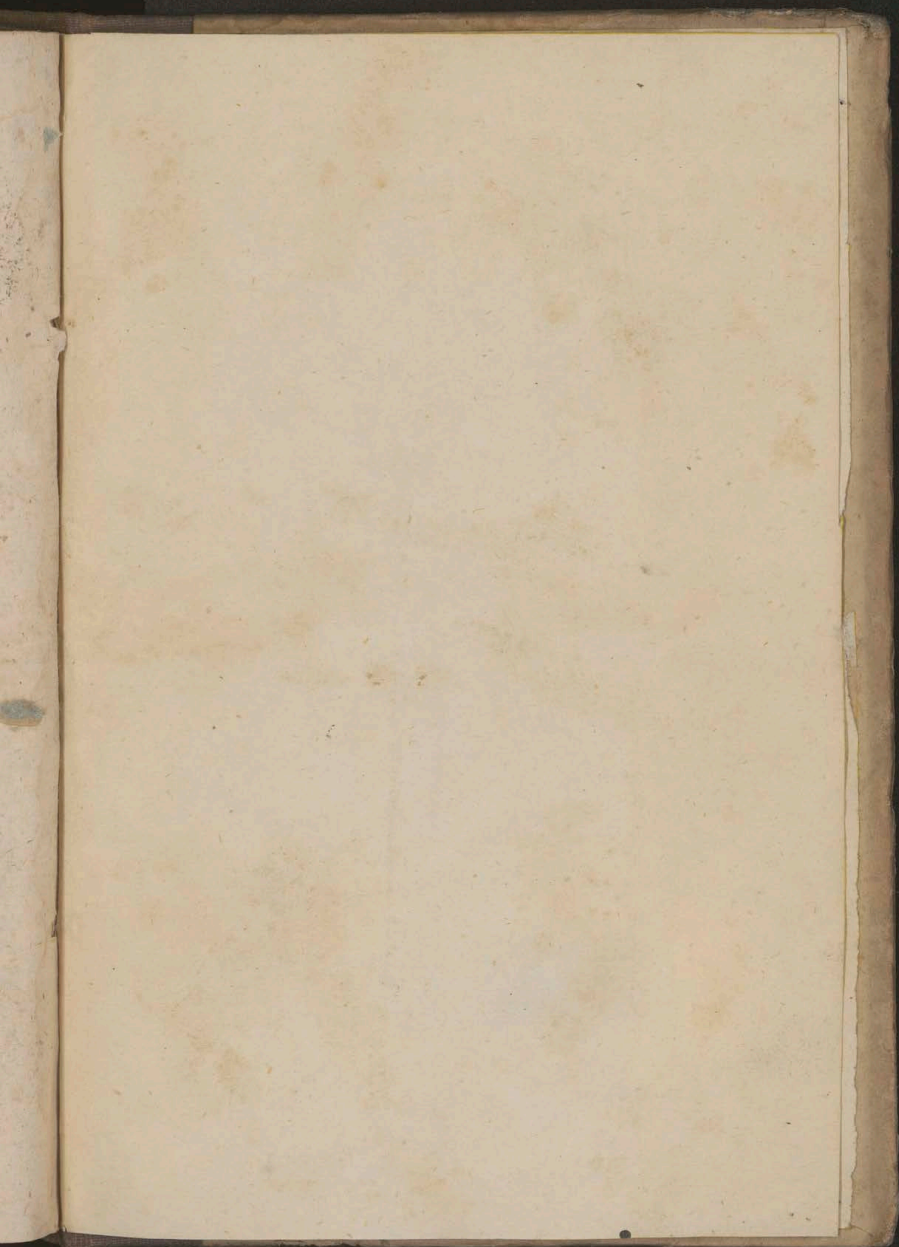
Erworben durch die
Gabe von Herrn
Herrn

FRANZ WILHELM

1793

1793
1793

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024814

